

Országgyűlési Napló

Dr. Brenner Koloman, Jakab István és dr. Latorcai János
elnöklete alatt

Jegyzők: *dr. Gyüre Csaba, dr. Tiba István,*
Tordai Bence, dr. Vinnai Győző

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	27889
Megemlékezés elhunyt volt országgyűlési képviselőről	27889
A köztársasági elnök által megfontolásra visszaküldött, az Országgyűlés 2021. február 22-i ülésnapján elfogadott, az Egységes Szanálási Rendszerhez kapcsolódó kormányközi megállapodás módosításáról szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényhez benyújtott törvényalkotási bizottsági módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	27889
A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény, valamint az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	27890
A Magyarország Kormánya és Svédország Kormánya között a Magyar Népköztársaság Kormánya és a Svéd Királyság Kormánya között a beruházások elősegítéséről és kölcsönös védelméről szóló megállapodás megszűnéséről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	27891
A Minority SafePack elnevezésű európai polgári kezdeményezéséről szóló határozati javaslat zárószavazása	27891
A Lisszaboni Megállapodás Eredetmegjelölésekről és Földrajzi Jelzésekről Szóló Genfi Szövegének kihirdetéséről szóló törvényjavaslat hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	27891
A védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	27892
Az egyes szerzői jogi törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló törvényjavaslat hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	27892
A megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása	27893
A Slachta Margit Nemzeti Szociálpolitikai Intézet ről szóló határozati javaslat hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	27893
Veszélyes pszichotrop anyag kábítószerlistára vétele érdekében az emberi alkalmazásra kerülő gyógyszerekről és egyéb, a gyógyszerpiacot szabályozó törvények módosításáról szóló 2005. évi XCV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása	27894
A Magyarország Kormánya és Románia Kormánya között a Mátészalka - Csenger (H) és Oar (Óvári) - Satu Mare (Szatmárnémeti) (RO) közötti gyorsforgalmi úti kapcsolat létesítéséről szóló Megállapodás kihirdetéséről ” szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig	27894
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	27894
Felszólalók:	
Kovács Sándor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	27896
Dr. Gyüre Csaba , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	27897
Juhász Hajnalka , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	27900
Molnár Gyula , az MSZP képviselőcsoportja részéről	27901
Dr. Keresztes László Lóránt , az LMP képviselőcsoportja részéről	27901

Dr. Varga-Damm Andrea (független)	27903
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár előadói válasza	27905

A Magyarország Kormánya és a Kirgiz Köztársaság Kormánya között a nemzetközi közúti személyszállításról és árufuvarozásról szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig	27907
--	-------

Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	27907
--	-------

Felszólalók:

Kovács Sándor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	27908
Ander Balázs , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	27910
Juhász Hajnalka , a KDNP képviselőcsoportja részéről	27911
Molnár Gyula , az MSZP képviselőcsoportja részéről	27912
Dr. Keresztes László Lóránt , az LMP képviselőcsoportja részéről	27914
Dr. Varga-Damm Andrea (független)	27916
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár előadói válasza	27920

Egyes közlekedési tárgyú törvények módosításáról szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig	27923
--	-------

Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	27923
--	-------

Felszólalók:

Barcza Attila , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	27925
Ander Balázs , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	27927
Juhász Hajnalka , a KDNP képviselőcsoportja részéről	27932
Molnár Gyula , az MSZP képviselőcsoportja részéről	27932
Varju László , a DK képviselőcsoportja részéről	27934
Dr. Keresztes László Lóránt , az LMP képviselőcsoportja részéről	27937
Dr. Varga-Damm Andrea (független)	27943
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár előadói válasza	27947

Egyes törvényeknek a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának előmozdításáról szóló irányelvvel összefüggő módosításáról szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig	27954
---	-------

Steiner Attila innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	27954
---	-------

Felszólalók:

Dr. Koncz Zsófia , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	27956
Nunkovics Tibor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	27958
Juhász Hajnalka , a KDNP képviselőcsoportja részéről	27960
Molnár Gyula , az MSZP képviselőcsoportja részéről	27962
Varju László , a DK képviselőcsoportja részéről	27964
Dr. Keresztes László Lóránt , az LMP képviselőcsoportja részéről	27966
Dr. Varga-Damm Andrea (független)	27969
Juhász Hajnalka (KDNP)	27971
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	27972
Nunkovics Tibor (Jobbik)	27972
Balczó Zoltán (Jobbik)	27973
Juhász Hajnalka (KDNP)	27976
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	27976
Nunkovics Tibor (Jobbik)	27977
Steiner Attila innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár előadói válasza	27978

Egyes energetikai és közszolgáltatási tárgyú törvények módosításáról szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig	27983
--	-------

Steiner Attila innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	27983
---	-------

Felszólalók:

Barcza Attila , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	27987
Balczó Zoltán , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	27989
Juhász Hajnalka , a KDNP képviselőcsoportja részéről	27993
Molnár Gyula , az MSZP képviselőcsoportja részéről	27994

<i>Varju László</i> , a DK képviselőcsoportja részéről	27998
<i>Dr. Keresztes László Lóránt</i> , az LMP képviselőcsoportja részéről	28000
<i>Dr. Varga-Damm Andrea</i> (független)	28003
<i>Balczó Zoltán</i> (Jobbik)	28006
<i>Juhász Hajnalka</i> (KDNP).....	28009
<i>Molnár Gyula</i> (MSZP).....	28010
Steiner Attila innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár előadói válasza	28011

A Közép- és Kelet-európai Történelem és Társadalom Kutatásáért Alapítványról

szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig	28015
--	-------

Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	28015
--	-------

Felszólalók:

<i>Dr. Vinnai Győző</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	28018
<i>Ander Balázs</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	28020
<i>Nacsa Lőrinc</i> , a KDNP képviselőcsoportja részéről	28023
<i>Kunhalmi Ágnes</i> , az MSZP képviselőcsoportja részéről	28026
<i>Arató Gergely</i> , a DK képviselőcsoportja részéről	28028
<i>Ritter Imre</i> , a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója	28030
<i>Dr. Varga-Damm Andrea</i> (független)	28034
<i>Nacsa Lőrinc</i> (KDNP)	28036
<i>Arató Gergely</i> (DK)	28038
<i>Bencsik János</i> (független)	28039
<i>Kunhalmi Ágnes</i> (MSZP).....	28041
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár előadói válasza	28042

A nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig

Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	28047
--	-------

Felszólalók:

<i>Dr. Vinnai Győző</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	28049
<i>Kunhalmi Ágnes</i> , az MSZP képviselőcsoportja részéről	28051
<i>Nacsa Lőrinc</i> , a KDNP képviselőcsoportja részéről	28052
<i>Arató Gergely</i> , a DK képviselőcsoportja részéről	28054
<i>Dr. Varga-Damm Andrea</i> (független)	28056
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár előadói válasza	28057

Az Európai Unió Bírósága C-66/18. számú ítéletének végrehajtása érdekében a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény módosításáról szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig

Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	28060
--	-------

Felszólalók:

<i>Dr. Vinnai Győző</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	28063
<i>Stummer János</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	28065
<i>Nacsa Lőrinc</i> , a KDNP képviselőcsoportja részéről	28066
<i>Kunhalmi Ágnes</i> , az MSZP képviselőcsoportja részéről	28070
<i>Arató Gergely</i> , a DK képviselőcsoportja részéről	28072
<i>Dr. Varga-Damm Andrea</i> (független)	28075
<i>Kissné Köles Erika</i> , a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója.....	28080
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	28082
<i>Nacsa Lőrinc</i> (KDNP)	28085
<i>Arató Gergely</i> (DK)	28086
<i>Kunhalmi Ágnes</i> (MSZP).....	28087
<i>Bencsik János</i> (független)	28087
<i>Nacsa Lőrinc</i> (KDNP)	28090
<i>Arató Gergely</i> (DK)	28090
<i>Dr. Szél Bernadett</i> (független)	28091
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár előadói válasza	28095

Napirend utáni felszólalások:

Dr. Varga-Damm Andrea (független) 28098
Stummer János (Jobbik)28099

Az ülésnap bezárása..... 28102

Az ülésen jelen volt:

DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, STEINER ATTILA államtitkár, NOVÁK KATALIN tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
14. ülésnapja
2021. április 28-án, szerdán
(11.03 óra - Elnök: Jakab István
Jegyzők: dr. Tiba István és dr. Gyüre Csaba)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Megkérem képviselőtársaimat, szíveskedjenek helyüket elfoglalni. *(Mozgás, zaj.)*

Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 14. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Tiba István és Gyüre Csaba jegyző urak lesznek segítségemre. Köszöntök mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Szomorú kötelességemnek teszek eleget azzal, hogy bejelentem: Horváth Imre volt képviselőtársunk életének 76. évében **elhunyt.** Horváth Imre 2014-18 között volt a magyar Országgyűlés tagja. 2014 novemberében a Budapest 11. számú választókerületben tartott időközi választáson az MSZP jelöltjeként szerzett egyéni képviselői mandátumot. Megbízatása alatt a Vállalkozásfejlesztési bizottság munkáját segítette. 2006-tól 2014-ig két cikluson át Kaposztásmegyer önkormányzati képviselője volt. Horváth Imrét Újpest önkormányzata saját hallottjának tekinti.

Kérem önöket, hogy képviselőtársunk emléke előtt néma felállással tisztelegjünk. *(A teremben lévők felállva adóznak az elhunyt emlékének.)* Köszönöm. *(A jelenlévők helyet foglalnak.)*

Tisztelt Országgyűlés! Most napirend szerint határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. Mielőtt megkezdjük a szavazási eljárást, a szavazógépek működésének ellenőrzése érdekében jelenlét-ellenőrzést tartunk. Kérem, nyomják meg a szavazógépük valamelyik gombját! *(Jelenlét-ellenőrzés. - A táblán megjelenő eredmény: 163 jelen van, 36 távol van.)* Köszönöm.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **közársasági elnök által megfontolásra visszaküldött, az Országgyűlés 2021. február 22-i ülésnapján elfogadott, az Egységes Szánálási Rendszerhez kapcsolódó kormányközi megállapodás módosításáról szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényhez benyújtott törvényalkotási bizottsági módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.** A köztársasági elnöknek aláírásra megküldött törvény szövege T/14941/1. számon, a köztársasági elnök levele T/14941/2. számon a parlamentai informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság módosító javaslatát T/14941/4. számon, jelentését pedig T/14941/5. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály rendelkezései szerint a határozathozatal során módosító javaslat fenntartására és külön szavazás kérésére nincs lehetőség.

Most a Törvényalkotási bizottság módosító javaslatáról határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/14941/4. számú módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 161 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 5 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik, amelynek során a ki nem hirdetett törvénynek a Törvényalkotási bizottság módosító javaslatával módosított szövegéről döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az Egységes Szánálási Rendszerhez kapcsolódó kormányközi megállapodás módosításáról szóló megállapodás kihirdetéséről szóló ki nem hirdetett törvényt az imént elfogadott módosításokkal. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosult, ki nem hirdetett törvényt 165 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **személyi jövedelemadó-ról szóló 1995. évi CXVII. törvény, valamint az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény módosításáról** szóló T/15395. számú törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/15395/6. számon, összegző jelentését pedig T/15395/7. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a 3. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk.

A 3. számú módosító javaslat Csárdi Antal képviselő úr indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 5 igen szavazattal, 113 nem ellenében, 48 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

(11.10)

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/15395/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 166 igen szavazattal, 1 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/15395/9. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 166 igen szavazattal, 1 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta. *(Taps a kormánypartok padsorai-ból.)*

Soron következnek a **Magyarország Kormánya és Svédország Kormánya között a Magyar Népköztársaság Kormánya és a Svéd Királyság Kormánya között a beruházások elősegítéséről és kölcsönös védelméről szóló megállapodás megszűnéséről szóló megállapodás kihirdetéséről** szóló T/13933. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/13933/4. számon, összegző jelentését pedig T/13933/5. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/13933/4. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 166 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13933/6. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 165 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül, egyhangúlag elfogadta.

Soron következnek a **Minority SafePack elnevezésű európai polgári kezdeményezéséről** szóló H/15586. számú határozati javaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a határozati javaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/15586. számú határozati javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés a határozati javaslatot 157 igen szavazattal, 1 nem¹ szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következnek a **Lisszaboni Megállapodás Eredetmegjelölésekről és Földrajzi Jelzésekről Szóló Genfi Szövegének kihirdetéséről** szóló T/15698. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/15698/5. számon, összegző jelentését pedig T/15698/6. számon terjesztette elő.

Az előterjesztés T/15698/7. számon a törvényjavaslatnak a nemzetközi szerződés hiteles angol nyelvű szövegét és annak hivatalos magyar nyelvű fordítását tartalmazó részeihez kiigazítást nyújtott be, amely a hálózaton elérhető.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/15698/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 164 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 1 tartózkodással elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/15698/8. számú egységes javaslatot a kiigazítással együtt. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés a kiigazított egységes javaslatot 166 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül, egyhangúlag elfogadta.

Soron következnek a **védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény módosításáról** szóló T/15702. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/15702/5. számon, összegző jelentését pedig T/15702/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/15702/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 147 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 18 tartózkodással elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/15702/7. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 162 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 1 tartózkodással elfogadta.

Soron következnek **az egyes szerzői jogi törvények jogharmonizációs célú módosításáról** szóló T/15703. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát 15703/6. számon, összegző jelentését pedig T/15703/7. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az MSZP képviselőcsoportja a 2. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk.

A 2. számú módosító javaslat Gurmai Zita és Varga László képviselők indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 52 igen szavazattal, 112 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodással nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/15703/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

¹ Hajdu László (DK) nem kívánt szavazni.

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 137 igen szavazattal, 17 nem szavazat ellenében, 11 tartózkodással elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/15703/9. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (*Szavazás.*)

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 136 igen szavazattal, 29 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodással elfogadta.

Soron következik a **megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény módosításáról** szóló T/15704. számú törvényjavaslat zárószavazása. Frakciókéresekre figyelemmel azonban előtte módosító javaslatok fenntartásáról is döntenünk kell.

(11.20)

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az MSZP képviselőcsoportja a 4. számú, az LMP képviselőcsoportja a 2. számú, a Párbeszéd képviselőcsoportja pedig a 3. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 4. számú módosító javaslat Korózs Lajos és képviselőtársai indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (*Szavazás. - Nacsá Lőrinc: Kamuvideó!*)

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 52 igen szavazattal, 112 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 2. számú módosító javaslat Hohn Krisztina és Ungár Péter képviselők indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (*Szavazás.*)

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 52 igen szavazattal, 110 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 3. számú módosító javaslat Tordai Bence képviselő indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (*Szavazás.*)

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 53 igen szavazattal, 111 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, valamint az előterjesztéshez összegző módosító javaslat sem érkezett, a zárószavazás során a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/15704. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! (*Szavazás.*)

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 163 igen szavazattal, 1 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **Slachta Margit Nemzeti Szociálpolitikai Intézetéről** szóló H/14632. számú határozati javaslathoz benyújtott összegző módosító

javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát H/14632/7. számon, összegző jelentését pedig H/14632/8. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság H/14632/7. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! (*Szavazás.*)

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 154 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 10 tartózkodás mellett elfogadta.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/14632/9. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (*Szavazás.*)

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 155 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 10 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **veszélyes pszichotrop anyag kábítószerlistára vétele érdekében az emberi alkalmazásra kerülő gyógyszerekről és egyéb, a gyógyszerpiacot szabályozó törvények módosításáról szóló 2005. évi XCV. törvény módosításáról** szóló T/15707. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/15707. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! (*Szavazás.*)

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 163 egyhangú igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Határozathozatalunk végére értünk. Megköszönöm együttműködésüket, most kétperces technikai szünetet rendelék el. (*Rövid szünet. - Számos képviselő távozik az ülésteremből.*)

Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Kérem képviselőtársaimat, szíveskedjenek a helyüket elfoglalni.

Most általános vitákra kerül sor. A pandémiás helyzetre tekintettel az ülésteremben lehetőség szerint csak a soron következő felszólaló és az azt követő két felszólalásra váró tartózkodjon.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **„A Magyarország Kormánya és Románia Kormánya között a Mátészalka - Csenger (H) és Oar (Óvári) - Satu Mare (Szatmárnémeti) (RO) közötti gyorsforgalmi úti kapcsolat létesítéséről szóló Megállapodás kihirdetéséről”** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/15965. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Schanda Tamás János államtitkár úrnak, az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, államtitkár úr.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont

előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt lévő törvénytervezet célja a Budapesten, 2021. április 9-én megkötött, a két ország között immár a harmadik gyorsforgalmi úti kapcsolat létesítéséről szóló megállapodás kihirdetése.

Tisztelt Országgyűlés! Magyarország és Románia között jelenleg két autópálya-kapcsolat létezik, a harmadik gyorsforgalmiút-kapcsolatról is több évvel ezelőtt megkezdődött a közös gondolkodás, amelynek eredményeképpen mindkét ország kormánya úgy döntött, hogy további lépéseket tesznek a megvalósítás irányába. Az első négysávos összeköttetés, az M43-as átadása 2015 óta járható Szegedtől Makó érintésével Arad és Temesvár felé. Tavaly óta használhatják az autósok teljes hosszban az M35 és az M4 Debrecen-Berettyóújfalu utáni szakaszait, amelyek Nagyváradi irányába teremtettek magas színvonalú kapcsolatot.

A magyar és a román kormány képviselői a kétoldali gazdasági vegyes bizottság legutóbbi ülésén, idén áprilisban írták alá a megállapodást a Mátészalka-Csenger és Óvári-Szatmárnémeti közötti gyorsforgalmi utak létesítéséről. A megállapodás a fejlesztések összehangolt megvalósításáról szóló szándék megerősítése mellett a határmetszéspontot is rögzíti. Az új útkapcsolat Csenger térségében, a Szamostól délre keresztelheti az országhatárt.

(11.30)

Románia schengeni csatlakozásáig a nemzetközi forgalom egy Magyarország területén kialakítandó határátkelőhelyen haladhat majd.

Az új gyorsforgalmi út megépítése nemcsak a kulturális és családi kötelékek erősítéséhez, hanem a gazdasági, kereskedelmi és turisztikai kapcsolatok fellendítéséhez is hozzájárulhatna, hosszú távon pedig újabb munkahelyek teremtéséhez járul szintén hozzá. A megállapodás megfelel az európai uniós előírásoknak, és korszerű keretek között teszi lehetővé a két ország közötti gyorsforgalmi úthálózat bővítését.

Tisztelt Országgyűlés! A megállapodás szerint a szerződő felek a saját államuk területére eső kétszer kétsávos gyorsforgalmi utat az európai uniós jogi aktusokkal harmonizált saját jogszabályaik szerint építik meg a számukra elérhető forrásból biztosított finanszírozással, előzetes környezeti hatásvizsgálat elvégzését követően.

Magyar részről az összesen 43 kilométeres M49-es gyorsforgalmi út fejlesztésének előkészítése két ütemben zajlik. Az M3-as autópályától Porcsalmáig tartó szakasz kivitelezési közbeszerzése nyáron megkezdődhet, az országhatárig tartó folytatás terveinek elkészítésére a közeljövőben köthetik meg a szerződést, a kiviteli tervek leszállítása egy éven belül várható.

A megállapodás rögzíti azt is, hogy Magyarországon a közlekedésért felelős miniszter által vezetett minisztérium, Romániában a közlekedési és infrastruktúraügyi minisztérium az illetékes a megállapodásnak

a végrehajtásában, és a végrehajtás során felmerülő feladatokat a két minisztérium által létrehozott kétoldalú szakértői munkacsoport koordinálja.

Tisztelt Országgyűlés! Kérem önöket, hogy a benyújtott törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Kovács Sándor képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

KOVÁCS SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Hazánk számára kiemelt jelentőséggel bír a szomszédos országokkal és az európai uniós tagállamokkal ápolt szoros, jó baráti viszony fejlesztése. A gyorsforgalmi úti kapcsolat létesítéséről szóló projekt tökéletesen beleillik Magyarország Kormányának azon törekvéseibe, amellyel a hosszú idők óta egymás mellett élő Kárpát-medencei népeket szeretné közelebb hozni egymáshoz, és az Unión belüli szabadságjogok egyszerűbb gyakorlását igyekszik elősegíteni. Ezt a célt a román fél is pajzsára emelte, ezáltal közösen dolgozhatunk országaink érdekében.

Térségünk Európában egyedülálló gazdasági növekedést mutat, ugyanakkor figyelemre méltó, hogy ehhez a sikerhez különös erőfeszítésre és összefogásra is szükség mutatkozik. Kontinensünk szívében kulcsfontosságúak az infrastrukturális fejlesztések, hiszen előnybe kerül az, aki a Kelet és Nyugat közötti utat nemcsak szellemileg, hanem fizikálisan is meg tudja építeni.

Románia fontos külkereskedelmi partnerünk, főként az export tekintetében, de a gazdasági megfontolásokon túlmenően van egy fontosabb érdek is: a nemzet egységének megteremtése. Óvári magyar többségű település, és Szatmárnémeti településen is jelentős magyar kisebbség él. Az út a határon túli magyarok és a Csonka-Magyarország területén élő magyarok között is hidat képez úgy, hogy közben a magyarok és a románok között is szorosabbra fűzi a viszonyt.

Ez egy történelmi jelentőségű előrelépés, elvégre a földrajzi közelség mindig is adott volt. De ha valaki a térképre néz, akkor azt látja, hogy Csenger és Óvári lakosainak egymástól elzárva kell élniük a határátkelő hiánya miatt. A több évtizedes hiányosság nem is akárhogyan, hanem egy kétszer kétsávos gyorsforgalmi úttal lesz pótolva, így a zavartalan nemzetközi közúti közlekedéshez szükséges feltételeket is meg fogja teremteni.

Látványos tehát a kormányzati politika, amely a szegényebb térségekben is igyekszik fejleszteni, és nem hagyja magára az embereket sem a határainkon belül, sem a határainkon túl. Szabolcs-Szatmár-Bereg megye és ezáltal az ország fejlődésének is záloga a románokkal való kétoldalú együttműködés, az üzleti

kapcsolatok, a nemzetközi kereskedelem, a turizmus és a közlekedés területe.

Engedjenek meg még egy-két mondatot személyes tapasztalatomról! Hiszen a 49-es főút mellett élek, a választókerületemnek több mint 70 százalékát teszik ki azok a települések, amelyeknek jelen pillanatban a román határon átjövő óriási forgalom megnehezíti a mindennapjait, lassan úgy kell mondanunk, mint ahogy a viccben a csiga, hogy ha át akar menni egy úttesten, a másik oldalra szülni kell. Úgyhogy ezen gazdasági és nemzetközi kapcsolatok, valamint nemzeti érzelmi kapcsolatok mellett az itt élő embereknek a mindennapi gondját, a biztonságos közlekedését és az itt lévő vállalkozások gazdasági életét is fellendíti.

Én országgyűlési képviselőként, annak a térségnek az egyéni országgyűlési képviselőjeként szeretném megköszönni a magyar és a román kormánynak, hogy ezt a megállapodást megkötötte. Kérem a parlamentet, hogy támogassa, hogy ez törvényerőre emelkedjen, minél hamarabb kezdődhessen az építkezés, hiszen, amint mondtam, ezek nemzeti, gazdasági, biztonsági szempontok is egyben. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr! Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gyüre Csaba képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Úgy látom, hogy nem működik a mikrofonom. Ha kérhetném, hogy be legyen kapcsolva! Azt hiszem, hogy a mikrofonom... - jó most már? Köszönöm szépen.

Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Valahol ott folytatnám, ahol az előttem szóló abba hagyta, illetve utalt rá. 1920 és 1944 két olyan dátum, amely feketével íródott be a magyar történelembe, hiszen magyart a magyartól választott szét a trianoni békediktátum és az azt követő különböző békék, majd 1944 év végén az orosz megszállás. Bizony, ezt a területet, ahol a jelenlegi 49-es út húzódik, alaposan kettévágta, és nemcsak az országot szakította szét, de családokat, a nemzetet, a gazdaságot, a kapcsolatokat és mindent is szétszakított, és egy ideig teljes mértékben átjárhatatlan volt. Nyilván aztán megindult egy bizonyos enyhülés és elindultak a kapcsolatok, de eljutottunk odáig, hogy ma, a XXI. században ennek a térségnek a közlekedése még mind a mai napig katasztrofális.

2017. április 10-én intéztem kérdést az illetékes miniszterhez, mégpedig a 49-es útnak a problémájáról. Mi is itt a probléma? Hatalmas forgalom, hatalmas teherforgalom, hatalmas nemzetközi áruforgalom, hatalmas személyforgalom van ebben a térségben. 2006-ban Kocsordon készült egy forgalomszámlálás, ahol is azt állapították meg, hogy napi szinten jóval több mint tízezer gépjármű halad át a településen; tehát jóval több, mint tízezer. Ha ezt elkezdjük

elosztani, azt fogjuk látni, mivel nyilván napközben nagyobb a forgalom, éjszaka kisebb, napközben ez azt jelenti, hogy minimum 10 másodpercenként halad át egy-egy autó, amely átlagosan, ha tud, minimum 50 kilométer/órás sebességgel közlekedik.

A másik nagy probléma, hogy éjszaka ennél sokkal gyorsabban mennek, főleg a kamionok, ami szintén veszélyezteti a helyi lakosságot. Ez a forgalom öt év alatt, tehát 2006-ról 2011-re személygépjárműforgalom tekintetében 60 százalékkal nőtt meg, de minden szinten növekedett. Ez azt jelenti, hogy körülbelül 4-5 másodpercenként megy el egy-egy autó napközben ezeken az utakon.

Hogy mely településeket is érint, azért én ezt szeretném felolvasni, ez az iszonyatos gépjárműforgalom, tehát amelyeket jelenleg kettészeli a 49-es út, ez Jármű, Mátészalka, Kocsord, Győrtelek, Ökörítőfülpös, Porcsalma, Pátyod és Szamosbecs.

A térség településszerkezetének egy fontos jellemzője az, hogy a főút, maga a 49-es út hosszában halad keresztül a településen. Mennyire érinti ez a településeket? Például Mátészalkát, a belterületi részt 8 kilométeren keresztül szeli ketté a 49-es út, de például Kocsordon is több mint 3 kilométeres a belterületi útszakasz. Általában ezek az utak főutak, a falu főutcája általában, itt vannak az iskolák, itt vannak az óvodák, a bölcsődék, itt vannak a boltok és itt van minden, ahová az emberek járni szeretnek, illetve járni szoktak.

(11.40)

Mivel jár ez? Napközben gyakorlatilag nem lehet átkelni az utcákon. Egy település, egy falu életében, amelyet kettévág egy ilyen forgalmas út, ahol 3-4-5 másodpercenként megy el egy autó, ez tragikus. Ott a gyermekeket nem lehet kiengedni az utcára, a gyerekeket nem lehet egyedül elengedni iskolába, óvodába, kíséret kell mindenhová, nagyon kell vigyázni. S mivel jár még? Azzal, hogy nagyon gyakoriak a balesetek. És sajnos nagyon gyakoriak a halálos balesetek.

2017-ben azt a kérdést tettem fel, hogy hány embernek kell még meghalnia, míg meg fog épülni az elkerülő út. Ezért örültünk annyira, amikor megláttuk ezt a törvényjavaslatot, hogy végre van egy konkrét javaslat, egy konkrét terv arra, hogy ezeket a településeket a 49-es főút átmenő forgalma elkerülje, és máshol bonyolódjon ez a gépjárműforgalom. Hiszen tudvalévő, hogy a 49-es főúton a forgalom minimum 90 százaléka, de inkább a 95 százaléka átmenő forgalom, és ennek a túlnyomó többsége nemzetközi forgalom. Tehát ezt a „3-4 másodpercenként egy autó” átmenő forgalmat kellene valahogy elkerülni. Ezért is nagyon szükséges ennek az útnak a megépítése.

Azon kívül, hogy mennyire balesetveszélyes, azt is el kell mondjam, fontos a tekintetben is, hogy károkat okoz a településeken belül, hiszen a lakóházak, az intézmények épületei rongálódnak, a hatalmas átmenő forgalom miatt repedeznek a falak, leomlik a

vakolat. Ahol sok tíz tonnával vagy még nagyobb súlyal rendelkező tehergépjárművek rendszeresen mennek el sokszor nagy sebességgel, az utak állapota is nagyon gyakran romlik, nagyon gyakran kell foltozni, és a lakosság jogai is alapvetően sérülnek ezeken a területeken. Ezért kell elkerülni a napi szintű baleseteket.

Tehát ha ez megépül, az mindenképpen előremutató lesz, balesetvédelmi okokból, valamint az áruszállítás, a kereskedelem, a személyszállítás, a személyforgalom szempontjából is. De van még egy fontos szempont, amit még nem említettem, és ez a légszennyezés kérdése, hiszen a falvak, városok belterületén helyezkedik el a legforgalmasabb útvonal, és jelen pillanatban ott a legnagyobb a légszennyezés is. Ezen is segíteni kell.

Allamtitkár úr elmondta, hogy ez már a harmadik gyorsforgalmi összeköttetés lesz Magyarország és Románia között. Nagyon örülünk neki. Ez nagyon-nagyon fontos, hiszen magyar és magyar közötti összeköttetést jelentenek ezek az autópályák, ezek az autópályák. S nagyon fontos lenne az is, hogy Székelyföldet is minél hamarabb el lehessen érni magyar területről gyorsforgalmi úton. Ezért is nagyon fontos az M49-es út határig történő megépítése, és az is, hogy ez egy gyorsforgalmi út lesz, tehát kétszer kétsávos autópályáról fogunk beszélni.

A helyiek problémáját meg fogja oldani ez az út, azonban azt is meg kell említeni, de a magyar kormányknak erre sajnos nagy ráhatása nincs, hogy a túloldalon ennek nagy folytatása nincs. Ez bizony súlyos problémát jelent, hiszen ez az út el fog majd jutni Szatmárnémetiig, amely 6-7-8 kilométer a határtól, és egyelőre nincs tovább. Az lenne jó, ha ez az út eljutna Székelyföldre, és az ottani nemzettestvéreink is egy gyorsforgalmi úttal becsatolná ide. Láthatjuk azt, hogy ennek az útnak a megépítésével Szatmárnémeti milyen közel fog kerülni Budapesthez, és ez egy nagyon-nagyon örömdetes dolog, de hogy a többi település, Zilah, Kolozsvár, Gyalu, Torda és a többiek mikor fognak bekerülni, és mikor fog majd bekerülni Székelyföldre, az még a jövő kérdése.

A román autópálya-rendszer sajnos nem a legdinamikusabban épül, azt látjuk, hogy sajátos problémákkal küzd, folyamatosak a leállások, folyamatosak a lassú építkezések. Ha el is fogjuk érni az autópályán a jelenlegi határt, a túloldalon egészen szinte Gyaluig nem jutunk autópályáig. A Berettyóújfalui elkészült M4-es esetében ugyanez a helyzet, hiszen ahogy itt Szatmárnémetit, ott Nagyváradot követően nem beszélhetünk további gyorsforgalmi utakról. Ez egészen Gyaluig nem valósul meg. Az M4-es majd Gyalunál tud rákanyarodni az autópályára, az ottani A3-asra, illetve az M49-es pedig Gyalutól még tíz kilométert jön Zilah irányába, ami egy kisebb hegységen átjövő autópálya-szakasz, és ott tudunk rácsatlakozni az erdélyi autópályára. Sajnos, ott is csak rövid szakasz van, hiszen Gyalu és Torda között csak Aranyosgyéresig készült el az autópálya-szakasz, amely körülbelül 55-60 kilométeren gyorsítja meg az

átkelésünket Székelyföld irányába. Azt követően még egy rövid szakasz épült meg Ákosfalva előtt, Kutyalva környékén egy olyan 8-10 kilométeres szakasz, ami sehonnan sehová nem vezet, de majd valamikor, egyszer talán ez is be fog csatlakozni abba az autópálya-rendszerbe, amely majd valóban összeköti a jelenlegi csonka hont a határon túl élő legnagyobb magyar tömeggel, Székelyföld magyarságával, és ezáltal sok órányival kerülünk közelebb egymáshoz, ami tovább erősíti majd a kapcsolatokat, a magyar-magyar kapcsolatokat, és ezáltal a nemzet egységét szolgálja.

Mi természetesen támogatjuk ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Juhász Hajnalka képviselő asszonynak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő asszony!

JUHÁSZ HAJNALKA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszterhelyettes Úr! Ahogy előttem képviselőtársaim is elmondták, Magyarország Kormánya és Románia Kormánya között a Mátészalka-Csenger-Óvári-Szatmárnémeti közötti gyorsforgalmi út kapcsolatlétesítéséről szóló megállapodás valóban egy nagyon fontos dolog. A magyarországi, illetve a romániai gyorsforgalmi utak összekapcsolása, megfelelő tervezésük és kialakításuk céljából a nyomvonalról és a határmetszéspontokról a román féllel megegyezés, valamint nemzetközi szerződés megkötése szükséges.

Magyarország és Románia között, ahogy miniszterhelyettes úr is elmondta, eddig két autópálya-kapcsolat épült meg. A megállapodás megkötése megerősíti azt a jogi alapot a két ország között, hogy harmadik gyorsforgalmi úti összeköttetés létesítéséhez is hozzájárul, a Magyarország és Románia közötti gazdasági kapcsolatok további bővítéséhez. A két fél között 2019-ben kezdődött meg a megállapodás kidolgozására irányuló szakértői egyeztetés, és a román fél 2021-ben válaszolt erre a nagyon fontos magyar kezdeményezésre. A magyar fél és a román fél javasolt kiegészítést, beleértve a határellenőrzési rendelkezéseket, amelyek elfogadásra kerültek.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tekintettel arra, hogy a megállapodás az európai uniós előírásoknak is megfelel, és amellet, hogy rendkívül fontos üzenetet is hordoz, valamint a gyorsforgalmi úti kapcsolat létesítéséről szóló megállapodás kötelező hatályának elismerése is kiemelt kérdés, a KDNP támogatja. Köszönöm a megtisztelő figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Molnár Gyula képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

MOLNÁR GYULA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Elöttem nagy tudású és helyismerettel rendelkező képviselők nagyon bölcsen elmondták ennek az előterjesztésnek a fontosságát és lényegét. Nekem annyi maradt, hogy magam is megerősítsek ezekből néhány dolgot.

Magam is úgy gondolom, és erre készültem, hogy ennek kapcsán azt a gondolatot fogalmazzam meg, hogy egy ilyen út mindenképpen közelebb hoz minket azokhoz, akik a történelem viharai folytán távol kerültek tőlünk. Ez tehát valóban egy lehetőség arra, hogy az a távolság fizikai és földrajzi értelemben is csökkenjen, ami, tudjuk, hogy az elmúlt években, évtizedekben lelkileg tulajdonképpen lerövidült.

Még egy fontos dolgot szeretnék aláhúzni, mégpedig azt, hogy egy olyan térségről beszélünk Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében, ahol a munkaerőpiaci viszonyok, a gazdasági viszonyok hagyományosan nem a legfényesebbek. Tehát minden olyan infrastruktúra-fejlesztés, ami ebben esélyt és lehetőséget teremt, az igenis fontos és mindenképpen támogatható dolog. Olyan térségről van szó, ahol egy ilyen út-fejlesztés jelentősen javíthatja a kereskedelem és a szolgáltatás színvonalát.

(11.50)

Minden olyan út felújítása ebben a térségben - aki ismeri, tudja, de hisz tanult képviselőtársaim jobban ismerik a helyszínt, ezt elmondták -, a rendkívül rossz állapotú utak esetében ezek a felújítások nagyon-nagyon jól tesznek a környéknek.

Szóval, nekem tényleg annyi tiszttem maradt itt negyedik hozzászólóként, hogy csatlakozzam az előttem szólók gondolataihoz, és a magunk részéről bejelentsem, hogy mi is támogatni fogjuk ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Keresztes László Lóránt frakcióvezető úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Én magam is csatlakozom az előttem szólóhoz, én azt gondolom, hogy Gyüre Csaba képviselő úrnál autentikusabban senki nem tárhatta fel az ott, közvetlenül a térségben meglévő közlekedési problémákat. Az ő elmondásából is világosan látszik, hogy itt egy nagyon-nagyon súlyos adósság törlesztésének lehet ez egy fontos lépése, tehát nagyon fontos ott a helyi közlekedési viszonyok szempontjából is egy ilyen útszakasznak a megépítése, és általában a gazdaság, a térség gazdaságfejlesztési szempontjainak az oldaláról is rendkívül fontos, hogy ez megvalósulhasson. És általában véve elmondhatjuk azt, hogy nagyon-nagyon fontos, hogy az elmaradott, illetve gazdaságilag nehéz

helyzetben lévő, infrastrukturális szempontból is elmaradottabb helyzetű régiókban fel lehessen gyorsítani az alapvető fontossági infrastruktúra megépítését, és ennek egy fontos eleme egyébként, hogy az egyes autópálya-szakaszoknak, gyorsforgalmiút-szakaszoknak a határig történő meghosszabbítása megtörténhessen. Ez sok, viszonylag sok térséget érint Magyarországon, és ebben a tekintetben azért nagyon komoly elmaradása van a kormánynak.

Ezt egy másik példával is alá lehetne támasztani. Ugye, Baranya megyében is az M6-os autópálya nagyon-nagyon hosszú ideje nem éri el a horvát határt, és itt konkrét kormányzati ígérek voltak rá, 2018-ig már be is kellett volna fejezni a határig az M6-os autópályának a meghosszabbítását - még egy kapavágás sem történt ez ügyben. Még súlyosabb a helyzet az M60-as autópálya ügyében, ott azt ígérte a kormány, hogy 2018-ig két irányból, tehát Barcs felől és Pécs irányából is megkezdődik az építése. Hát, ez ügyben sokkal rosszabb a helyzet, ugyanis most már a kormány rövid távú terveiből is kiesett, tehát most már középtávon ez valamiféle, egy kicsit ködösebb tervnek tűnik, holott rendkívül nagy jelentősége lenne az M60-as autópályának, egy nagyon-nagyon nehéz helyzetű térségnek egy fontos eleme lenne, az infrastruktúra eleme lenne, hogy a gyorsforgalmi úthálózathoz ilyen módon kapcsolódni tudjon. Tehát sorolhatnám még hosszan a példákat - most nyilván nem fogom megtenni -, hogy az országnak mely térségében lenne még óriási szükség erre.

De hogyha itt a gyorsforgalmi úthálózat fejlesztéséről beszélünk, akkor nem mehetünk el amellett, hogy óriási lemaradás van az alsóbbrendű utak állapota, az alsóbbrendű utak fejlesztése tekintetében, és itt azt tudjuk mondani, hogy valóban - ugye, erről sokszor szó esett az elmúlt években - rendkívül nehéz volt a 2010-es örökség, ugyanakkor azt tudjuk mondani, hogy a kormány nemhogy nekiállt volna ledolgozni ezt az örökséget az alsóbbrendű úthálózat minősége, állapota és fejlesztése tekintetében, de megnövelte a feladatokat, megnövelte a problémákat, hiszen hogyha azt nézzük, hogy milyen arányt képviselnek a rossz és a nem megfelelő állapotú útszakaszok, főleg a nehéz helyzetű vidéki térségekben, akkor látható, hogy a kormány nem adja meg azokat a forrásokat, amelyek szükségesek lennének ahhoz, hogy a megfelelő ütemű karbantartást és pótlást el lehessen végezni. És ami egyébként egy nagyon riasztó adat, hogy egyre több útszakasz kerül olyan állapotba, hogy a felújítása már nem is lesz eleget, hanem gyakorlatilag újjá kell építeni ezeket az utakat. Tehát azt látjuk, hogy a kormány nemhogy tolja maga előtt a problémát, hanem a hiányos intézkedésekkel és az elégtelen intézkedésekkel növeli a problémáknak a súlyát.

Alapvetően tehát a kormány retorikájában egy visszatérő elem, hogy fontosnak tartja a vidék fejlesztését, a másik oldalról viszont, hogyha utánanézzük a dolgoknak, megnézzük a konkrét számokat,

és hogyha átnézzük az egyes térségekben meglévő valós problémákat, akkor láthatjuk, hogy a kormány elégtelenre vizsgázott az elmúlt bő tizenegy évben, főleg a legnehezebb helyzetű térségek fejlesztése, infrastrukturális fejlesztése tekintetében. És nyilván arra most nincs lehetőség egy ilyen vita keretében, hogy az egyéb más problémákat is felsoroljuk, akár mondjuk, a közösségi közlekedés helyzetét érintően, erre majd lesz lehetőség még egy későbbi napirendi pontnál.

Itt egy dologra szeretnék még visszatérni. Gyüre Csaba ennek a konkrét fejlesztésnek a nemzetpolitikai jelentőségét is megemlítette, amivel maximálisan egyetértünk. Nyilván mindent, a magunk részéről mindent meg kell tenni annak érdekében, hogy az infrastrukturális korlátokat legyőzzük, ugyanakkor én úgy gondolom, hogy az is feladata kell hogy legyen a kormánynak, hogy adott esetben nyilván Románia kormányával, Horvátország kormányával a más említett ügyekben is folyamatos egyeztetések árán elősegítse azt, hogy egy-egy útfejlesztésnek a határ utáni folytatása is megépülhessen, hogy egy ilyen út valóban ne csak egy elkerülő funkciót tölthessen be, hanem valóban a regionális szintű, határon átnyúló gazdasági együttműködésnek a hiányzó infrastrukturális feltételeit biztosítani tudja. Ez ugyanolyan, megint csak hosszan sorolhatnám a példákat, hogy az ország hány és hány határ menti térségében jelent problémát, és ugye, azt meg el tudjuk mondani, hogy általában egy periferikus helyzetű, rossz gazdasági adottságú határ menti térség határon túli oldala hasonló térségekkel találkozik, tehát nyilván a határ mind a két oldalán hátrányos helyzetű, gazdaságilag hátrányos helyzetű, az infrastruktúra szempontjából is periferikus, ellátatlan térségek vannak, amelyeknek a fejlesztése szempontjából alapvető fontosságú lenne, hogyha ezeket a kapcsolódásokat ilyen módon erősíteni lehetne. Tehát ez is feladata a kormánynak, és azt mondjuk, hogy ebben sem vizsgázott jól a kormány, hogy ezeket a kapcsolatokat erősíteni lehessen.

Összességében viszont - konkrétan visszatérve ehhez a javaslatához - mi azt mondjuk, hogy ez egy nagyon komoly, nagyon régóta fennálló hiányosság felszámolásának egy lépése, ezért természetesen az LMP frakciója ezt a konkrét javaslatot örömmel fogja támogatni. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az elsőként jelentkezett független képviselő felszólalása következik. Megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak. Parancsoljon!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): *(Pólván a felirat: „Ebben a cirkuszban itt lehetek, de a valódiába nem mehetek be?”)* Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A T/15965. számú törvényjavaslat a Magyarország Kormánya és

Románia kormánya között a Mátészalka - Csenger és Óvári - Szatmárnémeti közötti gyorsforgalmi úti kapcsolat létesítéséről szóló megállapodás kihirdetése. Azt mondja ez a javaslat, hogy a szerződő felek kapcsolatot létesítenek a két ország között az alábbi gyorsforgalmi utak közvetlen összeköttetésével: magyar részről Mátészalka - Csenger - országhatár, román részről pedig Szatmárnémeti - Óvári - országhatár.

Az M49-es autópályát Románia felé haladva az M3-as autópályára és Csenger és Szatmárnémeti között teremt új közlekedési kapcsolatot. A tervezett autópályát - amelynek építését az M3-as autópályára Vásárosnaményig való 2013-as meghosszabbítása tette lehetővé - hozta létre azt a helyzetet, hogy az M49-es autópályát a román határig megépülhet. A kiépítés két ütemben történik a tervek szerint: először az M3-as autópályától Ökörítőfülpösögig, majd pedig a második ütemben a határmetszéspont rögzítése esetén Csengerig.

2007-ben már megtervezték az M3-asnak a Vásárosnaményig épülő szakaszától délkeleti irányba vezető M49-es gyorsforgalmi út kialakítását, ez az autópályát Órból indul, és két részletben a Csengersima-Pete magyar-román határátkelőig építik ki. Majd 2010-ben került sor az M49-es gyorsforgalmi út első 28 kilométeres szakaszának a megépítésére, az előkészítő megvalósíthatósági hatástanulmány és környezeti hatásvizsgálat elkészítésére, és akkor első ütemben kétszer kétsávos, majd kétszer egysávos kialakítással tervezték volna meg. Aztán sok-sok vita és egyeztetés után 2018 májusában véglegesedett az első ütem nyomvonalterve. Tehát megint mit állapíthatunk meg? Az első tervek már 2007-ben elkészültek, és 2021-ben még csak a két ország közötti nemzetközi megállapodás ratifikálásáról beszélünk, és igazából még nem tudjuk, hogy az út mikor fog megépülni. De ha már a tervezés folyamata is tizenégy évig tartott, reméljük, a megvalósítás nem húzódik ilyen hosszú ideig.

Tudjuk jól, az nem kétséges számunkra, hogy az ilyen jellegű megállapodásokban azért Románia nem jeleskedik abban, hogy nagyon elől járjon, és általában nem kifogások nélkül fogadják a magyar javaslatokat. De azt gondolom, hogy ha már egy ilyen megállapodásra sor került, akkor én a mostani felszólalásomban inkább a pozitívumokat, az erényeket emelném ki, és azt a jövőbeni reményünket, hogy ezzel a közös útépítéssel Európa még inkább Székelyföldhöz kötődik nemcsak jogi, nemcsak integrációs, hanem fizikai értelemben is.

Eljutottunk tehát oda, hogy a magyarországi szakasz, valamint a romániai hozzá kapcsolódó szakasz megépítésében együttműködik a két érintett állam, és elérhetjük akár azt is, hogy az Északi-tengertől, Londontól, Párizstól, Rómától, Berlinton, Zürichből, Pozsonytól a romániai Óvárig egyenesen autópályán érhetnek el mind a privát, mind az üzleti gépjárművek. Ez nagyszerű lehetőség, és még szorosabb kapcsolattá teszi a határon túl ragadt honfitársaink és a gazdasági,

politikai kényszerből külföldre szakadt hazánkfiai kapcsolatát a teljes magyar honnal. Így már nemcsak jogi, hanem fizikai értelemben is megnyílik magyar honfitársaink számára egész Európa. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

(12.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem képviselőtársaimat, kívánnak-e élni a továbbiakban a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e reagálni az elhangzottakra. *(Schanda Tamás János jelzésére:)* Igen, államtitkár úr, öné a szó.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Nagyon szépen köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Először is engedjék meg, hogy megköszönjem a vitában elhangzott pozitív és támogató mondatokat. Örömteli dolog, hogy tudunk egyetérteni olyan fontos kérdésekben, mint a szomszédos országokkal való közlekedési infrastruktúra fejlesztése, ami valóban nagyban hozzájárul nemcsak a szomszédos országgal való kapcsolathoz, hanem a szomorú történelmi okok miatt a magyar-magyar kapcsolatok fejlesztéséhez is.

Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy a köszönet szavai után néhány apróságra reagáljak csak, hiszen fontos, hogy ne maradjanak levegőben lógó mondatok. Egyrészt Gyüre képviselő urat meg tudom nyugtatni, hogy minden tervezés és minden számítás szerint a baleseti kockázatok jelentősen csökkenni fognak valóban ennek a fejlesztésnek köszönhetően, és az érintett települések lakói szimbolikusan is és szó szerint is fellélegezhetnek, ha ez a fejlesztés befejeződik.

Valóban, amire részben Gyüre képviselő úr is utalt, részben más hozzászólásokban is megjelent, nem volt egy egyszerű tárgyalási folyamat ez a román partnerrel; több mint tíz éve kezdődtek meg a tárgyalások, amelyek aztán az elmúlt időszakban intenzívebbé váltak. Örömmel tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést arról is, hogy a mai napon is magas szintű egyeztetés zajlik a román partnerrel, külügyminiszeri szinten, és részben ezen a magas vezetői szinten, részben pedig szakértői szinten is folyamatos az egyeztetés többek között az infrastrukturális projektekéről is.

Egyetlenegy megjegyzéscsomag mellett nem tudok elmenni: Keresztes frakcióvezető úr tett néhány olyan észrevételt, amelyek ugyan nem a törvényjavasláshoz kapcsolódnak szorosan, de mégis, azt hiszem, fontos, hogy erre is válaszoljunk.

Egyrészt valamilyen oknál fogva felmerült az ország egészen messzi, talán a legtávolabbi pontján az M6-os befejezésének a kérdése. Képviselő Úr! Arról kell hogy tájékoztassam önt - az a helyzet, hogy azt

megszoktam már, hogy rám nem szokott a képviselő úr figyelni, én ezzel együtt tudok élni természetesen -, hogy nekem volt szerencsém ennek az autópályának a befejezéséről szóló sajtótájékoztatót megtartani Hargitai képviselő úrral, aki nemcsak beszél a hiányáról, hanem nagyon sokat dolgozott azért, hogy ez a fejlesztés megvalósulhasson. Így aztán, azt hiszem, képviselő úr is megköszönheti Hargitai képviselő úrnak, hogy ezt a fejlesztést be tudjuk fejezni.

Azt a mondatot, hogy „egy kapavágás nem történt”, személyesen tudom cáfolni, és ha a képviselő úr Baranyában jár *(Dr. Keresztes László Lóránt: Ott élek!)*, és esetleg nyitott szemmel jár Baranyában, akkor láthatja egészen pontosan, hogy nem igaz az a mondat, amit ön mondott, hogy nem történt kapavágás, legalábbis én nagyon komoly földmunkálatokat látok már a Bóly és Ivándárda közötti szakasz befejezése érdekében.

Tehát az a kérésem, tisztelt képviselő úr, hogy ezen a területen se tévessze meg a saját választópolgárait, és először tájékozódjon, mielőtt ilyen állításokat tesz az Országgyűlésben, hiszen egyértelműen látható - ha nekem nem hiszi el, menjen el, nézze meg -, látszódik, hogy ott komoly munkálatok zajlanak már, és a közeljövőben bizony örülhetünk annak, hogy sikerül befejezni ezeket a fejlesztéseket.

Tisztelt Képviselő Úr! Kritikai éllel illette Magyarország nemzeti kormányát, és azt róta fel nekünk, hogy nem fordítunk kellő forrást az utak fejlesztésére és az utak felújítására. Engedje meg, tisztelt képviselő úr, hogy felhívjam a figyelmét arra, hogy soha kormány annyi forrást nem fordított ezekre a célokra, mint a nemzeti polgári kormány, nem volt Magyarországon olyan kormány, amelyik ennyi pénzt tudott erre a célra fordítani; részben azért, mert ez nekünk egy kiemelten fontos terület, ugyanis a baloldallal és az ön pártjával szemben mi valóban a vidékkel vagyunk, mi azért dolgozunk, hogy a magyar vidék erős legyen, és a magyar vidéken kiváló minőségű életet lehessen élni, amihez fontos az infrastruktúra fejlesztése. Önöknek ez a városban kevésbé fontos, de mi a vidéki emberekkel vagyunk, és azt gondoljuk, fontos, hogy minden támogatást és segítséget megkapjanak ahhoz, hogy a megfelelő infrastruktúra rendelkezésre álljon.

Ezért fordítottunk soha nem látott mértékű összegeket a közutak fejlesztésére és felújítására. Csak az útprogram keretében 320 milliárd forintot - bocsanat, 3200 milliárd forintot, rosszul olvastam elsőre -, 3200 milliárd forintot fordítunk útfejlesztésre 2016 és 2024 között, és ezt kiegészítik még újabb útfejlesztések 512 milliárd forint értékben 2026-ig, amelyekről a szükséges döntések megszülettek.

A komplex útfelújítási program keretében 122 milliárd forintot költünk el 900 kilométernyi fő- és mellékúti, valamint autópálya-szakasz megújítására, ami 2021-ben már be is fejeződik, 2018-ban indítottuk meg ezt a programot. Ha járná a magyar vidéket, akkor látná a „Magyar falu” program eredményeit is, amelyik számos infrastrukturális beruházást

támogat, többek között az utak felújítását is. 2019-ben 50 milliárd forint keretösszeggel, 2020-ban 72 milliárd forint keretösszeggel indultak meg felújítási munkálatok. Képviselő úr nem tud olyan kormányt mondani Magyarországon, amelyik hasonló méretű felújításokat csinált volna, és amelyik hasonló méretű fejlesztéseket finanszírozott volna.

2021-ben, az idei évben pedig tovább folytatódnak ezek a fejlesztések, mielőtt ezt kérné rajtunk számon. Csak a „Magyar falu” program keretében 90 milliárd forint költséggel, 556 kilométer úthosszal ütemezetten folynak a kistelepüléseket érintő útfelújítások, és újabb nagy területű burkolatjavítás is indul 10 milliárd forint értékben. Ez azt jelenti, tisztelt képviselő úr, hogy az idei évben soha nem látott mértékű összegben 567 útfelújítási projekt valósulhat meg 1518 kilométeren, közel 276,3 milliárd forint értékben.

Tehát az a kérésem, tisztelt képviselő úr, hogy egy kicsi visszafogottságot engedjen meg magának a bírálatok területén, és ha elismeri ezen a területen a kormánynak a teljesítményét, azt hiszem, az mindannyiunknak egy nyugodt munkát és egy, a valósághoz jobban közelítő párbeszédet tenne lehetővé.

Azt remélem, hogy képviselő úr minden felvetésére és kérdésére sikerült, ahogy ön szokta kérni, érdemi és szakmai választ adnom. Remélem, hogy ezt követően fogja tudni támogatni ezt a törvényjavaslatot is és a kormánynak az útépitéshez, -felújításhoz kapcsolódó programjait is.

Nekem pedig, tisztelt elnök úr, nem maradt más dolgom hátra, mint hogy még egyszer megköszönjem a vitában elhangzottakat, és arra kérem a tisztelt Házat, hogy támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **„A Magyarország Kormánya és a Kirgiz Köztársaság Kormánya között a nemzetközi közúti személyszállításról és árufuvarozásról szóló Megállapodás kihirdetéséről”** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig.

(12.10)

A kormány-előterjesztés T/15968. számon a parlament informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Schanda Tamás János úrnak, az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, parancsoljon!

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr!

Tisztelt Országgyűlés! Kérem, engedjék meg, hogy ismertessem önökkel a Magyarország Kormánya és a Kirgiz Köztársaság Kormánya között a nemzetközi közúti személyszállításról és árufuvarozásról szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslatot.

A tervezet célja a Magyarország és a Kirgiz Köztársaság közötti fuvarozási, szállítási együttműködés erősítése a kétoldalú kereskedelmi, gazdasági kapcsolatok bővítése érdekében. A megállapodás létrehozása hozzájárul Magyarország keleti irányú gazdasági kapcsolatainak erősítéséhez.

Tisztelt Országgyűlés! A közúti személyszállításról és árufuvarozásról kötött magyar-kirgiz megállapodás a nemzeti szabályozásokkal és a közösségi joggal összhangban rendezi a két ország közötti közúti fuvarozás jogi kereteit. A kidolgozott megállapodás a kétoldalú vagy tranzitban átmenő, továbbá a harmadik országba irányuló vagy harmadik országból kiinduló közúton végzett személyszállítási és árufuvarozási tevékenységet szabályozza. Rögzíti egyebek mellett az árufuvarozás adó- és engedélymentességének eseteit is, rendelkezik a fuvarozó kötelezettségeiről és a szabálysértés esetén hozandó intézkedésekről, meghatározza a megállapodás végrehajtásáért felelős illetékes szerveket, és rendelkezik a kapcsolódó vegyes bizottság létrehozásáról.

A megállapodás hatálybalépésével egyidejűleg a Magyar Népköztársaság Kormánya - ilyen is volt sajnos - és a Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetsége Kormánya között a nemzetközi gépjárműközlekedés tárgyában Budapesten, 1966. március hó 19. napján aláírt egyezmény Magyarország és a Kirgiz Köztársaság viszonya tekintetében hatályát veszti.

Tisztelt Országgyűlés! A közúti kapcsolatok egyezményes szabályozása mindkét fél érdeke. Az aláírt megállapodás elősegíti, hogy az új lehetőség megteremtése a nemzetközi közúti szállításra hozzájáruljon a két ország gazdasági együttműködéséhez, a kereskedelmi és az emberek közötti kapcsolatok további fejlesztéséhez. Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Kovács Sándor képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

KOVÁCS SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Több mint egy éve folytatunk harcot a koronavírus ellen világszinten. Tavaly ilyen tájt a fél világ a keleti országok kapujában állt sorba maszkokért, védőöltözetért, lélegeztetőgépekért. Mára Európa országai is kezdik belátni, hogy a járvány

elleni küzdelmet elveszítjük, ha az oltási programba nem építenek be Keletről érkező vakcinákat is. Ma már ezen oltásokért is sorbaállítás kezdődött. Ebben a sorban Magyarországnak nem kell már ott lennie, hiszen mi a várakozáson már jóval túl vagyunk. Hentente több százezer kínai és orosz hatóanyag érkezik hazánkba, mellyel a magyar emberek életét menthetjük meg.

Magyarország Kormánya tíz évvel ezelőtt egy fajsúlyos döntéssel letette a voksot a keleti nyitás politikája mellett. Az elmúlt években ezt a külpolitikai irányvonalat sokan támadták, főleg az ellenzéki pártokból. Mára azonban vitathatatlan, hogy a sikeres és folyamatos keleti vakcinabeszerezés ennek a következetes kapcsolattartásnak köszönhető.

A keleti kapcsolatok fontos pillére Magyarország és Kirgizisztán stratégiai partnersége. Az elmúlt hónapokban került elfogadásra a magyar-kirgiz kettős adóztatás elkerüléséről, illetve a magyar-kirgiz befektetés ösztönzéséről szóló megállapodás, melyet most az előttünk fekvő nemzetközi szerződés követ.

Országaink között kedvezően alakulnak a külkereskedelmi és gazdasági kapcsolatok. Ennek fontos pillére a kölcsönös előnyökön alapuló gazdasági együttműködés. A törvényjavaslat elfogadásával könnyebbé válik a Magyarország és Kirgizisztán közötti, az államok területén keresztülmenő, illetve a harmadik országba vagy harmadik országból autóbusszal történő személyszállítási és gépjárművekkel történő árufuvarozás.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország és Kirgizisztán 2022-ben fogja ünnepelni a diplomáciai kapcsolatok felvételének 30. évfordulóját. Három évtizeddel a két ország rendszerváltozása után mindkét állam egy fontos szövetség része. Kirgizisztán az Eurázsiai Gazdasági Unió, míg Magyarország az Európai Unió tagja, így a két ország stratégiai partnersége jó alapja lehet az eurázsiai együttműködés fejlesztésének.

Fontos fejlemény, hogy idén két és félszeresére tudtuk növelni az országaink közötti kereskedelmi forgalmat. Érdemes megemlíteni a magyar gyógyszeripari jelenlétet Kirgizisztánban. A Richter már 24 éve van jelen a keleti partnerünknel.

A külgazdasági és külügyminiszter úr április eleji kirgizisztáni látogatásán került sor a magyar-kirgiz fejlesztési alap aláírására, amely 5 milliárd forint alaptőkével indul. Célja, hogy a magyar vállalatok részt tudjanak venni Kirgizisztán modernizációs folyamatában; együttműködések a vízügyi megoldások, a mezőgazdasági beruházások, valamint az egészségügyi fejlesztések területén követhetnek, komoly külpiaci, külgazdasági lehetőségeket biztosítva ezáltal a magyar vállalatoknak. Meghatározó lépés lehet ezen megállapodás, hogy a magyar gazdaságot újra növekedési pályára állítsa.

A magyar vállalati jelenlétnek biztos hátteret teremt, hogy tavaly február óta magyar nagykövetség működik Biskekben. Fontos megemlíteni még, hogy

tárgyalások folynak a közvetlen légi összeköttetés megteremtése érdekében is. A szükséges jogi egyezmények, tárgyalások már folyamatban vannak. Itt hangsúlyoznám azt is, hogy két kirgiz állami egyetemmel is megállapodás történt a közelmúltban, ahol a magyar nyelv oktatása fog folyni, valamint célegyenesben vagyunk egy biskeki magyar kulturális központ létrehozásában is. Többszörös volt a túljelentkezés kirgiz diákok részéről a számukra Magyarországon meghirdetett felsőoktatási helyekre is. Látható tehát, hogy Magyarország és Kirgizisztán között rendkívül élénk gazdasági és kulturális együttműködés áll fenn, melynek bővülése várható a jövőben.

Az előttünk fekvő, személy- és árufuvarozást rendező nemzetközi törvényjavaslat is ezt a kölcsönös törekvésünket szolgálja. Ezért a Fidesz országgyűlési képviselőcsoportja támogatja annak elfogadását. Kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Juhász Hajnalka tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Ander Balázs képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Teljesen természetes, hogy a Jobbik frakciója támogatni fogja ezt a javaslatot.

Viszont azzal, amit itt képviselőtársam az előbb elmondott, azért némileg vitatkoznék. Én nem tudom, hogy honnét vette a csodálatosan felfelé ívelő gazdasági kapcsolatokról szóló statisztikai adatokat. Nem voltam rest, tegnap este ezt még kifejezetten e miatt a törvényjavaslat miatt megnéztem. A hivatalos adatok azt mutatják, hogy 2018-ban a külkereskedelmi termékforgalom Magyarország és Kirgizisztán között 46 millió forint *(sic!)* volt, '19-ben ez 27 millióra csökkent, a '20-as esztendőben pedig 17 millió forintra. Jó, hát, ebben nyilván közrejátszhatott egyébként a koronavírus-járvány is, de azért látni kell, hogy ezek az összegek még a járvány előtti időszakban sem voltak valami eget rengetően magasak. Adott esetben, mondjuk, egy-egy kormányzati potentát autója többbe kerül, mint mondjuk, a két ország közötti külkereskedelmi termékforgalom teljes értéke éves viszonylatban.

Különösen annak fényében kell ezekre föl hívni a hangsúlyt, hogy az állami tulajdonú Eximbank 2020-ban 50 millió dollárt rakott bele a magyar-kirgiz fejlesztési alapba, ami azért 15 milliárd forint testvérek között is. Tehát nagyon reméljük, hogy ennek meglesz a haszna Magyarországnak számára is. Nyilvánvalóan azon vagyunk, és támogatjuk a két ország kapcsolatát, fontos dolog a keleti nyitás, csak nem olyan formában, hogy mondjuk, Magyarország Kína kvázi garmatává váljon, ha most keleti nyitásról beszélünk, és egy kicsit a kirgiz kapcsolatok mellé más relációt is idevonunk.

(12.20)

Azt is látni kell, hogy a Fidesz, illetve a Kínai Kommunista Párt közötti kapcsolatok egyre szorosabbra fonódnak, amelyek bizony komoly aggodalomra adhatnak adott esetben okot. Tehát ha a gazdasági kapcsolatok fellendüléséről van szó, teljes mértékben támogatni tudjuk, de nem olyanformán, hogy az egészre Magyarország fizessen rá végül. Márpedig ha az összes számot vetjük össze, és azt vesszük alapul, akkor azt kell látnunk, hogy bizony komoly hiányosságokkal küszködünk ezen a téren, és az oly sokszor a kormányzati padosorokból valamiféle csodaként feltüntetett keleti nyitás nagyon nem működik, képviselőtársaim. Bárcsak így lenne egyébként!

Mindazonáltal nyilvánvaló az is, hogy nem ettől az egyezménytől kell majd a két ország közötti gazdasági kapcsolatok fellendülését remélni, különösen nem a közúti árufuvarozás vagy éppen személyszállítás tekintetében, hiszen a csodálatos fekvésű kirgiz főváros, az egymillió lakóval rendelkező Biskek és a szintén csodálatos, gyönyörű Budapest között még légvonalban is 4300 kilométeres távolság van, ami alapjaiban mondatja azt velünk, hogy nem kell itt különösebben nagy termékgazdálkodásra számítani közúton, illetve az autóbuzos közlekedés sem lesz előreláthatóan túlszűfolt a két ország között.

Ennek ellenére még egyszer azt tudom mondani, államtitkár úr, hogy természetes, hogy támogatni fogjuk ezt a javaslatot, és természetes az is, hogy a Jobbik azt szeretné, hogy a magyar-kirgiz kapcsolatok is virágozzanak, sokkal jobban egyébként annál, mint ahogy azt önök felvázolják. Köszönöm. *(Taps a függetlenek soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Juhász Hajnalka képviselő asszonynak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

JUHÁSZ HAJNALKA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszterhelyettes Úr! A felek közötti magas szintű tárgyalások már egy jó ideje napirenden voltak, és egy új kétoldalú egyezmény megkötése kiemelten fontos. Egyrészt azért is, mert az eredeti már több mint 50 éves - a jelenlegi hatályos egyezményről beszélünk -, másrészt a Szovjetunió utódállamaként Kirgizisztán 1990 óta független, így mindenképpen célszerű egy önálló, kétoldalú megállapodás megkötése.

Ahogy miniszterhelyettes úr is hangsúlyozta, a két ország közötti fuvarozás jogi kereteit határozza meg a megállapodás. Itt kitér a személyszállításra, illetve az árufuvarozás végzésének a feltételeire és a kereteire, az árufuvarozó adó- és engedélymentességének eseteire, valamint szabályozza a veszélyes áruk szállításának kérdéskörét, és még kitér a vegyes

bizottságra is. A közúti kapcsolatok egyezményes szabályozása mindkét fél érdeke, a megállapodás létrehozása pedig hozzájárul Magyarország keleti irányú gazdasági kapcsolatainak erősítéséhez, és egyben elősegíti a kétoldalú kereskedelmi és gazdasági kapcsolatok erősítését, ezért a KDNP támogatja. Nagyon szépen köszönöm. *(Taps a kormánypárti padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Molnár Gyula képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

MOLNÁR GYULA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár úr, valóban nem ez az a napirendi pont, ahol a nagy vitát lefolytatjuk, de hála Kovács képviselőtársamnak, számtalan lehetőség megnyílt, hogy magam is egy picit elemezzem a helyzetet. Azt akartam igazándiból csak az elején elmondani, hogy egy huszáros gyorsaságú törvényjavaslat ez, tehát le a kalappal, néha tényleg egészen elképesztően gyorsan dolgoznak. Éppen hogy Szijjártó külügyminiszter úr hazajött az 5 milliárdos csomag ígérete után, és ugye, jól értem, ő írta alá ennek a szándékát, és most már itt van előttünk a parlamentben. Ez rendkívül helyes és jó dolog, hogy ilyen gyorsan működik a kormány és a törvényalkotás. Én magam is elmerengtem azon, amit a jobbikos képviselőtársam mondott, hogy a 20-30 milliós áruforgalom meg a távolság miatt mekkora jelentősége lesz ennek a törvényjavaslatnak, hányan fognak élni ezzel a lehetőséggel, de végül is nem mindig azért csinálunk törvényt, hogy nagy tömegben használják az emberek, hanem néha azért is, mert valamilyen dolgot szabályozni kell.

Azon is el kellene persze merengnünk, hogyha egy picit bele akarunk nézni ennek a térségnek a történetébe, hogy az elmúlt évek meglehetősen zavarosra sikeredtek. Ott 2021-et megelőzően 30 évig nem nagyon volt békés hatalomátvétel. Most ezt tekintjük egy békés hatalomátvételnek, és bízunk abban, hogy a jelenlegi parlamentáris demokrácia, amely kialakult, stabilabb lesz, de valóban úgy gondolom, hogy nem Kirgizisztánt tekintik ma a világosan a legstabilabb helynek.

Azt mondta képviselőtársam, hogy ez a keleti nyitás egyik fontos eleme, és Kínát említette. Hadd mondjam el önnek, mint aki egy picit többet foglalkozom külpolitikával, mint ön, most nem nagyképségből mondom ezt, Kirgizisztán az a hely - csak véletlenül tudom egyébként -, ahol az orosz és az amerikai titkosszolgálatok egyébként egymás mellett felügyelnek bizonyos dolgokat, például a rakétagyártást, például a tengeri hadi típusú ipari ügyeket, ami azért vicces, mert több ezer kilométerre van Kirgizisztán a tengertől. Tehát vicces módon ez az az ország, ahol bent maradtak az oroszok bizonyos tevékenységgel, és bejöttek az amerikaiak. Volt egy időszak az amerikai külpolitikában, amikor kifejezetten

Kirgizisztán stratégiai pontnak számított. Tehát ebben az ügyben Kirgizisztán mindig ennek az orosz-amerikai együttállásnak volt valamilyen módon a haszonélvezője.

Amit ön mond, az az utóbbi évek egyik terméke, hogy ők viszont szeretnék Kínával - értelemszerűen közel van hozzájuk, meglehetősen erős - valamilyen módon kapcsolatba kerülni, tehát szeretnék, hogyha ez a fajta partnerség Kínával erősödne. Ezt egyébként nem nézi túl jó szemmel sem az orosz, sem az amerikai fél. Tehát izgalmas kérdés, hogy ebből a szempontból merrefelé fog fejlődni a világ. De tényleg őszintén mondom én is önnek, hogy nem ez a fajta egyezmény fogja a keleti nyitásnak azt a végső fuvaltatot megadni, ami alapján tényleg visszafordíthatatlanná válik.

Hadd mondjak el önnek egy nagyon fontos tételt, amit ennek kapcsán el szoktunk mondani a vitákban! Nincs azzal baj, ha egy olyan ország, amely ilyen gazdasági potenciállal rendelkezik, megpróbál nyitott lenni a világ felé. Egyáltalán nincs azzal baj, sőt a magam részéről kifejezetten pártolom azt, hogy Kelet felé nyissunk, csak azt értse meg, hogy amikor mi megfogalmazzuk a magunk mondatait, akkor az a félelem van ebben, az az aggodalom, hogy ez nem valami helyett van, tehát nem ahelyett van, hogy nyugati zárás, keleti nyitás, hanem eközben a Nyugat felé a nyitottságunk nem változik meg. Tehát az, ami miatt Magyarországon az elmúlt harmincvahány évben mindenki dolgozott a rendszerváltás óta, hogy a több ezer éves történelmünk lényege pont az legyen, hogy mi, bár közép-kelet-európai népnek számítunk földrajzilag, de kulturális és politikai értelemben mindig is nyugat-európainak vallottuk magunkat, ez a szál ne gyengüljön ebben az ügyben.

Tehát semmiképpen se lehessen olyan helyzet, hogy ezzel a keleti nyitással most tényleg túl sok olyan kínai hitel, kínai fejlesztés jelenik meg, amely bizonyos szempontból a függőség felé visz, nehogy azt jelentse, hogy a nyugati partnereink bizalmát eközben elveszítjük. Tehát azt értse meg, hogy egy ilyen országnak, mint a mienk, elemi érdeke az, hogy a világpolitikai folyamatokban megpróbáljon egyensúlyozni.

Szeretnék egy kicsit könnyedebb dolgot a végére felvetni. Egyébként jófelé kapiskált a vakcinákkal kapcsolatban, mert amit jobbikos képviselőtársam mondott, szerintem abban a 20 millióban a Richter Gedeon az egyik legnagyobb beszállító, mert ők a legnagyobb kereskedelmi partner Magyarországról. Azt javaslom, egyébként van Kirgizisztánnak egy nagyon fontos terméke, ez pedig Csingiz Ajtmatov könyvei, merthogy azért mégiscsak ő a világ egyik leghíresebb kirgiz írója, sőt azt hiszem, a leghíresebb kirgiz írója. Csak mondom, talán kevesen tudják, de a halála előtt pár évvel még Sólyom Lászlótól, a Magyar Köztársaság tisztikeresztje kitüntetését is átvehette, és nagyon komoly része volt abban 1989-ben, hogy meghaladva a saját múltját, részt vegyen abban, ami a Szovjetunió szétesését és a békés átmenetet jelentette. Tehát azt

akartam mondani, hogy odafelé gyógyszerekkel, viszszafele Csingiz Ajtmatov-könyvekkel ezt a jogszabályt is ki lehet tölteni tartalommal, de a magunk részéről szintén támogatni fogjuk. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a függetlenek soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Keresztes László Lóránt frakcióvezető úrnak, az LMP-képviselőcsoport vezér-szónokának. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Mondhatjuk, hogy meglepő fordulatokat vesz ez a vita. Azt gondolom, senki nem gondolta előtte, hogy ilyen tág megközelítésből fogjuk ezt a kérdést megtárgyalni. Én rögtön az elején szeretném tisztázni, hogy a konkrét, előttünk fekvő jogszabályt az LMP-frakció támogatni fogja. Ugyanakkor egy nagyon-nagyon rövid eltérést engedjenek meg nekem is! A Fidesz vezérszónoka egészen másról beszélt, mondhatjuk, nem is igazán találkozott az ő vezérszónoki felszólalása ezzel az előterjesztéssel, de ilyen tágabb megközelítésben a keleti nyitás politikáját hozta ide, amiről én is szeretnék néhány szót mondani.

(12.30)

Azt abszolút meg tudom erősíteni, amit előttem szóló képviselőtársam is elmondott, hogy valóban, az pozitív dolog tehát, hogyha megtartjuk, én azt gondolom, alapvetően vita tárgyát sem képező nyugati orientációnkat, akkor fontos, hogy ebben a helyzetben nyitottak legyünk, és legyünk Kelet felé is nyitottak, és keressük meg azokat az üzleti-gazdasági lehetőségeket, amelyek Magyarországot mozgásterét növelhetik, a gazdasági lehetőségeinket szélesítik. Ebből a szempontból mi egyetértünk ezzel a gondolkodással, csak az a helyzet, hogy önök nem ezt csinálják.

Tehát csak amit az elmúlt időszakban láthatunk például a Kínához fűződő viszony tekintetében, arra azt mondhatjuk, hogy önök nem partneri kapcsolatot keresnek Kínával, hanem gyakorlatilag behódolnak. És azt az alapvető elvet nem tartják szem előtt, hogy amikor valamiféle gazdasági együttműködés, gazdasági kapcsolat kialakítása történik meg, akkor egyetlen dolog kell hogy az önök szeme előtt lebegjen: a magyar nemzeti érdekek képviselete - ezeket pedig önök elárulták. Tehát gyakorlatilag behódoltak a kínai nagyhatalmi érdekeknek, és kiszolgáltatták Magyarországot ezeknek a kínai nagyhatalmi szándékoknak és Kína törekvéseinek.

Ha csak egyéves távlatot nézünk, akkor látható, hogy önök a súlyos járvány idején gyalázatos módon titkosították a Budapest-Belgrád vasútvonali projektnek a szerződését. Önök csak kettő év alatt annyi pénzt költenek el a Budapest-Belgrád vasútfejlesztési projektre, amennyiből 175 ezer új munkahelyet lehetett volna teremteni. Tegnap Nacsa képviselő úrral

volt ismét - nem tudom, talán már századszor - vitánk erről a kérdésről. Akkor én megkérdeztem Nacsa képviselő urat, hogy ő látta-e azokat a dokumentumokat, amiket aztán előttünk titkosítottak, amiket már ki se lehet perelni. Erre nem válaszolt Nacsa képviselő úr, eléggé szemérmes módon.

Én többször próbálkoztam már, és most újra megpróbálom: államtitkár úr, látta-e ezeket a titkosított dokumentumokat? Van-e fogalma róla, hogy a Budapest-Belgrád vasútfejlesztési projekt mögött konkrétan milyen feltételek, milyen szerződések, milyen kötelezettségek, kötelezettségvállalások vannak? Például magyar adófizetőkkel építetik meg ezt a projektet, mert természetesen Mézsaáros Lőrinc 300 milliárdos részesedését már bebiztosították. Magyar adófizetőkkel építetik meg ezt a projektet. Kína egyáltalán vállalt-e bármiféle garanciát a kihasználás tekintetében, hogy használni fogják? Tehát azért mondom, hogy ez nem partneri viszony, ez behódolás, amit az önök nemzetinek hazudott kormánya Kínával kapcsolatban tanúsít.

És itt van a másik projekt, a Fudan Egyetem ügye. Itt is a sajtóból tudtuk meg, hogy milyen tervek készülnek. Államtitkár úr, aláírta már az ön főnöke, Palkovics miniszter úr ezt a bizonyos szerződést? Mert azt is megtudhattuk, persze a sajtóból, nem egy országgyűlési vitán vagy egy országgyűlési előterjesztésből, hogy már ezen a héten egy olyan megállapodást kívánnak kötni a Kínai Kommunista Párttal, az önök minden szempontból szoros szövetségével, illetve a kínai állammal és a Kínai Kommunista Párt egyetemével, amiből később se lehessen már úgymond visszatáncolni, adott esetben egy kormányváltás esetén. Tehát önök egyéves távlatban körülbelül 1100 milliárd forintnyi hitel felvételére készülnek, illetve részben tették már meg, vagy vették föl ezt a hitelt a Budapest-Belgrád vasútvonal projekt keretében. Tehát ezzel kapcsolatban milyen információink lehetnek? Tehát, államtitkár úr, ön látta a Budapest-Belgrád vasútvonal projektdokumentumait, titkosított dokumentumait? Mert ezt nem lehet kiperelni már egyébként a Külgazdasági és Külügyminisztériumtól. Ők adhatnák meg a lehetőséget, hogy a magyar adófizetők ebbe betekintessenek.

Van-e államtitkár úrnak bármiféle elképzelése, hogy ezért a 450-500-550 milliárdos projektért - a Fudan Egyetem budapesti campusának a megépítése ennyibe fog kerülni - a magyar kormány milyen szintű újabb behódolásra készül? Milyen szintű garanciákat és biztosítékokat fog adni Kínának? Tehát adott esetben például előfordulhat-e, hogy a közvagyron részét képező elemek is részét képezik ennek a hitelfelvételnek? Mert az ön főnökének a nyilatkozatait olvastam, ő igazából semmit nem cáfolt, semmit nem erősített meg. Annyit tudhatunk, hogy gyakorlatilag kormányzati szinten, az Országgyűlés megkezdésével készülnek egy újabb gigantikus hitel felvételére.

Tehát azt tudom mondani, hogy önmagában a Kelet felé orientálódó gazdasági kapcsolatok keresése és a magyar gazdasági lehetőségek szélesítése és erősítése egy rendkívül pozitív dolog, de önök ezt nem teszik.

Önök gyakorlatilag irányt próbálnak váltani, és Magyarországot, a magyar nemzeti érdekeket feladják, és kiszolgáltatják az országot. És akkor természetesen most itt nem is fogok beszélni az Oroszországtól felvett gigantikus hitelről, ami a paksi bővítés célját szolgálja, összességében tegnap erről már volt szó. Ha összeadjuk ezeket a tételeket, amilyen adósságokba önök belekényszerítették Magyarországot, akkor - és ezt Z. Kárpát Dániel képviselő úr igen részletesen taglalta tegnap - ez már vetekszik a bizonyos IMF-hitellel, amit egyébként jogosan kritizáltak önök is.

Remélem, hogy ez a kis kitekintő nem lett túl széles, vagy nem mentem túl távol a vitának a tárgyától, de én azt gondolom, hogy ennyiben mindenképpen reagálni kellett a Fidesz frakcióvezetőjének... *(Derültség.)* - bocsánat, a Fidesz vezérszónokának az exorzéjára, a Fidesz vezérszónoklatára. És nagyon bízom benne... Nem akarok tippeket adni nyilván, a Fidesz-frakció nyilván egy demokratikus szervezet, meg tudja választani a saját vezetőjét az érdemei alapján, nem akarok tényleg ötleteket adni, és nem akarok belső konfliktusokat se szítani a Fidesz-frakción belül, de nagyon bízom benne, hogy államtitkár úr legalább valamit tud mondani a kormány védelmében, és legalább fellebbenti a fátylat a titkokról, hogy mégis mire költenek el önök 1100 milliárd forintnyi hitelt.

Milyen garanciák vannak mögötte; és mit tudnak mondani a magyar adófizetőknek, hogy miért adósítják el őket ilyen drasztikus mértékben? Köszönöm szépen, tisztelt elnök úr. *(Taps az ellenzéki pártok és a függetlenek padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt lezárnám a vezérszónoki kört, halkan jegyzem meg, nem tartalmi kérdésben, csupán a rend kedvéért, hogy nyilván államtitkár úr arra ad választ, ami a napirendhez tartozó körülmény, mielőtt ilyen kedélyes és kedves párbeszéd alakulna ki. Szó szerint vissza tudnám én is idézni frakcióvezető úr tegnapi beszédét is.

Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az elsőként jelentkező független képviselőnek van felszólalási lehetősége. Megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A T/15968. számú törvényjavaslat Magyarország Kormánya és a Kirgiz Köztársaság kormánya közötti nemzetközi közúti személyszállításról és áru fuvarozásról szóló megállapodás kihirdetése.

Azzal a céllal jött létre ez a megállapodás, hogy megkönnyítsék a Kirgiz Köztársaság és Magyarország között az államok területén keresztül, valamint harmadik országokba vagy harmadik országokból autóbusszokkal történő személyszállítás és a gépjárművekkel történő áru fuvarozás kétoldalú előmozdítását, továbbá a két ország összekapcsolhatóságát.

Valóban, ahogy mondta Ander Balázs képviselőtársam, még légvonalban is 4 ezer kilométer választja el a két országot, és elképesztően változatos domborzati viszonyok vannak e két ország között, Kirgizisztánban pedig pláne: nem ritka a 6-7 ezer méteres magasságú hegylánc.

A Kirgiz Köztársaság és Magyarország közötti közúti személyszállítási és áru fuvarozási kapcsolatokat korábban és jelenleg még az 1967. évi 11. törvényerejű rendelettel kihirdetett, a Magyar Népköztársaság kormánya és a Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetsége kormánya között a nemzetközi gépjárműközlekedés tárgyában Budapesten, 1966. március 19-én aláírt egyezmény szabályozta.

A felek közötti magas szintű tárgyalások során rendszeresen napirenden volt egy új, kétoldalú egyezmény megkötése, egyrészt, mivel a hatályos egyezmény már igen öreg, másrészt pedig a Szovjetunió utódállamaként Kirgizisztán már 1990 óta független, így valóban célszerű volt kétoldalú megállapodást kötni.

A megállapodások létrehozására adott felhatalmazást eredendően a 33/2008. számú, július 24-ei miniszterelnöki határozat indította el a térség országaival, azaz a Gyurcsány-kormány volt az, amelyik 2008-ban megfogalmazta, hogy a Szovjetunió utódállamaival ezeket a kétoldalú megállapodásokat újra kell tárgyalni, és új szerződéseket kell kötni.

Igen hosszú lett az idő, mert 2020-ra születtek meg ebben a közép-ázsiai térségben a Szovjetunió utódállamaival ezek a típusú megállapodások. Az elmúlt év óta már több ilyen ratifikált a magyar Országgyűlés, és most van soron a Kirgizisztánnal való megállapodás.

Meglehetősen bonyolult és rendkívül bürokratikus engedélyezési rendszert dolgozott ki ez a javaslat. Az előkészítői úgy gondolták, hogy a két ország közötti ebbéli viszonyt nagyon szoros és nagyon erőteljes szabályozottság jellemezze, majd a gyakorlat fogja eldönteni mind ebben a megállapodásban, mind a többi, már ratifikált megállapodásban, hogy vajon mit profitál a két ország ebből, és ezt a rendkívül bürokratikus engedélyezési rendszert fenn lehet-e tartani. Mindenesetre 12 év után eljutottunk ide.

Ha megengedik, pár gondolatot azért a kirgiz történelemről szólnék. A kirgizek történetét egészen az időszámításunk előtti 201. évig lehet visszavezetni. A régi kirgizek Szibéria központjában, a Jenyiszej felső völgyében éltek. A kirgiz állam a legnagyobb kiterjedését akkor tudta elérni, amikor 840-ben leverte az ujjur kánságot - ehhez a közönséghez Magyarország őstörténetének igencsak köze van -, és ezután a kirgizek gyors ütemben a Tien-

san hegységhez vándoroltak, ahol pedig a következő kétszáz évben fenn tudták tartani dominanciájukat.

(12.40)

A XII. században a kirgiz dominancia területe az Altájra és a Szajánra korlátozódott, miután a mongol terjeszkedés nagyon komoly területeket hódított el tőle. Amikor a XIII. században kialakult a Mongol Birodalom, akkor gyakorlatilag a kirgizek délre vonultak. 1876-ban csatolták az Orosz Birodalomhoz, az oroszoknak számos, a cári hatalom ellen irányuló lázadással kellett szembenéznie, sok kirgiz inkább elvont Pamírba és Afganisztánba.

Az 1916-os közép-ázsiai felkelés leverése után sokan Kínába menekültek. Mivel a régió etnikai csoportjait akkor is, ma is megosztják az országhatárok, azaz jó pár országban ugyanazon népből származó emberek élnek, ezért rendre folyamatosan lázongások és nézeteltérések voltak az országok között. Az emberek ide-oda mozogtak a hegyekben; attól függött, hogy éppen melyik országban élnek, ahol több eső esett, vagy ahol a kormányzat elnyomása elviselhetőbb volt.

Aztán a szovjet hatalmat 1919-ben vezették be a régióban, a terület kezdetben a Turkesztáni Autonóm Szovjet Szocialista Köztársaság része volt, majd ennek megszüntetésekor, 1924. október 14-én alakították meg a Kara-Kirgiz Autonóm Területet a mai Kirgizisztánéval megegyező területen. Az Autonóm Terület elnevezése 1925. május 25-én Kirgiz Autonóm Terület lett. Aztán számtalan közjogi változáson ment át az ország, a sztálini alkotmányt természetesen sajátjuknak kellett tekinteniük, és végül Kirgiz Szovjet Szocialista Köztársaság néven egészen a rendszerváltásig, illetve a függetlenné válásig szerepelt ez az ország.

A húszas években Kirgizisztánban jelentékeny mértékben fejlődött a kultúra, a közoktatás és a társadalmi élet, az írástudás kiterjedt, saját standardizált irodalmi nyelvet vezettek be, és amikor az orosz nacionalizmus a harmincas években elég erőteljesen kezdett fejlődni, onnantól kezdve viszont a fejlődés, a kulturális fejlődés megtorpant. A glasznosztty kezdeti évei kevésbé hatottak Kirgizisztánban, tekintve, hogy meglehetősen erős szovjet befolyás volt, és gazdaságilag rendkívüli módon függött a Szovjetuniótól, de egyre inkább liberális hangokat ütött meg a politika, és ezért 1990-től jelentős változások következtek be.

A Szovjetunió fennmaradásáról szóló népszavazáson, amely '91 márciusában volt, meglepően még mindig 88,7 százaléknyi kirgiz azt mondta, hogy a Szovjetunió fennmaradjon. De aztán '91. augusztus 19-én egy puccs következett be, amelynek az lett az eredménye, hogy az elnök és az alelnök a Szovjetunió Kommunista Pártjából kilépett, és '91. augusztus 31-én kikiáltották a függetlenségüket. Azóta sincs egyébként igazán nyugalom az országban, rendre pár évente zavargások törnek ki a politikai osztály és a nép közötti folyamatos konfliktusok eredményeként,

és amíg abban az országban az ország vezetője az ország leggazdagabb embere, akkor el is képzelhetjük, hogy alapvetően a konfliktusoknak mi lehet az oka.

Magyarország 1991. december 26-án ismerte el a Kirgiz Köztársaságot önálló államként, a diplomáciai kapcsolatokat 1992. április 12-én vettük fel, Magyarország a Nur-Szultán-i, Kirgizisztán pedig a bécsi nagykövet útján gyakorolja a diplomáciai kapcsolatokat. Hazánk 2001 óta tiszteletbeli főkonzulátust működtet Biskekben, és 2017 óta tiszteletbeli konzulátust Oshban.

Az orosz és a kínai cégek komoly pozíciókat szereztek a kirgiz gazdaságban, célszerű a konkurenciájukkal számolni. Nem meglepő, az egész világon, különösen a fejlődő térségekben általános gyakorlatilag az orosz, kínai gazdasági befolyás, gyakorlatilag a két ország között Ázsiában és Afrikában az egyes országokon belül befolyásháború zajlik.

Kirgizisztánban a vállalati nyereségadó 10 százaléka, a személyi jövedelemadó 10 százaléka, az áfa 12 százaléka, és az értékesítési adó pedig nulla és 3 százalék között van. Meglehetősen méltányos mértékű adórendszer tart fenn Kirgizisztán, úgyhogy ha már ilyen magas szintű kapcsolatokkal bírunk, tanulhatunk tőlük a mértékadó adónemek és adómértékek fenntartásában.

Ander Balázs képviselőtársam beszélt a kétoldalú gazdasági és kereskedelmi kapcsolatainkról. Valóban igaza van, nem nagyon lehet azt mondani, hogy olyan túlzó és virágzó lenne a két ország kereskedelmi kapcsolata.

Én is utána néztem az adatoknak, az elmúlt tíz évben 2014-ben érte el a csúcst a kirgiz exportunk, 17 millió 930 ezer dollár összegben. Az importunk oly mértékben csekély, hogy az elmúlt tíz év legmagasabb mértéke 175 ezer dollár volt, gyakorlatilag bizonyos dohánytermékeket tudunk importálni Kirgizisztánból, exportban viszont - ahogy mondta nagyon helyesen Molnár Gyula képviselőtársam - a Richter Gedeon 80 százalékban az export résztvevője, 15 százalékban a műanyag-alapanyag és 3 százalékban a kukorica-vetőmag az, amely a külkereskedelmünkben, exportunkban részt vesz és Kirgizisztánba irányul. Gyakorlatilag a Richter Gedeon nyilvánosan alapított Részvénytársaság az, amely saját kereskedelmi képviselővel rendelkezik Kirgizisztánban.

Természetesen támogatom a megállapodás ratifikálását, mert hazánk célja az, hogy minden országgal kiegyensúlyozott s nemzetünk érdekei szerint gyümölcsöző kapcsolat álljon fenn, és e vonatkozásban kapcsolódok az LMP frakcióvezetőjéhez, minden egyes kapcsolatunknak csak addig és az az értéke, amely a nemzetünk érdekeit szolgálja. Kiszolgáltatni magunkat egyetlen országnak nem tehetjük meg, mert a nemzetünk függetlensége, gazdasági, politikai függetlensége mindenképp előtérbe való. Kis ország vagyunk, nekünk mindenkivel jóban kell lenni, de soha senkinek nem szolgáltatathatjuk ki magunkat. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem képviselőtársaimat, az adott napirend keretében kívánnak-e még élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom. Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e válaszolni. *(Jelzésre:)* Igen, államtitkár úr, öné a szó.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Nagyon szépen köszönöm a szót. Ha szigorúan a törvényjavaslat tárgyánál maradnék és nem kockáztatnám az elnöki feddést, akkor annyit mondhatnék csak el, hogy nagyon köszönöm mindenkinek az értékes hozzászólását és a támogató hozzászólást a törvényjavaslat elfogadásához. De kockáztatva, néhány mondattal igyekszem csak reagálni a vitában elhangzottakra.

Egyrészt azt hiszem, hogy izgalmas volt hallgatni Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak Kirgizisztán történetéről szóló előadását. Köszönjük, hogy ezt megosztotta velünk. Nagy hasonlóságot mutatott a Wikipédia vonatkozó szócikkével, tehát akinek további információra van szüksége, az ott még ebben mindeképpen el tud mélyedni.

Molnár képviselő úrnak is különösen hálás vagyok az ITM-et ért dicséretéért a tempónkra vonatkozóan. Bevallom őszintén, régen kaptam ilyen kedves mondatot az Országgyűlésben, ezért különösen hálás vagyok képviselő úrnak.

Ander képviselő úr hozzászólását is természetesen köszönöm, aki hasonló témákat feszegetett, mint Keresztes képviselő úr. Itt azért annyiban muszáj reagálnom, még ha ez nem is tartozik a törvényjavaslat tárgyához, szigorúan vett tárgyához, hogy mi abban vagyunk érdekeltek, hogy a magyar nemzeti érdeket képviseljék. Volt az országnak olyan kormánya, amelyik nem a magyar nemzeti érdeket képviselte, tisztelt képviselő úr, de a nemzeti polgári kormány ezt teszi nap mint nap. Ezt teszi, amikor külkapcsolatokról van szó, és ezt teszi, amikor külgazdaságról van szó. Ezért dolgozunk. Nagyon furcsa azt hallani, amikor ezt kéri rajtunk számon egy baloldali képviselő, tisztelt képviselő úr.

Az a helyzet, hogy jól mutatja az, amiket ön mondott, hogy milyen sokrétűen fontos szolgálni a magyar érdeket, hiszen, tisztelt képviselő úr, ön is jól láthatja és jól tudhatja, hogy a keleti nyitás és a déli nyitás politikája meghozta a maga sikerét, és ez nem jelenti természetesen azt, hogy ne lennének részei a nyugati szövetségi rendszernek, vagy ne lennének fontosak akár az európai, akár a transzatlanti kapcsolatok, de hogy a déli és keleti nyitásnak megvan az eredményei, azt a legjobban egyébként az elmúlt egy év mutatta meg, képviselő úr. És hogy a magyar nemzeti érdeket ez a kormány szolgálja jól, azt jól mutatja az, hogy az önök frakciójában is számtalan képviselő és az önök családtagjai és az országban sok millió ember azért lehet többek között beoltva a koronavírus-járvány kellős közepén egyébként a védelmet egyedül jelentő vakcinával, mert

egyébként működött az országnak a keletnyitási-politikája, és hozzájutottunk olyan vakcinákhoz, amelyekhez más országok nem jutottak hozzá.

(12.50)

Tisztelt Képviselő Úr! Tehát jól mutatja, hogy megéri ezt a politikát folytatni. És ön valóban rákérdezett több konkrétumra és több konkrét projektre, és azt hiszem, nem lenne illő, ha emellett szó nélkül elmennék, illetve azok mellett a kifejezések mellett, amiket ön használt. Ugyanis ön azt mondta, hogy mi behódoltunk Kínának, meg hogy a komcsikkal kötünk szövetséget meg kötünk megállapodást. Tisztelt Képviselő Úr! Ön teljes félreértésben van, már csak azért is, mert ha ismeri a behódolás szó jelentését, akkor azt pont ön és az ön pártja tette meg Gyurcsány Ferencnek, és egyébként ha kommunistákat keres, azokat is ott találja.

Tehát, képviselő úr, ez is egy jól hangzó mondat volt csak az ön részéről, de ön is pontosan tudja, hogy nem igaz. Másrészt számonkéri rajtunk a transzparenciát, ha jól értem, akkor a Fudan-megállapodás kapcsán, amit nem a Kínai Kommunista Párttal kötünk, hanem a Fudan Egyetemmel kötünk meg, ezt ön is pontosan jól tudhatja, ha odafigyelt volna az elmúlt hetekben folytatott párbeszédeinkre, hiszen sok alkalommal volt már lehetőségem nekem is önnel vitatkoznom erről a konkrét ügyről. De az az igazság, hogy én azt tapasztalom az elmúlt hetekben, hogy ön csak beszél, de nem hallja meg, amit én mondok.

De most akkor megpróbálom megint elmondani, hogy megint súlyos félreértésben van, tisztelt frakcióvezető úr. A tegnapi napon megtörtént az aláírás: az innovációs miniszter, aki a felsőoktatásért felel, megkötötte a megfelelő stratégiai együttműködési megállapodást a Fudan Egyetemmel. Erről egyébként a sajtót tájékoztattuk, és a megállapodás szövegét föltettük a kormány.hu-ra, mindenki számára elérhetően.

Képviselő úr, ha ön nem ilyen álproblémákat akarna gyártani, ha ön tájékozódna, ha ön utánanézne azoknak a kérdéseknek, melyekről itt az Országgyűlésben beszél, akkor nem kéne minden egyes felszólalásom során helyre tennem azokat a tárgyi tévedéseket, pontatlan információkat és súlyos, a közvélemény félrevezetésére irányuló kísérleteket, amivel ön különböző témákban újra és újra próbálkozik. Engedje meg, hogy figyelmebe ajánljam a kormány.hu felületét és azon sajtókommunikációk olvasását, amelyeket rendszeresen megteszünk.

Tisztelt Képviselő Úr! Hogy ne húzzam túl sokáig a zárszót, és fölöslegesen ne teljen az idő, hiszen sok alkalommal volt már lehetőségünk beszélgetni a Budapest-Belgrád vasútvonalról is, azért mégse lógjon ez a levegőben. Ön is pontosan jól tudja, hogy egy nemzetstratégiai szempontból különösen jelentős vasútfejlesztési beruházásról van szó, amit ön - egy vasúti beruházást - régen, korábban, amikor még zöldpártinak

nevezte magát, úgynevezett zöldpárti képviselőként támad újra és újra az Országgyűlésben.

Számomra ez politikailag érthetetlen, ráadásul azért is érthetetlen, mert egy olyan vasúti beruházás fejlesztését támadja, amely Magyarország számára ráadásul európai uniós kötelezettség. Ez a TEN-T vasúthálózat része. Ezt nekünk meg kell csinálni. Ön testvéri szövetségben van Gyurcsány Ferencsel, aki föderális Európáról vagy európai egyesült államokról beszél, és ezért küzd. Ezek után ön itt pedig egy olyan beruházást támad - ezt óvatosan mondja el neki -, amely egyébként európai uniós kötelezettségünk is.

De csak hogy a szívére is megpróbáljak hatni, ön egy olyan beruházást támad, amely közelebb hozza a vajdasági magyarokat Magyarországhoz, hiszen ennek a beruházásnak köszönhetően jóval gyorsabb lesz a vasúti összeköttetés a vajdasági magyarokkal, másrészt Budapest és Belgrád között is töredékére csökken az utazási idő.

Értem én, hogy ön úgynevezett zöldpárti politikusként a repülést támogatja vagy az autózást, nem tudom, micsodát - furcsa egy magatartás -, de ha önnek ezt jelenti a zöldpártiság meg a klímavédelem, akkor erről csak tájékoztassák a magyar közvéleményt, hogy önök szerint több autóra és több repülőre van szükség, és a vasútfejlesztéseket nem tudom, mire költjük. Hiszen itt olyan fontos beruházásról van szó, amely két fővárost köt össze, és ráadásul magyar-magyar kapcsolatokat is fejleszt.

Tehát még egyszer mondom: európai uniós kötelezettség, magyar-magyar kapcsolatok, két főváros összekötése, egyébként az önnek elvileg fontos zöldközlekedést is segíti, és mindemellett - és erről se feledkezzünk meg - valóban egy olyan fontos logisztikai útvonalra is teszi Magyarországot, amivel a magyar gazdaság tovább erősödhet, hiszen Magyarország válhat egy olyan fontos kereskedelmi útvonalnak egy nagyon fontos csomópontjává, ahonnan nagy mennyiségű áru áramlik a világgazdaság működése során. És bizony, ennek van komoly munkahelyteremtő hatása, van gazdaságfejlesztési hatása úgy, hogy ráadásul már a beruházás elvégzése során is rengeteg magyar ember számára biztosít munkát és megélhetést.

Tisztelt Képviselő Úr! Álságos az, amikor ön ezt a beruházást támadja, és politikai hangulatot akar kelteni; ugyanúgy, ahogy ez a Fudan-beruházásra is igaz, amiről már többször volt módunk vitatkozni, és ahogy ez igaz a Paks II.-beruházásra is, de arról, azt hiszem, ma még különböző törvényjavaslatok kapcsán lesz lehetősége kifejteni az álláspontját, ahogy ezt tegnap is megtette. És akkor, azt remélem, a szakmai választ is megfellemlően meg fogja rá kapni. Ezzel én most nem rabolnám a tisztelt Országgyűlés idejét.

Végezetül: amellett, hogy a vitákat megvívottuk, ennek ellenére engedje meg, hogy önnek személyesen is és minden vitában felszólaló képviselőnek, képviselő asszonynak, képviselő uraknak megköszönjem a hozzászólást és az értékes gondolatokat, és újfent kérem önöket arra, hogy támogassák a törvényjavaslat

elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választását. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Megköszönöm együttműködésüket. Az ülés vezetését átadom Latorcai János alelnök úrnak.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Szeretettel köszöntöm képviselőtársaimat. Folytatjuk munkánkat.

Soron következik az **egyes közlekedési tárgyú törvények módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/15992. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

Elsőként megadom a szót Schanda Tamás államtitkár úrnak, az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, államtitkár úr! Öné a szó.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Elnöki megrovást kockáztatok, de igyekszem nem kihasználni a rendelkezésemre álló időkeretet.

Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt lévő törvényjavaslat számos törvénynek és jogszabálynak a módosítását tartalmazza, így többek között a közúti közlekedésről szóló törvény, a kiemelt közlekedési infrastruktúra-beruházásokra vonatkozó szabályozását is tartalmazó, nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló törvény, illetve a 3,5 tonnánál nagyobb megengedett legnagyobb össztömegű útdíjköteles gépjárművek közlekedéséhez kapcsolódó útdíjtörvény módosítását is.

Tisztelt Országgyűlés! A közúti infrastruktúra-fejlesztésekhez kapcsolódó törvénymódosítások célja a beruházások megvalósításának elősegítése, gyorsítása, költséghatékonyágának növelése. A javaslatcsomag ezenfelül hazánk jogharmonizációs kötelezettségeinek is eleget tesz, valamint kodifikációs és jogtechnikai pontosításokat is tartalmaz.

A közúti közlekedésről szóló törvény módosítása a nemzeti vagyonról szóló törvény rendelkezéseit is figyelembe véve tartalmazza, hogy a közút építetői által a beruházás érdekében az állam részére megszerzett ingatlanok, egyéb eszközök a törvény erejénél fogva az építető vagyonkezelésébe és az építető és a tulajdonosjog-gyakorlók között fennálló vagyonkezelési szerződés hatálya alá kerülnek.

(13.00)

Egyértelműsíti továbbá, hogy az e törvény 1988. július 1-jei hatálybalépésével megszűnt útkategória, az ingatlan-nyilvántartásban jelenleg is kivett, saját használatú útként nyilvántartott ingatlan magánútnak minősül, azok elzárásához vagy megnyitásához pedig hatósági eljárásra van szükség.

A polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló törvény módosítása az elektronikus ügyintézés során felmerülő adatigénylés pontosságát szolgálja.

A magyar közlekedéspolitika, azon belül is a légi közlekedési politika, a légi közlekedés fejlesztésére vonatkozó koncepciók jóváhagyása, azok végrehajtásának szervezése az állam feladata. Kiemelten fontos, hogy a koncepciókban a légi közlekedés fejlesztését, a légi közlekedéssel összefüggő tevékenység megfelelő színvonalú ellátását biztosító követelmények megjelenjenek a repülőterek működését meghatározó dokumentumokban is, biztosítva az állam által meghatározott célok egységes érvényre juttatását. Ennek kapcsán a légi közlekedésről szóló törvény módosítása előírja a repülőtér üzemben tartója számára, hogy a repülőtér jellegétől függően a repülőtérrendben vagy a repülőtéri kézikönyvben meghatározza a magyar közlekedéspolitikával és légi közlekedési politikával való összhang teljesülésének biztosítására vonatkozó követelményeket, intézkedéseket, így különösen a fejlesztési, a szolgáltatási, valamint a repülésbiztonsági teljesítménymutatókat.

A közúti közlekedési nyilvántartásról szóló törvény módosítása az európai uniós irányelvek korábbi átültetésének további pontosítása miatt szükséges. Az irányelv alapján megvalósuló járműműszaki adatok cseréjét biztosító automatizált keresés részletesebb szabályozását, illetve az Európai Unió belüli útdíjrendszerek átjárhatóságát szabályozó irányelvhez kapcsolódó módosítást is magában foglalja.

Tisztelt Országgyűlés! A vízi közlekedésről szóló törvény módosítása jogharmonizációs és adatkezelési rendelkezéseket pontosít.

A vasúti közlekedésről szóló törvény jogalkalmazói pontosításokat tesz, továbbá adatkezelési, hatósági ellenőrzéssel, adatszolgáltatásokkal kapcsolatos pontosításokra irányul.

A nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló törvény módosítása kimondja, hogy az országos közutak építetője a kiváltásra vagy kiépítésre kerülő közművek tervezését a közműszolgáltatással elvégeztesítheti.

A személyszállítási szolgáltatásokról szóló törvény módosítása az infotörvény jelenleg már nem megfelelő hivatkozásának helyettesítése miatt szükséges.

Az útdíjtörvény módosítása az Európai Unió belüli útdíjrendszerek átjárhatóságát szabályozó és az úthasználók részére az elektronikus útdíjfizetéshez

egyetlen fedélzeti eszköz segítségével hozzáférést előirányzó irányelv átültetését szolgálja egyéb pontosító javaslatok mellett.

Tisztelt Országgyűlés! A fentiek okán és a fentiek céljából kérem, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Barcza Attila képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

BARCZA ATTILA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő, közlekedéssel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat összesen tíz törvény módosítását kezdeményezi. Vezérszónoki felszólalásomban igyekszem csak a legfontosabb változtatásokat kiemelni ezekből.

A közúti közlekedésről szóló 1988. évi törvény módosítása a nemzeti vagyonról szóló törvény rendelkezéseit is figyelembe véve tartalmaz új elemeket, ahogy azt az expozében államtitkár úrtól hallhattuk hogy pontosan mik is kerülnek vagyonkezelési szerződés hatálya alá; ezt most nem ismételném meg.

A jogbiztonság érdekében egyértelműsíti a javaslat, hogy az e törvény 1988. július 1-jei hatálybalépésével megszűnt útkategória, az ingatlan-nyilvántartásban jelenleg is kivett, saját használatú útként nyilvántartott ingatlan magánútnak minősül, azok elzárásához vagy megnyitásához pedig hatósági engedélyre van szükség. Itt megjegyezném, hogy Magyarországon jelenleg megközelítőleg 1500 ilyen ingatlan található.

A NIF Zrt. külön elrendelés alapján helyi közúti építés során helyi önkormányzati tulajdonban álló ingatlanokon is elláthat építetők feladatokat, például kerékpárutak esetében. Ezen feladat gyors és akadálymentes ellátása érdekében szükséges az érintett területen történő munkavégzés biztosítása, melyre vonatkozó szabályok szintén szerepelnek ebben a javaslatban.

Tisztelt Ház! A közúti közlekedés tekintetében fontos megjegyezni, hogy 2010 óta a kormány kiemelt figyelmet fordít a magyar úthálózat fejlesztésére. A 3200 milliárd forintos költségvetésű útprogram elindításakor a magyarországi települések fele és a lakosok közel háromnegyede esetében volt lehetőség valamelyik autópálya fél órán belüli elérésére. 2025-re már a hazai települések háromnegyedére, illetve tízből kilenc magyar emberre lesz igaz, hogy 30 perces távolságra lakik a gyorsforgalmi úthálózattól.

A vidéki nagyvárosok és a kiemelt gazdasági térségek közötti gyorsabb és kényelmesebb eljutás megteremtése után, és itt szeretnék külön köszönetet mondani a magyar kormánynak azért, hogy néhány

hónappal ezelőtt Sopront, választókerületem központját bekötötte a gyorsforgalmi úthálózatba, és a többi település számára - mint Fertőd, Fertőszentmiklós, Szakony, Lövő, Újkér is elérhetővé vált rövidebb mint 30 percen belül a gyorsforgalmi útkapcsolat - ezt a közlekedést kiépítette. Ezek után, miután a megyei jogú városok és a határátkelőhelyek kiépülnek, a körgyűrű elemeinek kiépítése is következhet. Ennek egyike a leendő M9-es út, ami Sopronból Szombathelyen, Zalaegerszezen, Keszthelyen, Kaposváron, Pécsen, Mohácson, Szegeden, majd Békéscsabán és Debrecenen át vezet Nyíregyházáig.

A nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósíthatóságának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló törvény módosításával egyértelműsítésre kerül az is, hogy az országos közutak építetője a kiváltásra vagy kiépítésre kerülő közművek tervezését a közműszolgáltatóval is elvégeztetheti.

Továbbá indokolt szabályozni a törvényben, hogy a helyiségeken túl az egyéb, nem lakás céljára szolgáló ingatlanok vonatkozásában is megszüntethető legyen az építető, fejlesztési közreműködő által a harmadik személy számára birtoklási jogot biztosító jogviszony. Tekintettel arra, hogy a birtoklásra jogosult teljes, azaz feltétlen kártalanítást kap, a birtokláshoz való jog nem sérül.

A légi közlekedésről szóló 1995. évi törvény módosításával a légi közlekedési hatóság által végzett vizsgáztatási feladatok közül a jogszabályban meghatározott vizsgáztatási feladatokat a Közlekedési Alkalmassági és Vizsgaközpont Nonprofit Kft. látja el az állami felügyelet mellett, továbbá a jövőben a repülőtér üzemben tartójának a repülőtéri kézikönyvben kell meghatározni a magyar közlekedéspolitikával és légi közlekedési politikával való összhang teljesülésének biztosítására vonatkozó valamennyi követelményt, intézkedést, így különösen a fejlesztési, a szolgáltatási, valamint a repülésbiztonsági teljesítési mutatókat is.

Tisztelt Országgyűlés! A vízi közlekedésről szóló 2000. évi törvény módosítását elsősorban jogharmonizációs céllal kell megtenni.

A vasúti közlekedésről szóló 2005. évi törvény módosítását jogalkalmazói pontosítások tették szükségessé, továbbá adatkezelési, hatósági ellenőrzéssel, adatszolgáltatással kapcsolatos pontosításokra is irányul ez.

Fontos megemlíteni, hogy a vasútfejlesztés Magyarországon az elmúlt időszakban is nagy léptékben folytatódott. Budapesten a Nyugati pályaudvar és a Keleti pályaudvar rekonstrukciója már megkezdődött, várhatóan 2021-ben és 2022-ben fognak ezek befejeződni.

A kiemelt vasútvonal-fejlesztésekkel kapcsolatban az agglomerációs fejlesztések, például a Budapest-Veresegyház-Vác vagy Budapest-Lajosmizse vasútvonal felújítása 2021-2022. évben megvalósulhatnak. A nemzetközi vasútfejlesztésekről pedig már

az előző törvényjavaslat végén, az expozében bőszeges információt kaphattunk újfent államtitkár úrtól.

A közúti közlekedés nyilvántartásáról szóló törvény módosítása az EU-irányelvek korábbi átültetésének további pontosítása miatt szükséges, illetve az irányelv alapján megvalósuló járműműszaki adatok cseréjét biztosító automatizált keresés részletesebb szabályozását, valamint az EU-n belüli útdíjrendszerek átjárhatóságát szabályozó EETS-irányelvekhez kapcsolódó módosítást foglal magában.

Tisztelt Ház! Összegezve, úgy vélem, az előttünk fekvő törvényjavaslat támogatandó rendelkezéseket tartalmaz, ezért kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a Fidesz-frakcióhoz hasonlóan támogassák majd ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

(13.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Ander Balázs képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A T/15992. számú, előttünk fekvő törvényjavaslat egy igazi közlekedési salátatörvény, hiszen tíz korábbi törvényt módosítana, a zárórendelkezéseket nem számítva pedig 67 olyan paragrafus található benne, amely kisebb vagy nagyobb változtatásokat eszközölne.

Ezzel kapcsolatosan el tudjuk mondani, hogy a legnagyobb része teljesen természetesen támogatandó, viszont salátajellegére és a kezelhetetlenségére azért hadd hívjam fel azzal a figyelmet, hogy ebben az egészben szó van például a Zrínyi haderőfejlesztési programmal kapcsolatosan arról is, hogy modern eszközök fognak az országba érkezni, és ezek üzemeltetésével kapcsolatosan bizonyos változtatásokat kell majd eszközölni. Viszont más vonatkozásban a törvényjavaslat meg szól, mondjuk, a mutatványos vasutakról is, teljesen támogatandó dolog. Kisgyermekes családapaként tudom azt mondani, hogy ha nem történne most változtatás, akkor erre is a vasúti törvény vonatkozna, és bizony szükséges lenne vasútbiztonsági engedélyekre, tanúsítványra ahhoz, hogy ezek működni tudjanak, márpedig ezt egészen természetes módon nem nagyon szereznék be, nem működnének, és sok kisgyermek, köztük az enyém is, szomorú lenne emiatt. Ezt annak jellemzésére, hogy milyen átfogó salátatörvényről van itt szó.

Számos elemét ezen túl támogatni tudjuk. Nem akartam itt kitérni egyébként a Zrínyi haderőfejlesztési programra sem, azzal sincsen semmi probléma, hiszen tudjuk jól, amelyik ország nem hajlandó a saját hadseregét eltartani - hogy ilyen közkeletű népi bölcsességet hozzak ide -, az majd arra ítéltetik, hogy más hadsereget tartson el. De ezen túl vannak nekünk NATO-kötelezettségeink is, amelyeknek meg kellene

felelni, tehát ezzel nincsen probléma. A probléma, mondjuk, azzal van, hogy nehezen kezelhető ez az egész javaslat ebben a formában, de ez legyen a mi gondunk és bajunk.

Itt vannak egyéb olyan pontok, amelyeket szintén támogatni tudunk, nevezetesen az, hogy sok út már 33 éve megszűnt út kategóriaként szerepel, tehát kivett, saját használatú útként az ingatlan-nyilvántartásokban, és ez mintegy 15 ezer ingatlant érint, az bizony megnehezíti azt, hogy ezek a beruházások, amelyek ott kezdődnének, megfelelő módon hatékonyak legyenek, illetve a jogbiztonság szempontjából is szükséges lehet ez a változtatás, tehát támogatni tudjuk.

Vagy éppen a vizsgaközpontok feladatszabályozásával, illetve a közúti közlekedési szakemberek vizsgáival kapcsolatos szabályok felülvizsgálatát, pontosítását el tudjuk fogadni. A reptereknél a zajgátló védőövezetek visszavezetésére vonatkozó szabályozás maximálisan támogatandó, vagy éppen az is, hogy a reptér üzemben tartója köteles tevékenységével a hazai közlekedéspolitikai céloknak megfelelően tevékenykedni, mást ezzel kapcsolatosan nem is tudnánk mondani nyilvánvaló módon, ez támogatandó.

Aztán az, hogy bizonyos EU-s irányelveknek a közlekedéspolitikában meg kell felelni, magától értetődő. Az, hogy mondjuk, az ideiglenes Z, E, M vagy éppen P rendszámotlák nyilvántartásának használatához szükséges jogi környezetet meg kell teremteni, ez is egyértelmű. Az pedig külön támogatandó, hogy az EU-n belüli elektronikus útdíjfizetési rendszerek átjárhatóak legyenek, és ha mulasztás esete forog fenn, akkor bizony információkat lehessen szerezni határokon átnyúló módon. Tranzitország vagyunk, rajtunk keresztül dübörög fél Európa forgalma, tehát elemi érdekünk az, hogy ebben a tekintetben előrelépés történjen, és a magyar ellenőrző szervek lekérdezhessenek más tagállamok járműnyilvántartásából.

Az, hogy rendezetlen tulajdonjogi helyzet esetén, tehát mondjuk, elhúzódo hagyatéki eljárásakor a kiemelt infrastrukturális beruházások ügygondnokot kaphassanak, szintén nem ördögtől való dolog, bár azért nyilvánvaló módon van némi fönntartásunk azzal kapcsolatosan, ha a kormányzat eddigi ténykedését vesszük górcső alá.

Az, hogy nemzetgazdaságilag kiemelt jelentőségű közlekedési infrastrukturális beruházások esetében, ingatlanok kapcsán lehet bizony olyan jogviszony, ami a beruházást akadályozza, és a lakástörvény mintájára ezt most módosítani szeretnék, szintén elfogadható lenne, azonban itt hadd utaljak a 2006-os LIII. törvényre, amit, meg kell mondani, hogy jobbikos színekben mi Gyurcsány Ferenc óta nem szeretünk, az önök ténykedése óta pedig egyenesen gyűlöljük, utáljuk ezt a törvényt. Itt a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházásokról van szó.

És miért is vannak ezzel kapcsolatban fenntartásaink? Csak azért, mert amit már akkor kifogásoltunk még parlamenten kívüli pártként, nevezetesen az,

hogy azért az bizonyos elemeiben a demokratikus jogrendnek ellentmond, az, hogy semmibe veszi a szubsidiaritás elvét, és mondjuk, a hatalommegosztást sárba tiporhatja, a településrendezési terveket pedig zárójelbe teheti, az, hogy az önkormányzatok és a helyi érdekek óhaját, kívánságát szintén csak negligálja, az, hogy - már elnézést - adott esetben magasról tesz a környezetvédelmi érdekekre, az bizony számunkra elfogadhatatlan volt akkor is, aztán önök ezt azóta sokkal precízebben és erőszakosabban valószínűsítik meg, úgyhogy ezt éppen emiatt elfogadni most sem tudjuk, és végső soron éppen ezért is lesz a törvényjavaslattal kapcsolatosan a hozzáállásunk egy tartózkodás.

De, államtitkár úr, engedtessek meg, hogy a föl-szólalásbűnözés apró vétkébe essek, és látom, hogy van még némi időm, úgyhogy a törvényjavaslattal kapcsolatosan azért néhány helyi ügyet idehozok! Ha Barcza képviselőtársam örömmel számolhatott be arról, hogy az M9-es majd Sopront is el fogja érni, és az a Nyíregyházától kiinduló, hatalmas, új pálya keresztülöleli keletről, délről és nyugatról egész Magyarországot, akkor én viszont abbéli aggályomat fejezem ki, hogy vannak olyan területek, és bizony halmozottan hátrányos helyzetűvé nyomorított, a térképről módszeres kormányzati politikával letörölt térségek, amelyek ennek az áldásából nem fognak részesedni. Ilyen Dél-Somogy, a belső-somogyi rész is.

Barcza képviselőtársam elmondta, hogy az új tervek szerint merre fog húzódni majd ez az új transzverzális pálya: Keszthely, Kaposvár. Holott volt egy korábbi verzió, ami a Nagykanizsa-Kaposvár vonalat érintette volna, ha csak ennél a szűkebben vett tájegységénél maradunk, ami bizony mind Dél-Zala, mind pedig a faluban nyomorgó Dél-Somogy szempontjából adott esetben megoldást hozhatott volna azokra a gazdasági és társadalmi problémákra, amelyek egyre csak halmozódnak, nőnek abban a térségben, ahonét én érkeztem.

Nagyon kérem, államtitkár úr, ne kövesse el azt, amit korábban Orbán Balázs államtitkár úr elkövetett, hogy elküld vidékre, hogy akkor nézzek majd körül saját szülőföldemen. Ott élek, ott lakom, tehát látom pontosan azt, hogy mi van, és azt is látom és azt is érzékelem, és idehozom önök elé ellenzéki országgyűlési képviselőként, hogy amikor ez a döntés kiszivárgott, napvilágra került, akkor az ott élő emberek, tehát a belső- és dél-somogyi emberek bizony lesújtva érezték magukat, mintha valóban leszakították volna ezzel a döntéssel Magyarország testéről ezt a térséget.

Ezt egyetlen esetben lehetne egyébként, mondjuk, valahogyan korigálni, ha a csatlakozó utakat javítanák ki és hoznák olyan állapotba, ami, mondjuk úgy, hogy megilleti az ott élő embereket. Ezzel kapcsolatosan volt néhány, mondjuk úgy, hogy csörténk államtitkár úrral, írásbeli kérdést is benyújtottam azzal kapcsolatosan, hogy akkor mi igaz abból, hogy a 68-as utat fel fogják újítani. Úgy néz ki, hogy egy hatalmas választási kamuról van szó.

Én nagyon kívánom egyébként, még ellenzékéből is, soha nem mondanék olyat, hogy minél rosszabb Dél- és Belső-Somogy, annál jobb az ellenzéknek, vagy éppen ott nekem mint ellenzéki szereplőnek, nem. Építsék meg ezt az utat, javítsák ki a 68-as utat, ami folt hátán folt, életveszélyes rajta a közlekedés. De az a helyzet, hogy ön sem tudott, államtitkár úr, vagy legalábbis nem adott konkrét választ azzal kapcsolatosan, hogy összességében mekkora forrást szánnának a 68-as út felújítására, amelyik a Balaton délnyugati részétől köti össze a megyét, egészen a Drávaig húzódva, mintegy 95 kilométer hosszúságban.

(13.20)

Arra sem adott választ az államtitkár úr, hogy mire számíthatnak a somogyi állampolgárok, hogy ez mikorra készül el. Tehát nem az, hogy nekiállnak tervezgetni, és akkor majd valami kamu módon föl-vonul ott néhány útépítő munkás adott esetben. Nem, tehát nem is erről van szó. Mikor lesz ez teljes mértékben felújítva? Nagyon megköszönném az államtitkár úrnak, hogyha erre konkrét dátumot mondana.

Az a helyzet, hogy ugyanez a kérésem a 6-os út kapcsán is. A 6-os út szintén egy életbevágó fontosságú közlekedési pálya Dél-Somogy és Délnyugat-Baranya részére, a Barcs és Pécs közötti összeköttetés talán még megmenthetné ezt a haldokló és térképről lesöpört térséget. De hogy mi lesz ebből és mikorra lesz egyáltalán ebből valami, szintén nem tudják rá a választ. Azt tudjuk, hogy volt 2013-ban egy kihelyezett kormányülés Kémesen, ahol ígértek minden szépet s jót, de a megvalósítása az egyre csak késik.

A somogyi emberek viszont kétségbe vannak esve emiatt, az elvándorlás és a népességfogyás irtóztos méreteket öltött. Az utóbbi tíz évben, államtitkár úr, és ez bizony már az önök kétharmados uralmának idejére esett, 10 százalékkal csökkent Belső- és Dél-Somogy lakossága. A második világháborúban, sokszor elmondtam már, igaz, hogy más viszonyok közepette, 7 százalékos volt Magyarország embervesztése.

Nemcsak azért csökken itt, Dél-Somogyban a lakosság ilyen rohamos ütemben, mert a születési számok elégtelenek, hanem azért is, mert rengetegen kénytelenek onnét elvándorolni, mert nem találnak megélhetést, vagy legalábbis normális megélhetést nem találnak, és sokaknak bizony az a pálya maradna, amit kormányzati részről föl-vázoltak, hogy ha nem tud rendes állásban elhelyezkedni, akkor ott a közmunka. Hát, köszönik szépen, a napi szinten hetvenegynéhány forinttal megemelt közmunkából nem lehet megélni mifelénk sem. Szóval, ezekre a konkrét kérdésekre azért szeretnék választ.

Illetve volt itt szó Budapest-Belgrád vasútról is most már a mai nap során, nem is egyszer. A Jobbik nem vasútellenes párt, viszont látni kell azt, hogy egy teljesen átláthatatlan, homályos projektről van szó,

garanciák és ígervények nélkül, számonkérhető garanciák nélkül. Egy alsó hangon 3 milliárd dollárt fel-emésztő, zömmel kínai hitelből megvalósuló projektről van szó, amiből a miniszterelnök úr vagyonyilatkozatából kihagyott illető az ő cégein keresztül hatalmas nagyot szakít. Az „RM Zrt.”, a „Rohadtul Meggazdagszunk Zrt.” Mészáros Lőrinc tulajdonában már egy több száz milliárdos tételt ebből ki is hasított magának.

Ilyenkor kell hozzátenni azt, hogy szükség van a vasúti fejlesztésekre Magyarországon. De amikor azt látjuk, hogy egyfelől egy projektbe - még egyszer, átláthatatlan módon - ekkora összegeket tolnak bele, másfelől viszont ott a 41-es vonal, aminek az Ötvöskónyi és Beleg közötti vasúti hídját 2020 nyarán vitte el egy villámárvíz, és még mindig nincsen rajta vonatközlekedés, vonatpótló buszok szállítják ezt a havi szinten 45 ezer embert, akik igénybe vették a Dombóvár-Gyékényes közötti szakasznak a szolgáltatásait, akkor egy olyan hasonlatot kell idehoznom, mintha egy düledező, kitört ablakú putriban a tulajdonos, államtitkár úr, mondjuk, márványpadlót rakatna az előszobába. Tehát nagyjából akkor valami ilyen hasonlat lenne a Budapest-Belgrád vasúttal kapcsolatosan. Miközben ránk dől a ház más vonatkozásban, aközben erre a projektre elfüstölnek önök ekkora összegeket, amivel nem tudunk egyetérteni.

De még egyszer, tehát félreértés ne legyen, a vasút biztonságos, a vasút energiahatékony, a vasút, mondjuk, ha csak az üvegházhatású gázok kibocsátását nézzük a közlekedési ágazaton belül, akkor kiemelkedően jó mutatókkal rendelkezik, tehát környezetbarát is, ezért a Jobbik támogatja a vasúti projekteket. De hogyha nem korlátlan a forrás-mennyiség, amit erre a célra fel lehet használni országon belül, akkor igenis azt mondjuk, hogy kétszer meg kell fontolni, hogy milyen projektekre költjük, és nehogy már egy 160 kilométeres szakasz legyen az, amire önök többet fordítanak, mint tulajdonképpen az ország több mint 7 ezer kilométernyi vasúti pályahálózatára, azon belül az olyan vidéki szakaszokra, mint amit az előbb mondtam önnek, államtitkár úr.

Még egy, volt itt szó az útfelújításokról, hogy ez a kormányzat soha nem látott mértékben költ útfelújításokra. Akkor nézzük csak! Országos közútból 32 ezer kilométernyi van, abból 23 ezer kilométer az országos mellékút. Amit ebből fölújítottak, az 388 kilométer volt a tavalyi esztendőben. Hát, hogyha azokat a törvényszerűségeket, azokat a vasszabályokat nézzük, akkor mégis mennyit kellett volna fölújítani ahhoz, hogy ne amortizálódásról legyen szó, folyamatos amortizálódásról? *(Az elnök megkocogtatja a csengőt.)* Államtitkár úr, körülbelül ezer kilométert!

Van 7 ezer kilométernyi főutunk - elnök úr, rögtön befejezem, nagyon köszönöm -, abból tavaly 44 kilométernyi újítottak föl. Mennyit kellett volna? Hát, ennek a sokszorosát! Köszönöm a figyelmet. *(Bana Tibor tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Juhász Hajnalka képviselő asszony. Parancsoljon, öné a szó.

JUHÁSZ HAJNALKA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr, a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ennek a törvénymódosítási csomagnak két fontos iránya van, ahogy miniszterhelyettes úr és Barcza képviselőtársam is részletesen ismertette.

Az egyik magának a közúti infrastruktúrának a hatékony fejlesztése, a második pedig egy jogharmonizációs kérdés, itt az útdíjtörvény tekintetében van szükség jogharmonizációs kötelezettségnek való megfelelésre. Magának a törvényjavaslatnak a célja pedig kiemelten a vasúti, a hajózási, a közúti és a légi közlekedési szakterületen szükségessé vált törvényi szintű módosításoknak az átvezetése a hatályos szabályozásban.

Itt több fontos részletező törvény módosításáról van szó, de ezek közül kiemelném a közúti közlekedésről szóló törvény, a közúti közlekedés nyilvántartásáról szóló törvény módosítását is, hiszen alapvető cél a közúti infrastruktúra fejlesztése kapcsán a beruházások hatékonyságának a növelése, annak az egyértelműsítése, valamint az európai uniós irányelvek korábbi átültetésének további pontosítása is szükséges, illetve az irányelv alapján megvalósuló, jármű műszaki adatok cseréjét biztosító automatizált keresés részletesebb szabályozása is. A légi közlekedésről szóló törvény módosítását Barcza képviselőtársam, miniszterhelyettes úr is ismertette.

Amit még kiemelnék, az autópályák, autóutak és főutak használatáért fizetendő, megtett úttal arányos díjról szóló törvény módosítása szintén fontos. Amellett, hogy jogharmonizációs célokat szolgál, meghatározásra kerül a díjfizetés vonatkozásában a mentességi nyilvántartásba vétel hatálya is, és hogy ezt jogalapon mely hatóságnál kell kérelmezni.

A törvény alkalmazását elősegítő számos javaslatot tartalmaz ez a törvénycsomag, úgyhogy a KDNP támogatja. Köszönöm a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Molnár Gyula képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

MOLNÁR GYULA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Nagy tisztelettel köszöntöm önt az elnöki székben. Egy nagyon jó vitáról maradt le az előbb, amikor a kirgiz közúti szabályozásról tárgyaltunk. *(Derűltég.)* Nagyon sokat vesztett, egy nagyon izgalmas és érdekes vita volt. Sajnálhatja, hogy egy picit később érkezett!

No, tisztelt Államtitkár Úr, tisztelt Hölgyeim és Uraim! Nem szeretnék olyan magas labdát feladni, hogy az államtitkár úr még egyszer azzal tudjon jönni,

hogy soha még ilyen dicséretet nem kapott. De tényleg szeretném megemlíteni a képzeletbeli kalapot most megint, hogy ezekben a vészterhes időkben, amikor itt tényleg ezermilliárdok röpködnek ide-oda, amikor tényleg két és fél órán keresztül szakmányban szavazunk, hogy hogyan lehet kilapátolni az állami vagyont, akkor önöknek van ideje egy ilyen törvényre. De tényleg, őszintén mondom, hogy itt hozzányúlnak a közúthoz, a légügyhöz, a vízhez, mindenhez, és abszolút nem itt a tetején, tehát ilyen nagy folyamatokban... - hanem egészen bele tudnak szépen menni a mély rétegekbe.

Tehát most vagy az van, hogy van önnek egy kollégája, aki tényleg harminc éve ezzel foglalkozik, tele van a fiókja jobbnál jobb ilyen javaslatokkal, és azt mondták neki, hogy van itt egy pillanat, úgyszólván egész délután itt kell ülnie, legyen már még egy törvény, amit ön fog vinni itt a Házban, és majd nyilván jön valaki leváltani önt előbb-utóbb, és akkor majd átveszi ezt. Szóval, tényleg, azt kell hogy mondjam, hogy én már megemelem a kalapot. Ha erre van energia meg idő, hogy egy ilyen szofisztikált és ilyen mély alaposságú dolgot szabályozzanak, szóval, tényleg őszintén mondom, hogy büszke vagyok.

(13.30)

Három rövid dolgot szeretnék azért kiemelni, de tényleg inkább csak a könnyedség kedvéért. A mi részünkről is, a végét elmondva, amit jobbikos képviselőtársam mondott, több itt a dilemma, mint a meggyőződés, tehát még nem vagyunk elszántak abban, hogy adjuk a szavazatunkat. Ki a fene gondolta volna tizen-huszon évvel ezelőtt, hogy ilyen mélyen kell szabályozni a repülőjogosítványok dolgait? Eljutottunk oda, hogy ilyen szabályokat kell alkotni. Ha jól értem, államtitkár úr, ezek szerint olyan sokan vezetnek már repülőt, hogy külön szabályokat kell arra kialakítani, hogy hogyan, miképpen van ez. Merthogy a hajózás ilyen, azt már megszoktuk. De ezek szerint, ha jól értem, már itt is egészen mély és komoly szabályozásokat kellett alkalmazniuk.

A másik a kiemelt beruházások. Ander képviselő úr ezt már megemlíttette; ugye, párhuzamot vont közöttük. Nem védem a dolgot, mi sem szeretjük azt, ami felé önök vitték ezt a dolgot. Mert itt arról van szó, hogy egyre inkább kizárnak minden olyat, ami adott esetben lassít, problémát okozhat, vagy ne adj' isten, többbe kerül. De a többbe kerülést értsük úgy, hogy a környék számára kedvezőbb lesz. Tehát egyre inkább azt látjuk, hogy azt a szándékot, ami a 2010 előtti kormányzás idején volt, hogy bizonyos ténylegesen kiemelt beruházásokat adott esetben ne tudjon valamilyen módon lassítani az, hogy valakinek az egyéni érdeke a közösségi érdek fölé helyeződik - egyébként mindig az a legnagyobb dilemma a helyi politikában, hogy hogyan, miképpen lehet a közösségi érdeket összeegyeztetni az egyéni érdekekkel -, önök tökélyre fejlesztették. S ha jól látom, most

még eggyel beljebb mennek. Így aztán tényleg eljuttunk oda, hogy semmilyen formában senkinek nem lesz abban lehetősége és beleszólása, hogy ha valamire ráteszik a kiemelt beruházás pecsétet, hogy hogyan, miképpen lehet azon úgy változtatni, hogy a környék számára elfogadhatóbb legyen.

A harmadik dolog, amit szeretnék önnek elmondani: nagyon megijedtem, amikor először olvastam a törvényjavaslatot. Megijedtem, hogy a 4500 alatti reptereknél gyakorlatilag elszabadulhat a pokol, teljesen más szabályozások lesznek, de megértettem, és az expozéban is elmondtam, hogy valójában kikerül abból a körből, amit a magasabb jogszabályok, az uniós szabályok alapján kell meghatározni, de így sem fogjuk elengedni az emberek kezét. Hadd mondjak önnek én is egy személyes példát a saját választókerületemből. Nekem itt van a budaörsi reptér, és tudjuk, hogy ez itt van, itt lesz, és azt gondolom, hogy ahogy a világ fejlődik, ez egyre inkább egy lokális reptérre válik. De azt látom, egy ilyen reptérvezetés és a légügyi hatóságok olyan módon össze tudnak zárni, ha lakossági problémák, felvetések vannak - de tényleg, őszintén mondom -, hogy egyszerűen képtelenség ebben részt találni. Vannak racionális javaslataink, ráadásul két polgármesterrel; s még azzal sem vagyok vádolható, hogy egyszínűek, hiszen az egyik oldalon kormánypárti, a másik oldalon ellenzéki polgármesterrel közösen fogalmazunk meg javaslatokat azzal kapcsolatban, hogy hogyan, miképpen lehet tehermentesíteni a környéken lakókat, és azt látjuk, hogy pattogunk a hatóságok között. De tényleg! De erről egyszer majd külön beszélünk, felteszek egy parlamenti kérdést, és lehet, hogy akkor egyszerűbben megtudom a választ, mert a budafoki polgármestert nem tudtam teljesen áttörni. Ezt csak elmondom önnek itt a plenáris ülésen azért, mert ön valami olyat is beleírt abba a levélbe, amit én nem láthatok, de ezt csak zárójelben mondom önnek, mert ezt a választ kaptam.

A lényeg a lényeg: szeretném még egyszer a képzeletbeli kalapot megemlíteni önök előtt, hogy ezekben a vészterhes időkben ilyen mély szabályokat tudnak hozni. Belemélyedtünk, de még egyszer mondom, azok alapján, amiket változtatnának, még nem tudjuk azt mondani, hogy fogjuk támogatni a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka Varju László képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

VARJU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A képviselői csendes évődés mellé én nem fogok becsatlakozni, mert néhány olyan kérdést is szeretnék feltenni, ami, azt gondolom, hogy államtitkár úr számára izgalmasabbnak is tekinthető, de még izgalmasabb lehet a válasz, ha azokra tud előbb-utóbb válaszolni. Már csak azért is, mert ismét egy olyan

törvénytervezet van előttünk, amelynél lespórolták nekünk azokat a hatásvizsgálatokat, amire a saját jogszabályuk alapján önöknek van kötelezettségük. Önök ezt nem szokták betartani, ezért én rendre minden esetben kénytelen vagyok önöknek ezt felhánytorgatni. Különösen abban az esetben, ha tíz törvény módosításával egyszerre próbálkoznak meg, és azt szeretnék elérni, hogy ne legyen bennünk az az érzés, hogy azok, akik ezt figyelemmel követik, és igazából szeretnék megérteni azt a szándékot, ami az egyes kezdeményezések mögött van, hogy akkor azok között ne legyen olyan rossz érzés, hogy könnyen lehet, hogy itt valamit elbújtattak, amit észre kell venni, merthogy nem vagyunk közös információ helyzetben.

Éppen ezért azt gondolom, hogy mind az előzetes, mind pedig az utólagos hatásvizsgálatokra szükség volna. Már csak azért is, mert néhány hónappal ezelőtt is volt az egyes közlekedési tárgyú törvények módosítására vonatkozóan javaslatuk, mégpedig T/13482. szám alatt. Szóval, önök ezzel rendre visszatérnek, hoznak illet. Láthatóan fontos, hogy ezen a területen lépések történjenek.

Ebben az értelemben egyetértés van közöttünk abban, hogy a gépjárműipar, a közlekedés kulcsszerepe, amelyet a közeljövőben akár az új ipari forradalom kapcsán betölt, ennek különös jelentősége van. Különös jelentősége van annak, amit majd később tárgyalunk is, hogy különböző energetikai szempontból milyen értékeknek kell megfelelni. Mi támogatjuk azt, hogy tisztaüzemű járművek terjedésével segítsük nemcsak a jelen, hanem a jövő kihívásainak való megfelelést is.

A törvénytervezet vonatkozásában van több olyan példánk, amelyek nem segítik az egyetértésre jutást. Az egyik ilyen az, ami a légi közlekedés szervezésére vonatkozik. Annak örülök, ha meghallják azoknak az embereknek a szavát, akik konkrétan Budapesten, annak is az északi területén nagyon sok kerületből és számosan szóltak azért, hogy az, ami történt Magyarországon jó egy évvel ezelőtt, egészen biztos, hogy elfogadhatatlan. Ha önök erre is reagálva azt mondják, hogy tehermentesíteni lehet, és nemcsak a kecskeméti repülőtér álmódosásával, amiről úgy látom, hogy mostanában letettek; ehelyett ha Ferihegyen megteszik azokat a bővítéseket, s mint ahogy tegnap is láthattuk, hogy áruszállításra külön kínai megállapodásokat kötnek, amelyek nagyon ambiciózus tervekkel a repülőgépek forgalmát jelentősen növelő - jelen esetben amire utaltam - légi selyemút kialakítására vonatkozó lépések, törekvések körébe tartoznak, akkor azt gondolom, hogy sok kritika elé fognak nézni, mert a szervezést egyelőre nem látom - megint csak mondom - azoknak a hatástanulmányoknak a hiányában, amiket önök tőlünk megtagadnak, vagy lehet, hogy van, csak nem adják. Ezért tisztelettel kérdezem, hogy ha van, akkor kaphatjuk-e, ha pedig nincs, akkor miért nem csinálnak, mert ebből az következik, hogy lényegében kóvályognak előre, próbálnak valamilyen irányba menni, de e

tekintetben önök is inkább az érzésekre támaszkodnak, nem pedig a tényekre. Éppen ezen konkrét ügyek kapcsán is azt hiszem, hogy az, amit elének tettek, csak részlegesen lesz olyan, ami hasznos a magyar állampolgárok számára.

A következő, amit szeretnék megemlíteni, hogy mindig gyorsítanak. Nem tudom, hogy most éppen melyik fokozatban vannak, abban, amikor vissza kettő, ki a kuplung, és teljes gázzal előre, vagy éppen egy fokozatos gyorsítással szeretnének minden építőipari tevékenység, minden állami beruházás elől elhárítani az akadályokat.

(13.40)

Én azt gondolom, hogy sok esetben szükség van arra, hogy igenis érdemi párbeszédre kerüljön sor. Példaként a tegnapi napot tudom önnek említeni, amikor az európai uniós forrásoknak jelesül egyébként a közlekedésfejlesztési szempontból is való felhasználása kapcsán önök érdemi párbeszédet nem folytatnak, és ebből olyan következmények vannak vagy ennek olyan következményei vannak, hogy azt hiszem, hogy rossz irányt választottak maguknak, és ezeknek a rossz irányba tett kicsi, akár apró vagy akár gyors lépéseknek súlyos következményei vannak.

És akkor születnek olyan döntések, és mondok egy harmadikat, amely itt a vasúti közlekedéshez kapcsolódik, amit itt most a harmadik esetben kell elmondanom és felhívnom rá a figyelmet, hogy hogyan gondolják ezt a nagy szabályozást helyesnek, ha olyan kicsi lépéseknek nem tudnak megfelelni, mint hogy egy közel száz éve álló, Újpest és Rákospalota határán lévő istvántelki megállónál a közlekedést biztosító gyalogos-felüljárót nem tudják felújítani, és ehelyett azt mondják az állampolgároknak, hogy oda is két kilométer, meg oda másfél kilométer, tessék arra elsétálni, majd visszajönni ehhez a vasúti megállóhoz, ahelyett, hogy egyébként érdemben talán nem túl nagy pénzért - nem feltétlenül kell Mészáros Lőrincel csináltatni, és akkor lényegében fél áron is meglesz -, de egy jelentős baleset-megelőzéssel és az állampolgárok számára a biztonság növelésével vagy megteremtésével, inkább így mondom, járhatnának el. Mert mi történik ehelyett? Az elővárosi közlekedés vonatai között botorkálnak a vasúti síneken. Mindannyian tudjuk, hogy ez életveszélyes, sőt halálos áldozatokat követelt már egyébként itt, ennek a helynek a közelében is.

Én ezért azt gondolom, hogy ha az általános szabályozásnak a hatásait nem veszik figyelembe, és ilyen következményei vannak, hogy ezek a konkrét feladatok pedig elmaradnak, akkor, azt gondolom, értelmetlen, amit csinálnak. Ezért én tisztelettel javaslok, hogy például a vasúti közlekedés ügyében ezekre az apró ügyekre is jobban figyeljenek oda, és ehhez egyébként nem volna szükség törvénymódosításra, de ez az állampolgárok biztonsága érdekében mindenképpen egy elvárható, olyan lépés, amelyre a

kormányzatnak megvannak a forrásai, és azok közül, azt gondolom, hogy dönthetne úgy, hogy igenis ennek a gyalogos-felüljárónak a javítását elvégzik.

Úgyhogy mindezek alapján megfontolás tárgyává tesszük ennek a törvénynek a támogathatóságát. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjából Keresztes László Lóránt frakcióvezető úr következik. Parancsoljon, frakcióvezető úr, öné a szó.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim igen részletesen ismertették már konkrétan ennek a törvénynek a vonatkozásait, illetve bizonyos elemeit már kritikával illették, illetőleg azt is fontosnak tartom, hogy hangsúlyozták, hogy viszonylag kevés információ áll rendelkezésre a törvényjavaslat hatásainak megítéléséhez, figyelembe véve, hogy hány fontos törvényjavaslat módosítása történik meg. Ezzel együtt is azt tudom mondani, hogy nyilvánvalóan vannak pozitív elemek ebben a törvényjavaslatban, van nagyon sok, ami teljesen technikai jellegűnek tekinthető, ugyanakkor vannak olyan elemek is, amelyek számunkra már egyértelművé teszik, hogy nem fogjuk tudni támogatni ezt a törvényjavaslatot.

Nem akarom rabolni az Országgyűlés idejét, ezért nem fogom megismételni azt, amit képviselőtársaim mondtak, de néhány utalást azért tennék arra, hogy itt alapvetően a kiemelt beruházási törvény módosításával kapcsolatos ügyek miatt, illetve a láncartozások megakadályozásával kapcsolatos aggodalmaink, illetve az erre vonatkozó módosításokkal kapcsolatos aggodalmaink miatt fogunk erre a törvényjavaslatra nemet szavazni vagy nemmel szavazni.

Ugyanakkor itt a kormánypárti vezérszónoki felszólalásokra, illetve részben az államtitkár úr expozéjára is reagálnom kell. Mondhatjuk, hogy itt valamiféle ilyen sikerpropaganda hangzott el, főleg ugye, a kormánypárti országgyűlési képviselőktől a kormány közlekedéspolitikája tekintetében. Na hát, erre mindenképpen reagálni kell, tehát az Országgyűlés jegyzőkönyvében azért tegyük tisztába, hogy mi minden hangzott el, ami teljesen valótlan, és mi a valóság az Önök közlekedéspolitikai teljesítménye tekintetében.

Egyébként meglep, hogy ezt a törvényjavaslatot az államtitkár úr, Schanda államtitkár úr hozta az Országgyűlés elé, én úgy emlékszem, hogy nem olyan régen még volt egy közlekedéspolitikáért felelős államtitkár az Innovációs Minisztériumon belül, Mosóczy államtitkár úr (*Schanda Tamás János: Most is van!*), időnként még lehetett vele vitatkozni. De ez egy ilyen érdekes tendencia egyébként a kormánynál, hogy például a felsőoktatást alapvetően, generálisan érintő törvény módosítás esetén nemhogy a felelős miniszter

nem teszi be a lábát az Országgyűlésbe, de a felsőoktatásért felelős államtitkár, Bódis József sincs jelen. Most már ott tartunk, hogy a közlekedéspolitika ügyében idehozott törvényjavaslatot sem a közlekedéspolitikáért felelős államtitkár, hanem a miniszterhelyettes úr hozza be az Országgyűlés elé. (*Schanda Tamás János közbeszól.*) Mindegy, ez nyilván a kormánynak a döntése, illetve az Önök döntése, a minisztérium döntése, hogy mennyire veszik komolyan ezeket az ügyeket, vagy nem tudom, hogy szakmai vagy politikai megközelítéssel élnek. Nekem alapvetően, mondom, ez a problémám, hogy a felsőoktatás ügyében - nem Schanda miniszterhelyettes úr személyével van problémám - én inkább szeretnék egy szakpolitikai vitát folytatni a felsőoktatásért felelős államtitkárral, a közlekedéspolitika tekintetében pedig a közlekedéspolitikáért felelős államtitkárral.

Na de azt tudom mondani, így reagálva - igyekszem röviden - az elhangzott kormánypárti felszólalásokra, hogy alapvetően most már tizenegy évet tudunk értékelni az Önök teljesítményéből, és semmiféle koncepció nem ismerhető fel a közlekedéspolitikát érintően. Elmaradtak az alapvető - az alapvető! - reformok, amelyeket egyébként 2010 előtt is hiába vártunk, ezek az Önök ígéretei ellenére is elmaradtak, és hovatovább az Önök korábbi, még '98 és 2002 közötti időszakából ismerhető szakpolitikusok kritikáit is kivívták ezzel, tehát konkrétan magas beosztású, egykori magas beosztású kormánytisztviselők is igen élesen bírálták a kormánynak a mulasztásait, illetve az alapvetően rossz közlekedéspolitikai döntéseit.

És azt is el tudom mondani, hogy az Önök intézkedései, illetve a másik oldalról az intézkedések elmaradása úgy értékelhető, hogy Önök elárulták a magyar vidéket. Rengetegszer kritizálja, személy szerint rengetegszer kritizálja fiatal kora ellenére a 2010 előtti kormányokat. Egyébként nagyon sok esetben jogosan fogalmazódnak meg a kritikák a 2010 előtti balliberális kormányok közlekedéspolitikai intézkedései tekintetében, ugyanakkor Önök már túlszárnyalják az akkor elkövetett hibákat is. Egy példát mondok: például a vidéki vasúti mellékvonalak elleni támadással Önöknek, azt gondolom, már semmiféle erkölcsi alapjuk nincs kritikát megfogalmazni a 2010 előtti időszakhoz képest.

Az államtitkár úrnak az imént, az egyik mai vitában volt néhány ilyen, mondhatjuk, hogy személyeskedésnek értékelhető hozzászólása, hogy nekem olyanokat üzengetett, hogy én menjek el néha vidékre, miközben pontosan tudja az államtitkár úr, hogy világlevélben vidéken éltem, de nem fog ezzel megsérteni, nyilván nekem nem az a dolgom; illetve az is a dolgom, hogy az ilyen jellegű támadások lepereregjenek rólam, az egyébként így is van, államtitkár úr, ezzel nincs probléma, és én önt sem rovom meg azért - ön nyilván Budapesten él, Budapestről látja a világot -, hogy Budapestről talán kicsit távolinak tűnik, mondjuk, az Ormánság, távolinak tűnnek ezek a leszakadó

vidéki térségek, és nyilván miniszterhelyettesi pozícióból is más megítélés alá esnek önnél azok a problémák, amelyekkel egyébként én mindennap szembeesülök.

Én Pécsen élek, Pécsnek egyébként egy olyan területén, amely egy egykori falu, tehát egy Pécshez, közigazgatásilag most már Pécshez tartozó falu. Én büszke pécsi, büszke vidéki magyar ember vagyok, 220 kilométerre élek a fővárostól, és ez mindig így volt, és így is lesz egyébként, én mindig is pécsi és baranyai leszek. Tehát azért szeretném, hogy ez az országgyűlési jegyzőkönyvbe is kerüljön bele, hogy teljesen megalapozatlan volt az ön támadása.

Az, hogy ön folyamatosan az LMP-t gyalázza, kétségbe vonja, hogy mi Magyarország zöldpártjaként alapvetően a fenntarthatóság elveit képviseljük egyébként itt konkrétan a közlekedéspolitika tekintetében, az az ön problémája. Nyilván egy picit... - nem akarok belemenni ebbe, hogy az ön pártjának mi a konkrét szerepe vagy funkciója, vagy a létezésének az alapja egy ilyen úgynevezett kormányzati koalíción belül, szerintem ezt most hagyjuk; én igazából nem haragszom ezért, nyilván egy ilyen pártpolitikai megfontolás, hogy állandóan az LMP-t szidja, folyamatosan az én elkötelezettségemet kérdőjelezi meg. Én azt kérem, hogy azt ne kérdőjelezze meg, hogy hol élek, jó? Tehát szerintem ezt azért tegyük tisztába, hogy ön Budapesten él, én Pécsen élek, Baranyában élek, az ország egyik leszakadó térségének a megyeszékhelyén élek.

Ugyanakkor amellet nem tudok elmenni szó nélkül, hogy önök milyen gyalázatos intézkedéseket hoznak, milyen károkat okoznak a magyar vidéknek és egyébként minden magyar állampolgárnak, akit érintenek, hátrányosan érintenek az önök dilettáns intézkedései vagy éppen az elmaradó intézkedések.

(13.50)

Itt a kormánypárti képviselők is rengeteget beszéltek arról, hogy mennyi mindent, milyen eredményeket értek el az úthálózat fejlesztése tekintetében. Ön is mondott ma már különböző nagy számokat, hogy mennyi útfelújítás történt meg. Hát, azt el tudom mondani, államtitkár úr, a statisztikák alapján, hogy 17 ezer kilométernyi alsóbbrendű út van a rossz vagy a nem megfelelő kategóriában. Erre a problémára önök nemhogy nem találtak megoldást, de nem hajlandóak elismerni ezt a problémát, nem hajlandóak szembenézni vele. És azt már említettem ma is, hogy egyre nagyobb lesz azoknak az útszakaszoknak a hossza, amelyeket már nem is lehet karbantartással, felújítással helyrehozni, már újjáépítést igényelnek. Hozzáteszem, hogy ez a 17 ezer kilométer az állami fenntartású utakra vonatkozó statisztika, és arról én nem is igazán rendelkezem statisztikával, hogy az önkormányzatok fenntartásában lévő utak milyen rossz állapotban vannak, de nap mint nap találkozhatunk döbbenetes helyzetekkel.

Nem akarok hosszan beszélni erről, de egy-két példát hadd mondjak önnek! Néhány napja Tamási településen jártam, és a Tamási és Kecsegepuszta közötti, egyébként belterületi összekötő út állapota valami egészen kriminális és gyalázatos. Olyan állapotba jutott el ez az út - ugye, több száz ember közösségi közlekedési ellátása is ezen az úton történik -, hogy a Volán-társaság már közölte a város önkormányzatával, hogy ha nem javítják meg ezt az utat, akkor le fogják állítani az autóbuszok közlekedését, mert nincs olyan állapotban ez az út. Az önkormányzatnak esélye sincs források híján ezt az utat rendbe rakni, és egészen gyalázatos, döbbenetes állapotú ez az út. Javasolom, hogy néha hagyja el Budapest határait, tisztelt államtitkár úr, menjen el például Tamási és Kecsegepuszta közé, nézze meg ezt az utat, nézze meg, hogy milyen állapotú utakon kénytelenek közlekedni autóbusszal az emberek, illetve személygépkocsival is.

Mi a múlt évben, illetve az idei évi költségvetéshez benyújtottunk konkrétan egy javaslatot, amely ennek az útnak a rendbetételére indítványozott volna forrásokat, de a Fidesz-KDNP képviselői, tehát az ön pártjának a képviselői leszavazták ezt, tehát lehetetlenné tették, önök nem végezték el azt a munkát, amit el kellett volna. Mi beadtunk egy módosítást, és önök megakadályozták, hogy ezt az utat rendbe lehessen tenni. Nyilvánvalóan egy hétig sorolhatnám csak a példákat, és szinte napi szinten; nem csak én, szerintem minden képviselőtársam kapjuk ezeket a példákat.

Az Ormánságban, hogy ne menjek túl messze Baranyától, láttam konkrétan olyan települést, ahol már veszélybe került, hogy mentőautó be tud-e jutni az adott településre, és sajnos ilyen helyzetből már tragédia is volt. Valamivel több mint egy évvel ezelőtt, 2020 februárjában Tószegen történt egy tragédia, ahol konkrétan azért halt meg egy ember, mert anyyira borzalmas állapotú volt az út, hogy a mentőautó nem jutott be oda. Ez is egy önkormányzati fenntartású út volt, de az egyértelmű, hogy az önkormányzatok nem rendelkeznek forrásokkal arra, hogy ezeket, a közlekedés legalapvetőbb feltételeit biztosító utakat olyan állapotba hozzák, hogy azok használhatóak legyenek.

Ismétlem: 17 ezer kilométernyi út várja a felújítást, ehhez képest önök a „Magyar falu” program keretein belül évente körülbelül 400-450 kilométernyi alsóbbrendű út felújítására adnak pénzt. Ez egészen elképesztő! Hát, egy példát hozunk: a Budapest-Belgrád projektre önök hússzor annyi pénzt költenek el, mint az alsóbbrendű utak fejlesztésére.

Sorolhatnám tovább a vidék tekintetében, és említettem már a vidéki vasúti mellékvonalak ellen indított gyalázatos támadást, amire semmilyen magyarázatot nem tudott adni egyébként Mosóczi államtitkár úr - akkor még bejárt az Országgyűlésbe, lehetett vele vitatkozni. Önök egy gyalázatos intézkedéssel több mint harminc vasúti mellékvonal esetében szinte lenullázták a forgalmat, a személyforgalmat, egy ilyen

járványügyi menetrendre hivatkozva. Államtitkár úr, ön szerint szakmai döntés született akkor, amikor megszüntették a vasúti közlekedést vagy minimalizálták? Helyette pótlóbuszra terelték a forgalmat egy járványügyi helyzetben, amikor egyértelmű, hogy egy ilyen lényegesen nagyobb vasúti kocsi sokkal inkább be lehet tartani a járvány elleni védekezéshez szükséges védőtávolságokat. Emellett egyébként még a MÁV vezérigazgatója el is ismerte, hogy óriási, milliárdos nagyságrendű többletköltséget jelentett az önök minisztériumának a dilettáns döntése.

Sorolhatnánk hosszan egyébként, hogy helyben, tehát egyes konkrét térségek esetében milyen károkat okoztak. Például Baranyában, a Mohács és Villány közötti vasútvonalon körülbelül a duplájára nőtt a menetidő az önök dilettáns intézkedései tekintetében, holott ott egy egész jó állapotú vasúti mellékvonalról van szó.

Ön korábban támadott engem, hogy ezt a nemzeti érdekekkel ellentétes, egészen elképesztő, közel ezermilliárdos Budapest-Belgrád vasútvonali projektet mi a nemzeti érdekek elárulásának tekintjük - ez így is van. És mire költenék ezt a pénzt? Hát, például a vasúti mellékvonalak feljavítására, az infrastruktúra fejlesztésére. Tisztelt Államtitkár Úr! Önök 11 év alatt szinte semmit - semmit! -, szinte nulla forintot költöttek a vasúti mellékvonalak infrastrukturális állapotának a javítására.

És amellett, hogy önök ezt nem tették meg, a másik oldalról elmaradtak azok az alapvető közlekedési reformintézkedések, amelyek megadták volna a lehetőséget a járatsűrűség, a közlekedésszervezés, a különböző közlekedési alágazatok egymáshoz való szervezése tekintetében, amelyek versenyképesebbé tudnák tenni a közösségi közlekedést. Tehát önök konkrétan elárulták a vidéki térségeket, vasútromboló, vidékellenes politikát folytatnak, és ahelyett, hogy rendbe raknák az infrastruktúráját a vidéki élet szempontjából nélkülözhetetlen vasúti mellékvonalaknak, önök inkább a kínai érdekeket kiszolgáló Budapest-Belgrád vasútvonalra költik el a pénzt. Ez egészen gyalázatos!

Hol van az az alapvető közlekedési reform, amit önök egyébként többször ígértek? Aztán időnként, kampányszerűen, néhány évente elkezdenek beszélni róla, hogy egységes közösségi közlekedés lesz, lesz valamiféle tarifaközösség, integrált, ütemes menetrendet hoznának létre. Hol van ez? Mert, ugye, látszik, hogy minisztériumi szinten önöknél a közlekedéspolitikai már nem működik, gondolom, a miniszter úrnak kevés ideje van a sok-sok mindenféle kormány megbízotti meg a kínai projektek levezénylésére kapott tisztségéből fakadóan, a közlekedéspolitikáért felelős államtitkár úrral meg már gyakorlatilag nem lehet kommunikálni.

Mikor lesz érdemi közlekedési reform Magyarországon? Mikor lesz érdemi nemzeti buszgyártás például Magyarországon? Ez is néha ilyen kampánytémaként előjön, hogy önök újjáélesztik, megerősítik a

nemzeti buszgyártást. Hát, ennek láthattuk egy elemét: milliárdos nagyságrendű támogatást adtak például egy kínai összeszerelő üzemeknek, tehát a nemzeti buszgyártás keretein belül önök kínai összeszerelő üzemeknek adtak támogatást. Mikor lesz nemzeti buszgyártás Magyarországon, tisztelt államtitkár úr? Ha már önnek vagyok kénytelen feltenni ezt a kérdést, miniszterhelyettesként, államtitkárként, illetékes elvtársként gyakorlatilag minden kérdést önnek kell feltennünk, de talán tud erre válaszolni.

Szót ejtettünk ma - már nem sok időm van, de erre még muszáj reagálnom - az autópálya-fejlesztések kérdéséről. Önök erre is nagyon büszkék, erről is végighallgathattuk a sikerpropagandát a kormánypárti képviselőktől. Én megkövetem magam, tisztelt államtitkár úr, a mai egyik napirendi pont vitájánál rossz adatot mondtam önnek: azt állítottam, hogy 2018-ra ígérte Orbán Viktor az M6-os autópálya határig történő meghosszabbítását, és tévedtem, államtitkár úr, 2016-ra, tehát két évvel korábbra ígérte Orbán Viktor, hogy el fog készülni az M6-os autópálya a horvát határig; ehhez képest ez nem történt meg. Van-e bármiféle magyarázata, államtitkár úr, hogy miért nem teljesítette a miniszterelnök úr - pontosan nem tudom, mikor tette az ígéretet - a Pécsen személyesen tett ígéretét, hogy 2016-ra eléri a határt az M6-os autópálya?

2021-et írunk, egy centiméterrel sem lett hosszabb az M6-os autópálya, én viszonylag gyakran járok arra. Elképzelhető, hogy itt-ott földmunka-előkészítések folynak, annak nagyon örülök egyébként, meg is fogom tekinteni, tekintettel arra, hogy Baranya megyében élek, meg fogom tekinteni, de államtitkár úr, 2016-ra ígérte személyesen Pécsen Orbán Viktor miniszterelnök, hogy elkészül 2021-ben. Nagyon örülök, ha itt-ott már a földmunka-előkészítése legalább megtörtént. Tisztelt Államtitkár Úr! Mi a magyarázata annak, hogy ez nem készült el?

És mikor fog elkészülni, erre már Ander Balázs képviselő úr is utalt, a határig az M6-os autópálya? És ha megígérte szintén személyesen a miniszterelnök úr, hogy 2018-ban elindul ennek az építése, akkor miért nem történt meg? Úgy tudom, hogy 2021-et írunk. Miért csapta be ismét a Baranyában, illetve Somogy megyében, egy igen nehéz helyzetű térségben élő embereket a miniszterelnök? Ha a miniszterelnök nem vállalja a felelősséget a saját be nem tartott ígéreteiért (*Az elnök csengetéssel jelzi az időkeleteltét.*), akkor legalább a miniszterhelyettes úr, államtitkár úr adjon magyarázatot az ott élő embereknek. Köszönöm szépen. (*Taps az ellenzéki sorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az elsőként jelentkezett független képviselő felszólalása fog következni. Megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A T/15992. számú törvényjavaslatot tárgyalja a parlament, amely közlekedési tárgyú, tíz törvényt módosít 69 paragrafuson keresztül. Meg kell mondanom, államtitkár úr, hogy én tartózkodni fogok ennek a törvényjavaslatnak a szavazásakor, pedig a javaslat tartalmaz kedvező szabályt is, amelyre majd utalni fogok az előadásomban. Egyébként ezt a felszólalásomat nem a Wikipédia szócikkeiből állítottam össze.

Minden olyan jogszabályjavaslatot, amelyben a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházásokról beszélnek, teljesen természetesen az ellenzék bizalmatlansággal fogad.

(14.00)

Azért fogadja bizalmatlansággal, mert olyan szintre fejlesztette a kormányzat a nemzetgazdasági szempontból kiemelt beruházások megvalósításának ügyét, hogy a legalapvetőbb szabályok betartását ellenőrző engedélyezési eljárásokat is szinte kiiktatta. Minden egyes beruházást érintően számtalan szakági szabályrendszer és hatósági eljárás van a hatályos joganyagban lefektetve, és rendre ezekben a kérdésekben olyan szintű liberalizációt vezetett be az Országgyűléssel a kormány, ami óhatatlanul rendkívüli bizalmatlanságot teremtett nemcsak az ellenzékben, hanem a társadalomban is. Ez a javaslat is ezeket taglalja részben a közlekedési beruházások vonatkozásában.

Itt arról van szó többek között, hogy ne fordulhassanak ahhoz a szervezethez a beruházásban részt vevők, amely hivatott arra, hogy amennyiben nem kapja meg a vállalkozó a beruházás során megvalósított munkájáért határidőben az ellenszolgáltatást, akkor a Teljesítésigazolási Szakértői Szervhez fordulhat. Az indoklás egy periférikus példát állít fel, hogy megakadályozhatja a beruházás befejezését, ahol egyébként 100 százalékban állami tulajdonú beruházáson folyik az állam megbízásából a tevékenység: az, aki úgy állítja be, hogy elvégezte a feladatot, de nem, de mégiscsak benyújtja ehhez a Teljesítésigazolási Szakértői Szervhez az igényét.

Kérem szépen, azért egy ilyen, hogy mondjam, tényleg alig előforduló példát hozni egy törvényjavaslatban arra, hogy egy alapvetően garanciális rendszert gyakorlatilag megtépázzon, meglékeljen, egyszerűen elfogadhatatlan, ugyanis ezzel a rendelkezéssel teljes mértékben kiszolgáltatottá teszi a kormányzat az összes jövőbeni 100 százalékos állami beruházású közlekedési építkezésekben részt vevő magánvállalatokat.

Tehát innentől kezdve, ha ehhez a szervezethez nem fordulhatnak, akkor fogja magát, azt mondja a megrendelő, hogy én most éppen nem fizetem ki a kisvállalkozóknak, a sokadik alvállalkozónak a díját, merthogy most éppen a költségvetés olyan helyzetben van, és már csak nem is fordulhatnak ehhez a

szervezethez, amely pedig azt volt hivatott elősegíteni, hogy pereket megússzanak, minél előbb megkapják a vállalkozási tevékenységben részt vevők a járandóságukat.

Tehát én azt gondolom, hogy a felhozott példa tényleg csak perifériális, az egész rendszer garanciáját megdönti; tulajdonképpen nem is értem, hogy ki nek fordult meg a fejében ez az elfogadhatatlan javaslat.

Aztán, ami rendkívül negatív a javaslatban, ez a magántulajdonokon való átgyaloglás, átgázolás. Én azért elég sokat éltem a szocialista rendszerben, még a diplomámat is az alatt kaptam, de ez egyszerűen biológiai kérdés, mert olyankor születtem, tehát nem én döntöttem el, és emiatt, miután az előző rendszerben nőttem fel, eléggé emlékszem az ottani viszonyokra. Ott a magántulajdon minden volt, csak nem szent. Tehát a szocialista rendszerben volt az, hogy egy reggel fölvonult pár gépsor, és Juli néni földjén lazán átgázoltak, megcsinálták, amit meg kellett, aztán Juli néni legfeljebb a Jóistenhez tudott fordulni, és tiltakozni.

Tehát én nem nagyon szeretném vissza azt a rendszert. Azért gondolkozzanak már! Ha van valakinek egy magántulajdonú ingatlana, holnap kitálálja az állam, hogy azon csinál valamit, természetesen az engedélyezési eljárásba nem kell bevonni a magántulajdonost, a beruházás során bekövetkező veszélyesebb tevékenységek feltárásában nem kell a magántulajdonossal semmilyen kapcsolatot felvenni. Az engedélyezési eljárások a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházásoknál tulajdonképpen egy nap alatt történnek, és mindenféle szakmai felügyelet nélkül, és gyakorlatilag a szabályok olyanok, hogy ki lehet alóluk bújni. És akkor még ott van az, hogy még a magántulajdonos nem is szólhat, hogy tessék már várni, azért álljon már meg a menet, én elhiszem, hogy maguk itt akarnak valamit megépíteni, de ez az ingatlan meg az enyém! Nekem meg egy magára valamit adó demokratának a magántulajdon szentsége az elsőrendű, különösen egy olyan országban, ahol 45 évig olyan rendszer volt, ahol ez nem volt szent, és azt lehetett csinálni, amit akartak. Mindennemű olyan új javaslat, amely ilyenfajta szabályozást tartalmaz, annak én biztosan nem leszek támogatója, mert elképesztő visszaélésekre adhat okot.

Csak példaként mondom azt a gigantikus, elmebeteg építkezést, amit Balatonvilágoson akartak megvalósítani nemrég, amit egyébként még meg fognak valósítani, csak most megijedt a kormány. Ott is mi volt? Nemzetgazdasági szempontból kiemelt beruházás, azt építünk, amit akarunk, a szomszédos kis telkeknek köze nincs ahhoz, hogy egyébként egy gigantikus, nem tudom, hány emeletes betontenger árasztja el a házuktól 8-10 méterre a közösség területét.

Úgyhogy én egyszerűen nem vagyok hajlandó ezt elfogadni, és nagy tisztelettel kérem a kormányzatot, nagyon fontolja meg ezeket a javaslatokat, mert azért

ez így, hogy az oroszokkal való viszony már visszafordíthatatlan, a kínaiakkal most éppen az új hódításnak adunk teret, és akkor még elkezdjük a magántulajdont totálisan semmivé tenni és másodrangúvá tenni a tulajdonosi szerkezetben. A szocialista rendszerben volt ilyen; nem akarjuk újra.

Aztán itt van a következő, hát, ez óriási: a bérleti jogviszonyok kérdése. Ha valakinek bérleti jogviszonya van egy olyan területen, ahol közlekedési beruházást valósítanak meg, akkor fogják, és azt csinálják, hogy azt mondják a bérlőnek, hogy mától vizontlátásra, tehát már nem vagy bérlő. Az, hogy esetleg éppen ő valamifajta terményt termel azon a területen, valamifajta olyan vállalkozást valósít meg rajta, amiből várható számára jövedelem, méghozzá megfelelően megfontolt módon és tisztességesen, és akkor egyszer csak ilyen statáriális módon azt mondja a beruházó, hogy felmondtuk a szerződésedet, nincs bérleti jogviszonyod. Benne van a javaslatban az, hogy feltétlen és teljes kártalanításra jogosult mind a magántulajdonos, amikor tőle veszik el az ingatlant, mind a bérleti jogviszony jogosultja.

Honnan tudjuk, hogy ez a kártalanítás megfelelő lesz-e? Ki fogja ezt kitalálni? Valami ügyvédi iroda mélyén valaki ír egy számot? Hát, nincs tiltkozás sem ellene! Olyan kisajátítási törvény van Magyarországon, hogy nem tudna még pert sem indítani az a szerencsétlen, akitől valamilyen áron valamit elvesznek.

Tehát ez a javaslat csak egy eleme annak a magántulajdont sértő kisajátítási rendszernek, ami már hosszú évek óta Magyarországon fennáll, csak kevesen tudnak róla, mert eddig szerencsére a lakosság csekélyebb részét érintette.

Ezek a negatívumok, ami miatt semmiképpen nem tudom támogatni a javaslatot, pedig itt van a javaslatban a zajgátló védőövezet kérdése, aminek azért örülök, hogy megjelenik egy törvényjavaslatban, mert személyes példát is tudok erre felhozni, hogy milyen abnormális viszonyok vannak Magyarországon a Ferihegyi repülőtér - tudom, hogy máshogy hívják, de én, míg élek, úgy fogom hívni - és a környékbeli lakosok viszonyában.

Nem tudom, tudják-e képviselőtársaim, de úgy van, hogy a repülőgépeket a parkolóhelyéről nem beindított motorral és a saját motorteljesítményével kell odavezetni ahhoz a kiindulóhelyhez, ahol majd az utasok felszállnak, vagy az árukkal telerakják, hanem a parkolóhelyről egy ilyen kisebb autóval, amely tolja a repülőgépet, kell a kiindulóhelyre elmenni megközelíteni. Igen ám, csak kiszámolták nagyon okosok, különösen külföldi légitársaságok, amelyek Ferihegyen parkoltatják a gépeiket, hogy nekik sokkal olcsóbb, hogyha a megállóhelyen, ahol parkol, beindítja a motort. És miután egy ideig járnia kell ahhoz egy repülőgép motorjának, hogy egyáltalán el lehessen vele indulni így a szakmai szabályok alapján, ezért ha éppen a repülőtér szélén, a lakóházaktól 10-15 méterre áll egy hatalmas gép, azt ők beindítják, és legalább egy

órán keresztül jár a motor, majd pedig innen elindulva a majdani kiindulóhelyére megy el.

No, ezt azért tudom, mert a Ferihegyi repülőtér körül élő XVII-XVIII. kerületi emberek sokasága fordult hozzám már hónapokkal ezelőtt, hogy segítsék nekik, mert sem a kerületi önkormányzat, sem az ágazati minisztérium, sem maga a repülőtér fenntartó szervezet nem hajlandó nekik ebben segíteni, mert-hogy az az indok, hogy ott a gépek nem indíthatják be magukat. Na, de hát attól, hogy nem indíthatják be magukat, attól még beindulnak!

Egy dolog miatt örülök ennek a szabályjavaslatnak, mert azt remélem, hogy ebből eredően, ha már nem hajlandóak a repülőtéren parkoló légitársaságok a légi forgalmi szabályok betartására, mert hiszen ezért keletkeznek ezek a hangzavarok, talán a zajvédő rendszer kialakításával segíteni lehet a XVII-XVIII. kerületi lakosságnak ebbéli nehézségét leküzdeni.

(14.10)

Egyébként azért is hoztam ezt szóba, mert nagy tisztelettel kérem a minisztérium képviselőjét, hogy figyeljen oda erre a problémára. Nagyon sok embert érint ez a kérdés, hogy a repülőgép a parkolóhelyen beindul, és ezáltal elképesztő hangzavart teremt. Erre egy kormánynak is oda kell figyelni, hiszen a polgárok jólétéről nap mint nap hallunk itt a Házban a kormányzat képviselői részéről.

Ha már több képviselőtársam megemlítette a közlekedési koncepció hiányát, ez tény. Tizenegy év alatt a közlekedés vonatkozásában koncepcionális fejlődés nem volt. Nem értem, a dunai hajózás felvirágoztatására miért nincs szinte semmi. Szó van róla, meg konferenciák is szoktak lenni, de érdemi előrelépés nem. Az áruk közúton való szállítása elképesztően környezetszennyező, a közlekedésbiztonságot rendkívüli módon sérti. Az osztrák-magyar határtól Budapestig el tudok úgy jönni, hogy egyetlen másodpercre nem tudok a külső sávba kimenni, mert folyamatosan a teherautók vannak a jobboldali sávban. Ez borzasztó! Ez azt jelenti, hogy telítettek ezek az utak, azt jelenti, hogy indokolatlan ilyenfajta áruszállítási, közlekedési rendszert fenntartani, mert az ország környezeti és fizikai biztonságát veszélyezteti. És akkor még mondhatnám, hogy a keresztirányú autópályák építése meg aztán pláne nagyon késlekedik, és a gazdaság fejlődésére igencsak gáttal van.

Nagyon sajnálom, hogy még ha vannak is a javaslatnak pozitív elemei, illetőleg ami az európai irányelveket tartalmazza, és azt kell módosítani, ezek indokoltak, de az egyebek sajnos lerontják ennek a javaslatnak az értékét, úgyhogy emiatt nem tudom támogatni. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Most van lehetőség kettőperces hozzászólásra, vagy amennyiben képviselőtársaim még szeretnének felszólalni, akkor nyomógombos jelentkezéssel van lehetőség felszólalni a vitában.

(Nincs jelentkező.) Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Most megkérdézem Schanda Tamás államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. (Jelzésre:) Kíván. Parancsoljon, államtitkár úr, 30 perces az időkerete. Öné a szó.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy mindenekelőtt megköszönjem a vitában elhangzott konstruktív hozzászólásokat. Sajnálom, hogy nem minden frakció vezérszónokának tudtuk részletesen bemutatni, hogy miért van szükség ezen előterjesztés elfogadására. Abban bízom, hogy a zárszó keretében azokat az apró félreértéseket, leginkább talán információhiányból fakadó megjegyzéseket vagy problémákat el tudom oszlatni, és arra tudom biztatni a tisztelt Ház minden frakcióját, hogy támogató szavazatával segítse ezen jogszabálytervezet jogszabállyá nemesülését.

Egyrészt Ander képviselő úrnak: bevallom őszintén, dicséretnek veszem, hogy salátatörvénynek nevezte, hogy tíz törvényt is módosítunk egyszerre. Azt hiszem, nagyon nehezítenénk a Ház munkáját, ha mind a tíz törvényt egyesével hoznánk be ilyen súlyú módosításokkal, hiszen sokkal többet és sokkal hosszabban kellene vagy lehetne vitatkozni ezekről a kérdésekről, és akkor azt a kritikát kaphatnánk meg, hogy ezzel is nehezítjük a Ház működését. Én bízom abban, hogy ez egy áttekinthető csomag, és valóban majdnem minden félév során egyébként hozni szoktunk a közlekedési törvényekhez kapcsolódó módosító csomagot. Erre már csak azért is szükség van, mert ennek a jogszabálycsomagnak jelentős része jogharmonizációs kötelezettség. Ilyen változások pedig az európai uniós tagságunkból fakadóan vannak. Ezt még a Jobbik-frakciónak is el kell fogadnia, ezért aztán időről időre, félévről félévre az Országgyűlés elé kell jönnünk, már csak egyébként a jogharmonizációs kötelezettségeink miatt is, és ezzel szoktuk összekötni az egyéb szükséges módosításokat és pontosításokat.

A képviselő úr vetette fel a hozzászólásában, és aztán több hozzászólás kapcsán elhangzott a kiemelt beruházáshoz szükséges jogszabály-módosítások kérdése, amely egy nagyon fontos kérdés, én azt hiszem. Természetesen itt a mindenkori kormányzatnak egy komoly felelőssége van. Szerintem ez világos és egyértelmű. Én azt hiszem, az elmúlt évek sikeres beruházásai bizonyították, és talán most már önök is elhiszik, hogy alapvetően ez a mi kormányzásunk ideje alatt egy jól működő rendszer, aminek a további javítása természetesen egy fontos cél, de már eddig is egyébként kiválóan szolgálta a magyar emberek, a magyar vállalkozások erősödését, hogy azok a közberuházások, amelyek mindannyiunk életére pozitívan hatnak, álljunk vagy üljünk a patkó bármely oldalán, azok hatékonyan, gyorsan és eredményesen tudjanak megvalósulni.

Éppen ezért nagy tisztelettel arra kérem a baloldali képviselőket, beleértve a Jobbik frakcióját is, hogy ne támadják ezt a módosítást, hiszen ahogyan talán Molnár képviselő úr említette, és nem akarnék az ő háta mögé bújni, de itt valóban arról van szó, hogy többre is kerülnének ezek a beruházások, ha nem így valósítanánk meg őket. Lassabban valósulnának meg, és bizony egyéb problémák is keletkezhetnének a beruházások során, adott esetben teljesen ellehetetlenülnének beruházások, hogyha nem lenne ez az eszköz a mindenkori kormány kezében. Tehát én nagy tisztelettel arra kérem önöket, hogy támogassák ezt a módosítást. Nem akarhatják önök sem, hogy lassabb beruházások drágábban valósuljanak meg. Ezt nem akarhatják. Márpedig nem én mondtam ezt, hanem az ön baloldali szövetségese, Molnár képviselő úr mondja azt, hogy bizony drágábban és lassabban valósulnának meg ezek a beruházások. Az a kérésem, hogy ha nekem nem hisz, legalább ott a szövetségben egymásnak higgyenek. (Ander Balázs: Mészáros Lőrinc!)

Kérdezett somogyi beruházások kapcsán. Én újra tudom önt arról tájékoztatni, amiről már többször tájékoztattam, tisztelt képviselő úr, hogy a 68-as út fejlesztéséért nagyon sokat dolgozott Móring képviselő úr és Szászfalvi képviselő úr, és az ő eredményes munkájuknak köszönhetően a kormány abszolút támogatja egyébként ennek a beruházásnak a megvalósulását. Ennek a beruházásnak a megvalósulását el is kezdtük. Az előkészítő szükséges munkálatok zajlanak, és ez a beruházás a két választókerület két egyéni megválasztott képviselőjének köszönhetően meg is fog valósulni a következő években. Tehát nekem az a javaslatom, tisztelt képviselő úr, hogy ha esetleg önnek is fontos ez az út és a térségben élőknek, akkor köszönje meg a képviselő uraknak az eddig elvégzett munkáját a 68-as út felújítása érdekében.

Molnár képviselő úr felvetéseit is köszönöm. Magam is már kezdeném rosszul érezni magamat, ha még több dicséretet kapnék képviselő úrtól, de köszönöm az eddigieket. Az az igazság, hogy büszke vagyok az Innovációs és Technológiai Minisztérium csapatára, hogy ilyen törvényt módosításokat is elő tudott készíteni. Valóban sok más módosítás, jogszabályterv előkészítése mellett ezt egyértelműen dicséretnek vesszük, de a kollégákat illeti a dicséret. Arra hadd hívjam fel a figyelmet, hogy a budaörsi reptér került elő talán mint konkrét ügy. Én ezt az ügyet jól ismerem, mert Németh Zsolt képviselő úr is sokat dolgozott azért (Molnár Gyula közbeszól.) és sokszor jelezte, ő is komolyan veszi a körzet képviselőjét, és ezt helyesen teszi egyébként, én azt gondolom, ne tagadjuk el ezt tőle, többször jelezte ezt, és aktívan lobbizott annak érdekében, hogy változzon meg a budaörsi reptér repülőrendje. A képviselő úr munkájának köszönhetően egyébként ezek a döntések is megszülettek, és erről egyébként a reptér tájékoztatást kapott, hogy a reptéri rend módosítását a légügyi hatóság, ha jól tudom, akkor a tegnapi napon jóváhagyta.

(14.20)

Molnár képviselő urat ebben is meg tudom nyugtatni: mindent megteszünk Németh képviselő úrral közösen a körzetben élők jóléte érdekében.

A következő kérdés, ami felmerült, talán az M7-es... Bocsánat, talán még Ander képviselő úr vetette fel az M7-es és a Barcs közötti szakasz megépítését. Itt is a fejlesztés egyébként folyamatban van. A 11,5 tonnas burkolaterősítés és a párhuzamos kerékpárút fejlesztése is történik.

Szeretném azt is jelezni, Varju képviselő úr észrevételeire válaszul, hogy itt nagyjából irányelvi, jogtechnikai és a jogalkalmazás tapasztalataiból fakadó pontosításokra kerül sor, tehát én meg tudom nyugtatni Varju képviselő urat, hogy a hiányolt különböző elemzések és drága szakértői tanulmányok helyett érdemes egyébként a valóságból kiindulni, a valóság pedig pontosan az irányelvi-technikai pontosításokon és a jogalkalmazói gyakorlat tapasztalatain alapszik. Azt hiszem, hogy ez kellő biztosíték arra, hogy jó irányba megy a szabályozás, és így őszintén tudom biztatni a Demokratikus Koalíció tagjait is, hogy bátran szavazzák meg az előttünk fekvő jogszabálytervezetet.

Illetve egy istvánteleki vasúti gyalogos-felüljáró rossz állapota kapcsán mondott még mondatokat, azt hiszem, képviselő úr. Itt erre azt tudom önnek mondani, hogy a MÁV két hete megválaszolta képviselő úr számára - részletes szakmai tartalommal - a felvetett problémákat. Remélem, hogy képviselő úr áttanulmányozza a MÁV által elmondottakat.

Amit még Keresztes frakcióvezető úr felvetései kapcsán el kell mondanom: Keresztes frakcióvezető úr lenyűgöző tempóban tud újabb és újabb kérdéseket felhozni egy-egy törvényjavaslat vitája kapcsán. Sem a törvényjavaslat tárgya, sem az én írási sebességem nem szab határt annak, hogy egyébként milyen tág témákban és milyen mennyiségű kérdést tud képviselő úr felhozni. *(Dr. Keresztes László Lóránt: Kormánypárti képviselők felszólalására...)* Én nagyon becsülöm ezért a képességért, és igyekszem mindenre választ adni, még ha ez kicsit hosszabb is lesz.

Először is, nekem megtiszteltetés, hogy frakcióvezető úrral rendszeresen vitát folytathatok a legkülönbözőbb típusú és tárgyú törvények kapcsán, és nem venném magamnak a bátorságot, hogy az LMP-frakció belső működésére vonatkozóan javaslatokkal éljek frakcióvezető úrnak, hogy melyik törvényt kinek kéne előadnia. Én megtisztelőnek tartanám, hogyha képviselő úr is megtisztelne bennünket, a belső feladatmegosztásunkat, és hogy pontosan ki milyen feladattal foglalkozik, azt ránk bízna. Én állok az ön rendelkezésére bármilyen típusú törvény vitája kapcsán, és azt hiszem, hogy ez mind a hatályos jogszabályoknak, a házszabálynak, mind egyébként bármilyen elvi-morális szempontnak is maximálisan megfelel. Az én felelősségi körömbé beletartozik az összes olyan kérdés, amit ön fel tud tenni, és feltehet itt az Országgyűlésben.

Azt is szeretném jelezni egyébként, bár nem szorul rá a védelmemre, Mosóczi államtitkár úr a hivatali feladatait végzi. Pont egyébként egy korábbi törvényjavaslat kapcsán említettem, hogy ma is magas szintű, magyar-román infrastrukturális beruházásokat is érintő találkozó zajlik, külügyminiszteri szinten is, amely delegációnak része Mosóczi államtitkár úr is. *(Dr. Keresztes László Lóránt közbeszól.)* Tehát én azt hiszem, hogy az országnak és mindannyiunknak jobb, hogy államtitkár úr ott képviseli a magyar érdeket, és nekem jut az a megtiszteltetés, hogy az ön kedvesebbénél kedvesebb mondataira újra és újra reagálhatok.

Amit szeretnék azért elmondani, hogy ön jelezte, hogy mi nagyobb kárt okozunk a vasútnak, mint amit 2010 előtt bárki is okozott. Tisztelt Képviselő Úr! Ekkora blödséget és túlzást vagy teljes félreértést én régen hallottam itt az Országgyűlésben. Ön vagy nem ismeri a tényeket, vagy szándékosan ferdíteni akarja, és jobb színben akarja az ön baloldali harcos társait feltüntetni, akikkel közösen küzd a hatalomért. Tehát, képviselő úr, ne szórakozzunk már egymással! Tehát ön azokat tartja jobb közlekedéspolitikusoknak, meg azokat tartja jobbnak, azokat akarja visszasegíteni a hatalomba, akik 300 milliárdos adósságot csináltak a MÁV-nak, akik bezárták a mellékvonalakat. Mi egyetlenegy mellékszárnyat nem zártunk be, egyetlenegy nem zártunk be. Egyetlenegy nem zártunk be, tisztelt képviselő úr... *(Nunkovics Tibor közbeszól. - Dr. Keresztes László Lóránt: Vonatpótló busz jár...)* Egyetlenegy mellékvonalat nem zártunk be. Legutóbb mellékvonal-bezáras 2009-ben volt, tisztelt képviselő úr. Nézzük már meg a tényeket!

A MÁV-nak soha nem volt olyan kevés adóssága, mint amennyi most van, ki kellett fizessük. Lerohasztották a MÁV-ot, kiprivatizálták a MÁV-ot, hazavitték. Tisztelt Képviselő Úr! És ön ezt a közlekedéspolitikát akarja visszahozni, ön személyesen ezért dolgozik. *(Dr. Keresztes László Lóránt közbeszól. - Az elnök csenget.)* És azért dolgozik, tisztelt képviselő úr, hogy ráadásul mindazok a fejlesztések ellehetetlenüljenek, amiket mi akár a vasúti közlekedésben megcsinálunk.

Tisztelt Képviselő Úr! Egész egyszerűen én továbbra sem tudom megérteni, megint elmondtam önnek, de most már nagyjából századszorra, most nem ismétlem meg újra, hogy mi az az öt szempont, ami miatt egyébként a Budapest-Belgrád vasútvonalnak a megvalósítása feltétlenül szükséges. *(Ander Balázs: Mészáros Lőrinc?)*

Akkor elmondom, mert úgy látszik, hogy itt igény van rá. Tehát ez egy európai uniós kötelezettségünk, hogy itt egy gyors vasúti szállítást és közlekedést lehetővé tevő vasúti közlekedés jöjjön létre, mert a TEN-T folyosóhálózatnak a része. Önöknek eddig komoly szempont volt, hogyha az Unió akar valamit - akkor most hirtelen nem az? Hamarabb el lehet érni a Szerbiában élő embereket, össze lehet kötni Budapestet Belgráddal, ez mégis egy fontos szempont. És ami

még ennél is fontosabb, hogy a Vajdaságban élő magyar testvéreinket is gyorsabban meg lehet közelíteni, és ők is közelebb kerülnek ezzel hozzánk, tisztelt képviselő úr.

Elmondtam azt is egyébként, hogy ez kivált jelentős mennyiségű közúton történő, illetve repülőgépen történő közlekedési opciót, magyarul, a klímának is jót tesz, tisztelt képviselő úr. És ön, ennek ellenére - nem beszélve arról a sok beruházásról, amit egyébként a Budapest-Belgrád vasútvonal fejlesztése eredményez, azzal, hogy logisztikai központtá tudjuk tenni Magyarországot, azt a sok munkahelyet, sok gazdasági lehetőséget, ezt is eredményezi - erre a beruházásra újra és újra nemet akar mondani. Felháborító! Én azt gondolom, hogy felháborító ez, és főleg az, hogy eltagadja, hogy míg a baloldali kormányok eladósították a vasutat, bezárták a vasutat, privatizálták a vasutat, addig mi soha nem látott mértékű vasúti fejlesztéseket hajtottunk végre. Csak év végéig mintegy 700 milliárd forintnyi - 700 milliárd! - beruházás átadásával válik versenyképesebbé a magyarországi vasút. Több mint 100 kilométeren újulnak meg a budapesti elővárosi vonalszakaszok. A következő uniós ciklusban több mint 2000 milliárd forintot fordítunk a vasúti beruházásokra. Az ezzel kapcsolatos tervezések rettentően gyorsan haladnak. Már most meg tudnánk kezdeni egyébként a kivitelezéseknek egy jelentős részét.

Több száz milliárd forint értékben zajlanak az ország különböző pontjain a villamosításhoz, a menetrend pontosabb tartásához, a gyorsabb vasúti közlekedéshez kapcsolódó fejlesztések, hosszasan tudnám sorolni ezt. Amennyiben egyszer lesz erre igényük, akkor természetesen ezt is bemutatom. Többször elmondtuk már egyébként, önök is ismerhetnék ezeket az adatokat és számokat, de önök abban érdekeltek, hogy politikai hisztériát csináljanak, és letagadják egyébként a közös eredményeinket, mert ez egyébként nemcsak a kormány, ez a magyar embereknek az eredménye: megújulnak a vasúti kocsik, a mozdonyok, új motorvonatok érkeznek. *(Dr. Keresztes László Lóránt közbeszól.)* Soha ekkora fejlesztések nem voltak a közösségi közlekedésben.

(14.30)

Képviselő úr, frakcióvezető úr, az M6-os Bóly-Ivándárda közötti szakasz fejlesztése kapcsán is, örülök, hogy akkor visszavonta azt az állítását, hogy egy kapavágás nem történt. *(Dr. Keresztes László Lóránt közbeszól.)* Ezt mondta, hogy egy kapavágás nem történt, és én ezzel kapcsolatban jegyeztem meg - tudva azt, hogy ön egyébként Pécssett lakik, én ezt nem vontam kétségbe, bolondság lenne ezt kétségbe vonni -, én csak azt mondtam, hogy nyissa ki a szemét és nézzen körbe Baranyában, ahol ön él, azt mondja, akkor nézzen körbe, nézze meg, hogy ott mi történik. Mert akkor nem mondana olyat, hogy nem

történt egy kapavágás. Én álltam ott a sárban egyébként, ahol megtartottuk a sajtótájékoztatót Hargitai képviselő úrral, aki elérte ezt a fejlesztést, és aki sokat tesz a régió fejlesztéséért, és nem állít igaztalan dolgokat, hanem valós munkát végez. Hargitai képviselő úrral ott mutattuk be egyébként, hogy már messze több mint egy kapavágás történt, zajlik egyébként a munka. Tisztelt képviselő úr, menjen arra, nézze meg, és akkor utána egy még erőteljesebb bocsánatkérést is örömmel fogadok vagy pontosítást.

Az időpontok kapcsán pedig világos és egyértelmű: ennek az autópálya-szakasznak az a célja, hogy elérjen az országhatárig az autópálya. Akkor van értelme egy ilyen autópálya-szakasz befejezésének, ha a másik oldalon is megvan a fogadókészség. A horvátok eddigre tudják vállalni egyébként az autópálya befejezését. Mi ilyenkor ki vagyunk szolgáltatva a másik oldalnak, a másik félnek, ezért aztán most célszerű ezt a beruházást is megvalósítani. Tehát, tisztelt képviselő úr, mindennek megvan az oka, és ezt is már többször elmondtuk, magam is jeleztem ezt önnek.

Azt is pontosan tudja, tisztelt képviselő úr, tisztelt frakcióvezető úr, hogy ha valamelyik kormány, akkor pontosan a nemzeti polgári kormány az, amelyik a vidék Magyarországnak az erősödésén dolgozik. Soha nem dolgozott semelyik kormány annyit a magyar vidékért, mint egyébként a polgári nemzeti kormány. Ön egy olyan politikai szövetségben éli a mindennapjait, tölti el minden percét, amelyik ellene van a magyar vidéknek, amelyik többet ártott a magyar vidéknek, mint bárki itt az ezt megelőző évtizedekben.

Tisztelt Képviselő Úr! Ön is pontosan tudja, hogy a nemzeti polgári kormány volt, amelyik helyrehozta azt, hogy 1300 milliárd forinttal adósították el az önkormányzatokat, stabilizáltuk az önkormányzatok költségvetését, soha ennyi fejlesztési forrást hazai pénzből és uniós forrásból nem biztosítottunk az önkormányzatoknak. Soha ennyi közútfejlesztés nem valósult meg, soha ennyi helyi önkormányzati szolgáltatás fejlesztése nem valósult meg, ön is pontosan jól tudja. Ha bemegy egy kisebb településre, egy kisebb faluba, akkor láthatja *(Dr. Keresztes László Lóránt közbeszól.)*, tisztelt képviselő úr, én magam is sokat járok az ország különböző pontjain, hogy az önkormányzatok, a kistélepülések épülnek és szépülnek, egyre több minden tud megújulni, többek között például a „Magyar falu” program segítségével. Nézzon körbe, és akkor ön is beláthatja, hogy itt bizony szükséges és fontos fejlesztésekről van szó.

Ma már elmondtam önnek, hogy a „Magyar falu” program keretében csak az útfelújítások kapcsán '19-ben 50 milliárd, '20-ban 72 milliárd, '21-ben további 90 milliárd forint értékben valósul meg utak felújítása és fejlesztése. Ilyen soha nem volt! Soha nem volt, tisztelt képviselő úr! *(Dr. Keresztes László Lóránt közbeszól. - Az elnök csenget.)* Képviselő úr, ha

valakit számon akar kérni, hogy miért hagyta a kis-településeket magukra, és hogy miért vannak olyan állapotban az utak, mint amilyen állapotban vannak - én is azt szeretném, hogy jobb állapotban legyenek, valóban, ezért költünk rá irgalmatlan mennyiségű, soha nem látott mennyiségű forrást -, akkor kérdezze meg azokat a baloldali képviselőket, akiknek a hátán ön be akar kapaszkodni az Országgyűlésbe! Tisztelt képviselő úr, akikkel közös politikát folytat, kérdezze meg őket, és reméljük, hogy most már vannak az őszinteségnek annak a fokán, hogy őszintén megválaszolják, hogy miért nem adtak soha egyetlenegy forintot sem vagy semmifajta lehetőséget ezeknek a településeknek a valódi fejlődésre.

BUBE kapcsán ma már folytattunk vitát, tisztelt képviselő úr. Azt gondolom, hogy minden évről szó esett már. Próbáltam követni, hogy ön még miket hozott föl.

Hazai buszgyártás megerősítése: folyamatosan foglalkozunk ezzel, és üdvözítő, hogy egyre több olyan buszgyártó cég van Magyarországon, amelyik jelentős hozzáadott értékkel képes buszok előállítására és buszok fejlesztésére. Bízom abban, hogy minél több hazai gyártású busz fogja szolgálni a magyar közösségi közlekedés színvonalának további emelését is.

Illetve talán még fölmerült az M60-as kérdése, ott a tervezési szakasz zajlik, és utána indulhat majd a kivitelezés is. Illetve arról is örömmel számolhatok be, hogy Villány rákötését is tervezzük a gyorsforgalmi úthálózatra, ott is már a tervezés szakaszában tartunk. Tehát önök is jól láthatják, hogy minden, akár konkrét, akár jelentősebb társadalmpolitikai hatással rendelkező ügyben minden tőlünk telhetőt megteszünk annak érdekében, hogy azok a fontos közberuházások megvalósuljanak, amelyek segítségével a magyarországi életminőség jelentősen javulhat.

Tisztelettel abban bízom, hogy minden érdemi felvetésre és kérdésre kimerítő választ tudtam adni, eloszlattam minden olyan kérdést, ami fölmerült a tisztelt hozzászólókban, és ezt követően akár a szorosan a törvényhez kapcsolódó kérdésre, akár a tágabb vagy teljesen kontextus nélküli kérdésekre is sikerült olyan válaszokat adni, amelyek elégségesek lesznek arra, hogy megszavazzák az Országgyűlés előtt fekvő törvényjavaslatot, ezzel is elősegítve, hogy minden fejlesztés, amiről beszéltünk, a lehető legjobb és leghasznosabb módon tudjon megvalósulni a következő években. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség. Most kis türelmüket kérem, amíg Schanda Tamás államtitkár úr és Steiner Attila államtitkár urak helyet cserélnek, hogy zavartalanul megtörténhessék a következő napirendi pont előterjesztése. *(Steiner Attila elfoglalja a*

helyét.) Lenézek, látom, hogy államtitkár úr fölrakta a mikrofont, kezdhetjük.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes törvényeknek a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának előmozdításáról szóló irányelvvel összefüggő módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/15998. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Most megadom a szót Steiner Attila államtitkár úrnak, az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces az időkerete. Államtitkár úr, parancsoljon, oné a szó.

STEINER ATTILA innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! 2018 decemberében a „Tiszta energia minden európainak” című csomag részeként hatályba lépett a felülvizsgált megújulóenergia-irányelv, amelynek az a célja, hogy az Európai Unió globális vezető szerepet töltsön be a megújuló energiaforrások terén, és tágabb értelemben segítse az Európai Uniót abban, hogy a párizsi megállapodás szerinti kibocsátáscsökkentési kötelezettségvállalásának eleget tudjon tenni.

Az új irányelv 2030-ra új, kötelező megújulóenergia-célkitűzést állapít meg az Európai Unió számára, amely szerint a végső energiafogyasztás legalább 32 százalékát megújuló energiából kell ki nyerni, illetve a közlekedési ágazatban legalább 14 százalékot kell kitennie a megújuló energia részarányának.

(14.40)

Az egyes tagországoknak, így Magyarországnak is 2021. június 30-áig kell elvégeznie az irányelvhez kapcsolódó jogharmonizációt. Az önök előtt álló törvényjavaslat célja az energiastratégia szempontrendszerének megfelelő módon teljesítése az irányelv átültetése során, és a jogharmonizációs folyamat egyúttal arra is lehetőséget biztosított, hogy a törvény hatálya alá tartozó rendelkezések finomhangolását is elvégezzük.

A törvényjavaslat egyik újdonsága többek között az, hogy tartalmazza a villamosenergia-rendszerben új szereplőként megjelenő termelőfogyasztók és a megújuló energiaközösségek meghatározását. Azt gondolom, hogy ez nagyon fontos és előremutató kezdeményezés. Ugyanis olyan energiaszektor kialakítása a célunk, amely egyszerre képes magas szintű ellátásbiztonságot biztosítani fogyasztó- és klímabarát módon, valamint folyamatosan képes innovatív megoldások alkalmazására is, azaz előtérbe helyezi a megújulóalapú, decentralizált villamosenergia-termelést és -ellátást.

Ehhez kapcsolódnak a közösségi energiával kapcsolatos kezdeményezések, amelyek a profit helyett arra helyezik a hangsúlyt, hogy egy adott megújuló energiaforrásból megfizethető energiát biztosítsanak a tagjaik vagy az érdekelt felek számára. Ezek a közösségek elősegítik az új technológiák és fogyasztási minták elterjedését, illetve az ellátásbiztonsági szempontokban is nagyon fontos szerepet játszanak.

A javaslat módosítja a származási garanciára vonatkozó hatályos szabályozást is, ugyanis Magyarországon is egyre több vállalat számára fontos, hogy a klímaváltozás elleni harc jegyében az ökológiai lábnyomát, illetve a tevékenysége károsanyag-kibocsátását csökkentve zöld villamos energiával biztosítsa a működését a lehetőségek szerint.

A törvényjavaslat célja továbbá a fenntarthatósági kritériumok ellenőrzésének, valamint a bioüzemanyagok és azok alapanyagai átláthatóságának és nyomon követésének a biztosítása. Továbbá a módosítás értelmében a központi kormányzat épületeit érintő éves energetikai felújítások 50 százaléka esetében nem a jelentős felújításokra vonatkozó minimumszint elérése, hanem az új épületek tekintetében előírt közel nulla energiaigény, és magas megújulóenergia-részarány elérése lesz kötelező, amely jelentős előrelépést jelent a központi kormányzati épületek éves energiafelhasználásában.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! A polgári nemzeti kormány egy évvel ezelőtt a klíma- és természetvédelmi akcióterv elfogadásával konkrét lépéseket tett abba az irányba, hogy hazánk egy tiszta és élhető ország legyen, és a klíma- és természetvédelmi akciótervnek is az egyik fontos pontja a megújulóenergia-felhasználás növelése. 2030-ra azt a célt tűztük ki magunk elé, hogy a hazai villamosenergia-termelés 90 százaléka szén-dioxid-mentes módon történjen meg, és 2030-ra 6 ezer megawattnyi naperőművi kapacitás áll majd Magyarországon rendelkezésre.

A károsanyag-kibocsátási szint további csökkentése mellett kiemelt törekvés az energiabiztonság, a klímavédelem és a gazdaságfejlesztési célok egymást erősítő összehangolása, illetve a teremtett környezet megóvása, amelyet az akciótervben foglalt konkrét intézkedések segítenek elő, amellyel halad előre a kormányzat. A koronavírus okozta járvány ellenére is folytatni fogjuk ezeket a törekvéseket.

Mindezek fényében kérem önöket, hogy a meghatározott célok elérése érdekében az önök előtt lévő törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartii padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Koncz Zsófia képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

DR. KONCZ ZSÓFIA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy azt az államtitkári exposzéban is hallhatták, az önök előtt fekvő T/15998. számú törvényjavaslat elsődleges célja a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának előmozdításáról szóló 2018/2011. irányelv, vagyis a RED II átültetése a hazai jogrendbe, amely az Európai Unió „Tiszta energia” csomagjának részét képezi. Úgy gondolom, hogy a javaslat kiemelt jelentőséggel bír a klímapolitikai célok megvalósításában.

A törvényjavaslat legfontosabb eleme, hogy célként határozza meg a 2030-ra uniós szinten teljesítendő teljes energiafogyasztáson belül a megújuló energiaforrásokból előállított energia részarányát; továbbá lehetővé teszi, hogy megvalósulhassanak a nemzeti energiastratégia 2030-as céljai.

Tisztelt Országgyűlés! Vitathatatlan feladatunk van: élhető bolygót, tiszta földet, vizet és levegőt kell hagynunk az utánunk jövő nemzedékekre. Ehhez azonban továbbra is lépésről lépésre tennünk kell egy biztonságosabb, tisztább és egészségesebb környezet megteremtéséért. Eddig is ezen az úton jártunk, és a jövőben is így lesz. Az előttünk fekvő javaslat voltaképpen egy újabb tett annak érdekében, hogy Magyarország 2050-re elérje a teljes klímasegélyeséget.

Nem csupán kötelezettségvállalásról van szó, hanem határozott cselekvésről is. Cáfolhatatlan, hogy Magyarország már eddig is jelentős, 1990-hez képest 33 százalékos kibocsátáscsökkentést ért el. De uniós viszonylatban is az élen járunk, hiszen az EU tagállamai közül hazánk az elsők között volt, ahol törvényi szinten is rögzítésre került egy reális, ambiciózus, 40 százalékos kibocsátáscsökkentési cél 2030-ra. Ezt Magyarország kívül nagyon kevés tagállam mondhatja el magáról.

Az Európai Bizottság 2016. november 30-án ismertette a „Tiszta energia minden európainak” elnevezésű intézkedéscsomagját, amelynek célja az, hogy a tiszta energiákra való átállás következtében megváltozott globális energiapiacra is biztosítsa az Európai Unió versenyképességét. A Bizottság szerint ugyanis az EU-nak vezető szerepet kell vállalnia a tiszta energiaforrások használatára való átállásban, és nem csak alkalmazkodnia kell ahhoz. Ennek jegyében vállalta az EU, hogy 2030-ig 40 százalékkal csökkenti a széndioxid-kibocsátást annak érdekében, hogy minden európai polgár élvezhesse a munkahelyteremtés és a növekedés eredményeit.

A szándék egyértelmű, viszont mindenképp közös teherviselésre van szükség, hiszen a kitűzött cél csak akkor érhető el, ha az EU együttes erővel lép fel a klímaváltozás elleni küzdelemben. Tehát olyan konkrét elhatározásokra és tettekre van szükség, amelyek hazai és EU-szinten is megvalósíthatóak.

Jelen javaslat által módosításra kerül többek között az energiahatékonyságról szóló 2015. évi LVII. törvény. Ennek kapcsán számos kiváló eredményünkre szeretnénk felhívni a figyelmet. Az első az,

hogy a magyar energiasztratégia fókuszában a magyar fogyasztó áll, szemben az EU más tagállamainak stratégiájával. Másodsorban: a cél az olcsó és tiszta energiaellátás biztosítása a magyar családok számára, ugyanis ebben hitt a magyar kormány. Mindez azonban kizárólag megfontolt, ám határozott döntések útján érhető el. Éppen ezért képezi az energiasztratégia alapját, hogy a hazai villamosenergia-termelés 2030-ra 90 százalékban szén-dioxid-mentes legyen.

Ezt igazolja az a számos kormányzati támogatás és intézkedés, amelyek az elmúlt időszakban megvalósultak. Kiváló példa a megújuló energiaforrásból történő villamosenergia-termeléshez igényelhető támogatás. A beruházások a hazai megújulóenergia-szektor fejlődésének köszönhetően ugyanis egyre kisebb támogatási igényrel, költséghatékonyan valósulhatnak meg, illetve tovább bővíthet a környezetbarát naperőmű-kapacitás, és évente összesen akár 343 gigawattóra villamosenergia-mennyiség előállítására valósulhat meg megújuló forrásból. De nem csupán a gazdálkodó szervezetek és önkormányzatok esetében beszélhetünk megvalósult pályázatokról, hanem választókerületben is egyre több háztartás juthat vissza nem térítendő támogatáshoz a kedvező feltételeknek köszönhetően.

A teremtett világ természeti környezetének védelmét, épített örökségünk megővését elsőrendű kötelezettségünknek tartom. Az elmúlt egy év számos eredményről tanúskodik. A klíma- és természetvédelmi akcióterv keretében többek között megkezdődött az illegális hulladéklerakók felszámolása és a folyók megtisztítása, illetve az egyik legfontosabb program, a fásítás, amelynek célja, hogy a jelenlegi 24 százalékról 27 százalékra növekedjen az erdővel borított területek aránya az országban.

Tokajban például tavaly novemberben kezdődött el a faültetés, amely egyértelműen hozzájárul a levegőminőség, illetve az ott élők életkörülményeinek javulásához és a zöldterületek bővüléséhez.

(14.50)

A kitűzött célok megvalósításához közös erőfeszítésre van szükség, amelyet nem csupán globális szinten tehetünk meg, hanem helyi szinten is. Választókerületben az elmúlt időszakban kiemelt hangsúlyt fektettünk a környezetvédelem ügyére. Éppen ezért ifjúsági és civil szervezetekkel nemrég hulladékgyűjtést szerveztünk a Bodrog partján, ahol több tucat zsák szemetet gyűjtöttünk össze, és a jövőben még számos további programot tervezünk többek között a Hernádon is. Véleményem szerint ezek az események nem csupán a környezettudatosságra hívják fel a figyelmet, hanem remek szabadidős tevékenységet is jelentenek.

A fenntartható fejlődés céljának elérése érdekében, úgy gondolom, hogy szükség van szemléletformálási tevékenységekre, amelynek első lépcsőfoka

lehet akár az ökoturizmus is. Ezzel összefüggésben fontosnak tartom például a Hernád vadvíziélmény-fejlesztését. Szem előtt tartva a már hangoztatott fenntartható fejlődési irányelvet, célként olyan turistaforgalmat határoztunk meg, amely mennyiségéből adódóan nem terheli túl a környezetet, ugyanakkor minőségi voltából fakadóan megfelelően ellátja a gazdaságban neki szánt szerepkört.

Végül soron egy nagyszerű kezdeményezésről szeretnék beszámolni, amely szeptemberben veszi kezdetét. A környezettudatosság elvének szem előtt tartásával Szerencsen fog kialakításra kerülni a zempléni újrhasználati központ, ahol a lakosságnak lehetősége nyílik arra, hogy a használt, már feleslegessé vált, de használatra még alkalmas tárgyait, eszközeit, berendezéseit elhelyezhesse abból a célból, hogy ezek a tárgyak lehetőség szerint mások által felhasználásra kerülhessenek. Hiszen a hulladékok szelektív gyűjtésénél és újrashasznosításánál a legjobb megoldás, ha nem is keletkezik annyi szemét.

Azért harcolunk, legyen szó szűkebb pátriánkról vagy tágabb környezetünkről, hogy természeti erőforrásaink gondos használatával védelmezzük az utáunk jövő nemzedékek életfeltételeit. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Nunkovics Tibor képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

NUNKOVICS TIBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Előreláthatóan, most azt tudom mondani, hogy a Jobbik támogatni fogja ezt a javaslatot, hiszen tényleg olyan európai uniós szabályozásoknak a ratifikálásáról van szó leginkább, amelyek szükségesek, sőt egyébként már szerintem jóval hamarabb be kellett volna ezeket vezetni. Örülök annak, hogy az energiaközösségek végre szóba kerültek a kormányparti oldalon is.

De azért azt is engedjék meg nekem, hogy elmondjam ezzel kapcsolatos kritikáimat is, illetve a megújuló energiákkal kapcsolatban, hogy a kormánynak milyen álláspontja volt az elmúlt 11 évben, hiszen egészen 2019. év végéig, 2020. év elejéig tulajdonképpen, ha a klímaváltozás mint kifejezés szóba került, hát inkább nevetség tárgyát képezte a kormányparti oldalon. Ugye, több vezető politikusuk is úgy szólalt meg a témában, hogy - nem is tudom, talán valami - kommunista vagy bolsevik trükknek nevezték ezt, már nem tudom pontosan idézni.

Ehhez képest azonban még a járvány előtt jött egy nagy fordulat. Hát, nyilván érzékelték azt, hogy a társadalom egyre szélesebb rétegét érdekli ez a téma, és kezd tényleg felelősen gondolkodni a fenntartható fejlődés és a klímavédelem szempontjából. Önök is ráálltak erre a témára. Nincs ezzel semmi gond, én örülök neki, hogy önök is becsatlakoztak, csak azt

nem értem, hogy az elmúlt években miért kellett az ezzel kapcsolatos ellenzéki javaslatokat leszavazni, amelyeket most úgy hoznak be, mintha tulajdonképpen ezeket önök találták volna ki, közben nem így volt, és már évekkal ezelőtt megvalósíthatók lettek volna. A klímavédelmi akciótervben is vannak olyan pontok, sőt - egyébként nyilván az egész támogatható - tulajdonképpen minden egyes pontja korábban már a parlament előtt volt, csak az illetékes bizottságokban elvérezték ezek a javaslatok.

Örülök egyébként a fásításnak, és látszik is, hogy ez a kormányzati terv megvalósulni látszik, és tényleg eredményeket tudnak ebben felmutatni, ez mindenféleképpen dicsérendő. Az már viszont kevésbé, hogy vannak olyan megújuló energiaforrások, amelyek nemcsak az utóbbi években, hanem sajnos már az elmúlt egy évtizedben háttérbe szorultak. Ilyen például a biomassa vagy a geotermikus energia, amely a lakosság számára egyébként még mindig nem elérhető, egészen egyszerűen abból kifolyólag, hogy túl drága egy-egy új építésű háznak a kivitelezésénél. Sajnos erre állami támogatás igen kevés van vagy egyáltalán nincs.

A szélenergiával kapcsolatosan pedig, ugye, itt van egy törvényi korlátozás, egy 12 kilométeres törvényi korlátozás, amely már hosszú évek óta nehezíti meg, sőt nemhogy megnehezíti, hanem tulajdonképpen lehetetlenné teszi azt, hogy Magyarországon újabb szélenergiák épüljenek.

Én elfogadom azt, hogy Magyarország területének a 85 százalékán egyszerűen gazdaságilag nem éri meg szélenergiákat telepíteni, de Magyarországnak a maradék 15 százalékán, lásd a Kisalföld, vagy lásd a nagy folyamaink bizonyos, szeles szakaszai, igenis megérné ezeket a technológiákat használni. Már csak a kistelephelyek gazdasága miatt is, hiszen pozitív változást hozna ez az ő életükbe. Az utóbbi egy évtizedben olyan technikai áttörések voltak ezen a területen, amelyek már a gazdaságossági kérdést is inkább pozitív irányba billentik át. Tehát jó lenne, ha esetleg legközelebb az illetékes bizottság elé kerül majd egy ilyen javaslat - érkezzen az kormánypart, vagy ne adj' isten, ellenzéki oldalról -, akkor jó lenne, ha végre ez a módosítás átmenne, és ez a 12 kilométeres korlát megszűnésre kerülne.

Ha már fenntartható fejlődésről beszélünk, ugye, a klímaváltozás kapcsán ezt mindig meg kell említeni, nemrég változott a hulladékgazdálkodási törvény, és meg kell mondanom - tényleg csak pár mondatban, mert nem feltétlenül ehhez kapcsolódik most, de mégiscsak meg kell említeni -, hogy előreláthatólag ez egy olyan káoszt fog okozni egy olyan területen, amelyben így is nagy elmaradásban vagyunk Nyugat-Európához képest, amelyben komoly változásokra és felfogásbeli változásra lesz szükség.

Az egyetlen megújuló energia Magyarországon, amely az elmúlt években talán fejlődésnek indult, és örülök, hogy ezt végre önök is belátták, az a napenergia. Nyilván Magyarországon, főleg a klímaváltozásnak betudhatóan, évről évre nő a napsütéses órák

száma. Szépen lassan, de sajnos ez növekszik. Nyilván például a mezőgazdaságban ennek nem mindenki örül feltétlenül, hiszen vannak olyan gyümölcsök, zöldségek, amelyek ennek hatására sajnos el fognak tűnni a következő években Magyarországról, lásd például a málna. De a napenergia szempontjából ez egy kedvező változás, amelyet igenis ki kell használnia az országnak. Ezt önök is felfedezték és belátták. Ez jó.

Az már kevésbé jó, hogy a napelemparkok és az ehhez kapcsolódó támogatások egyébként, mondjuk, Tiborc István vagy Adnan Polat érdekeltségi körében kötnek ki. Én örülnék neki, ha a lakosság is legalább ilyen arányban részesülne vagy inkább teljes mértékben részesülne ezekből a támogatásokból. Hiszen Magyarországnak nemcsak az az érdeke, hogy a nemzeti energia független legyen, vagy minél nagyobb részben legyünk függetlenek ebben a kérdésben, hanem egyébként a lakosság is az ellátórendszerektől minél függetlenebb és kevésbé kiszolgáltatott legyen, tehát minél több házi energia-előállító legyen.

Visszakanyarodva itt az energiaközösségre, ezért is örülök, hogy ez szóba kerül itt a törvényjavaslatban, hiszen például én is, mióta képviselő vagyok, 2019 óta, többször beszéltem róla, hogy Magyarországon ki kell használni azt az - idézőjeles - adotttságot, hogy rengeteg régi építésű társasházzal rendelkezünk, ugye, lapos tetejű társasházakkal, jómagam is egyébként egy ilyenben nőttem fel. Ezeket a lakóközösségeket támogatni kell abban, hogy a régi, elavult, fosszilis fűtőrendszereket át tudják alakítani, például napelemekkel, vagy éppen, mint ahogy Keresztes László Lóránt képviselőtársam városában, Pécsen például működik egy ilyen, egy mini szélenergiát építettek egy ilyen tízemeletes lakóháznak a tetejére. De sajnos ez a technológia nem terjedt el, mert nem volt rá az államnak igénye, hogy ezeket megtámogassa. Pedig ezeket igenis, hogy meg kellett volna támogatni, és meg is kell támogatni a jövőben. Még nagyobb arányban egyébként, mint ahogy azt most önök gondolják.

A Jobbik mint magyar nemzeti néppárt ezen is lesz egy esetleges kormányváltást követően, hogy a magyar lakosságot minél nagyobb arányban függetleníteni tudja az energiaellátó szolgáltatóktól, és önállóan tudjanak ebben a kérdésben gazdálkodni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Juhász Hajnalka képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

(15.00)

JUHÁSZ HAJNALKA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! „A földi élet jövője attól függ, hogy képesek vagyunk-e cselekedni” - mondta David Attenborough. Azt hiszem,

hogy kevés ember van a világon, aki többet tett annak érdekében, hogy megismerjük és megszeressük ezt a csodálatos világot, amiben élünk, és ha már erről beszélünk, akkor nyilván képviselőként nagyon fontos feladatunk van a fenntartható fejlődés és ehhez kapcsolódóan a társadalmi tudatosság megerősítésében, és tehetjük ezt nemzetközi szervezeteken keresztül, az Európai Unióon keresztül, tagállami szinten, nemzeti szinten és egyéni szinten is, azt gondolom.

*(Az elnöki széket Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Fontos valóban az, hogy az ökológiai lábnyom csökkentésén keresztül hogyan segítsük a társadalmat abban, hogy minél tudatosabban gondolkodjon, és mivel európai uniós és jogharmonizációs kérdéseket érint ez a törvényjavaslat, ahogyan államtitkár úr és képviselőtársnőm is érintette, fontos azért azt még egy kicsit hozzátenni, hogy maga az Európai Bizottság 2016-ban fogadta el az úgynevezett „Tiszta energia minden európainak” című energiapiaci szabályozási csomagját. Ez egy több száz oldalas szakmai anyag, ezt szoktuk CEP néven emlegetni. Ez az Európai Uniónak úgynevezett negyedik energiapiaci szabályozását képezi.

Ennek a CEP-nek alapvetően három célkitűzése volt: az egyik az energiahatékonyság növelése, a megújulóenergia-termelés és ennek kapcsán az Európai Unió szerepének a megtalálása vagy megerősítése és a fogyasztók számára egy új, méltányosabb keretrendszernek a kialakítása. Ez az uniós szint, és ahogyan tagállamként rendkívül fontos számunkra ez a kérdés, van klíma- és természetvédelmi akciótervünk, amely szintén elhangzott, és szintén részletesen beszéltek róla mind államtitkár úr, mind kormányparti képviselőtársnőm, mindamellet még a „Nemzeti energiastratégia 2030” céljainak a végrehajtásához is kapcsolódik ez a teljes módosítási csomag.

Magának a törvényjavaslatnak az az alapvető célja, hogy a fenti „energiastratégia 2030” szempontrendszerének megfelelő módon teljesítse az Európai Unió „Tiszta energia” csomagjának részét képező, a megújulóenergia-forrásokból előállított energiahasználatának előmozdításáról szóló irányelvnek az átültetését. Államtitkár úr mondta ennek a határidejét, ez 2021. június 30. Ehhez kapcsolódóan, hogy az átültetés szükséges, számos olyan törvény van, amelynek a módosítása ehhez kapcsolódik, csak szeretném ezeket megemlíteni: a távhőszolgáltatásról szóló törvény, a villamos energiáról, a földgázellátásról szóló törvény, a megújuló energia közlekedési célú felhasználásának előmozdításáról szóló törvény, a természet védelméről, az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló törvény, a szakképzésről szóló törvény, a termőföld védelméről szóló törvény.

Azt gondolom, hogy egy nagyon fontos üzenet ez a törvénymódosítás, mert összességében az a célja,

hogy az irányelvnek megfelelően a megújulóenergiahasználat, a rendkívül energiahatékony megoldások előtérbe helyezése, az ösztönzés, a költséghatékonyság és az ehhez kapcsolódó intézkedések megvalósítása, és ahogyan államtitkár úr is kezdte az expozéját, az energiabiztonság mindennapjaink részévé tétele fontos feladat. És ahogyan David Attenborough mondta, mindannyiunknak nagyon fontos feladata van ebben, legyen az egyéni, tagállami, uniós, nemzetközi szervezetek szintjén való felelősség.

Ezért a KDNP támogatja ezt a törvénymódosítási javaslatot, és államtitkár úrnak nagyon sok sikert kívánok a munkájához. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Molnár Gyula képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

MOLNÁR GYULA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Hölgyek és Urak! Tulajdonképpen, így végighallgatva önöket, itt akkor minden rendben van. Mindenképpen kell keresni a kormányban valami nagyon tehetséges embert, aki legalább azt el tudta érni ennél a kormánynál, hogy kommunikációs szinten arról beszélnek, ami egyébként a dolog lenne. Nem én leszek a legszigorúbb ebben a mai vitában, ezt higgye el, államtitkár úr. Várja meg, most mit fog utánam mondani Varju László vagy akár Keresztes frakcióvezető úr, de tényleg, mégiscsak azért az ember egy kicsit döbbenet nézi azt, hogy a kormányparti képviselő hölgyek úgy viselkednek, mintha itt minden rendben lenne azzal kapcsolatban, hogy beszélünk róla, hogy egyébként, tegyük fel, szemetet fogunk gyűjteni, és mondjuk, szelektíven gyűjtjük a dolgokat.

Lényegesen fontosabb dolgokról van itt már a szó a világban mindenfelé, és mi nagyon-nagyon komolyan le vagyunk maradva. Majd a következő napirend kapcsán fogunk egyébként Paksról is beszélni, meg egy csomó mindenről, de könyörgöm, minden olyan lépés, amit önök most megpróbálnak megtenni, eltörpül ahhoz képest, amit egyébként egy-egy ilyen típusú döntés alapján egy Mátrai Erőművel, akár pedig egy Pakssal megtesznek. Ezt mindenképpen érdemes színterem figyelembe venni.

Ha már egy ilyen törvényjavaslatot benyújtanak, és szeretném elmondani, a magunk részéről is úgy gondoljuk, hogy fontos, szükséges, természetesen azt mondjuk, hogy bizonyos elemeit támogatjuk is, kifejezetten vannak benne olyan tetszetős elemek, amik fontosak és kellene is, de ha már egy ilyen dolog, egy ilyen felfogás megjelenik a kormányban, és tényleg önök azt hiszik, vagy azt mondják, hogy ez áthatja a mindennapokat, akkor könyörgöm, miért nem váltjuk ezt aprópénzre? Miért nincs az például, hogy az otthoneremtési támogatásban támogatnák, mondjuk, azokat, akik napelemet próbálnak telepíteni? Miért nincs az? Most persze, elvileg nem kizárt, csak

nem azok az emberek férnek hozzá. Mi úgy tudjuk, hogy van arra egy uniós állásfoglalás, hogy akár lehetne egy ilyen napelem-telepítésre vissza nem térítendő támogatásokat adni. Ha tényleg úgy gondoljuk, hogy ezek a dolgok fontosak, ezek azok, amikor aprópénzre váltunk egyébként ilyen hatalmas nagy lözöngöket, hogy meentsük meg a Földet az unokáinknak. Ezek persze fontos dolgok, én tényleg készséggel elfogadom, de értsék meg, hogy most nagyon-nagyon sokat segítene az önök megítélésén, ha az apró lépésekben is látnánk mindazt, amiről önök beszélnek.

Az nyilván a szakembereknek megvan, de képviselőtársaim számára mondom, ugye, az megvan, hogy meg fog szűnni az a fajta rendszer, mondjuk, a háztartási napelemeknél, hogy amennyit termel, amennyit fogyaszt, annak a szaldója valamilyen formában az elszámolás alapja, és nagyon gyakran volt az a helyzet, hogy valaki ebben a formában akár még pénzt is kapott vissza, mert többet termelt, mint amennyit saját maga felhasznált. Ugye, megvan az, hogy ez a rendszer meg fog változni? Meg fog változni, mégpedig úgy, hogy külön tarifa lesz a fogyasztott áramra és külön tarifa a termelt áramra. Nem fogják kitalálni, hogy melyik lesz a drágább, nyilván, mert nagyon nehéz lesz ebben a helyzetben, de egy ilyen szituációban nagyon-nagyon nehezen válik tervezhetővé mindaz, amit az egyszerű ember számára, még egyszer, mindaz, amiről beszélünk, a megváltott energia napi szintű használata, mert jobbikos képviselőtársam helyesen beszélt a szélenergiáról, lássuk be, azért az egy háztartás számára megfelfejthetetlen történet, nyilván vannak helyek, ahol ez másképp megoldható.

Tehát egy olyan beruházás, ami egy átlagember számára több millió forintba kerül, semmilyen módon nem kap hozzá olyan típusú pénzügyi támogatást, amivel ez számára hozzáférhetőbb lesz, ráadásul bizonyos szempontból az is tervezhetlenné válik, hogy ennek a megtérülése milyen lesz, akkor ne haragudjanak, minden olyan alapelv, amit elmondunk, minden olyan csodálatos gondolat, amit önök megfogalmaznak, minden olyan jogharmonizációs tétel ebből a szempontból egy papíron maradó dolog lesz, mert ha ezeket nem tudjuk lehúzni a földre, nem tudjuk aprópénzre váltani.

Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Ennek ellenére, amit most elmondtam, mi mégis úgy gondoljuk, hogy mivel fontos dologról van szó, támogatjuk. Csak azt kérem, ha most tényleg ilyen lelkesek lettek ebben a témában, és örömmel hallgattuk a két női képviselő lelkes mondatait, ha tényleg ilyen lelkesek lettek ebben az ügyben, ami eddig nem volt jellemző, akkor tegyék már azt meg, hogy próbálják meg ezt arra a szintre vinni, ahol a komoly döntések születnek, és próbálják már beletenni azokba a kommunikációs panelekbe is, amiket önök el szoktak löni, hátha akkor ténylegesen fogjuk érezni a mindennapokban, hogy ez a fajta felfogás, ez a gondolkodás az önök mindennapjainak a részévé vált. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az ellenzéki padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Varju László képviselő úrnak, a DK-képviselőcsoport vezérszónokának. Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Elnök úr, köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Azt gondolom, hogy nem fognak nagyon csodálkozni, ha ezen a gondolatmeneten, ahogy Molnár képviselőtársam elkezdte, ezen a nyomvonalon megyünk tovább, vagy megyek tovább. Azért is, hogy érthetőbb legyen, én azt gondolom, keresek más területeket is, amikre szeretném ráirányítani a figyelmet, hogy igazából miért tartjuk megkésettnek és lassúnak azt, amit önök csinálnak.

Államtitkár úr itt felhívta a figyelmet arra, hogy 2021. június 30-áig kell ezt elfogadni. Azt hiszem, most már akkor több mint két év kellett ahhoz, amióta lényegében elindult, hogy azt követően eljutunk oda, hogy valóban elkezdjenek beszélni legalább róla.

(15.10)

Másik oldalról pedig azt látom, hogy szívesen kerülnek, sőt a miniszterelnök úr kifejezetten Európával szembeni harcos magatartása helyett most arra van szükség, hogy inkább az emberiség, az emberek, Európa lakói nagy többségének a támogatását élvező gondolkodás átmenjen valahogy. Örülök annak, hogyha egyébként európai hatásra a magyar kormány vezetői úgy látják, hogy részben jogszabálykövető magatartással, a szerződésekből elfogadott eljárási módoknak megfelelően akkor végre veszik a fáradságot, és egyébként ennek megfelelően kezdenek el gondolkodni, és nem kell szégyenkeznie a magyaroknak azért, hogy milyen lemaradásokban vagyunk.

Örülök annak, hogyha itt, ebben a gondolkodásban ilyen szempontból a Demokratikus Koalíció, amint azt gondoljuk magunkról a leeurópaiabb pártként, hogyha ez hatással van önökre, akkor az végre eredményt ért el, és ilyen módon mondhatnám a másik szlogent, hogy ez már annyira zöld, hogy kék is lehetne. *(Sic!)* De ilyen szempontból ezt, látom, államtitkár úr nem pontosan érti, de nem baj. A lényeg az, hogy ahogy ön is említette, a zöld villamos energia megjelenik.

De akkor mit kezdenek azzal, ami az atomerőmű-építési programjukban van? Miért gondolják azt, hogy el kell hitetni, bármennyi reklámot is nyomnak e tekintetben? Miközben, bár nem gondoltam, hogy nekem a hét végi szemétszedésemről is beszélni kell és beszámolhatok erről, de a képviselő asszonynak hála, most akkor így megethetem. Egyébként valóban például Újpesten is sok aktivista van, aki úgy gondolja, hogy a környezetről való gondoskodásnak sok lehetősége van, és így a Duna partján is megjelent ez, vagy gyakori és gyakorlata van ennek a magatartásnak és szokásnak, és újabb és újabb, mondjuk úgy, hogy teret találunk magunknak, ennek bizonyára oka

van - zárójel bezárva. Tehát a szemétszedéstől, ami egy közösségi feladat, egészen elmegyünk odáig, hogy akkor az atomerőműről is essen majd szó, hiszen önök bármennyi reklámot is nyomnak, önök azt olyan energiának tekintik. Mi azt gondoljuk, hogy nem erről kell beszélni, nem kell elhallgatniuk önöknek egyébként, hanem éppen hogy az alternatív energiákról kell szót ejteni.

Ha mégis veszik a fáradságot, hogy amúgy ezt ilyen módon szóba hozzák, akkor örültem volna, ha az államtitkár úr is eleget tesz vagy az államtitkár úr eleget tesz mint előterjesztő annak, hogy előzetes hatásvizsgálatokra vonatkozóan ad tájékoztatást, mert talán itt ez el sem készült, bár erről nem ejtett szót. Bízunk abban, bízom abban, hogy tud róla beszélni, de leginkább el tudja küldeni számunkra, ahhoz, hogy majd a részletes vitában ezt használni tudjuk.

Nos, tehát az az európai szándék, amely lényegében ebben a direktívában itt megjelent, több jogi folyamatot is elindított, és ezzel a „Tiszta energia minden európainak” csomaghoz tartozó módon mi is eleget teszünk itt több dolognak. Ennek éppen ideje van, de én is megkérdőjelezem vagy meg kell hogy kérdőjelezem azt, amikor látom, hogy beszélnek erről, majd egészen mást csinálnak. Itt van ebben, talán nem szabad kikerülni vagy nem kell kihagyni azt, ami a Mátrai Erőművel történt az önök esetében, hiszen mondjuk úgy, hogy jól üzletelve segítettek a lojális tulajdonosi körön azzal, hogy az állam visszavásárolta ennek az erőműnek a tulajdonjogát.

Hogy ennek mi lesz a vége és mit hoznak ki belőle, ezt pontosan nem tudni, éppen azon okok miatt, amit említettem, hogy igazából nagyon zártan kezelnek mindent. Valóban így van, megpróbálják lefedni egy zöld mázzal, és azt állítani, hogy mi már mindenképpen eleget tettünk, ezt a miniszterelnök úrtól is többször hallottuk már, mindennek eleget tettünk és minden kvótát, ami szükséges, betartunk, sőt mi európai élenjárók vagyunk. De én továbbra is azt mondom, hogy a szavak helyett a cselekedetekre kell figyelni, többek között azért is, mert önök erre biztattak bennünket.

Remélem azonban azt, hogy a villamosenergia-szolgáltatók saját maguk, amelyeket ilyen értelemben az árképzésben korlátozni akarják, korlátozni fogják, a piaci torzulásokat igyekeznek ilyen értelemben csökkenteni, ez akkor nemcsak kívánsághalmaz marad, hanem érdemben fognak tudni lépni ebben.

A következő gondolat körben szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy én nem látom ebben a szabályozásban, segítsen az államtitkár úr e tekintetben, hogy ha valami baj van a rendszerben - most a villamosenergia-rendszerre gondolok ezen belül -, nemzeti válságforgatókönyvek készültek-e már; itt van egy szabályozási előírás is, hogy ezt meg kell tenni, sőt ilyen négyéves felülvizsgálatot kell lefolytatni - tehát e vonatkozásban van-e kiindulópontjuk, van-e egy olyan állapot, amiből majd el tudunk, el tudnak indulni? És akkor láthatjuk, hogy mi történik.

Az utolsó gondolat körben pedig szeretném egyértelművé tenni, hogy a magunk részéről az ország és a bolygó jövőjét is szem előtt kell tartani, és ennek megfelelő szabályokat kell alkotni. Azt gondolom, hogy örvendetes az, hogyha önök is felismerték, hogy az ökológiai és klímaválság jelenségéből fakadóan végre lépni kell. Örülök annak, hogyha ezt, európai hatásra ugyan, de megteszik.

Én azt gondolom, hogy ennek nyomán, hogyha konkrét gyakorlat is kialakul, akkor magában a társadalomban is érdemi változás, érdemi átalakulás indulhat el, és egyre többeknek lesz szüksége, igénye zöldenergiára, és az ehhez kapcsolódó feltételeket az Európai Unió, mint ahogy látjuk, a jogszabályokon túl egyébként konkrét forrásokkal is támogatni akarja. Én azt kérem, hogy ezt biztosítsák a magyar családok, a magyar vállalkozások számára, és akkor közelebb kerülünk ahhoz, hogy valóban egy élhető bolygón legyünk. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Szórványos taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Keresztes László Lóránt frakcióvezető úrnak, LMP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Én az elején szeretném rögtön tisztázni, hogy ez a javaslat valóban fontos jogharmonizációs elemeket tartalmaz, azon túl pedig olyan tartalmi lépéseket és döntéseket, amelyeket jelentős részben támogatni tudunk, ezért én már most azt tudom mondani, hogy az LMP frakciója a szavazataival támogatni fogja ezt a törvényjavaslatot.

Ugyanakkor ez egy rendkívül fontos, átfogó probléma. Nunkovics Tibor képviselő úr is utalt rá, itt ez mondhatni egy egészen forradalmi pillanat, hogy erről már lehet beszélni, és ő is említette, hogy kormánypárti politikusok Attenborough-t idéznek, tehát egy egészen elképesztő pálfordulás látszik az önök részéről. De ez üdvöztető, tehát örülünk neki, hogy most már nem gyalázkodnak, amikor arról beszélünk, hogy a korunk legnagyobb kihívása az éghajlatváltozás, és hogy a legfontosabb feladat, hogy az éghajlatváltozás hatásai ellen felkészüljünk, felkészítsük a településeket, és mindent megtegyünk a környezetpusztítás megállításáért. Ez mindenképpen üdvöztető, hogy viszonylag gyorsan legalább a probléma létezését elismerik.

Ugyanakkor nagyon egyetérték Molnár Gyula képviselővel, itt egyelőre az Országgyűlésben, amikor ilyen kérdésekről beszélünk, akkor, bocsánat a szóhasználatért, csak a pepecselésig jutunk el. Tehát jogharmonizáció, apró-cseprő lépések ilyen-olyan irányban, nagyon szép hozzászólások és szónoklatok hangoznak el. Ugyanakkor, hogyha megnézzük az igazi stratégiai irányokat, akkor láthatjuk, hogy azok rossz-

(15.20)

Tehát mintha valamiféle kommunikációs fordulatig jutott volna a Fidesz-KDNP és Orbán Viktor kormánya, hogy ugyan már ciki lenne szembemenni az- zal, amit az egész világon mindenki lát, hogy ez ko- runk legnagyobb kihívása, de azért cselekedni meg nem akarnak. Az alapvető gazdasági érdekeltséget vagy geopolitikai érdekeket, politikai szövetsége- ket - gondolok itt például Oroszországra és Pu- tyinra - ugyan már nem akarják veszélyeztetni akkor sem, ha pontosan tudják, hogy ezt kellene tenni annak érdekében, hogy ne csak szép szavakat hallhassunk önköktől, de a cselekvésekben és az irányválasztásban is megjelenjen ez a fajta felelősségvállalás.

Nagyon bízom benne, hogy a talán kicsit provo- katív szavaimmal vitára tudom hívni képviselőtársai- mat, és nemcsak egy vezérszónoki felszólalás, ha- nem egy vita során egy érvrendszert is hallunk önkö- ktől, hogy miért jó például a paksi bővítésre ezermil- liárdokat elkölteni, és egy ilyen energiapolitikai útra kényszeríteni Magyarországot, szemben azzal, amit egyébként már szinte a legtöbb országban csinálnak, hogy a megújuló energiára próbálják alapozni az adott országok energiapolitikáját. Alapvető problé- ma ez. Önök klímavédelmi akciótervet fogadtak el, ilyen-olyan dolgokról kezdenek beszélni, amik poziti- vak, ugyanakkor az egészség mintha arra használ- nák, hogy legitimálják az ország lakosságának több- sége által bizalmatlanul tekintett paksi bővítési pro- jektet, amit önök pályázat nélkül, hazugságokra ala- pozva adtak oda az oroszoknak. Azt mondták, hogy az oroszok az egyedül alkalmasak arra, hogy ezt megvalósítsák, de a sokéves késésnek egy jelentős eleme volt, hogy az oroszok egyszerűen nem voltak alkalmasak arra, hogy ezt a munkát elvégezzék a ha- zai jogszabályi és műszaki környezetnek megfele- lően. Még másfél évvel ezelőtt Süli miniszter úr is azt mondta a miniszteri meghallgatásán, hogy az oro- szok most ismerkednek a hazai műszaki környezet- tel. Ez ijesztő volt önmagában is. Mégiscsak azt tu- dom mondani, hogy önök bebetonozták vagy beállí- tották a magyar energiapolitikát egy olyan irányba, amiről letérni kellett volna, tehát szabadulni kéne et- től az energiapolitikától, főleg az atomenergia hasz- nálátától. Ami pedig az önök politikáját illeti, ami- lyen módon megkötötték ezt a szerződést az oro- szokkal, az önmagában is megérne egy teljes parla- menti vitanapot.

Nagyon-nagyon pozitív ez a törvényjavaslat, mint már említettem, de azért szeretnék néhány kér- dést feltenni, tisztelt államtitkár úr. Ön nem olyan rég tölti be ezt a rendkívül fontos tisztséget a kormá- nyon belül, az energiapolitikáért, fenntarthatóságért felelős államtitkári pozíciót. Az elődjével, Kaderják ál- lamtitkár úrral igen sokat vitáztunk már. Én nagyon bízom benne, hogy öntől esetleg hallok olyan jellegű válaszokat, amelyek alapján arra lehetne következtetni, hogy valamiféle irányváltás azért mégis megtör- ténik. Már nagyon régóta próbálunk olyan javaslatot

érvényesíteni a magyar Országgyűlésben és minden fórumon, hogy legyen egy, az ország egész területére kiterjedő, átfogó lakásszigetelési program. Ezzel alap- vetően csökkenteni lehetne a háztartások energiaigé- nyét, és óriási munkahelyteremtési potenciál lenne ebben a programban. Ehhez képest kisebb programok vannak, de összességében egy ilyen átfogó program, ami mögött ott lennének azok a források, amik alap- ján valóban ki tudna teljesedni egy ilyen program, nincs. Ezt valamiért nem hallgatják meg.

Nunkovics képviselő úr is említette a napelemek tekintetében, hogy alapvetően csak a zöldmezős beru- házásokat támogatják. Itt is jól tetten érhető az a gazdasági holdudvarbéli összefonódások, akik általá- ban a kedvezményezettjei az ilyen beruházásoknak. De ahelyett, hogy a zöldmezős beruházásokat támoga- tának, a közintézményeket, a társasházakat kellene beborítani napelemekkel úgymond, és a lakosságot kéne olyan helyzetbe hozni - erre utalt Molnár Gyula képviselő úr is -, hogy a napelemek használata való- ban ki tudjon teljesedni. Tehát ebbe az irányba kell érdemi forrásokat fordítani.

*(Dr. Tiba Istvánt a jegyzői székben
dr. Vinnai Győző váltja fel.)*

S még egy ilyen nagyon szimbolikus kérdés - erre már utalt képviselőtársam is - a szélerőműveknek gyakorlatilag a betiltása Magyarországon. Egy egé- szen extrém jogszabályt hoztak, hogy 12 kilométerre lehet lakott terület határától építeni szélerőművet Magyarországon. Ez Horvátországban 350 méter, Né- metországban 400 méter. Tehát gyakorlatilag betil- tották a szélerőműveket Magyarországon. Államtitkár úr, nem irracionális egy picit az, hogy mondjuk, Pécs határától 12 kilométerre lehet csak szélerőművet épí- teni, de atomtemetőt lehet, mondjuk, 100 méterre is? Tehát egy atomtemetőt, egy nagy aktivitású nukleá- rishulladék-tározót oda lehet rakni a Dunántúl legna- gyobb városa mellé, de szélerőművet 12 kilométeren belül nem lehet telepíteni. Azt gondolom, hogy ez egy picit irracionális, sőt mondhatnám azt is, hogy meg- mosolyogtató politika. De nem, az már szomorú, hogy önök ilyen szabályozásokat hoznak.

A klímapolitikai célkitűzések alátámasztása mö- gött mindig a nukleáris energia használata áll. E te- kintetben még az ellenzéki oldalon is élénk és komoly vita van, de abban talán kevésbé, hogy ez a bizonyos paksi szerződés helyes körülmények között kötete- tt-e meg vagy nem. De azt gondolom, az atomener- gia megítélésében köztünk is van vita, és ez egy egész- séges, fontos vita. De államtitkár úr, én nagyon kíván- csi lennék az ön véleményére, hogy ha csak egy ténye- zőt nézünk, hogy ha sehol a világon még nem tudták megoldani a nagy aktivitású radioaktív hulladékok és a kiegészítő fűtőelemek végleges elhelyezését, tehát sem a technológiát nem találták még meg, sem a helyszín- választás eljárásait, és finanszírozás szempontjából is óriási a probléma, akkor miért gondolják, hogy felelős

magatartás újabb atomerőművi blokkokat építeni. És szeretném kérdezni államtitkár úr véleményét, hogy Magyarország hogy fogja kezelni ezt a problémát, tehát hol lesznek elhelyezve a nagy aktivitású radioaktív hulladékok, kiégett fűtőelemek és az atomerőművi blokkok lebontása után keletkező további nagy aktivitású hulladékok. Hogyan találnak erre megoldást?

Nem akarom hosszasan húzni ezt a felszólalást, hiszen nem oly régen, néhány hónappal ezelőtt egy egész vitanapot tartottunk a klímapolitikáról, energiapolitikáról, fenntarthatóságról. Azt gondolom, hogy nagyon jól ismerjük már egymás véleményét, egymás álláspontját ebben a kérdésben, de nagyon kíváncsi vagyok, hogy egy új államtitkár úr tud-e új szint, új irányt vagy újfajta felelősségvállalást hozni a kormány klíma- és energiapolitikájába. Ha ezekre a kérdésekre választ kapunk, akkor szerintem ezt is tisztábban fogjuk majd látni. Köszönöm szépen, tisztelt elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat. Megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak. Parancsoljon!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Annyit mondanék államtitkár úrnak Keresztes László Lóránt úr utolsó mondatára, hogy én inkább azt javaslom, hogy ne legyen nagyon színes, mert akkor nem lesz sokáig a kormányban. Aki túl színes és túl egyedi - én aztán tudom, mert 2010-ben ezt megtapasztaltam -, az gyorsan nem kell. De azt azért kérem öntől, hogy a szakmaiságot soha ne adja fel, mert azzal meg egy egész életen át kell elszámolnunk.

Energiahatékonysági kérdés. Természetesen támogatni fogom ezt a javaslatot, hiszen alapvetően Európa tanácsi és európai uniós irányelveket ültet be a magyar jogrendszerbe. De azért ilyenkor, különösen energiakérdésben mindig felvetem, hogy szerintem nekünk egyáltalán nem kellene semmilyen európai uniós irányelv ahhoz, hogy a megújuló energiaforrások legszélesebb körű használatát Magyarország magáévá tegye. Energiaszegény ország vagyunk, ily módon egy magára valamit adó kormány pontosan meg tudja határozni azt, hogy amit a Jóisten és a természet nekünk ingyen adott, azt hogy tudjuk minél hatékonyabban és minél olcsóbban kiaknázni. S ha belegondolok, hogy Ausztria az összes szemetét elfűti, mi meg még mindig szeméthegeyeket építünk, akkor azt lehet mondani, hogy tényleg le vagyunk nagyon maradva az energiafelhasználás hatékonyságát illetően.

Mindaz egyébként, amit az elmúlt időszakban a kormányzattól a megújuló energia vonatkozásában láthattunk, az minden, csak nem modern és nem európai. Az előbb Keresztes László Lóránt képviselőtársam azt

az abnormális szabályt ismertette, hogy 12 kilométerre határozták meg a szélerőművek építhetőségét a településtől. Hát igen, tulajdonképpen kocsma lehet az iskola szomszédságában, illetőleg atomtemető akár 300 méterre egy családi háztól, de a szélerőművet így büntetik Magyarországon. Az is tény, s ez nem vitás, hogy egy szélerőmű látványa, illetőleg a repülő szárnyasok védelme, az állatvédelem fontos kérdés, de hát mindannyian tudjuk, hogy a technológiai fejlettség mai szintjén bármit meg lehet tenni azért, hogy az állatvilágot a megújuló energiaforrás, a szél, a szélerőmű ne veszélyeztesse.

Az viszont tény, hogy a lehető legtöbb, ami nekünk van, a nap, az egész Földnek. Döbbenet számomra, hogy nem élvez prioritást az, hogy ha lehet, akkor minden háztartásnak legyen napelemrendszere. Persze ilyenkor azonnal megszólalnak az okosok, hogy azok is olyan anyagból vannak, amit elő kell állítani, és az előállításához szükséges széndioxid-kibocsátás sem kicsi. De azért álljon már meg a menet! Az a szénelapú energiaforrás, amit elégetünk ahhoz, hogy fűtsünk, főzzünk, meleg vizünk legyen meg építkezzünk, nagyságrendekkel nagyobb, mint a napelemek előállításához szükséges termelési kapacitás, ami a szén-dioxid-kibocsátást termeli. S aztán persze a lejáró vagy képességeket elvesztő napelemek feldolgozása, megsemmisítése is terhel minket, na de megint nagyságrendekkel kevésbé, mint a szénelapú energiaforrások okozta károk.

(15.30)

Nekem az a legnagyobb problémám, hogy a kormányzat szemlélete csak szavakban a megújuló energiát támogató. Ahogy elmondták képviselőtársaim, stratégia van, le van írva egy csomó minden, ígérettel tele a padlás, most éppen európai uniós irányelveket ültetünk a jogszabályokba, de a szemlélet, az alapvető szemlélet hiányzik ahhoz, hogy minden magyar háztartás és a lehető legtöbb gazdálkodó szervezet megújuló energiára alapítsa az energiafogyasztását, ami nem kell hogy homogén legyen, lehet egy abszolút vegyes, komplex rendszer - de legyen!

Én azt gondolom, hogy a jövőre nézve a versenyképességnek, a világ országaiban a versenyképességnek két legfontosabb eleme lesz, amit ha valakik jól építenek fel, jól aknáznak ki, akkor tényleg elől maradnak: az egyik az edukáció mértéke, a másik pedig a megújuló energiaforrásoknak a használatvolumene, ez a kettő ugyanis rendkívül olcsó, nagyon jó kitorési pont, nagyon jól tudnak az országok függetlenedni más országoktól, és ha tetszik, ha nem, ezzel a két tényezővel nagyságrendekkel lehet megugrani azokat a jelenlegi hátrányokat, amelyekkel Magyarország a világgazdaság vérkeringéséhez képest eléggé erőteljes lemaradásban van.

Természetesen támogatom a javaslatot, és azt kérem az államtitkár úrtól, hogy mind a szakmaiságot, mind az ellenzék üzenetét is közvetítse a kormány

számára. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék sorai-
ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett... - de igen. Megadom a szót Juhász Hajnalka képviselő asszonynak. Parancsoljon!

JUHÁSZ HAJNALKA (KDNP): Ha már szóba kerültek a szélerőművek - ez többször téma, azt gondolom -, akkor érdemes tanulmányozni a kutatóintézetek ezzel kapcsolatos méréseit. Egy átlagos szélerőműnek a teljes életkapacitása során a CO₂-lábnyoma közel a tízszerese egy atomerőműnek, nem beszélve arról, hogy a Kárpát-medence esetében a felmelegedés miatt változnak a szélviszonyok, tehát ezt különösen figyelembe kell venni. Harmadrészt pedig, hogyha a szélerőművekről olvas az ember egy picit, és szakemberek írásait olvassa, rendkívül drága a karbantartásuk. Egy szélerőműnek a rendszeres karbantartása vagy a pótlása iszonyatos összegeket emészt fel, ezért azt gondolom, hogy a szélenergiák kapcsán - nem beszélve arról a problémáról, hogy a szélerőművek milyen zajkárosodást is okoznak - ezeket mindig figyelembe kell venni, amikor a szélerőművekkel kapcsolatos javaslatokat szeretnénk előtérbe helyezni.

Elhangzott az a kritika, hogy csak beszélünk, és nem teszünk ennek érdekében hatékony lépéseket. 2018-ig 400 ezer háztartásban valósult meg kibocsátáscsökkentő beruházás. Ez egy nagyon komoly dolog, ráadásul ez - ahogyan beszéltük is - mindannyiunknak fontos, mert egyben azért állapodjunk meg: a környezetvédelem egy közös ügy, és ezáltal például az ilyen beruházásokkal a társadalmi tudatosság növelését a fenntarthatóság vonatkozásában igenis meg lehet erősíteni. Itt a „Fűts okosan!” programunk is, amelyre szintén nagyon büszkék vagyunk, és ehhez kapcsolódóan az országos levegőterhelés-csökkentési program is. Ezek olyan eszközök, amelyekkel a klíma- és természetvédelmi akciótervünket megvalósíthatjuk. És ne felejtjük el - mindig azt a kritikát kapjuk, hogy azért, mert a nehézipar megszűnt -, nem csak azért tudtuk ilyen mértékben csökkenteni a szén-dioxid-kibocsátásunkat.

Ha valamennyi tagállamot nézzük, akkor a kilencedik helyen vagyunk, és azok az országok, amelyek a legnagyobb klímabajnokok - mint például Spanyolország, Portugália, vagy hadd emeljem ide Ciprust, amely 57 százalékkal növelte a szén-dioxid-kibocsátását, és 2050-ben nagymértékben harcol a klímasemlegességért -, mögöttünk vannak. Ezek a valós eredmények. Nagyon szépen köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Keresztes László Lóránt frakcióvezető úrnak, két percben. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm, elnök úr, és nagyon köszönöm Juhász Hajnalka képviselő asszonynak, hogy részt vesz a vitában, tehát nem csak egy vezérszónoki felszólalásra korlátozta a részvételét.

Tisztelt Képviselő Asszony! Én azt javaslom önnek... Úgy olvastam ki a felszólalásából, úgy értelmeztem azt, hogy ön az atomenergiával kapcsolatban azt gondolja, hogy az zöldenergia lenne, és hogy az lehetne a kulcsa a klímavédelemnek. Mi azt mondjuk, hogy az atomenergia nem zöld, nem olcsó és nagyon-nagyon nem biztonságos, és hogyha ön tesz egy látogatást Baranya megyébe, Pécs, Kővágószőlős térségébe, akkor láthatja, hogy az egykori uránbányászati tevékenység milyen, soha helyre nem hozható környezetpusztítást okozott. Tehát hogyha ezt látjuk vagy ezt látja valaki, akkor soha nem mondana olyat, hogy az atomenergia zöld.

De ön említette a kibocsátást vagy akár az atomenergia árát - mondjuk így nagyon leegyszerűsítve. Amikor önök ilyenekről beszélnek vagy bárki ilyenről beszél, akkor soha nem veszi figyelembe a teljes életciklust, tehát amit már említettem itt részben, a leszerelésnek a költségeit és a hulladékok elhelyezésének a költségeit. Tudja-e, képviselő asszony, hogy mi lesz ezeknek a sorsa Magyarországon, hogy mennyibe kerül, milyen problémák vannak a helyszínválasztással, és azt tudja-e, hogy nincs technológia, az egész világon nincs technológia a nagy aktivitású radioaktív hulladékok és kiégett fűtőelemek végleges elhelyezésére? Én azt gondolom, hogy ön-magában ez az egy tény is aláhúzza azt, hogy micsoda felelőtlenség újabb atomerőművi blokkok megépítésére, ebbe az irányba ezermilliárdos elköteleződést vállalni az oroszokkal, nem oroszokkal, teljesen mindegy, ha egy ilyen alapvető feladat nincs megoldva.

Mi ezért mondjuk, hogy felelőtlen a kormánynak a magatartása, és látniuk kéne azt, hogy milyen példák, milyen működő példák vannak a világon, Európában és nagyon sok helyen, ahol bebizonyították azt, hogy nem szükséges atomenergiába fektetni ahhoz, hogy ezeket a nagyon fontos klímavédelmi célokat el tudjuk érni, és ha a teljes életciklust tekintjük, akkor a megújulóknak még az ilyen szempontok, még az árak szempontjának megfelelően is versenyképesebbek az atomenergiához képest. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, bocsánat, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Nunkovics Tibor képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

NUNKOVICS TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Csak gyorsan reagálnék Juhász Hajnalka képviselőtársam szavaira a szélenergiát meg a „Fűts okosan!”-t illetően, ami egyébként egy nagyon jó program lenne, már csak azt a programot kellene

mellé rakni, hogy az emberek meg is tudják vásárolni azt a fajta energiát vagy megújuló energiát, amivel okosan tudnak fűteni. Ugyanis ma Magyarországon több millió ember él a létminimum alatt, és nem azért fűtenek használt ruhákkal meg vizes fával, mert nekik ez a hobbijuk, hanem azért, mert nincs másra pénzük. Jó lenne, hogyha a valósággal kicsit jobban köszönőviszonyban lennének, akkor ismernék ezt a problémát, amellyel sajnos vidéken nagyon sok ember küzd.

A szélenergiával kapcsolatban pedig: igen, tehát részben igaza van, csak az a baj, hogy valószínűleg nem új szakirodalmat olvashatott ezzel kapcsolatban, ugyanis - elmondtam a vezérszónoki felszólalásomban - az elmúlt egy évtizedben nagyon komoly előrelépések történtek ebben a szektorban például azzal, hogy most már megvan arra a technológia, hogy ezeket a lapátokat fel tudják dolgozni, mert idáig ez nem volt meg, de az elmúlt két vagy három évben volt egy elég komoly áttörés egyébként, ami a tengerentúlon indult, és mára ez már szerencsére elérte Európát is, hiszen Nyugat-Európában rengeteg olyan ország van, ahol komolyan hasznosítják ezt a fajta energiát, lásd például Hollandia, Belgium vagy éppen Németország, Franciaország, de főleg a Benelux államok. Tehát megvan ez a technológia, és már árban is sokkal jobban megéri ezt az energiát is alkalmazni.

Nyilván nem azt mondjuk, hogy ez kell hogy a vezető szerepű legyen Magyarországon, hiszen az egyértelműen a napenergia kell hogy legyen, és jó is, hogy ebbe az irányba megy - nyilván elmondtam, hogy más kérdés, hogy jó lenne, ha nem a haveroknál kötne ki az ezzel kapcsolatos támogatási összeg vagy az ehhez kapcsolódó összegek, hanem leginkább a lakosságnál, és nem az ipari felhasználásnál -, de higgye el nekem, hogy a szélenergiának is van jövője. Köszönöm. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. *(Juhász Hajnalka jelzésére:)* Képviselő asszony, a következő körben tudok csak kétpercesre szót adni önnek.

Most, tisztelt Országgyűlés, megadom a szót Balczó Zoltán képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport, aki normál időkeretben kért szót. Parancsoljon, képviselő úr!

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Elnök úr, köszönöm a szót. Röviden az a véleményem a szélenergiával kapcsolatban, hogy egyrészt ennek nyilván megvannak a maga korlátai bizonyos szempontból abban a tekintetben, hogy minthogy időjárástól függő energiaforma, ezért a teljes kapacitáson belül egy adott aránynál többet nem célszerű hogy elérjen hálózatbiztonsági szempontból. Magyarország ezt az arányt nem használta ki, Magyarországon van lehetőség arra mind a természeti adottságokat, mind a kapacitásarányt tekintve, hogy nagyobb mértékben vegyen részt a szélenergia a megújuló energiák arányában.

(15.40)

Ugyanakkor azt viszont hozzá kell tenni, hogy nincsenek olyan lehetőségek, mint Dániában a tengerparton, tehát bizonyos szempontból a korlátok megvannak, nem képes más energiafajtákat ezen a módon kiváltani.

A Paksi Atomerőművel kapcsolatban igazából nem szeretnék állandóan egy vitát lefolytatni Keresztes Lóránttal, mert tudomásul veszem, hogy ebben a kérdésben az én személyes állásponatom, ami bizonyos szempontból konzekvens a Jobbik eddigi álláspontjával, és az öné eltér. Elmondom majd azt is, ami közös, most azonban csak azért szólok hozzá, mert el kell mondanom, hogy amit mond, szerintem tényszerűen nem felel meg a valóságnak, a szóhasználat is félrevezető.

Amiben egyetértünk, az az, hogy mennyire fontos lenne tisztán és világosan látni ezt a szerződést, amelyet Oroszországgal kötöttünk, erre sokkal nagyobb igény van, mint ahogyan ez most megvalósul. Kellene tisztán látni, hogy miért van ebben a projektben késés. Azt is tudom, hogy milyen kellő elővigyázatosságot és tervezést igényel az atomhulladék-temető. De azért, ha ezzel kapcsolatban már lenne egy kirajzoló valódi megoldás, ez nagyon nagy mértékben csökkentené az atomenergia használatával szembeni ellenállást.

Megint egy furcsa dolgot mondok. Képviselő úr azt mondta, hogy nem ért egyet a Paks-bővítéssel, ez a Paks II. 2400 megawatt. Nem értenek egyet a bővítéssel, de ön következetesen a bővítés szót használja. Egy nagyon rövid időszakon belül lesz többletenergiaforrás. Én egy dologgal értek egyet: a Paksi Atomerőmű nukleáris kapacitásának fenntartásával. Ami miatt ezt fontosnak tartom, az pont a klímavédelmi célok teljesítése. Minden bizonnyal én nem leszek részese az új Országgyűlésnek, és adott esetben nem vállalom azt a felelősséget, ami azzal jár, hogy adott esetben az ellenzék kormányra kerül, de felmerül bennem, hogy amikor arról beszélünk, hogy a nukleáris kapacitást nem kell megújítani, ahhoz tegyük hozzá, hogy mi lép a helyére. Tegyük hozzá annak figyelembevételével, hogy egyrészt az ország jelenleg körülbelül 30 százalékban importál energiát, az érthető és helyes, az ennél nagyobb arányt nemzetbiztonsági kérdésnek lehet tekinteni. A másik az, hogy klímavédelmi szempontból tiszta energiával kell helyettesíteni. Teljesen felesleges azon vitázni, hogy zöldenergia. Nem zöldenergia, természetesen, nem. De a klímavédelem szempontjából mindnyájan azt szeretnénk, ha a zöldenergia dominálna, de jelenleg azt látjuk, hogy ehhez nagyon sok ország nem lát más lehetőséget, mint a nukleáris energiát.

Még 2014 őszén négy, környezetvédelemről ismert amerikai tudós, egyetemi professzor közzétett egy nyilatkozatot, azt mondták, hogy bolygómentő szerepben a nukleáris energia, és teljesen felháborodtak és elmondták, hogy nem ezt tartják a végső

megoldásnak, várják azt, hogy más megoldások szülessenek, hogy a fúziós energia realitássá váljon, de mint mondták, jelenleg erre van szükség. Ez az energia azért tiszta energia, mert a teljes élettartamciklusra vonatkozó kibocsátása nagyobb, mint a naperőművéké, és kisebb, mint a szélerőművéké. Ez ténykérdés. Amikor én ezt itt elmondtam, párbeszédes képviselőtársam kijelentette, hogy én biztosan atomlobbis adatot olvastam, megmondta, melyik környezetvédelmi cég diagramját nézzem - ugyanezt tartalmazta.

Tehát azt kell még hozzátennem, hogy Ausztriában miért más a helyzet. Hát, persze, olyan vízierőmű-energiakapacitása van, hogy 60 százalékot abból fedez. Nézzük meg, hogyan áll Franciaország! A termelés 48 százaléka atomenergia, Csehország most megduplázza, Svédország, Finnország, mint környezettudatos országok, az atomenergiára jelentősen építenek, és az Európai Unióban a villamosenergia-termelés 25,8 százalékát adják. Én egy nagyon komoly kijelentést tettem Nunkovics Tibor képviselőtársamnak, amikor érdeklődött egy nagyon erőteljesen irreális adatokkal olvasható nukleárisenergia-ellenes tanulmányról. Azzal fejeztem be, hogy ha nekem valaki megmondja reálisan, elfogadhatóan, hogy ebben a magyar energiámixben a fix, állandó termelést nyújtó, tiszta energiának minősülő, az Európai Unió által... Képviselő voltam, amikor zajlottak az engedélyezések, a teljes élettartamra jutó nyereség, haszon 7,5 százalék, enélkül nem hagyták volna jóvá. Azok a számítások, amelyeket meg lehet szerezni jelenleg az atomenergiával foglalkozó szakemberektől, azt mondják, hogy a mostani 12 forint körüli önköltségből 18 forint körüli önköltség hozható ki, amely jelenleg 35 forint/kilowattóra körül van.

Hadd fejezzem be még azzal, hogy utalok Németországra. Németország nagyon büszke rá, és elismerést érdemel, hogy hatalmas megújulókapacitásokat épített ki. Eközben érthető módon, mert akkor voltak politikai választások több tartományban, mikor a fukusimai tragédia bekövetkezett, úgy döntöttek, hogy leállnak, és részben már leálltak az atomenergiával. Németország jelenleg évente 25 milliárd eurót fizet a zöldenergia-átvételre. Nem a fejlesztésre, átvételre, ami nyilvánvalóan csökkenni fog, mert a technológia javul. A másik oldalról náluk jelenleg az éves energia-termelésben a barnaszén és a feketeszén viszi a prímet. Egyébként, ha energiára szorulnak, megveszik Franciaországból az ott atomerőműből termelt energiákat.

Most féleértés ne essék, én azzal fejeztem be ezt az egymás közötti párbeszédet, és őszintén mondom, ha nekem az önök frakciójából bármely szakember igazán bizonyíthatóan, az előző feltételeknek megfelelően azt tudja mondani, hogy ez lép Paks I. helyébe, nincs bővítés, nem támogatnám, csak a fenntartást, tehát ezt el tudom fogadni, és ha ez így lesz, megyek tüntetni Paks II. ellen. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra megadom a szót Juhász Hajnalka képviselő asszonynak, KDNP. Parancsoljon, képviselő asszony!

JUHÁSZ HAJNALKA (KDNP): Nagyon szépen köszönöm. Inspirálnak az ellenzéki képviselőtársaim. Az egyik dolog az, hogy azon országok, amelyek atomellenessé váltak, döntő többségükben nem tudják vállalni a szén-dioxid-kibocsátásra előírt időintervallumot. Lásd Németország, amely az atomellenessége miatt és amiatt, hogy kivonták az atomerőműveket, 2020-ban nem tudta vállalni a szén-dioxid-kibocsátásának csökkentését. Ezzel több tagállam is így van.

A másik dolog, abszolút elfogadom, hogy a szélerőművek lapátja újrahasznosítható, de akkor is meg kell venni, és ez egy iszonyatosan nagy kiadási költség. *(Nunkovics Tibor közbeszól.)* Ha már arról beszélünk, hogy költséghatékonyság.

A másik dolog pedig egy tény, és ezzel nem tudunk mit csinálni. A Kárpát-medencében vannak természeti adottságaink. A villamos energiánk 50 százalékát Paks adja, és 27 százalékát kell importálnunk. Ha az önök álláspontja szerint nem az atomerőmű a megoldás, akkor ezt hogyan kívánják megvalósítani, és mit válaszolnak a magyar társadalom számára, ha most is az 50 százalékát Pakssal tudjuk gyakorlatilag megoldani?

Amire visszatértem, arra is szeretnék akkor egy nagyon jó választ. Önök hogyan látják azt, hogy azok az országok, amelyek atomellenesek, nem tudják teljesíteni a szén-dioxid-kibocsátás csökkentését, akkor hogyan fogják ezt a jövőben megvalósítani? Nagyon szépen köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, hogy kíván-e még valaki az adott napirendi pontunk keretében felszólalni. Jelentkezőt... *(Dr. Keresztes László Lóránt jelentkezik.)* - most már látok. Megadom a szót Keresztes László Lóránt frakcióvezető úrnak, LMP-képviselőcsoport, két percben.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Elnézést kérek, elnök úr, nem akarom az időt húzni, de szerintem rendkívül fontos ponthoz jutottunk a mai vita során.

ELNÖK: Nyugodtan, képviselő úr!

(15.50)

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Én egy olyan kérdésben látok itt valamiféle körvonalazódó konszenzust, amiben az elmúlt három évben nem láttam. Tehát ezeket a kérdéseket meg kell tudni vitatni, és pontosan olyan módon, ahogy Balczó képviselő úr mondtá: a teljes transzparenciát biztosítani kell a nemzetközi kötelezettségvállalások, a hitelkonstrukciók,

minden tekintetében, és pontos számításokon alapuló, nyílt vitát kell folytatni az Országgyűlésben a magyar energiapolitika jövőjéről.

Szeretném felkérni Juhász Hajnalka képviselő-társamat, hogy járuljon hozzá mint kormánypárti képviselő ahhoz, hogy erre meglegyen a lehetőségünk, hogy minden információhoz hozzájussunk, és végre olyan helyzetbe hozzuk a magyar Országgyűlést, hogy ilyen kérdésekről érdemi vitát tudjunk folytatni; ez valóban egy óriási lépés lenne. És akkor azokat a kérdéseket is meg lehetne vitatni, amelyeket így pillanatok alatt elhessegetnek a kormánypárti képviselők, hogy hát, majd nem tudom, visszaszállítjuk a nukleáris hulladékot Oroszországba - nem lehet visszaszállítani; meg hogy majd reprocessálás lesz - nem, a reprocessálás után olyan reprocesszálsági hulladék keletkezik, ami rendkívül veszélyes, és azt is vissza kell hoznunk, azt is el kell helyezni. Tehát alapvető feladatok, alapvető megoldások hiányoznak, és nincsenek, tisztelt képviselő asszony, az egész világon.

Említette Balczó képviselő úr a skandináv államokat. Egyébként ők vannak a legközelebb ahhoz, hogy például a végleges elhelyezés kérdését egyébként egész más formációban, a gránitban megoldják, de ott is a legközelebb álló projektet is a környezetvédelmi bíróság elkaszált, mert nem tudták bebizonyítani azt, hogy létezik az a tárolási technológia, amely ezeket a rendkívül veszélyes, nagy aktivitású hulladékokat megfelelő biztonsággal, megfelelően hosszú, egészen elképesztő hosszúságú időig elzárva képes tartani az emberi civilizációtól.

Tehát ezeket a kérdéseket végre be kell hozni az Országgyűlésbe, és én nagyon bízom abban, Juhász Hajnalka képviselő asszony, hogy ön a kormánynak ezt a fajta ilyen erőpolitikai logikából eredő korlátait megdöntve eljuttatja a magyar Országgyűlést ahhoz (*Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.*), hogy akár szakbizottsági szinten, akár itt a plenáris ülésen a nemzet jövőjét alapvetően meghatározó kérdésekről ilyen szintű szakmai vitákat tudjunk folytatni. (*Balczó Zoltán: Így van!*) Nagyon bízom benne, hogy változásokat érünk el ebben. (*Taps az ellenzéki sorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Nunkovics Tibor képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon!

NUNKOVICS TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Juhász Hajnalka feltett egy kérdést, amire választ vár, de azt mi nem tudjuk megadni. Tehát hogy más országok ezt hogyan akarják megoldani, ahhoz nekünk szerintem vajmi kevés közünk van, ezt szerintem tőlük kell akkor megkérdezni. A külügyminiszter úr biztos tud ilyen levelet kiküldeni, és akkor megkérdezi ezt a dolgot.

A szélenergiára még egy kicsit visszatérve: azt javasolom önnek, bár biztos járt már arrafelé, de akkor

kifejezetten ezzel a céllal látogasson el Mosonmagyaróvárra, onnan induljon el Pápa felé, és akkor majd látni fogja, hogy vannak olyan helyek, ahol igenis alkalmas szél erőműveket építeni. Köszönöm. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki felszólalni. (*Senki sem jelentkezik.*) Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e válaszolni. (*Steiner Attila jelzésére:*) Igen. Államtitkár úr, ön a szó.

STEINER ATTILA innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Nagyon szépen köszönöm a képviselők részletes hozzászólását. Azt gondolom, ez egy nagyon fontos törvényjavaslat, ugyanis enélkül nem tudjuk azt elérni, hogy 2050-re ténylegesen klímasemlegessé váljunk. Erre törvényi kötelezettségünk is van, a magyar kormányzat is teljes mértékben elkötelezett ezen cél teljesítésében. Úgy gondolom, nagyon komoly kihívást jelent ez, hogy a valóságban ténylegesen hogyan fogjuk ezt a célt teljesíteni. Itt lehet nagyon szép célszámokat mondani, illetve számháborút folytatni, de alapvetően azon fog múlni, hogy ténylegesen milyen konkrét megoldási javaslatokkal haladunk előre, és hogyan tudunk egy olyan kiegyensúlyozott megközelítést implementálni, ahol természetesen haladva előre a klímavédelem területén, de közben nem feledkezünk el az energiaárak kérdéséről, illetve az ellátásbiztonsági és versenyképességi kérdésekről sem.

Alapvetően már majdnem egy ilyen privilegizált helyzetben éreztem magam, itt a legtöbb ellenzéki képviselőtől is a kormányzati elköteleződés megerősítését hallottam, illetve többen megerősítették azt is, hogy maguk a konkrét cselekedetek kapcsán is vannak nagyon előremutató kezdeményezések. Hadd utaljak arra a számunkra nagyon fontos további megerősítésre, hogy előző héten zöldkötvényeket bocsátott ki Magyarország, és az intézményi befektetők, a pénzügyi világ tagjai is azt gondolják, hogy Magyarország egy hihető és megfelelő programmal rendelkezik, ugyanis hétszeres túljelentkezés volt a zöldkötvényünk kibocsátása iránt, illetve a világon elsőként elnyertünk egy olyan díjat, amelyet a Climate Bonds Initiative, egy nagyon rangos, kötvényekkel foglalkozó hírportál oszt ki mindig, és először Magyarországnak adta át a Sovereign Green Market Pioneer nevezetű kategóriában ezt a díjat. Úgyhogy azt gondolom, ez egy nagyon fontos megerősítés számunkra, és szeretnénk továbbra is ezen az úton előrehaladni.

Engedjék meg, hogy hadd reagáljak az egyes képviselői felvetésekre! Nunkovics képviselő úr említette, hogy mintha annyira új keletű lenne a kormányzatnak ez a gondolkodása. Én azért itt arra szeretném emlékeztetni képviselő urat, hogy érdemes azért a 2015-ös

energiastratégiát is átolvasnia, és azt is figyelembe venni, hogy az Európai Unióban is folyamatosan fejlődik a jogalkotás, illetve a jogszabályi környezet. 2015-ben írtuk alá a párizsi klímamegállapodást, nagyon sok minden történt azóta globális és európai szinten is, és értelemszerűen a magyar kormányzat is ehhez a trendhez igazodva, egyre több részletszabályt megismerve tudta finomítani a programját. Úgyhogy azt gondolom, ez nem hátrány, hanem folyamatosan dolgoztunk azon, hogy hogyan tudjuk ezt a célt elérni.

Mindezt nagyon jól bizonyítja az is, hogy eddig 32 százalékkal csökkentettük a szén-dioxid-kibocsátásunkat. Igen, lehet azt mondani, hogy ez részben a szocialista ipar összeomlása volt, ez körülbelül a fele a kibocsátáscsökkentéseknek, de a másik felét viszont konkrét erőfeszítésekkel értük el, és ezzel az eredménnyel a kilencedik legjobb eredményünk van az Európai Unióban, sőt vannak olyan tagállamok, akik nemhogy csökkentették, hanem növelték a kibocsátásukat. Olyan országok is benne vannak ebben a klubban, mint Ausztria, aki alapvetően nagyon jó alapokról indul, és nagyon zöld imidzszel rendelkezik, de ha a tévyszámokat nézzük, akkor '90 óta növelték a szén-dioxid-kibocsátásukat.

Köszönöm a megerősítést a fásítási program kapcsán, eddig 1 millió 100 ezer fát ültettünk el, és folytatni fogjuk ezt a programot. Illetve a képviselő úr felhívta a figyelmet a biomaszra és a geotermia fontosságára. Mi is fontosnak tartjuk ezeket a technológiákat, és szeretnénk, ha a jövőben a távhőszektorban egyre nagyobb szerepe lenne a megújuló energiáknak, így a geotermiának és a biomasszának is, és erre különböző támogatási programokat fogunk kiírni a jövőben.

A napenergia kapcsán a lakossági napelemek elterjedése volt egy kérdés. Itt az a jó hírem van, hogy alapvetően nem kell megvárni majd a jobbikos vagy LMP-s kormányokat, ugyanis elkezdtünk dolgozni ezen a programon, és várható egy nagyon széles körű napelempályázat, amelyen dolgozunk. Ez több tízezer család számára teszi majd elérhetővé a napelemeket, és alapvetően EU-s RRF-forrásokat fogunk felhasználni ennek érdekében, illetve már most is 80 ezer háztartás esetében van napelem. Úgyhogy azt gondolom, eddig is már nagyon szépen megindult a napelemek elterjedése, most már jelenleg 2 ezer megawattnyi napelemes kapacitás van Magyarországon. Nagyon gyorsan beindult, és nagyon szépen haladunk a 6 ezer megawattos célkitűzés eléréséhez.

Molnár képviselő úr felvetésére, hogy aprópénzre kell váltanunk ezeket a stratégiákat: azt gondolom, hogy a klíma- és természetvédelmi akcióterv, amelyet a kormány tavaly bejelentett, pontosan ezt a célt szolgálja. Nagyon konkrét cselekvési pontok vannak meghatározva ebben az akciótervben, és úgy gondolom, hogy el is kezdtük ezeknek a programoknak a megvalósítását, még annak ellenére is, hogy most jelenleg Covid-helyzet van, ez se hátráltatott minket abban, hogy ezeket a programokat elkezdjük.

Itt szeretném felhívni a figyelmüket például a kormányzat zöldbuszprogramjára, több vidéki megyeszékhelyen már kipróbálhatta az utazóközönség a zöldbuszokat. Azt gondolom, ez egy nagyon fontos kezdeményezés, mert sokan idegenkednek az újfajta technológiától, ez viszont lehetővé teszi, hogy mindenkinek lesz egy személyes benyomása arról, hogy milyen jó is ez az új technológia. Ez után a pilotszakasz után szeretnénk egy sokkal kibővítettebb zöldbuszprogramot meghonosítani Magyarországon.

Azt gondolom, minden megoldásra szükségünk lesz, nincs egy üdvözítő megoldás, ugyanis ahogy említettem, nagyon nagy a kihívás mértéke: ahhoz, hogy 2050-re klímasemlegesek legyünk, ez azt jelenti, hogy nem bocsáthatunk ki több szén-dioxidot annál, mint amit a hazai természet semlegesíteni tud.

(16.00)

Ez praktikus példákul olyan kihívásokat jelent, hogy a Magyarországon rendkívüli módon elterjedt földgázfűtést teljesen át kell állítani valamilyen más technológiára. Úgyhogy ez is mutatja, hogy mekkora nagyságrendről beszélünk.

(Tordai Bence elfoglalja helyét a jegyzői székben.)

Én azt gondolom, hogy ehhez viszont minden megoldásra szükségünk lesz, lehet, hogy még az se lesz elég, és olyan technológiákra is szükségünk van, amik jelenleg még nincsenek érettségi szakaszban. Itt jelenleg dolgozunk egy hidrogénstratégia kialakításán, ami nagyon előremutató technológia lesz. Mi úgy látjuk, nagy potenciál van abban, hogy hidrogén alkalmazásával el tudjuk érni a 2050-es klímacéljainkat. De még folyamatban van ennek a stratégiának a kidolgozása.

Képviselő úr említette a szaldó kérdését a napelemek kapcsán. Itt szeretném felhívni a figyelmét arra, hogy 2024 januárjáig ki kell vezetnünk a szaldóelszámolást, ez európai uniós kötelezettség Magyarország számára. És alapvetően, amiről a mi terveink szólnak, hogy ez már hamarabb megtörténjen, az a támogatással épülő napelemek esetében lenne így. De ezt meg kell tennünk, ez sajnos egy európai uniós direktívából adódó kötelezettség.

Varju képviselő úr most nincsen itt, viszont azt emelte ki, hogy megkésett és lassú volt a reakció, illetve két év kellett ahhoz, hogy a megjelenő jogszabálysomagot implementáljuk. Én azt gondolom, ez egy nagyon jó kritika számunkra, hogy határidőn belül teljesíteni fogjuk a jogszabálysomag implementálását. Azt gondolom, hogy más tagállam se volt sokkal gyorsabb ebben, és ezzel, ha a képviselő hölgyek és urak tudják támogatni ezt a törvényjavaslatot, akkor határidőben meg is fogjuk tenni.

Az atomerőmű kapcsán nagyon sok minden elhangzott. Én azt gondolom, itt nagyon fontos lenne azt eldönteni, hogy mi is az igazi célunk, szeretnénk-e 2050-re klímasemlegességet elérni vagy nem. Ha igen, akkor szerintem ennek a célnak az elérése nem fog működni atomenergia alkalmazása nélkül. És ezt nem egyedül mondom, ezt maga a Nemzetközi Energia Ügynökség is ugyanezt az álláspontot vallja, illetve magának az Európai Bizottságnak az energetikai főigazgatósága is ugyanazt mondja, hogy ha az atomenergiáról teljesen lemondana a kontinens, akkor igen-igen nagy bajban lennénk, és nemcsak klímasemlegesség, hanem ellátásbiztonság szempontjából is.

Az atomenergia egyik nagy előnye, hogy folyamatosan tud villamosenergia-termelést biztosítani, és jelenleg Magyarországon a hazai termelés körülbelül 40 százalékát a Paksi Atomerőmű termelése adja. Azt gondolom, ha ez egyik napról a másikra kiesne, az óriási ellátásbiztonsági kockázatot jelentene Magyarország számára.

Szeretném a képviselő hölgyek és urak figyelmét felhívni arra, hogy nemrégiben az Európai Bizottság kutatóközpontja, a Joint Research Centre egy nagyon részletes elemzést végzett azzal kapcsolatban, hogy fenntartható technológiának minősül-e az atomenergia, és arra a megállapításra jutott, hogy semmivel sem jár jelentősebb humán és környezeti kockázattal, mint a megújuló és nem megújuló villamosenergia-termelési technológiák, abban az esetben természetesen, ha az uniós előírások be vannak tartva. Én azt gondolom, hogy ez egy nagyon fontos objektív elemzés, amit a klímavédelmi viták során érdemes megfontolni.

A Mátrai Erőmű kapcsán pedig szeretném azt kiemelni, hogy a Mátrai Erőmű átalakítása nélkül beszélhetünk megújuló energiák elterjedéséről és különböző megoldásokról, azonban maga a Mátrai Erőmű a hazai szén-dioxid-kibocsátás 14 százalékáért felelős. Így anélkül, hogy valamit a Mátrai Erőművel csinálnánk, nem beszélhetünk igazán komolyan klímasemlegességi célok eléréséről. A kormányzati szándékok szerint szeretnénk átalakítani a Mátrai Erőmű technológiáját egy sokkal környezetkímélőbb technológiára.

Ellátásbiztonsági szempontból is nagyon fontos, hogy a Mátrai Erőmű termelése fennmaradjon, ugyanis az északkeleti országrészben ez az egyedüli nagy erőmű, amely az ellátásbiztonságot biztosítja; illetve még Budapesten is okozhatna ellátásbiztonsági problémát, ha a Mátrai Erőmű működése megszűnne. Úgyhogy mi azt tervezzük, hogy sokkal modernebb gáztüzelési technológiára állítanánk át a Mátrai Erőművet, illetve mellé tennénk még olyan egyéb innovatív megújuló technológiákat, amelyek biztosíthatják a diverzifikált villamosenergia-termelést.

Tovább haladnék a kérdésekkel. Keresztes képviselő úr szintén az atomenergia kapcsán jelezte aggályait, és itt felmerült a Paksi Atomerőmű kapacitásának

hosszú távú fenntartása. Én azt gondolom, hogy ez egy nagyon-nagyon fontos projekt annak érdekében, hogy a 2050-es klímavédelmi célokat tudjuk teljesíteni.

A késés kapcsán azért szeretném azt is megerősíteni, hogy egy nagyon alapos uniós vizsgálat alá volt vonva az egész projekt jóváhagyása, és minden uniós előírásnak megfeleltünk, az összes uniós jóváhagyást megkaptuk. Emiatt is van az részben, hogy késik a projekt, ugyanis nagyon alaposan vizsgálódott az Európai Unió. Viszont én azt gondolom, hogy ez önök számára is kellő biztosítékot kell hogy jelentsen, hogy tényleg még maga az Európai Unió is többéves vizsgálat után azt mondta, hogy ez a projekt uniós jogi szempontból rendben van.

Felmerült továbbá a szélenergiák kérdésköre, itt egy inspiratív vitát hallhattunk erről. Én azt gondolom a szélenergiák kapcsán, hogy Magyarország sokkal rosszabb adottságokkal rendelkezik regionális összehasonlításban a szomszédos országokhoz képest, szerencsére a magyar energiamix és a villamosenergia-mix megválasztása teljes mértékben nemzeti kompetencia. Én azt gondolom, hogy a napelemek elterjedésével biztosítani fogjuk tudni azt, hogy a nukleáris kapacitás mellett egy nagyon-nagyon jelentős megújulóenergia-kapacitás is kiépülhessen. Ahogy mondtam, a jelenlegi termelés 40 százalékát biztosítja a nukleáris energia, ezt hosszú távon is fenntartjuk, de emellett még ahhoz, hogy a 90 százalékos célt el tudjuk érni 2030-ra, még mindig van egy 50 százalékos hiány, amelyet a megújuló energiák elterjesztésével szeretnénk majd betölteni. Én úgy gondolom, hogy a két technológia nagyon jól meg fog egymás mellett férni, mind a kettőre szükség lesz. És a kettőnek nagyon eltérő karakterisztikája is van ellátásbiztonsági szempontból, úgyhogy én azt gondolom, hogy a kettő nagyon szépen ki fogja tudni egymást egészíteni.

A hosszú távú nukleáris hulladék-tárolás kapcsán: igen, ez egy nemzetközi kihívás. Itt azért több projekt is, amit képviselő úr is említett, például Finnországban azért egy előrehaladott stádiumot ért. Hazánkban a nemzeti tervben foglalkozunk ezzel a kérdéskörrel, és egyelőre még nem született meg a végleges döntés, hogy hol és milyen paraméterekkel kezdjük neki ennek a munkának. Én úgy gondolom, hogy a nukleáris biztonság szempontja itt mindenekelőtt van, és alapvetően egy olyan megoldást fogunk preferálni, ahol teljes mértékben kizárható, hogy nukleáris kockázat álljon fenn.

A további hozzászólások kapcsán még: azt szeretném azért cáfolni, hogy napenergia kapcsán itt csak zöldmezős beruházásokban gondolkodunk. Itt mi is nagyon fontosnak tartjuk például a termőföldek védelmét, és szeretnénk azt a jövőben biztosítani, hogy ne értékes termőföldektől vegyük el a területet. És ahogy a mostani előterjesztésünkben is szerepel, a közintézményekre is szeretnénk jelentős napelemeket telepíteni, és emellett, ahogy már említettem, a lakosság számára egy széles körű programot fogunk kidolgozni.

Azt gondolom, hogy megpróbáltam az összes kérdésre válaszolni, és köszönöm szépen a részletes hozzászólásokat a képviselő hölgyek és urak részéről. *(Taps a kormánypárti, szórványos taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr részletes válaszait. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

(16.10)

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyed-energetikai és közszolgáltatási tárgyú törvények módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/15999. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Steiner Attila úrnak, az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, parancsoljon!

STEINER ATTILA innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Az önök előtt álló törvénytervezet több törvény módosítására tesz javaslatot, és engedjék meg, hogy ezekről részletesebben is beszéljek.

A bányászatról szóló törvénymódosítás célja a használaton kívüli bányászati célú mélyfúrások által nemzetgazdasági szinten képviselt kiemelkedő érték megőrzése és a célszerűtlen és szükségtelen kútfelszámolások elkerülése. A kormányának az a célja, hogy tájrendezés nélküli eredeti állapot szerint megőrizze a megfelelő műszaki biztonsági állapottal rendelkező bányászati célú mélyfúrásokat, mivel csak így biztosítható az, hogy ezek a kutak a jövőben akár bányászati, de akár más alternatív célra is felhasználhatók legyenek. Ez egyrészt lehetővé teszi, hogy a jelenleg nem racionális szénhidrogén-kitermelés szükség esetén akár az ország ellátásbiztonságának érdekében bármikor újraindulhasson. Másrészt viszont azt is biztosítja, hogy a bányászati mélyfúrások a 2050-re megvalósítandó karbonsemleges gazdaság kialakítása miatti széndioxid-tárolás, vízkivétel, illetve geotermikus energia kinyerése céljára vagy egyéb módon hasznosításra kerülhessenek.

A módosítás további célja annak megteremtése, hogy a bányafelügyelet valamennyi használaton kívüli bányászati célú mélyfúrásról nyilvántartott adatokkal rendelkezzen, és ez alapján a jövőben a bányavállalozónak, a tulajdonosoknak vagy a vagyonkezelőnek háromévente kockázatelemzési besorolást kell készítenie a mélyfúrások műszaki biztonsági állapotáról. Azok esetében, amelyeknél a kockázatelemzés magas vagy nagyon magas kockázatot állapított meg, a bányafelügyelet kötelezést ad ki a tájrendezésre és a vonatkozó

ütemterv elkészítésére. A tulajdonos emellett köteles lesz a tulajdonában lévő bányászati célú mélyfúrások fenntartását biztosítani, a későbbi azonos vagy más célú hasznosítás érdekében is.

Ez alól kivételt képeznek majd azok a fúrások, azok a mélyfúrások, amelyek esetében a bányafelügyelet súlyos műszaki biztonsági okból elrendeli a tájrendezést, és azok az esetek is, amikor a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósítása érdekében indokolt a tájrendezés elvégzése. Ebben az esetben a bányavállalkozó vagy a tulajdonos a bányahatóság előzetes tájékoztatása mellett elvégezheti a tájrendezést, amelynek költségeit a beruházó fogja viselni. Az elmúlt időszak jogalkalmazási tapasztalataira tekintettel a bányászatról szóló törvény módosítása pontosítja a hatósági hozzájárulást igénylő bányászati jog átruházásának esetköreit, illetve az ingatlan tulajdonosának tűrési kötelezettségét, illetve a bányavállalkozó fogalmát és a felügyeleti díj értékét a földgáz esetén.

A távhőszolgáltatásról szóló törvény szigorítását követően a földgázkereskedő ellehetetlenülése esetén a továbbiakban 7 nap áll a távhőtermelő rendelkezésére, hogy új kereskedőt találjon, és ezalatt a felhasználók ellátását a földgázbiztonsági készletből vásárolt földgázzal lesz jogosult biztosítani. Az eddigieknél szigorúbb szabályozás majd hozzájárul a visszaélészerű helyzetek megakadályozásához, valamint azt is garantálja, hogy folyamatos, megbízható és megfizethető maradjon a távhőellátás a lakosság számára. A törvény amúgy egyéb módosításának a célja, hogy a gyakorlati tapasztalatokat beépítve a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal eljárását érintő technikai változásokat is eszközölünk, részben párhuzamosan a villamosenergia- és a földgáz-szabályozással.

Egy harmadik és negyedik törvény, amelyet módosítunk, a villamos energiáról, illetve a földgázellátásról szóló törvény, amely az ügyfelek részéről felmerült igények és a járványhelyzet során szerzett tapasztalatok alapján jelentősen bővíti az elektronikus ügyintézés lehetőségét, és így csökkenhet az eljárások időtartama, és rugalmasabbá válhat a fogyasztói igények kiszolgálása. A villamos energiáról és földgázellátásról szóló törvény párhuzamos módosítása pontosítja az átviteli rendszerirányító, illetve a földgázellátó informatikai rendszerének és szolgáltatásainak meghatározását, illetve az is a célja a módosításnak, hogy a szükséges informatikai szolgáltatásokat és azok beszerzését az uniós szétválasztási szabályok tiszteletben tartása mellett költséghatékony módon tudja biztosítani. A javaslat továbbá a befolyásszerzések tekintetében a tudomásulvétel jogintézményét megszünteti azzal, hogy a tudomásulvételt csak a nyilvánosan működő részvénytársaságok tekintetében fogja fenntartani. Ennek az a célja, hogy az ellátásbiztonságra kiható változások hatósági felügyeletének fenntartása mellett elősegítse a polgári jogi ügyletek lebonyolítását, és csökkentse a hivatal adminisztratív terheit.

A villamos energiáról szóló törvény módosítása továbbá érinti még a szabadvezetékek biztonsági övezetére vonatkozó szabályokat. A törvényjavaslatnak az a célja, hogy a részletszabályok meghatározása révén a hatályos szabályok végrehajthatóságát biztosítsa. Mi úgy gondoljuk, hogy a módosításnak jelentős az össztársadalmi hozzáadott értéke, hiszen ennek révén csökkenthető az üzemzavarok száma és az általuk okozott elhárítási költségek mértéke. Ugyanis a szolgáltatáskimaradás, illetve az elhárítási munkák következtében az ügyfélzavar mértékének csökkentésével így összességében érzékelhetően javulni fog a szolgáltatás biztonsága.

A földgázszektor szereplői közötti, az uniós jogszabályok által előírt modellben folytatott adatcsere-együttműködési kereteit is érinti a magyar földgázrendszer üzemi és kereskedelmi szabályzatának, valamint a jelenleg annak mellékletét képező adatcsere-szabályzatnak a szétválasztása, amely elsősorban a földgázrendszer optimalizált működését és a fogyasztó zavartalan kiszolgálását segíti elő.

A közművezetésekről, a közművezetékek adójáról szóló törvénymódosítás alapvetően technikai jellegű pontosításokat tartalmaz, illetve a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalról szóló törvény módosítása pedig a nemrégiben hatályba lépett szankciótörvény előírásaira tekintettel javasolja azon esetkörök kiegészítését, amikor a hivatal előzetes figyelmeztetés nélkül jogosult a bírság kiszabására.

Egy következő témakör a törvénymódosításon belül az egyházi közösségekkel, vallási közösségekkel kapcsolatos, ugyanis a Magyarországon működő vallási közösségek a társadalom kiemelkedő fontosságú közösségteremtő tényezői. Éppen ezért az Alaptörvényünk VII. cikke is kimondja, hogy az állam és a vallási közösségek a közösségi célok elérése érdekében is együttműködhetnek. A törvénytervezet célja, hogy a vallási közösségek tulajdonában álló ingatlanokban életvitel-szerűen lakó, az egyház alkalmazásában álló természetes személyek is jogosultak legyenek a vízi közmű lakossági felhasználói, illetve a villamos energia és földgáz esetén a lakossági fogyasztói besorolásra, így kedvezményes közműdíj igénybevételére lesznek jogosultak, különös tekintettel arra, hogy az egyház alkalmazásában álló természetes személyek a lakossági felhasználókhoz teljes mértékben hasonlóan veszik igénybe ezeket a szolgáltatásokat.

A víziközmű-szolgáltatásról szóló törvény módosításának így az a célja, hogy a vallási közösségek tulajdonában álló ingatlanok a víziközmű-fejlesztési hozzájárulás fizetésének kötelezettsége alól mentesüljenek, illetve a lakossági fogyasztói besorolás kedvezményéhez hasonló kedvezményes elbírálás érdekében a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás területén a hulladékról szóló törvénymódosítás fogja biztosítani, hogy a jogi személyiséggel rendelkező vallási közösség tulajdonában álló ingatlant életvitelszerűen használó természetes személyek esetében is a természetes személy ingatlanhasználókra vonatkozó szabályokat kelljen alkalmazni, különösen a természetes

személyeket megillető rezsicsökkentett hulladékgazdálkodási közszolgáltatásidő-járatási kötelezettség tekintetében.

(16.20)

Az előzőeken túl a víziközmű-törvény módosítása pontosítja a hivatal fogyasztóvédelmi feladataival kapcsolatos kiegészítéseket, illetve a víziközmű-törvény-módosításnak még egy további indoka az az európai parlamenti és tanácsi rendelet, amelynek alkalmazásában lehetővé kell tenni azt is, hogy a szennyvíztisztítási műveletekre és a települési szennyvíz visszanyerésére irányuló műveletekre ugyanazon a fizikai helyszínen kerüljön sor, és lehetővé kell tenni, hogy a szennyvíztisztító telep és a vízviszanyerő létesítmény üzemeltetője ugyanaz a szereplő legyen.

A hulladékról szóló törvény az egyházakat érintő hulladékgazdálkodási közszolgáltatásidő-járatási szabályok megállapítása mellett hulladékgazdálkodási szempontból technikai jellegű módosításokat tesz. Itt alapvetően a normavilágosság és a jogalkalmazás elősegítése volt a cél.

Még engedjék meg, hogy végezetül két törvényre térjek ki. Az első a hírközlési törvény módosítása. A javaslat a szupergyors internet projekt megvalósítása során nyert beruházói és hatósági tapasztalatok alapján készült, azzal a céllal, hogy a meglévő fizikai infrastruktúrák, mint például a villanyoszlopok felhasználását is tovább egyszerűsítse. A meglévő infrastruktúra felhasználása a széles sávú beruházások költség-hatékony, illetve gyorsabb és egyszerűbb kiépítését szolgálja, ezért fontosnak tartjuk ennek a támogatását. A javaslat szerint a beruházónak nem kell az érintett ingatlan tulajdonosától külön tulajdonosi hozzájárulást kérnie, ha a meglévő oszlopok vagy alagutak felhasználásával történik a hálózatépítés, és az így módon elhelyezett optikai vezeték nem jár nagyobb korlátozással az adott ingatlan tekintetében, mint a már ott lévő infrastruktúra.

Végezetül az iparbiztonsági tárgyú módosítás kapcsán szeretném kiemelni, hogy a Paks II.-projekt-törvény és a kapcsolódó törvények módosítása révén kettős ellenőrzést vezetnénk be a projektben részt venni kívánó vállalkozások esetében. Egyrészt minden beszállítót az Alkotmányvédelmi Hivatal ellenőriz, és csak abban az esetben vehetnek részt a beruházásban, ha ez az átvilágítás kockázatot nem tárt fel, s ebben az esetben a vállalkozás az Alkotmányvédelmi Hivatal által vezetett jegyzékre kerül fel. Másrészt viszont, amennyiben a beszállító a beruházás olyan szegmensében kíván részt venni, amely minősített adat ismeretét is szükségessé teszi, a vállalkozásnak a minősített adat védelméről szóló törvény szerinti úgynevezett telephelybiztonsági tanúsítványt vagy egyszerűsített telephelybiztonsági tanúsítványt kell beszereznie a Nemzeti Biztonsági Felügyeletről, és a tevékenységét e hatóság rendszeresen ellenőrzi.

Köszönöm szépen a figyelmüket. Mindezekre tekintettel szeretném kérni önöket, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Barcza Attila képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

BARCZA ATTILA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A tisztelt Ház asztalán fekvő egyes energetikai és közszolgáltatási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat az elmúlt időszak jogalkalmazói hatósági tapasztalataira, az energiaszektorban végbement változásokra és végrehajtott intézkedésekre tekintettel több különböző tárgyú módosítást tesz szükségessé.

A bányatörvény módosításának kiemelt célja a használaton kívüli bányászati célú mélyfúrások által nemzetgazdasági szinten képviselt kiemelkedő értékek megőrzése. A villamos energiáról és földgázellátásról szóló törvény módosítása részben a járványhelyzet során kialakult jó közszolgáltatói gyakorlatok, illetve a jogszabályi alapok megteremtését szolgálja, az elektronikus ügyintézés lehetőségének a különböző bővítésével. Az expozéban államtitkár úr nagyon részletesen beszélt szinte mindegyik tématerületről, én igyekszem hozzászólásomban ezek néhány fontos elemére rávilágítani.

Tisztelt Ház! A bányászatról szóló törvény egyik módosításának témája a használaton kívüli bányászati célú szénhidrogén-mélyfúrásoknak a tájrendezése. A használaton kívüli mélyfúrások által nemzetgazdasági szinten képviselt kiemelkedő értékek megőrzése tekintetében fontos, hogy megfelelő műszaki és biztonsági állapottal rendelkező bányászati célú mélyfúrások tájrendezés nélkül, eredeti állapot szerint kerüljenek megőrzésre, ugyanis a tájrendezés sok esetben visszafordíthatatlan módon használhatatlanná teszi az érintett mélyfúrásokat, vagy ellehetleníti ezeknek későbbi hasznosítását valamilyen formában. A célszerűtlen és szükségtelen kútfelszámolások elkerülése lehetővé teszi azt, hogy egyrészt az aktuális gazdasági környezetben és technológiai fejlesztési szint mellett nem racionális szénhidrogén-kitermelés a jövőben javítsa az ország ellátásbiztonságát, és bármikor újraindulhasson akár a termelés ismert vagy most még nem ismert technológiákkal.

A villamos energiáról szóló 2007. évi törvény kisebb terjedelmű módosítása azt a célt szolgálná, hogy a villamosenergia-piac gyakorlati működése során szerzett hatósági tapasztalatok alapján korrigálják, kiegészítsék és pontosítsák ezeket a hatályos rendelkezéseket. A szabályozás célja az is, hogy az ITO-modell szerint működő átviteli rendszerirányító informatikai rendszerének a tulajdonjogát és a szükséges informatikai szolgáltatásokat és azok beszerzését

a szétválasztási szabályok tiszteletben tartása mellett költséghatékony módon tudja biztosítani, illetve megszervezni a vertikálisan integrált vállalatcsoporton belül mindezt.

A földgázellátásról szóló 2008. évi törvény módosításával bevezetett adatcserével kapcsolatos szabályok végrehajtása során szükségesnek mutatkozik az üzemi és kereskedelmi szabályzat és jelenleg ennek az egyik mellékletét képező adatcsere-szabályzat különválasztása is. Az új, informatikával kapcsolatos definíciók bevezetése szükséges a szétválasztási szabályok pontosítása érdekében és a szállítási rendszer esetében is. A korlátozott földgázkereskedőre és külföldi kereskedőkre vonatkozó szabályozás pontosítása is ennek a módosítási javaslatnak egy nagyon fontos részét képezi. Az elektronikus szerződéskötés lehetőségeinek a biztosítása, azt kiemelve, hogy ez már a mai világban elengedhetetlen, a hírközlési szektorhoz hasonlóan megfelelő azonosítási eljárást követel meg. A még felhasználói státusszal nem rendelkező igénybejelentő is élhessen az elektronikus kapcsolattartás lehetőségeivel, a tájékoztató anyagok hozzáférhetősége kizárólag az ügyfélszolgálati irodában elérhető elektronikus eszköz útján is megtörténhessen.

Az energiaellátásban jelenleg a gáznak van a legfontosabb szerepe. Az ország gázellátása tehát egy kritikus kérdés minden szempontból. Az elmúlt években a kormány elvégezte azokat a beruházásokat, megkötötte azokat a szükséges megállapodásokat, amelyek nyomán ma azt mondhatjuk el, hogy Magyarország gázellátása hosszú távon biztosított, csökkent a kitétségszint az előző évtizedekben lévő állapothoz képest. Megépültek az összeköttetések a szomszédokkal, a hét szomszédos országból ma már hattal van Magyarországnak gázvezeték-összeköttetése, ami mindenképpen egy biztonságot jelent, és azt gondolom, hogy egy nagy előrelépés.

A keleti és nyugati vállalatokkal is korrekt, bizalomra épülő kapcsolat épült ki, az együttműködések a jövőben is fenntartják, mivel a két ország érdeke, hogy minél több forrásból és minél több útvonalon érkezzen a gáz az országba, s mindezeket a fejlesztéseket a rezsicsökkentés eredményeinek a megtartása mellett tudtuk egyébként a jobboldal kormányzati ciklusaiban megtenni.

Tisztelt Országgyűlés! A közszolgáltatási tárgyú törvények módosítása közül kiemelkedő a víziközmű-szolgáltatásról szóló törvény módosítása. Itt államtitkár úr már részletesen kifejtette az egyházakkal kapcsolatos változásokat, ezekre most nem térnék ki. Annyit tennék hozzá, hogy a módosítás ezeken túl a hivatali fogyasztóvédelmi feladataival kapcsolatban a hatáskörének keretei között folytatott panaszjelzés szabályainak pontosítását és kiegészítését is célozza.

A víziközmű-ágazatban bevezetésre kerül a földgázipar és villamosenergia-ipar területén már alkalmazott azon rendelkezés, amely szerint a felhasználók kizárólag akkor kezdeményezhetnek a hivatalnál úgynevezett panaszjelzést, ha azt megelőzően igazoltan

már a szolgáltatóhoz fordultak azért, hogy az ügyüket el tudják rendezni.

(16.30)

Tisztelt Képviselőtársaim! Összegzésként azt gondolom, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslat támogatandó rendelkezéseket tartalmaz az energetikai és közszolgáltatási tárgyú törvények módosításával kapcsolatban, ezért kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a javaslat megvitatása után támogassák azt. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Balczó Zoltán képviselő úrnak, a Jobbik-képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

BALCZÓ ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy röviden egy látszólag elvi bevezetéssel kezdjem, azzal, hogy mit jelent egy ilyen salátatörvénynek az értékelése egy ellenzéki képviselő számára, amikor 14. csak részben összefüggő törvényt módosít a betערjesztő, 85 paragrafusban. Nyilván itt egy egységes, végső véleményt kell kialakítani a vég-szavazásnál.

Miért mondom azt, hogy egy ellenzéki képviselő számára? Azért, mert a kormányoldal jelenleg egy pártszövetség egylistás kormánya, tehát nem koalíciós kormány, és ez azt jelenti, már bocsánat a szóért, hogy mindig az van, amit a kormány „tészen”, tehát a szavazat, az igen garantált. Ez nem szükségszerű egy valódi koalíciós kormánynál. Nyilván én nem akarom a KDNP-t semmiképpen sem megbántani, csak jellem a tényt, hogy nyilván egy választási listán kerültek be a képviselők, és teljes mellszélességgel mindenben a kormány mögött állnak.

En '98-2002 között a Fidesz vezette koalíciós kormánynak voltam ellenzéki képviselője, ahol a koalíciós tagok nagyon sok esetben egy törvény lényegében egyetértettek, de sok részletben olyan vitákra került sor, hogy az a szavazás során is módosult. Ezt csak jelzem, hogy miért mondom azt, hogy jelen esetben ez a nehézség egy ilyen salátatörvény 14 törvényének 85 paragrafusában az ellenzéki képviselők számára jelenik meg, akiknek külön-külön van egy saját elképzelése, miközben egy bizonyos szempontból kényszerűvé vált jövőbeli együttműködés érdekében is igyekeznünk közelíteni az álláspontokat. Ennek egy példája volt az előző napirendi vita, ahol bizonyos eltérő kérdésekben már részben közelebb kerültünk egymáshoz.

En úgy készültem, hogy azért egy négyoldalnyi szöveget írtam, de bevallom őszintén, kicsit az volt mögöttem, hogy „Tanár úr, én készültem!”, na, de itt nagyjából ez elhangzott az expozéban, a Fidesz vezérszónoka - nagyon helyesen - közölte, hogy nem kívánja megismételni, ezért csak részben ismételte meg,

tehát engedjék meg, hogy én ezért csak néhány területre térjek itt ki.

A bányászatról szóló törvénynél egy kicsit furcsa az, bár nyilván lehet logika benne, hogy két teljesen eltérő kötelezettségről van itt szó, egyrészt a tájrendezés tiltásáról, egy másik esetre vonatkozóan meg a tájrendezés vagy rekultiváció kötelezettségéről. Bennem az a kérdés merült föl, hogy ha jól értelmezem a törvényi kereteket, egy bányavállalkozó a bányászati tevékenység befejezését követően a tájrendezésre, rekultivációra alapesetben kötelezett, és gondolom, ezt végre kell hajtania. Ugyanakkor, abban az esetben, amelyik itt az első változat, hogy a bányászati célú mélyfúrásoknál tájrendezés nélkül meg kell tartani a területet eredeti állapotban, hogy a potenciálisan később megtermelhető ásványi nyersanyagokat szolgáltatni tudja, vagy más típusú felhasználás kapcsán, ezért arra kötelezik: fenntartási-megőrzési kötelezettség. Tehát az merül fel ebben a kérdésben, hogy ha tájrendezéssel lezárja a működését, az egy egyszeri feladat, így meg 10 évig, 20 évig, mennyi ideig kell neki ezt a fenntartási-megőrzési kötelezettséget úgy teljesíteni, hogy egyébként bevétele nincsen? Tehát bennem ez a kérdés merül föl.

Másrészt itt megjelenik egy külön eset. Ha nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházásokról van szó, ennek gyorsításáról, itt más feltélt, illetve kötelezettséget írhat elő, ami természetesen lehet jogos, de őszinte leszek, hogy azért az elmúlt egy-két évben láttam olyan visszaélést ezzel a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségűvé minősítéssel, hogy egy apró kis csengőcske ilyenkor bennem megszólal, és nem világos, hogy végül mi lesz belőle.

Érdekes kérdés az egyházi-hitéleti tevékenységeket végzők esetében, egy teljesen logikus dolog, hogy ha a vallási közösség tulajdonában van egy lakóépület, egy lakás, és ott egy magánszemély lakik, aki nem folytatott jövedelemszerző tevékenységet, akkor ő háztartásnak minősüljön, és a közműdíjakat ennek megfelelően fizesse. Ez a módosítás teljesen érthető talán. Régebben úgy hívták, nem tudom, van-e ilyen fogalom, hogy szolgálati lakás, mert az illető egyházi személyt áthelyezik, a lakását elhagyja, a szolgálati lakásba más jön. Ez helyes és támogatandó, egyedül az a kérdés merül föl, hogy ha például egy alapítvány tulajdonában van egy magánszemély által használt lakásingatlan, aki hozzá tartozik, az ő esetében is fennáll ez a lehetőség, vagy ez csak egyházi tulajdon esetében lehetséges.

Az elektronikus hírközlésről szóló törvény módosításánál az szerepel a nagy sebességű elektronikus hírközlő hálózatok létesítése esetén, hogy ha az ingatlanon már van egy fizikai infrastruktúra, akkor abban az esetben, ha nem jelent további korlátozást az ingatlan használatában - ez az újabb feltétel -, akkor erre nem is kell külön engedélyt kérni. Az merül föl bennem, hogy ez nem jelent-e további korlátozást. Azért ez szubjektív dolog, mert erre az ingatlanra az eddigi infrastruktúra mellé valamit telepíteni fognak. Tehát bennem az merül föl, hogy ez mennyiben nem jelenti

a tulajdonnal való jog korlátozását, illetve a törvény esetében, annak alkalmazásában is lehetősége van a tulajdonosnak, ha ő ezt kényszernek érzi, bírósághoz fordulni. Tehát a tulajdonnal való jog korlátozásának a kérdése merül föl.

A villamos energiáról szóló törvény módosítására tételesen nem akarok kitérni, mert valóban, az átalakulásnak az alapja az a technológiai fejlődés, talán forradalom, energetikai forradalom, amely kibontakozott. És így jönnek létre például energiaközösségek; így jön létre az, hogy egy fogyasztó nem feltétlenül fogyasztó, hanem adott esetben termelőnek is minősül. Ezért kellene az okosmérők, a távlelérhető fogyasztásmérők, tehát teljes egészében érthető, hogy az eddigi szabályozást, sőt definíciókat, kategóriákat ki kell egészíteni, ugyanúgy, ahogy villamosenergia-ipari vállalkozásba most már az is odatarozik, ha valaki elektromos töltőberendezést üzemeltet vagy elektromobilitási szolgáltatási tevékenységet végez, tehát erre a változásra nyilvánvalóan szükség volt.

Ugyanúgy jelennek meg az új fogalmak a földgázellátás terén - adatcsere, informatikai rendszer, informatikai szolgáltatás -, és a földgázelosztónak nyilván rendelkeznie kell olyan független adatokkal és informatikai rendszerrel, amely a rendszer-üzemeltetővel kompatibilisan tud működni. Ez megint egy érthető dolog, és a XXI. századi változásokat követi.

Most egy kérdésre szeretnék részletesebben kitérni, amit államtitkár úr úgy említett, hogy egy technikai módosítás, és tulajdonképpen annak is nevezhetném. Itt a víziközmű-vezeték adójáról van szó, ahol a jelenleg bekerülő módosított szöveg úgy néz ki, idézem: „A vízi közmű közművezeték-adójának - külön-külön ivóvíz-törzshálózatra és szennyvíz-törzshálózatra vetített - adóalapja a közművezeték nyomvonalának (3) bekezdés szerint korrigált hossza méterben.” Ez azért került ide, mert a jelenleg hatályos törvénybe, amit nagy vitával november végén fogadott el a parlamenti többség, egy olyan bekezdés került be, hadd ne olvassam föl, ami gyakorlatilag a magyar nyelv szabályai szerint normálisan nem fejthető meg, nem értelmezhető.

(16.40)

Persze, tudom azt, hogy hozzá lehet tenni, tudjuk, mi volt a jogalkotó szándéka, de azért hozzá ide, mert valójában egy törvényszövegben valaminek világosan, egyértelműen kell megjelenni.

És hadd emlékeztessenek, hogy miről szólt ez a módosítás, miért pikáns ez a téma. Ez a nagy vihart kavart módosítás annak idején a Gazdasági bizottságnak az utolsó pillanatban benyújtott módosítása volt, amelynek a következménye az lett - most nem mondom el a folyamatot végig, de a következmény az, egy példa -, hogy a Fővárosi Vízműveket érintően az adó 729 millió forintról 3,2 milliárdra nőtt. Tehát ez az, ami egyébként külön kikért szavazás volt, tehát ez így

most önmagában, ha úgy vesszük, újra idekerül a parlament elé.

Annyit azért hadd tegyek hozzá, hogy sajnos azt kell mondanom, hogy ennek a szabályozásnak az ide-oda módosítása vagy az eredetinek az elfogadása sem igazán megoldás, mert pont ennek a módosító indítványnak a kapcsán került sor a szakmai szövetségnek, a Magyar Víziközmű Szövetségnek a megkerülésére, illetve levelet írt a döntéshozóknak, és ő azt mondta, hogy jelen helyzetben csak az adhat megoldást, ha a teljes víziközmű-ágazat mentesül a közműadó megfizetése alól, akár oly módon, hogy a befizetendő adót ellenőrzött módon kizárólag működtetési költségekre visszaforgathatják a szolgáltatók, és béremelésre, karbantartásra, felújításokra, pótlásokra fordítják. Tehát erre most azért tértem ki, mert valójában, ha ad abszurdum az Országgyűlés ezt a külön pontot nem fogadná el, annak az lenne a következménye, hogy a magyar nyelv szabályai szerint nem értelmezhető törvény van. Ha akkor visszamegyünk az eredetihez, ezek szerint sajnos ebben a helyzetben a víziközmű-szolgáltatók számára ez sem jelentene igazi megoldást, de talán azért érdemes volt erre kitérniem.

És a Paksi Atomerőműnél - ami nyilvánvalóan sok szempontból érthető, hogy nagyon érzékeny terület - hadd idézzem: „a kapacitásának fenntartásával kapcsolatos beruházásról szóló, úgynevezett projekt-törvény”, ebben van egy hangsúlyos rendelkezés a szerződéskötésre vonatkozóan. Eszerint kizárólag olyan gazdálkodó szervezettel lehet szerződést kötni, amelyik rendelkezik a minősített adat védelméről szóló törvény szerinti telephelybiztonsági tanúsítvánnyal.

Ezt követően, a projekt-törvény elfogadását követően kerül bevezetésre az úgynevezett vállalkozói jegyzék. Ez a biztonsági követelményeknek megfelelő gazdasági szereplőknek egy listája, amit az Alkotmányvédelmi Hivatal vezet. A jegyzékre a már jelenleg telephelybiztonsági tanúsítvánnyal rendelkező gazdasági szereplők automatikusan felkerülnek, és a beruházásban való részvételnek az a feltétele, hogy kötelezően ezen a jegyzéken rajta legyen. Így bennem, őszintén, fölmerült az a kérdés, hogy itt nincs-e arról szó, hogy a későbbiekben vállalkozóként, alvállalkozóként részt vevők körét ezzel akarják szűkíteni. Ugyanakkor azért megmondom, hogy valószínűleg ez nincs így, mert van egy fontos kiegészítés a szövegben - aki esetleg erre felfigyelt -, mely szerint lehetőség van, hogy a telephelybiztonsági tanúsítvánnyal nem rendelkező gazdasági szereplők is kérjék felvételüket, és ez esetben az Alkotmányvédelmi Hivatal lefolytatja a kérelmező cég és személy ellenőrzését. Bízunk benne, hogy ez egy korrekt és objektív folyamat lesz, és nem így akarják esetleg szűkíteni a lehetőséget kapók körét.

Tehát ezzel a meglehetősen katyvasz törvénnyel kapcsolatban ezeket az észrevételeket tudtam tenni, és köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Juhász Hajnalka képviselő asszonynak, a KDNP képviselőcsoportja vezér-szónokának. Parancsoljon!

JUHÁSZ HAJNALKA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr, a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Én a katyvasz helyett inkább azt az összefoglalót használnám, hogy az energiaszektorban végbement változások miatt szükséges a törvények módosítása. Jó pár törvénymódosításról van szó. Azt gondolom, hogy ennek ez a megoldási mechanizmus.

Többen beszéltünk a bányászatról szóló törvény módosításáról, itt valóban egy kiemelt cél, hogy a használaton kívüli bányászati célú mélyfúrások által a nemzetgazdasági szinten kiemelt érték megőrzésre kerüljön, különös tekintettel a jövőben potenciálisan megtermelhető ásványi nyersanyagokra, másrészt az alternatív módon történő hasznosításra.

Államtitkár úr, képviselőtársaim is említették az egyházak hitéleti és közcélú tevékenységének anyagi feltételeiről szóló törvénynek a módosítását. Itt a módosítás egyértelművé teszi, hogy az egyházi személyek minden esetben jogosultak legyenek a vízi közmű lakossági felhasználói, valamint a villamos energia és a földgáz lakossági fogyasztói besorolás igénybevételére a lakhatásukra szolgáló ingatlanok tekintetében.

A víziközmű-szolgáltatásról szóló törvény kapcsán azt kiemelném, hogy ennek a módosítása a hivatal fogyasztóvédelmi feladataival kapcsolatban a hatáskörének keretei között folytatott panaszéljárás szabályainak pontosítását és kiegészítését is célozza, valamint a víz újrahasznosítására vonatkozó minimumkövetelményekről európai parlamenti és tanácsi rendeletre való tekintettel a tagállami hatáskörökbe utalt feladatokhoz szükséges egyes jogszabály-módosítások és kiegészítések elvégzését is tartalmazza ez a módosítási törvényjavaslat.

Szintén kiemelném még a közművezetékek adójáról szóló törvény módosítását. Az annak érdekében történne, hogy a földgáz-, villamosenergia-ágazatban tevékenykedő adóalanyok esetében az adófizetési kötelezettség a jelenleg alkalmazott számítási módszertani módosításával igazságosabb felosztásra kerülne úgy, hogy a befolyó államháztartási bevételek mértéke nem változik.

Szintén szeretném még kiemelni a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalról szóló törvény módosítását, itt a közigazgatási szabályszegések szankciójáról szóló törvénnyel összefüggésben a hivatal jogalkalmazási tapasztalataira volt figyelemmel a törvénymódosítási javaslat, valamint fontos megint a Paks II.-projekt nemzetbiztonsági szempontból kiemelt jelentőségéről beszélni, ahogy államtitkár úr is hangsúlyozta. A nukleáris biztonság szempontjából fontos információk védelme érdekében indokolt,

hogy a beruházás megvalósításába bevont vállalkozások nemzetbiztonsági szempontból történő szűrését illetően egy úgynevezett kétlépcsős ellenőrzés valósuljon meg.

Ezért maga a törvényjavaslat arra tesz javaslatot, hogy a Paks II.-projektben csak olyan vállalkozások vehessenek részt, amelyek a védelmi és biztonsági célú beszerzésekről szóló törvény szerinti jegyzékben szerepelnek. A KDNP támogatja a törvényjavaslatot. Köszönöm a megtisztelő figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Molnár Gyula képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezér-szónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

MOLNÁR GYULA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Béke, nyugodtság ez az ilyen nap, nagyon komoly és jó szakmai viták vannak, most mégis azért néhány tételt szeretnék ebben a törvényjavaslatban kivesézni, kicsit hasonló megközelítéssel, mint amit Balczó képviselőtársam is tett. Mert ugye, nyilvánvalóan egyben nem tudjuk pontosan átfogni ezt a tizenvalahány törvényjavaslatot, úgyhogy mindannyian arra kényszerülünk, hogy amiről tudunk, vagy amihez van valami többletinformációnk, megpróbálunk azokból valamit összerakni.

Ha nem haragszik meg, akkor hadd mondjam azt, hogy néhány ügyben egy picit lobbizagúnak érzékelek néhány módosítást. Tehát néhányban azt érzékelem, mintha valamilyen érdekcsoportoknak megpróbálna egy picit könnyebb helyzetet teremteni.

Nézzük mindjárt a '93-as, bányászatról szóló törvényt, a tájrendezés kapcsán gyakorlatilag tulajdonképpen mondhatjuk azt, hogy megszünteti ezzel a bányavállalkozók ilyen típusú kötelezettségét 2032. december 31-én. Ezt értem.

(16.50)

A legnagyobb ilyen típusú szereplő mégiscsak a MOL Magyarországon. Javítson ki, ha ezt rosszul látom! Tehát gyakorlatilag az a fajta határidő, amit állandóan tologat a parlament, meg kötelezik, hogy ezeket a dolgokat rendezze, tulajdonképpen ezeket a tájsebeket szépen lassan leveszik most erről az egyébként mégiscsak magáncégről, még akkor is, ha Magyarország egyik legfontosabb magáncégéről van szó. Megmondom őszintén, ez egy picit olyan érzést kelt bennünk, mintha ezzel is szeretnék megkönnyíteni nekik az életüket.

Balczó képviselőtársam említette ezeknek a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházásoknak a dolgát. Ma erről volt már egy vita, ön nem volt itt. Ez nyilván még az előző kormány idejében történt, de azért ezt az önök kormánya fejlesztette tökélyre, és tulajdonképpen nem szól másról a dolog, mint egy cséphadaró vagy nem tudom, valami, ami eltakarít az útból a kiemelt beruházások elől mindenfajta

problémát és mindenfajta terhet. Ráadásul olyan ügyek is lehetnek már kiemelt beruházások, amelyeknél semmi, de semmi nem indokolja azt, hogy azok kiemelt beruházások legyenek.

Tehát a mi időnkben azért ez mégiscsak sokkal inkább arról szólt, hogy hogyan lehet, mondjuk, a metróberuházás környékének a dolgát rendezni, és néhány államilag kiemelt beruházásról szólt, ma pedig ott tartunk, hogy az én választókerületemben például az egyik metrómegállónál két darab nagy lakóháztömb is nemzetgazdaságilag kiemelt beruházás tudott lenni, és ezáltal egyébként hipp-hopp, két szinttel magasabb is lett. És itt is, ebben a passzusban gyakorlatilag tulajdonképpen ezt a feladatot leveszi a tulajdonosról vagy a vagyongazdálkodóról, miközben azt gondoljuk, hogy azért mégiscsak, ha valaki, aki ebből hasznot húzott, valaki, aki ezzel foglalkozott, az mégsem lehet, hogy ezt a fajta kötelezettséget elveszjük tőle, pusztán csak azért, mert ezt gyorsabban akarjuk megtenni és megcsinálni.

Szeretnék nagyon röviden én magam is megemlékezni arról, bár tudom, hogy nem erről szól a javaslat, de szeretném így értelmezni - Balczó képviselőtársam tett egyfajta értelmezést - az egyházak, vallási közösségekkel kapcsolatos törvénymódosítási passzust vagy azt a pontot. Én nagyon-nagyon szeretném remélni, hogy az Iványi Gábor-féle Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség, ha ez a törvényjavaslat elfogadásra kerül, nem kerülhet többet olyan méltatlan helyzetbe, hogy a közművállalatok olyan típusú végzésének van kitéve, ami gyakorlatilag méltatlan egy ilyen típusú egyházközösséghez.

A harmadik dolog, amiről szeretnék beszélni, bekerült szintén egy dolog, ami a távhőtermelők... - földgáz végső menedékes ellátásokból történő kizárással kapcsolatos. Itt említette a 7 napot, a határidő-változást. Nyugtasson meg engem valamilyen formában, hogy ez nem valamilyen konkrét piaci szereplőre vonatkozó eljárási vitának a jogszabályokkal történő lezárása, mert esetlegesen lehet egy ilyen típusú félreértés. Tehát nyugtasson meg, hogy ez egy olyan generális szabály, ami jót fog tenni ennek a piacnak.

A közművezetékek adójáról szóló törvény módosításában - ezt kollégáim vették észre, de én most itt ezt elmondom önnek - a normaszöveg és az indoklás szerintünk nincs összhangban egymással. Ezt kérem, hogy nézzék meg. A normaszövegben villamosenergia- és földgázhálózat-üzemeltetőkről szól, utána később pedig a víziközmű-szolgáltatókat érintő ügyekről. Bízunk benne, hogy ez nem másról szól.

Viszont összességében azt gondoljuk, és ezt tartom itt tartalmi szempontból fontosnak a Magyar Szocialista Párt nevében elmondani, hogy mégiscsak az lenne a helyes, hogy ha egy ilyen törvényhez hozzányúlunk, és valami ilyen, nagyon átfogó szabályozást teszünk, akkor miért nem foglalkozunk ennek azzal a metszetével, ami, tudom, egy picit társadalmpolitika és szociálpolitika, és nem feltétlenül ennek a gazdaságpolitikai része, de nagyon sokszor javasoltuk, volt egy törvényjavaslatunk is T/13146. számon, ami arról

szólt, hogy méltatlan élet az, amikor valaki adott esetben a vízhez, a gázhoz és a villanyhoz nem fér hozzá. Ezért kell csinálni olyan csomagokat, kell olyan... (Arató Gergely: Ezt Gyurcsány Ferenc már elmondta.) Tessék? (Arató Gergely közbeszól.) És most jobban tetszik? (Arató Gergely közbeszól.) Köszönöm szépen. De volt egy javaslatunk, tudom, hogy ezt valamikor május 1-jén bemondta a DK elnöke is, így van.

Nos, azt szeretném mondani, hogy volt egy olyan javaslatunk, amelyik arról szólt, hogy havi egy köbméter víz, ami azt jelenti, hogy napi 33 liter 1 forint/köbméter áron legyen hozzáférhető azok számára, akik szociálisan rászorultak, és ugyanígy legyen a villamos energia és a gáz egy bizonyos kör számára hozzáférhető. Akkor, amikor ebben az iparágban milliárdos nyereségek vannak, amikor egyébként az állam bizonyos ügyekhez milliárdos támogatásokat ad, akkor igenis, ez mérhető azzal, hogy az a néhány száz-ezer vagy lehet, hogy most már néhány millió ember, aki számára a mindennapi víz, a mindennapi világítás, a mindennapi fűtés is problémát okoz, az igenis valamilyen formában jusson hozzá, és férjen ehhez hozzá.

Ugyanígy szeretnénk azt - ez szintén szociálisnak tűnő, bár ez már technológiai -, az szerepel benne, hogy nem kerülnek visszakötésre a hálózatba azok, akiknek korábban díjtartozás miatt kikapcsolták, egy ilyen megoldás szerepel. Én mindenképpen úgy gondolnám, hogy akiknek egyszer kikapcsolásra került ez a dolog, annak nyilván van valamilyen szociális oka, hacsak nem valaki valamilyen notórius ezen a területen, ott igenis kell bizonyos szociális szempontokat figyelembe venni, és az előrefizetés mérőóráknál pedig javasoljuk az ingyenes beszerelést, akik ezt adott esetben kérik.

Összességében szeretném még egyszer azt megfogalmazni, hogy nagyon-nagyon fontosnak tartanánk egy ilyen törvényjavaslat kapcsán, lehet, hogy nem ebben a törvényben, de valamilyen formában párhuzamosan beszéljünk arról is, hogy mi ennek a szociális vetülete.

Szeretnék nagyon röviden beszélni arról, amit ön is megemléített, és nagyon-nagyon gyakran szokták kormánypárti képviselők az egyik legnagyobb sikerként elkönyvelni, ez a rezsicsökkentés. Nézzük ezt azért meg az elmúlt időszakban! Azt mondhatjuk, hogy a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal 2014 áprilisa óta egyszer sem tett javaslatot a lakossági árak mérséklésére. Tehát 2014 áprilisa óta semmilyen formában nem történt rezsicsökkentés, hogy így fogalmazzak, miközben, ha megnézzük a közép-európai gáztársaság honlapját, májusban volt olyan nap, amikor a földgáznak kevesebb mint 19 forintba került köbmétere, és nem volt olyan nap, hogy 30 forint fölé ment volna köbmétere a gáznak. Ehhez képest, amikor önök azt mondják, hogy rezsicsökkentés, valójában extraprofit keletkezik már ezen a területen. Tehát igenis ebben az időszakban lehetett volna lejjebb menni ezekkel az árakkal.

Egy gazdasági válság idején, én egyébként, ha azon az oldalon ülnék, még akár javasolnám is, ha ezt meg lehet tenni, hogy igenis éljünk ezzel, mert ez egy hihetetlen jó gesztus. Ahogy egyébként hiányoljuk azt, hogy a munkahelyteremtés és a munkahelyvédelem kapcsán most önök százmilliókat költenek munkahelyteremtésre, legalábbis papíron, miközben a munkahelyvédelem néhány millió forintból megoldható lenne, és most inkább meg kell védeni a munkahelyeket, mintsem hogy most, ebben a szakaszban óriási mennyiségben munkahelyeket kellene teremteni.

Utolsó tételként szeretnék még egyszer visszatérni a paksi dologra. Úgy látom, ma itt kihasználjuk ezt az alkalmat arra, hogy ilyen sokan itt vagyunk az ellenzéki oldalon, hogy tisztázzuk a saját álláspontunkat ebben az ügyben, és hátha mire odajutunk, hogy koalíciós tárgyalások vannak, akkor legalább Pakssal semmilyen formában nem kell már foglalkoznunk. Nagyon-nagyon sok mindenben osztom Balczó képviselőtársam álláspontját, de egyet fogadjon el: lehet, hogy az függőségnek minősül, ha 30-40 százalékot kívülről szerzünk be az energiából - lehet. Mi ugye, erre azt mondjuk, hogy elképzelhető, hogy ezt máshogy is meg tudjuk oldani, de ma én sokkal nagyobb függőségnek gondolom azt a hitelt, amit Magyarország felvett, amelynek a kamata magasabb, mint az a kamat, amivel most egyébként az Európai Unióból hitelt fölveszünk. A 12,5 milliárd eurós végső összeget, én úgy gondolom, hogy nem lehet majd tartani, mert Magyarországon vagyunk.

Sokan voltunk itt már gyakorló vezetők, pontosan tudjuk, hogy mi van az állami beruházások végén. Tehát a 12,5 milliárd euró még nem is a vége, nem tudjuk, hogy az államnak milyen módon kell még ebben helyállnia. Én megmondom önnek őszintén, hogy ez olyan eladósodási hullámot indíthat el - és ehhez tegyük hozzá, ma már sokszor beszélünk a Budapest-Belgrád vasútvonalról, és beszélünk most erről a kínai egyetemről -, ez olyan mértékű függőséget jelent egy vagy két irányban, amit, megmondom őszintén, sokkal veszélyesebbnek látok annál, mint amit ön mondott, tehát ha esetlegesen valamilyen mérsékelt vagy békésebb piacról szerzünk be villamos energiát, vagy pedig, ne adj' isten, azt mondjuk, hogy nagyobb energiákat fektetünk arra, hogy hogyan, miképpen lehet ezeket kiváltani.

(17.00)

Tehát a magunk részéről mi úgy gondoljuk, hogy ebből a lehető leggyorsabban ki kell szállni, és egy társadalmi vita után ebből a szempontból döntsön a nép.

(Az elnöki székét dr. Brenner Koloman, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Államtitkár Úr! Bocsnát, nem terveztem, hogy ilyen hosszú leszek. Továbbra is azt mondom, hogy 13 törvény, amit módosítanak, 14, bocsnát, ebből megpróbáltam olyanokat

mazsolázni, amiben, úgy gondolom, hogy tudunk mást mondani. Mindenképpen gondolják ezt végig! Nagy valószínűséggel mi ebben a formában nem fogjuk tudni támogatni a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, és egyben tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat. Most megadom a szót Varju Lászlónak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. A napi-rendi pont fontosságára való tekintettel én azt gondolom, hogy valóban érdemes a képviselőknek a hozzászólásnál egymásra figyelve ismételésekbe kevésbé bocsátkozni. Ezért Molnár Gyula képviselő úrnak a gondolatmenetét folytatva én igazából nem minden részletre kiterjedően szeretném felvetni és elmondani az aggályaimat, ami ezzel a törvénnyel kapcsolatosan van, hanem egyet kiemelve, arra rámutatva, hiszen itt képviselőtársaim már több területet elemeztek.

Én most abból indulok ki, tisztelt államtitkár úr, hogy a közművezetékek adójáról van egy 68. §, egyetlen bekezdésből áll, ezt a módosítást önök idehozták. Milyen körülmények között zajlik ez le? Egyik oldalról néhány hónappal ezelőtt, még egy éve sincs, amikor a víziközmű-szolgáltatásról szóló törvény módosítását önök beterjesztették. Tehát igazából néhány hónap elteltével valamilyen megvilágosodás történt, és most újra itt vannak azzal a kérdéssel, hogy itt valamit kezdeni kell.

A mai véleménynyilvánításhoz én kigyűjtöttem elég sok közműszolgáltatót, elég sok település területén fizetendő adót és részben ehhez kapcsolódóan azt az adót, illetve vízarat, amelyből egyébként mindezt fizetik a lakosok. Most a részletek teljes áttekintése vagy bemutatása nélkül azt kell hogy mondjam önnek, hogy hoznak egy egy paragrafusból álló törvénymódosító javaslatot, majd azt az égbekiáltó igazságtalanságot, miszerint a vidék korábban magas vízdíjjal rendelkező településeivel fizettetik ki igazából ennek az adónak a legnagyobb részét. Erre a következtetésre nem bonyolult eljutni, egyébként azok után önmagában, ahogy egy-egy ilyen szolgáltató működteti a közművet.

Azt nem tudom, hogy önök így tervezték-e, de egészen biztos, hogy eljutottak odáig - ismét csak egy számra szeretném fölhívni a figyelmüket -, hogy miközben gyakorlatilag a kialakítás óta, tehát 2013 óta 96,4 milliárd forint adót szedtek be, eközben a kialakított rendszer általam előbb említett ellentmondásai miatt is, mondjuk úgy, hogy akár kényszer hatására is önök észrevették, hogy támogatni kell ezeket a szolgáltatókat, és 93 milliárd forintot ugyanúgy kifizettek nekik támogatásként. Na most, eközben önök centralizálták, ugyanúgy, mint egyébként az ország, illetve a különböző állami szolgáltatások területén is elvégezték a centralizálást, és magukat a szolgáltatókat pedig

olyan helyzetbe hozták, hogy érdemben sem béremelésre, sem pedig a hálózatuk karbantartására nincs pénz. Önök ezt lényegében elvonják az adóval.

De ezt egyébként még tetézni is tudják, mert amikor a Covid-járvány idején a kormánynak eszébe jutott, hogy az önkormányzatokat milyen ötletekkel sújtsák és hogyan vonjanak el forrásokat, emellett itt is - egyébként minden józan ész ellenére továbbra is - a múlt évben is befizették azt a közműadót, amelynek az adóalapját képező vezetékhalózat nincs is ezeknek a szolgáltatóknak a tulajdonában.

Tehát azt hiszem, hogy nyilvánvaló az az ellentmondás, ami egyszerűen nem szól másról az önök részéről, mint egy pénzbehajtásról, majd a pénzbehajtás eredményeként az emberekkel fizettetik meg mindezt, és úgy csinálnak, mintha egyébként bármilyen módon itt rezszi... - nem mondom ki a szót, mert kimondom azt, ami az egész, ez egy nagy rezsizugóság, amit önök egyébként azoknak a 10 százalékos számláknak a kiküldésével itt produkálnak.

Tehát összességében véve én két dolgot tartok rendkívül felháborítóknak. Az egyik az, amit itt az előbb ennek kapcsán elemeztem, hogy az önök rendszere hogyan működik. A másik oldalról pedig, hogy akkor egy ilyen törvénytervezetet ön is és egyébként korábbi társai úgy hoznak ide minden előzetes hatásvizsgálat nélkül, hogy megint egy ötlettel foglalkoztak ebből, arra reagáltak, majd a valóságos problémákat figyelmen kívül hagyják, és ha arra kapcsolodom rá, hogy itt akár valami lobbitevékenység nyomán összegyűjtöttek egy halmazt, hogy mi az, amin módosítani szeretnének, azt látjuk itt magunk előtt.

Úgyhogy, tisztelt államtitkár úr, a vízi közműveket illetően a 68. §-ban foglalt egyetlen paragrafusuk nyomán, azt gondolom, hogy itt lenne az ideje valami nagyobb megvilágosodásnak, hogy annak a 40 cégnek a helyzetén, amelyeket ilyen helyzetbe hoztak, érdemben kell segíteni. Ilyen felállásban nyugodtan mondhatom azt, hogy az önök kommunikációját is, mondjuk úgy, figyelembe véve, vagy ahogy önök szokták csinálni, hát, önök itt a vidék tönkretevői, hiszen éppen azt a vidéket, a nagy távolságban lévő, nagy hálózattal rendelkező szereplőket hozták nagyon nehéz helyzetbe. Ilyen módon a lényeg tehát az, hogy a sokkal többet fizető települések lakói fizetik meg a kevesebbet fizetők helyett a közművezeték-adót.

Mégis azért néhány számadatra még felhívom a figyelmet. A 20 köbméter szennyvízszolgáltatás igénybevétele Battonyán 12 ezer forintba kerül, Békésszentandrásán 4046 forintba kerül, de ha valaki Forráskúton végzi el mindezt, akkor 155 forintba kerül. Na, hát ezek azok a különbségek, amelyek miatt, azt gondolom, hogy mindenképpen változtatni kellene a helyzeten, de hát, önök mindezt figyelmen kívül hagyják.

Igen, az adóról és a támogatásról már beszéltem.

Végezetül egyetlen gondolatkört szeretnék még szóba hozni, hogy ennek az ágazatnak a rendelkezésre álló lehetőségek nyomán jelentős, európai forrásból

származó támogatást lehetne biztosítani. Mikor veszik végre komolyan, hogy itt jelentős karbantartási munkálatok maradtak el, és ennek okán ezt önöknek meg kellene tenni? Értem, és ismét azt mondom, hogy néhány dokumentumban látom megjelenni az erre vonatkozó szándékot, de önök túl sokat beszélnek és túl keveset cselekednek.

(17.10)

Ehelyett azt látom, amit az előbb elmondtam, hogy önök elvonnak onnét, ahol egyébként igazából segíteni kellene, ezért ebben a formában nehéz önöket támogatni.

Ezzel együtt köszönöm szépen megtisztelő figyelmét. S ezen az egyetlen vonatkozáson keresztül - hiszen a törvénytervezetükben nagyon sok mindent érintenek - próbáljon meggyőzni arról, hogy önök mégiscsak komolyan gondolják ennek az ágazatnak a megsegítését, és ilyen módon egy kicsit hihetőbbé teszi, hogy bármely más pontja ennek a törvénynek valóban előremutató. Egyelőre én nem így látom. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. A következő felszólalónk Keresztes László Lóránt, az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka. Parancsoljon, frakcióvezető úr!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Nagyon-nagyon részletes bírálatokat és értékeléseket hallhattunk a törvényjavaslatról. Balczó képviselő úr egy kicsit visszafogottan, önkritikusan úgy kezdte a felszólalását, hogy nem ismétli el azt, amit előtte hallottunk. Ehhez képest egy rendkívül részletes és nagyon pontos, túpontos értékelését hallhattuk ennek a törvényjavaslatnak. Ezt a vonalat követve én nem ismétlem el azokat, amiket Balczó képviselő úr elmondott, hanem abba az irányba szeretnék elmenni, amit hallhattunk Varju képviselő úrtól is. Ugyanakkor egy picit kitérnék még a bányászati törvénnyel kapcsolatos rekultivációval kapcsolatos kérdésekre.

Egy olyan kérdést szeretnék feltenni önöknek, hogy van-e bármiféle szándék emögött, hogy adott esetben a bányák újrainítására lehetőség legyen, tehát egy ilyen összefüggés fellelhető-e. A rekultiváció kérdésében én nagyon sok helyen látok ilyen problémát. Én egy olyan térséget képviselek, ahol korábban jelentős bányászati tevékenységek voltak, és ennek a környezetpusztító hatását mindenki láthatja, mindenki tapasztalhatja. Ugyanakkor azt látom, mintha a kormány nem fordítana kellő figyelmet a rekultiváció kérdésére, hanem próbálja tologatni, halogatni, próbálja magát kivonni ebből, s adott esetben, amikor források kerülnek a költségvetésbe rekultivációs feladatokra, azt sem használják fel.

Pécsen van az ország egyik legnagyobb ipari tájsebe, az úgynevezett Karolina-külfejtés, amely egy

egészen hatalmas, gigantikus tájseb, és ennek a rekultivációjával kapcsolatos kötelezettségeket a hatóságok folyamatosan tologatták. A 2008-2009-es határidőből most már 2032-es határidő lett, és az állam nem vesz részt a feladatokban. Az ottani résztulajdonos magáncég, az eróművállalat végez munkát valamiféle együttműködés folytán, de párhuzamosan az állam is kivehetné a maga részét a munkából, és akkor ez a környezeti kockázat minél előbb megoldható lenne. Kaderják államtitkár úrral nagyon sokat beszéltem erről, nagyon sok kérdést fölvettem neki, és odáig eljutottunk már, hogy elismerve a probléma súlyát felajánlotta, hogy ő és a stábjja eljönne Pécsre és egy helyszíni szemlét tartanának a Karolina-külfejtés tekintetében. Itt egy óriási, tényleg elképesztő tájsebről van szó.

Ezért szeretném kérni államtitkár urat, hogy fölkarolva ezt a korábban már bimbózó együttműködést, a minisztérium, illetve az államtitkárság felmérje ott a tennivalókat, s ha átvállalná ezt a munkát, ezt a lehetőséget, akkor az nagyon nagy megnyugvást jelentene Pécs teljes lakossága számára, azaz ha az állam valóban részt venne ott a rekultivációs munkákban.

Kicsit visszakanyarodva arra - amiről már Varju képviselő úr is beszélt, és amit Balczó képviselő úr is említett -, hogy a közműadóval kapcsolatos módosítás módosítását hozzák be. Magyarul: annyi történt, hogy nem sikerült a magyar helyesírás szabályainak megfelelően megfogalmazni, illetve nem sikerült megfogalmazni egy értelmezhető mondatot, és egy olyan törvényi változást fogadott el a Fidesz-KDNP-s többség, ami nem igazán állja ki az alapvető próbákat sem. Ugyanakkor a probléma nem ez. A probléma az, hogy a víziközmű-ágazatban a közműadóval egyetlen dolgot lehetne csinálni, amit már évekkal ezelőtt meg kellett volna tenni: eltörölni azt. Jelenleg olyan helyzet alakult ki - erről már nem először beszéltem, s még Schanda miniszterhelyettes úrral is volt néhány alkalmunk erről írásban és szóban is beszélni -, hogy gyakorlatilag az összeomlás szélére került a víziközmű-szektor. Itt a legfontosabb közszolgáltatásról beszélünk, és alapvetően arról, hogy ezt a legfontosabb közszolgáltatást, az egészséges ivóvíz biztosítását, a szennyvízelvezetést és a szennyvízkezelést keresztül a vízbázisok védelmét Magyarországon konkrét veszély fenyegeti.

Tudjuk, hogy egy olyan rendszer alakult ki jó néhány évvel korábban, ami alapján az ellátásért felelősöknek 15 éves távlatban egy úgynevezett gördülő fejlesztési tervet kell összeállítani, amelyben meghatározzák, hogy milyen fejlesztési, pótlási, karbantartási igények vannak, annak milyen finanszírozási feltételei állnak rendelkezésre, és azonfelül milyen további finanszírozásra lenne szükség. Ezt 15 éves távlatban előretekintve évről évre fejleszteni kell, aktualizálni kell. Egyes becslések szerint a hiányzó összeg 1500 és 3000 milliárd forint közé tehető. A Megyei Jogú Városok Szövetsége 3000 milliárd forintot kalkulálja ezt a hiányzó összeget, a Magyar Víziközmű

Szövetség 1500 milliárd forintot. Ez azt jelenti, hogy ez egy 15 éves távlatban tervezhető hiány, illetve konkrétan meglévő hiány, és látható, hogy 100 milliárdos nagyságrendben kellene a kormánynak a víziközmű-szektorban a karbantartásra forrásokat biztosítani. Ehhez képest - Schanda miniszterhelyettes úr biztosan pontosan tudja - a költségvetés szintjén körülbelül másfél milliárdos tételek szerepelnek, mint rekonstrukciós alapok a több száz milliárd forint helyett, amire időarányosan szükség lenne.

Az ágazat évről évre megfogalmazza a maga veszjelzését - ezzel kapcsolatban próbálok kapcsolatot tartani Palkovics miniszterúrral is -, és egy nulladik lépésként fogalmazták meg, hogy legalább levegőt kapjanak, fölkerüljenek a víz fölé ezek a közműszolgáltató cégek, azt, hogy a víziközmű-ágazatban az ágazati különadót, a közműadót azonnal el kell törölni. De ez önmagában nyilván nem elég, érdemi állami segítséget kell adni valamennyi vízszolgáltató, közműszolgáltató cégnek. 43-44 ilyen cég van, kisebb részben állami, nagyobb részben önkormányzati cégek. Ezeknek meg kell adni a megfelelő támogatást ahhoz, hogy felszínen tudjanak maradni, működni tudjanak, a karbantartásokat el tudják végezni, hogy ne menjenek tönkre komplett közműrendszerek az elmaradó karbantartások miatt.

Erről a kérdésről nem nagyon beszélt az elmúlt évtizedben a miniszterelnök úr sem, de a múlt év nyarán megtörte a csendet ebben a rendkívül fontos és az egyik legfontosabb mai rendszerprobléma tekintetében, és elismerte azt, hogy ezermilliárdos nagyságrendre lenne szükség a legfontosabb közszolgáltatás, az egészséges ivóvízellátás biztosítása érdekében. S akkor még egy olyan jelzést is tett, hogy az európai uniós fejlesztési források betervezésekor úgy kalkulál a kormány, hogy ez az ezermilliárdos forrásbevonás megvalósítható legyen.

Ehhez képest láthattuk a kormánynak azt a tervezetét, amit április végéig kellett megküldeni az Unió felé, és ebben nem látjuk a nyomát sem, hogy a szektor megkapná ezt az érdemi segítséget, érdemi támogatást. Párhuzamosan a jövő évi költségvetést nézzük, de egy évi központi költségvetésben nyilván nem igazán lehet erre a kérdésre megoldást találni. Tehát párhuzamosan sem látjuk, hogy hogyan akarja a kormány megoldani azt, hogy a legfontosabb közszolgáltatás fenntartása Magyarországon biztosítható legyen.

Varju képviselő úr már sorolta, hogy a problémák adottak, például hogy a szakemberek a gyalázatosan alacsony bérek miatt mennek el, és alapvető feltételek hiányoznak a karbantartások elvégzéséhez. Tehát a probléma évről évre egyre nagyobb. Olyan szintű már a probléma, hogy 20 százalékal alá csökkent a megfelelő minősítéssel rendelkező vízrendszerek aránya. S amióta önök kormányoznak - nem azt mondom, s erre nagyon érzékeny szokott lenni a miniszterhelyettes úr, hogy azelőtt nem létezett ez a probléma -, 2011 óta a statisztikák értelmében duplájára nőtt a meghibásodások száma a víziközmű-rendszerben. Tehát a probléma

egyre jobban tornyosul, egyre jobban súlyosbodik, és ezt tetézte a közműadó. Ez gyakorlatilag bénítja a cégeket.

Azt szeretném kérdezni államtitkár úrtól, hogy mikor szembesülnek ezzel a problémával, mert azt már nagyon sokszor megkaptam a miniszterhelyettes úrtól, hogy készül a stratégia - azt még senki se látta, de készül a stratégia -, de konkrétan látni kéne, hogy mi lesz ez a stratégia, honnét szerzik meg ezt a több ezer milliárdos kiegészítő forrást az ágazathoz, mikor adnak érdemi segítséget a közműszolgáltató cégeknek. S nem mellesleg azt is szeretném megkérdezni - ez egy politikai háttérre ennek a kérdésnek -, hogy van-e bármiféle olyan szándéka a kormánynak, hogy adott esetben államosítani akarja az önkormányzatok tulajdonában lévő víziközmű-cégeket. Nagyon remélem, hogy nem.

Azzal egyébként tökéletesen egyetértünk, hogy ez egy stratégiai jelentőségű infrastruktúra. A vízi közműveknek mindig nemzeti, állami, önkormányzati tulajdonban kell lenni, ez teljesen világos, de mi soha nem járulnánk hozzá egy olyan folyamathoz, hogy az önkormányzatok fenntartásában, az önkormányzatok tulajdonában lévő víziközmű-cégeket államosítsák.

Nagyon remélem, hogy államtitkár úr meg tudja erősíteni azt, hogy ezt nem tervezi a kormány, és helyette érdemi segítséget adnak ezeknek a cégeknek ahhoz, hogy működtetni tudják a legfontosabb közszolgáltatást Magyarországon, az egészséges ivóvíz biztosítását, és párhuzamosan a vízbázisok védelmét. Nyilván tudja államtitkár úr is, ha ezeket a vízbázisokat károsodás éri, az elfogadhatatlan és helyrehozhatatlan helyzetet jelentene, ezért kell biztosítani a szennyvízelvezetés és a szennyvíztisztítás feltételeit. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az ellenzéki oldalon.)*

(17.20)

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat. Megadom tehát a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak. Parancsoljon!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A T/15999-es törvényjavaslatot tárgyaljuk, amely energetikai tárgyú törvények módosításáról szól, 14 törvényt módosít 85 paragrafuson keresztül - valóban egy klasszikus salátatörvény -, és ennek az energetikai szektornak a különböző szegmenseiben bizonyosfajta változtatásokat kíván eszközölni.

Meg kell hogy mondjam, hogy pont ugyanazt gondoltam, mint Molnár Gyula képviselőtársam, hogy azért ebben a javaslatban nagy valószínűséggel elég erőteljes lobbierdek is munkál, tehát egyenként ki lehetne elemezni a paragrafusokat, hogy vajon éppen

melyik gazdasági szektor mely szereplőjének kedvezne ez; de ne legyünk rosszindulatúak, már csak azért se, mert ez a nap aránylag békés mederben folyik, és nagyon sok javaslatnál egyetértenek a képviselők a javaslatokkal, illetőleg a javaslatok egy részével, valamint meglehetősen magas szintű szakmai vita vagy szakmai párbeszéd is zajlik ma az ülésteremben, ami mindig ritka ünnep ebben a mi műfajunkban, különösen ha Nacsa Lőrinc képviselőtársam is a teremben tartózkodik. Arról szeretnék tehát beszélni - nem ismételném meg ellenzéki képviselőtársaim érveit, illetőleg felvetéseit, rendkívül gazdagon és szakmailag megalapozottan adták azokat elő -, két kérdésre szeretnék kitérni, amely gyakorlatilag, azt gondolom, egy hosszú távú problémát megoldani nem képes javaslatról szól.

A bánya kérdésében tájrendezés kontra a bányászati tevékenység folytatásának fenntartása. Az előző órákban éppen a megújuló energiaforrások fejlesztéséről beszélgettünk, és klímastratégiától kezdve megújulóenergia-stratégiája van a kormánynak, végighallgattuk az államtitkár úrtól nagyon gazdagon előadva azt, hogy e vonatkozásban a kormánynak milyen céljai vannak, majd jön a következő javaslat, amelyben az van - és csatlakozom Balczó Zoltán képviselőtársamhoz -, hogy határidő nélkül kell fenntartani tájrendezés helyett azokat a bányászati potenciálokat, amelyekben még a jövőben valamikor bányászati mélyfúrás eszközölhető eredményesen. Az érthető, minden ország számára fontos a saját energiaforrás fenntartása, nem kétséges, függetlenséget jelent *(Balczó Zoltán közbeszól.)*, de az is tény, hogy azért határidő nélkül, évtizedekre, akár évszázadokra bebetonozni egy ilyen javaslattal ezt a viszonyrendszert, azt gondolom, nem lehet.

Én úgy gondolom, hogy valamifajta köztes megoldásra lenne szükség, sőt, hogy őszinte legyek, én egy ilyenfajta szabályozást inkább azzal a szemponttal eszközölnék, hogy nagyon erőteljesen motiválnám a kormányszót és a tulajdonosokat a folyamatos párbeszédre, és annál az egyeztetési kényszernél, amely a javaslatban van - hogy bizonyos időnként, azt hiszem, négyévenként kell felmérni, hogy mi a helyzet, és tulajdonképpen mi a cél vele -, én egy szorosabb együttműködési kényszert teremtenék meg arra vagy azért, hogy egy idő után végérvényesen el kell döntenie, hogy abból még lesz bánya valaha, vagy nem lesz. Merthogy azért azt látjuk mindannyian - járjuk az országot -, hogy rengeteg korábbi bányászati terület rendkívül siralmas állapotban van, kifejezetten környezetszennyező az, hogy otthagytak az ipari termelés során, a bányászati tevékenység során otthagytak eszközöket Isten ege alatt, ömlik rájuk az eső, oldódnak ki a különböző fémanyagok kémiai anyagai, szennyezve a földterületet, tehát azért azt kell mondani, hogy nagyon sok bányászati tevékenységet úgy hagytak ott, hogy úgy Isten szent nevében otthagyták, aztán majd lesz valami.

Én tehát úgy gondolom, hogy a tájrendezés egyáltalán nem zárja ki a potenciális bányanyitást lehetőségét. Én inkább arra törekednék, hogy egy olyan

status quo alakuljon ki, hogy a bányászati tevékenység valamikor folytatható legyen, de a tájrendezésben minden tulajdonost érdekeltté kellene tenni. Ez egy nagyon statáriális, nagyon fekete-fehérben gondolkodó javaslat, és szerintem azt a célt, amire rendeltetett és amiről az államtitkár úr beszélt, semmiképpen nem fogja szolgálni.

A másik kérdés, amiről szerettem volna beszélni, a víz kérdése, a vízközmű kérdése, a lakossági felhasználás kérdése. Itt most az egyházaknál a magánszemélyek által használt lakások vonatkozásában vezetne be szabályt a javaslat arra, hogy lakossági fogyasztók lehessenek, de azért örülök ennek, hogy idehozták a Ház elé, mert erről a kérdéstről egy szélesebb spektrumban tudunk beszélgetni. Megmondom, hogy miért. Szerintem teljesen indokolatlan, sőt kifejezetten szemléletromboló az, hogy minden egyes gazdasági társaságot, illetőleg jogi személyt, jogi személyiség nélküli szervezeteket egy kalap alá vonnak a vízközmű-használat során, és jóval drágábban kapják a vizet, mint az egyszerű, lakosság tulajdonában lévő ingatlanokban. Miért mondom ezt, hogy ez probléma? Azért mondom, mert nemcsak az egyházaknál van szolgálati lakás, és nemcsak az egyházaknál van olyan, hogy egy magánszemély használja az egyházi tulajdonban lévő lakást, és ezért a vízi közműből a lakossági formát fizethesse, hanem rengeteg cég nevén vannak ingatlanok, amelyekben semmiféle gazdasági tevékenység nem folyik, semmiféle, tömegével használnak kizárólagosan lakás céljára szolgálva Magyarországon ingatlanokat úgy, hogy a magasabb összegű, szervezetek számára előírt vízdíjat kell fizetniük.

És akkor most elmondok önöknek egy másfél hónappal ezelőtt történt esetet, ha nem én magam élem meg, akkor el nem tudnám képzelni, hogy ilyen helyzet történik. Három hónappal ezelőtt leolvasták az otthonomban az éves fogyasztást, jött a szakember (*Molnár Gyula közbeszól.*), és leolvasta, kiállították a számlát. Egy hónapra rá érkezik ugyancsak a vízműtől egy úr, és azt mondja, hogy leolvasná az órát. Erre mondom neki, hogy hát, uram, egy hónapja voltak itt az éves leolvasásra, már megkaptuk az elszámolószámlát. Erre közli a következőt: ő azért jött újra, mert a Fővárosi Vízművek kiírta az összes „dr.”-ral kezdődő lakossági címet; végig kell járniuk, és meg kell tudakolniuk, hogy azokban az ingatlanokban, ahol doktori címmel kezdődik az előfizető neve, nem gazdasági tevékenység folyik-e, mert akkor emelt vízdíjat lehetne tőle kérni. Erre mondom: uram, és az egyetemi doktor, aki az ELTE-n tanít pszichológiát, az mit fog ehhez szólni? És akkor mondta, hogy ezt ő sem nagyon érti; értsem meg, ezt kiadták feladatnak. De mondom, kérem szépen, hát ez egy abnormitás.

Ugyanis miről lehet szó? Ugye, vagy ügyvéd, vagy magánorvos a házában, egy bizonyos területen belül esetleg gazdasági tevékenységet végez, és azt feltételezi, mondjuk, egy közműszolgáltató, hogy a gazdasági tevékenységhez olyan mennyiségű vizet használ fel, ami miatt őt már olyan mértékű vízdíj kellene

hogy terhelje, mint például egy húsfeldolgozó üzem - mert, ugye, ugyanabba a kategóriába kapcsolódna. És felteszem a kérdést: elmesélné nekem valaki, hogy olyan gazdasági tevékenységnél, például aki a saját otthonában műszaki rajzot készít, milyen víztöbblet felhasználása van neki? Miért is kellene neki több vízdíjat fizetni?

Ez az egész vízdíjképzés és ez a fajta szemlélet kifejezetten rablószemlélet. Az a nőgyógyász, aki megmossa naponta négyszer a kezét, hogy ugye, magánorvosként ellássa a heti öt beteget, aki nála megjelenik, már elnézést kérek, de semmiféle módon nem jelent érdemi vízfogyasztást. És, hangsúlyozom, rengeteg olyan élethelyzet van, hogy bizonyos családoknak a családi cég nevére kerül az az ingatlan, amelyben csak laknak, semmiféle gazdasági tevékenység nincs, még bejelentve sincs cég, csak a cég tulajdonában van a lakóingatlan - miért is kellene neki nem lakossági vizet fizetnie?

Én tehát azt kérem a kormányzattól, hogy ezt az egészet gondolja át, mert nem lehet összehasonlítani egy vágóhidat, egy húszüzemet egy magántervezővel vagy egy magánügyvéddel vagy bármifajta olyan magánvállalkozóval, akinek vagy nagyon kevés ember van, aki látogatja, és igénybe veszi ezt a gazdasági szolgáltatást azon a címen, vagy egyáltalán nincsen látogatója, hanem valamifajta intellektuális tevékenységet végez, amit aztán máshol használ fel.

(17.30)

Szóval, ez a szemlélet, ami ma van, elfogadhatatlan. Úgyhogy kifejezetten azt gondolom, hogy ha már ezt az egyházi kérdést idehozták, akkor az egész társadalom részesüljön abból a kegyből, hogy ezeket az élethelyzeteket tessék szíves lenni kezelni a jövőbeni törvényjavaslatok előhozatala során.

Egyébiránt nem fogom ezt a javaslatot megszavazni, mert azt gondolom, hogy csapdák vannak benne, azt gondolom, hogy részben lobbierdekeket szolgál, különösen arra gondolok, amikor például szabályozza a közműszolgáltatók büntetéseit meg a különböző szűk határidőket az elvárt teljesítésre úgy, hogy a kormányfő közelében lévő oligarchák tulajdonában van a közműszolgáltatások igen nagy hányada. Tehát nagyon úgy érzem, hogy egy rabló piacszerzésnek egy alapja ez a jogszabályi javaslatcsomag. Ily módon egy ellenzéki képviselő ehhez semmilyen módon nem nyújthat segédkezet. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönjük. Most szót adok Balczó Zoltánnak, a Jobbik képviselőjének. Parancsoljon, képviselő úr!

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): *(A mikrofonja nem működik.)* Elnök úr, köszönöm a szót. Rendes hozzászólásra kértem lehetőséget, de rövid reagálásokra készülök.

Egyrészt amit én említettem, azt megerősítette Varga-Damm Andrea képviselő asszony, hogy amennyiben az a kötelezettség kerül előírásra a használaton kívüli bányák esetében (*Kézi mikrofont tesznek az asztalára.*), hogy tájrendezés nélkül eredeti állapotban megőrizzék, és ez olyan kötelezettséget jelent évtizedeken át, azt vajon ki fizeti. De engem elbizonytalanított... (*A saját mikrofonját igazgatja.*) Még egy kísérletet teszek ezzel. Most? Akkor maradjon ez a mikrofon. (*A kézi mikrofonra mutat.*)

ELNÖK: Működik.

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Tudnám kivenni, mint egy táncdalénekes? (*Megkísérli kivenni a mikrofont a tartóból.*) Nem.

ELNÖK: Működött egyébként normálisan a csipetető, képviselő úr! (*Nacsá Lőrinc Balczó Zoltánnak: Lehet számot kérni? - Derűltség.*) Tessék parancsolni, képviselő úr!

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm. Elnézést kérek! Lehet, hogy sok területen nincs önkritikám, de rendkívül rossz a hangom. (*Tartja a mikrofont a kezében.*) Megpróbálom így. Most hallható? (*Közbeszólások: Igen.*) Köszönöm.

Tehát Varga-Damm Andrea megerősített ebben a felfogásomban, ugyanakkor Molnár Gyula elbizonytalanított és jó, hogy az ellenzékben vannak olyanok, akik voltak már kormányon és látják, hogy az államnak és a nagy MOL cégnek lehetnek speciális, kölcsönös érdekei. Azt vetette fel, hogy tulajdonképpen ezzel a kötelezettséggel inkább lehetőséget kap, hogy a viszonylag nagy költséget igénylő tájrendezéseket ne kelljen végrehajtani. Őszintén szólva, most bennem ez a lehetőség is felmerült.

De amiért szót kértem, az a nukleáris energiára való visszatérés volt. Annyit hadd mondjak el: az érdekesség, hogy kormányon meg ellenzékben bizonyos kérdésekben nyilvánvalóan másként viszonyul valaki az adott ügyszóhoz.

Én 2010-ben európai parlamenti képviselő voltam, és akkor a magyar Országgyűlés Gazdasági bizottsága Podolák György MSZP-s képviselő vezetésével és a Paksi Atomerőmű vezetése Süli János műszaki igazgatóval Strasbourgban tett látogatást, abban az időszakban, amikor azt megelőzően egy nagyon nagy támogatottságú szavazás volt érvényben a Paks II.-bővítésre. Így természetesen az MSZP teljes mellzélességgel kiállt a paksi bővítés mellett. Herczeg Edit MSZP-s EP-képviselő pedig kimondottan és hivatalosan a nukleáris energia lobbistája volt. Ezzel szemben Gyürk András kifejezte fenntartásait: majd meggondoljuk még, hogy a paksi projektet akarjuk vagy nem. Most úgy tűnik, hogy kicsit változott a helyzet, és természetesen sok víz lefolyt a Paksi Atomerőmű hűtővizét biztosító Dunán. Azt is tudom, hogy a zöldenergia feltételei, lehetőségei mind árban, mind

technológiában sokat változtak. De az az alapvető helyzet, hogy jelenleg az összenergia-fogyasztásunk 40 százalékát Paks biztosítja, még nem változott meg.

Egyetértek azzal, hogy más a felfogásunk, mert képviselő úr azt mondta, hogy nagyobb arányban kell importot behozni. A Jobbik a szuverenitásra ilyen energetikai területen is érzékeny és a 30 százalékot jelentősen megnövelni veszélyesnek tartjuk, különösen oly módon, hogy olyan lehetőségünk nincs, hogy mondjuk, 2035-ben Paksnak csak 1000 megawattnyi teljesítményt engedjünk. Tehát itt az a döntés áll előttünk, hogy vagy van Paks 2035-ben mint nukleáris energia, vagy nincs. Akkor pedig azt kell meggondolni, hogy bármennyire erőteljesen tudjuk reményeink szerint a napenergiát és szélenergiát növelni, ha az kiesik, akkor az import, mondjuk, 70 százalék lesz. Tehát ezért ítélem ezt nem egy reális alternatívának.

Egyébként teljesen jogos annak a felvetése, hogy lássunk tisztán, lássuk tisztán, hogy szól ez a szerződés, lássuk tisztán, hogyan kell ezt a hitelt visszafizetni, mikortól indul. Ebben a kérdésben én ilyen információkat csepegtetve kapok az illetékes minisztertől. Például azt, hogy jelenleg úgy fizetik az orosz félnek, amit eddig kellett, hogy nem veszik igénybe a hitelt; nem kell igénybe venni. Amennyiben hitel nélkül tudják ezeket a sokmilliárdos számlákat fizetni, vagy mivel részletekben jönnek be a számlák, az ellenőrzést követően az a lehetőség marad, hogy esetleg más hitelből fizetjük, ezt meg kellene vitatni. Ezzel csak azt akarom mondani, és erre utalt Keresztes képviselő úr is, hogy ebben a kérdésben éppen itt lenne az ideje egy igazi konstruktív parlamenti vitának. De ezt az ellenzék nem tudja elkezdni. Annak az lesz a következménye, hogy mi itt vagyunk, a Fidesz-oldal nincs itt, és vége.

Tehát azt javaslom, és ez szerintem lényeges dolog lenne, hogy a kormányoldal kezdeményezzen egy parlamenti vitánapot valami ilyesmi címmel, hogy a nukleáris energia felhasználásának jövője, lehetőségei, kiváltásának lehetősége, maradjunk abban, hogy alkalmazásának szükségessége, bármilyen cím, ahol érdemben zajlik vita, ahol az illetékesek, államtitkárok, miniszterek ezekben a kérdésekben menet közben hajlandók információt adni. Mert jelenleg, úgy érzem, ebben a sok szempontból nem tisztázott kérdésben nincs információ. Sok kérdése a Jobbiknak is van. Én Kepli Lajos képviselőtársammal 2014-ben benyújtottam egy javaslatot, hogy legyen egy olyan országgyűlési állandóan működő bizottság, de ciklusokon át, amely vizsgálja a Paksi Atomerőmű bővítését, mert erre a szintű nemzetgazdasági feladatra egy albizottság nem megfelelő.

Tehát megvan bennem az igény, sok mindent szeretnék tisztán látni, de a legfontosabb kérdés az lenne, hogy abban lássunk tisztán, lássunk alternatívát, hogy milyen lehetőség van arra, hogy a Paks II. Atomerőmű ne épüljön meg. Sajnos, azt nem tudom lehetőségnek mondani, amit képviselőtársam úgy fogalmazott meg, hogy ne épüljön a Paks II., a Paks I. működjön tovább. Hát, azt tudni kell, hogy a Paks I.

erőmű a maga 2000 megawattjával már élettartam-meghosszabbítást követően működik.

Tehát ezért említem azt, hogy legyen egy érdemi vita, lássuk a Pakssal kapcsolatos valós, minden ismeretet, tényt és merüljenek fel az alternatívák. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Kétperces felszólalásra megadom a szót Juhász Hajnalka képviselő asszonynak, a KDNP képviselőjének. Parancsoljon!

JUHÁSZ HAJNALKA (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Molnár Gyula képviselőtársam szavaira szeretnék reflektálni, de mondandóm kapcsolódik a Balczó képviselőtársam által felvetett kérdéskörhöz.

El kell döntenem, mert hiszen egy szakmai vita van, és az egyik oldal, amit mi képviselünk, az az energiaszuverenitás, az atomenergia-ellenesség pedig egy energiaimport-függőséggel jár. Ezt ki kell mondani.

(17.40)

Amit, ugye, most tudunk, hogy Paks a villamosenergia-termelésünk 50 százalékát biztosítja, 27 százalékot importálunk. Teoretikusan, ha levesszük az atomenergia által biztosított energiát, akkor gyakorlatilag 77 százalék importra szorulunk.

Es ezzel nemcsak ez a probléma, hanem a másik probléma az, hogy az atomenergia-ellenes országok nagy része már energiaimportban gondolkodik. Tehát ezt hogyan fogja az Unió 27 tagállama megoldani? Nyilván ez egy más megközelítési kérdés, csak azt mondta képviselőtársam, hogy majd megoldjuk valahogy. Igen, csak ha mi alternatívákban gondolkozunk, és másképp látjuk, mi abban gondolkodunk, hogy ellátásbiztonság, energiaszuverenitás, akkor gyakorlatilag még azt is hozzátesszük, hogy bár fejlődik a zöldtechnológia, de tudjuk, hogy a megújuló energiák esetén szakaszos teljesítés van, tehát úgynevezett zsinóráramot nem tud biztosítani a megújuló energia. A zsinóráram azt jelenti, hogy a nap 24 órájában, mind a hét napon keresztül a Paks által biztosított energia 100 százalékig biztosított, egy megújuló energia ezt nem tudja biztosítani. Tehát ha másképp állunk a dolgokhoz, akkor arra választ kell adnia a társadalomnak, hogy akkor hogyan fogjuk megoldani ezt az energiaimportot, különösen úgy, hogy más tagállamok már előttünk sorban állnak.

Pontosan a másik dolog az atomenergia kapcsán: igen, az az álláspontom, hogy az atomenergia gyakorlatilag 100 százalékig karbonsemleges kérdéskör, és egyébként az Európai Bizottságnak a JRCI, a Joint Research Centre most mondta ki az elmúlt időszakban *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*, hogy az atomenergia teljes mértékben megfelel az Unió környezetvédelmi előírásainak, tehát itt a válasz. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Szintén kettőperces hozzászólásra szót adok Molnár Gyulának, az MSZP képviselőjének. Parancsoljon!

MOLNÁR GYULA (MSZP): Köszönöm szépen. Ha itt lenne Keresztes képviselő úr, azt mondaná, milyen jó, hogy vita van a parlamentben, és nem csak... Szerintem Balczó képviselő úr elmondta a mi álláspontunkat. Mi ebben az ügyben ott voltunk, hogy igen, Paks egy szükséges beruházás arra, hogy abban az esetben, ha...

De ugorjunk már vissza az előző napirendhez, hiszen pont ön mondta, és mi is mondtuk, hogy lázasan kell vizsgálni azt a lehetőséget, hogy hogyan, miképpen lehet alternatív megoldásokat is találni - én ezt próbáltam elmondani. Itt megint visszautalnék az LMP frakcióvezetőjére: ez nem zöldenergia, semmiképpen sem. Valóban, karbonsemleges, de számtalan más problémát felvet, például, mondjuk, a nukleáris hulladékot.

Amit én viszont önnek mondtam, és ezt önöknek is most akkor címezném, hogy nem tudom eldönteni azt, hogy melyik a nagyobb függőség: ha 10-15-20 százalékkal az átmeneti időszakban több energiát kell beszerezniünk a piacról, és vannak esetleg olyan piacok, amelyek ezért nem kérnek olyan sok mindent, mint régen kért a Szovjetunió, vagy pedig az, amit önök csináltak ezzel a hitellel, amelyik lényegesen rosszabb kondíciókkal lévő hitel, mint például az IMF-hitel, amit kritizálnak, vagy amilyen módon most az Európai Unióból hitelt lehet felvenni.

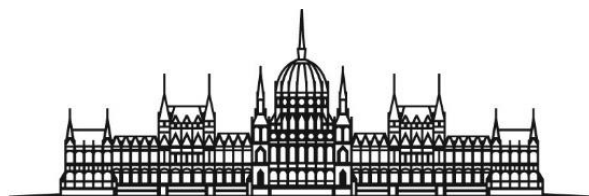
Én arról beszélek, hogy az a puccsszerűen megkötött paksi szerződés, aminek nem tudjuk a részleteit, azt gondolom, sokkal, de sokkal több kárt fog okozni, mint amit ma gondolunk. És nem tudjuk, hogy meg fogjuk-e érni azt, amit ön mondott, hogy sorban fognak állni Magyarországon majd azok, akik vásárolni akarnak tőlünk áramot. Azért én láttam már olyan elemzést - de valóban tudom, hogy ennek nem szabad hinni, hiszen mindenki a saját piaci érdeke szerint tud elemzéseket adni -, hogy pont a környékünkön senkinek nem lesz pont abban a szakaszban szüksége áramra, amikor ez a Paks II. elindul. Nem tudjuk ezt megmondani.

Én arról beszéltem, még egyszer mondom - és nem szeretnék átállni abba a sarokba, ahol azt mondják, hogy atomellenes lobbizás -, hogy sokkal nagyobb függőségnek látom azt a pénzügyi függőséget, amit hoztak. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsorából.)*

(Folytatás 193/2-ben!)

Országgyűlési Napló

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Képviselőtársaim! Megkérdem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Tisztelt Országgyűlés! További felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Steiner Attila jelzésére:)* Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

STEINER ATTILA innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Engedjék meg, hogy tematikusan próbáljak válaszolni az itt elhangzottakra, és talán a legutolsó ponttal, az atomenergia szerepével szeretném kezdeni.

Itt szeretném megfontolásukra javasolni a német példának a tanulmányozását, ugyanis Németország egy nagyon nagy programot hirdetett, az úgynevezett Energiewendét, az energiafordulatot, illetve 2012-ben eldöntötte, hogy ki fogja vezetni az atomerőműveket az energiamixéből. És mit látunk, hogyan sikerült Németországnak ezt megvalósítania? Hát, úgy, hogy növekedett a szén-dioxid-kibocsátása, ugyanis az a helyzet állt elő, hogy a rendszerbiztonságot, az ellátásbiztonságot nem tudta máshogy pótolni, csak a szénerőművek újraindításával, emiatt emelkedett a szén-dioxid-kibocsátásuk, illetve komoly ellátásbiztonsági, problémás helyzetek is kialakultak. Ugyanis a probléma az, hogy Németország jelentős megújulóenergia-kapacitásokkal rendelkezik, de általában ezek a kapacitások nem ott helyezkednek el, ahol a nagy fogyasztási központok vannak.

Magyarul: akár több ezer kilométert is el kell szállítani ezt a megújulótechnológiák által termelt villamos energiát a megfelelő helyre. Viszont ezek a vezeték Németországban sem kerültek kiépítésre, ugyanis nagyon sok állampolgár, amikor a saját kertjét kell felásni, akkor már ő is azt mondja, hogy annyira nem támogatja ezt a programot, úgyhogy jelenleg úgy megy északról délre Németországban a villamos energia, hogy a szomszédos országok hálózatát használva, Lengyelországon és Csehországon keresztül áramolva megy le Bajorországba a villamos energia, és mondanom sem kell, ha nincsen elég villamos energia, mert éppen éjszaka van, és nem fúj a szél, akkor a francia atomerőművekben megtermelt áram is nagyon hasznos természetesen.

Molnár képviselő úr vetette fel a hitellel kapcsolatos kitétséget. Itt két dologra szeretném rávilágítani a figyelmet. Egyrészt eleve már most is Magyarország egy olyan helyzetben van, hogy 20-30 százalékát a villamos energiának importálnunk kell. Ha most a Paksi Atomerőmű kiesne, akkor ez a 20-30 százalékos 60-70 százalékra menne fel, ami igen komoly ellátásbiztonsági kockázatot jelentene. Talán Luxemburnál van a legmagasabb szám Európában, de egy teljesen más mértékű és beágyazottságú országról beszélünk.

Illetve a paksi hitel kapcsán viszont arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy jelenleg Magyarország még semmilyen kamatot nem fizetett a paksi hitelek

után, ugyanis azonnal előtörlesztettük, és az előtörlesztésnek semmilyen költsége nincsen. Úgyhogy azt gondolom, ez a kitétség, amiről itt a képviselő úr beszélt, eddig még nem létezett, és várhatóan a kormányzat értelemszerűen így próbálja majd a jövőben is folytatni ezt az idézőjeles hitelfelvételt, hogy azonnal vissza is törleszti ezt a hitelt. Igazából ez egy biztonsági hálót jelent, ha esetleg olyan kamatok alakulnának ki a világpiacon, hogy nem lehet ilyen kedvezményes hitelhez jutni, akkor legyen ott biztonsági megoldásként ez a hitel, amely viszont nagyon hosszú távú futamidővel rendelkezik.

A bányászati kérdéskörben nagyon sok minden elhangzott, és szeretnék pár félreértést eloszlatni. Itt alapvetően nem nyílt bányászati tevékenységekről van szó, ahol óriási tájsebek vannak, hanem itt konkrétan szénhidrogénkutak mélyfúrásáról van szó. Ez azt jelenti, hogy kvázi egy cső lóg ki a földből, és ezeknek a tájrendezéséről van szó. Itt nem általánosan a bányászatról van szó, hanem ezekről a konkrét esetekről.

Amiatt nagyon fontos ez a javaslat, és azt gondolom, ez egy nagyon kiegyensúlyozott javaslat, mert nem azt mondjuk, hogy ész nélkül nem kell csinálni tájrendezést, hanem azt mondjuk, hogy a bányászati felügyelet háromévente felül fogja vizsgálni, hogy egy adott kút esetében fennáll-e biztonsági kockázat: amennyiben ez a biztonsági kockázat magas, abban az esetben kötelező lesz a tájrendezés, és azokban az esetekben, ahol nem áll fenn biztonsági kockázat, ott még tovább nyitva lehet tartani ezt a kút, és háromévente ez az eljárás megismétlődik, úgyhogy, ha valamelyik kút esetleg biztonsági kockázatot jelentene a későbbiekben, akkor majd a hivatal el fogja rendelni a tájrendezését ezeknek a kutaknak.

Itt az előző vitához kapcsolódva azért szeretném kiemelni, hogy nagyon sok nyugati vállalat is nagy potenciált lát abban, hogy például a geotermikus kutak esetében a vízben például lítiumot lehet kibányászni, és ugye, a lítiumnak most óriási kereslete van a naplemek és az akkumulátorok elterjedése érdekében. Azt gondolom, ez egy nagyon előremutató kezdeményezés, és ha már rendelkezünk ilyen ritkaföldfémekkel esetleg egy geotermikus kútban, és annak értéke van - és úgy tűnik, hogy ez az iparág nagyon jelentős keresletet fog biztosítani az ilyen ritkaföldfémek és egyéb anyagok irányában -, akkor ezzel éljünk, és jó, gondos gazdaként próbáljunk ebből értéket teremteni, és ennek ez a módja.

Úgyhogy én ezt sarkításnak érzem nagyon erősen, hogy itt lobbitevékenység befolyásolja ezt a javaslatot.

(17.50)

Nem, itt arról van szó, hogy amink van, abból próbáljunk értéket teremteni, megőrizni, és lehet, hogy tíz-húsz év múlva lesznek olyan nagyon innovatív technológiák, például a szén-dioxid föld alatti tárolása, ami indokolatlanná teszi azt, hogy egy új kutat

fúrjunk, ha már ott van egy meglévő kút, és azt be kellett betonoznunk azért, mert tájrendezési kötelezettség van. Úgyhogy alapvetően erről szól ez a javaslat, kérem, hogy ilyen szempontból olvassák újra, mielőtt a végső véleményüket kialakítják.

Az ingatlanjog esetleges korlátozása kapcsán, ha jól emlékszem, ezt Balczó képviselő úr hozta föl: itt azt szeretném megerősíteni, hogy semmifajta korlátozás nem áll a szándékunkban. Itt konkrétan arról van szó, ha vannak villanyoszlopok, azon egy villamosenergia-vezeték, mellé egy optikai kábelt is oda lehessen húzni. Konkrétan erről szól a javaslat. Én nem látom ebben, hogy ez miért lenne pótlólagos ingatlanjogi korlátozás.

A Paks II.-projekt-törvény kapcsán: nincsen semmilyen hátsó szándék, alapvetően szeretnénk összhangba hozni az eljárásokat. Itt kétfajta eljárásról van szó: ha valaki vállalkozó szeretne lenni a Paksban, arra van egy eljárás, illetve, ha egy vállalkozói szerződést megkötnek, annak milyen az eljárása biztonsági szempontból. Ezt a két folyamatot szeretnénk összhangba hozni egymással. Abban az esetben, ha minősített dokumentummal kell dolgozni, akkor természetesen a Mavtv.-ben definiált kritériumoknak eleget kell tenni. Abban az esetben, amikor viszont nincsenek minősített dokumentumok, akkor is legyen valamilyen típusú kontroll és ellenőrzés. Erre szolgál ez a jegyzék, és ezt szeretnénk párhuzamosan a két eljárásra összhangba hozni.

Az egyházi rezsicsökkentés kapcsán: ez csak egyházi jogi személyekre vonatkozik. Alapvetően itt van egy sajátos jogszabályi környezet, amely alapján a vallási jogi személyek foglalkoztatásában álló természetes személyek nem tudtak élni azokkal a jogokkal, amivel normális természetes személyek tudnak, és ezt hoznánk összhangba a normál természetes személyek jogaival. Úgyhogy én azt gondolom, hogy ebben sincsen semmilyen olyan problémás aspektus, amit ne lehetne felvállalni. (*Balczó Zoltán: Alapítvány.*) És ez alapvetően csak egyházi jogi személyekre vonatkozik.

A víziközművezeték-adó és a vízi közművek kapcsán nagyon sok minden elhangzott. Ez a passzus alapvetően egy egyértelműsítést és egy kodifikációs pontosítást tartalmaz, és alapvetően a jogalkotói szándékot szeretnénk egyértelműbbé tenni, viszont nem szeretnénk a vitát újraindítani, ami tavaly lefolytatódott. Én azt gondolom, hogy a tavalyi vita, illetve a tavalyi eredmény is sok esetben nagyon komoly segítséget nyújtott sok közművállalatnak. Illetve pontosan, amit képviselő úr említett, például az Alföldvíz esetében egy-két példát felsorolt, az Alföldvíz területről is voltak példák, ott konkrétan 600 millió forintot könnyítést jelentett ez a tavaly évi végi rendezés. Illetve pontosan a vidékieknek segítettünk ebben a javaslatban, nem a nagyoknak; úgyhogy pont fordítva, mint ahogy képviselő úr mondta.

Varga-Damm képviselő asszony példájával kapcsolatban én úgy éreztem, hogy nem tudom, miért nekem célozta ezt a pontot a képviselő asszony, ugyanis

ő alapvetően a Fővárosi Vízművekkel vitatkozik. Úgyhogy Karácsony Gergelyhez kellene fordulnia annak érdekében, hogy megoldást találjunk. (*Szórványos taps a kormánypartok soraiból.*) Amennyiben onnan nem kapna megnyugtató megoldást, akkor pedig javasolom, hogy a magyar energiahivatalhoz forduljon, és ott ki fogják vizsgálni ezt az ügyet.

Illetve még egy dolgot nem értettem képviselő asszony felszólalásában. Egyfajta ellentmondást fedeztem föl abban, hogy egyrészt a vízi közművek oligarchák kezében vannak, másrészt viszont tönkretesszük a vízi közműveket. Úgyhogy itt elég nagy ellentmondás van a képviselő asszony által elmondottakban, de ezt, megmondom őszintén, nem tudtam teljesen követni.

Végezetül, még a távhő kapcsán merültek fel kérdések. Nincsen semmilyen egyéb hátsó szándékunk. Voltak visszaélések, és nem szeretnénk, hogy a távhőkassza kiürüljön, és igen nagy, a visszaélések kapcsán pluszterheket rójon a távhőkasszára. A földgáz esetében vannak hasonló jogszabályi rendelkezések. Úgyhogy alapvetően ezt a helyzetet próbáljuk rendbe hozni, mert tényleg voltak nagyon extrém visszaélések ebben a kérdéskörben. És alapvetően ez nem fog extra terhet jelenteni a távhőszolgáltatók számára, ami számukra nem megfelelő.

A rezsicsökkentésről beszélnék még nagyon röviden végezetül. Én azt gondolom, hogy nagyon érdekes, ha valaki elvitatja a rezsicsökkentés eredményeit, ugyanis konkrétan 2000 milliárd forintot sikerült a családok zsebében hagyni. Ez családonként 170 ezer forintot jelent. És jelenleg is Magyarországon van Európában a legolcsóbb gáz, illetve villamos energia területén a második legolcsóbb villamosenergia-ár.

Azt gondolom, az elég félrevezető, ha egy gáztőzsdének egy napi árat kiragadjuk, és azt próbáljuk a rezsicsökkentéssel összehasonlítani, ugyanis tudnék számtalan olyan napot keresni, amikor viszont sokszorosa volt az adott napi jegyzésár a rezsicsökkentett gázáraknak. És értelemszerűen ott egy egynapos, akkori pontot mutat a tőzsdei ár, itt viszont egy hosszú távú programról beszélünk. Úgyhogy én abban kérném a képviselő hölgyek és urak segítségét, hogy a Brüsszellel folytatott vitáinkban próbáljanak nekünk abban segíteni, hogy meg tudjuk védeni ezt a nagyon fontos programot, amely már eddig is 2000 milliárd forintot hagyott a magyar lakosság zsebében.

Végezetül még Keresztes képviselő úrnak a Karolina-bányával kapcsolatos felvetése. Ott képviselő úr is pontosan azt mondta, hogy 2008-2009-ben nem csináltak semmit a hatóságok. Ugye, 2010-re kellett volna megtörténnie a rekultivációnak, és ezek nem történtek meg. De azt gondolom, hogy ennek a kormányzatnak ehhez vajmi kevés köze van. Jelenleg egy olyan megoldás van folyamatban, illetve történik maga a rekultiváció, és szerintem egy nagyon kedvező megállapodást sikerült a francia céggel elérni, ugyanis négy éven keresztül a francia cég végzi a rekultivációt, és így addig sem az állami pénzt költjük erre a rekultivációra.

Úgyhogy azt gondolom, hogy pontosan a kormányzatnak sikerült egy olyan megoldást találnia, ami ezt a helyzetet fogja tudni hosszú távon is kezelni. Nagyon szépen köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Közép- és Kelet-európai Történelem és Társadalom Kutatásáért Alapítványról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/15985. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést nemzeti napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Schanda Tamás úrnak, az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A XX. század elnyomó rendszereinek nyomai, ha akarjuk, ha nem, ma is rajtunk vannak. A borzalom, a példátlan szörnyűség nemcsak hazánk sorsát pecsételte meg több évtizedre, nemcsak emberek millióinak életét törte meg vagy pusztította el, hanem sebet ejtett a lelkeken, és könnyörtelenül beléjük karcolta máig kitörölhetetlen nyomait.

Két embertelen, a világot sarkából kiforgató, a természet rendezett törvényszerűségeit semmibe vevő, kíméletlen diktatúra pusztításait nem lehet egykönnyen kiheverni. Ha nem nézünk vele szembe, ha nem kíséreljük meg feldolgozni a borzalmakat, és nem emlékeztetünk rá, akkor pedig végképp lehetetlen.

Tisztelt Országgyűlés! Harminc éve a saját kezünkbe vettük a sorsunkat, szabadon élhetünk, szabadon építhetjük hazánkat, erősíthetjük közösségeinket, szabadon is beszélhetünk a múltunkról. A gyalázatot már nem fedhetik el tudományosnak álcázott ideológiai szövegek, de nem is engedhetünk a ma oly divatos relativizmusnak és szerezcsenmosdatásnak.

(18.00)

Elődeink helytállása arra kötelez minket, hogy számot vessünk a múlttal. Bár a két könnyörtelen rendszer a világ szemétdombjára került, nekünk nem szabad elfelejtenünk. Az intézményes gonoszság soha nem mehet feledésbe. Nem felejtethjük a hősokeket, az áldozatokat, de rá kell mutatnunk a tettesekre is, mert ha nem foglalkozunk velük, ha hagyjuk, hogy a kegyetlenséget elmossa az idő, és beszője emlékezetünket a feledés, akkor semmit sem tanulhatunk a gyötrelmekből. Márpedig a történelem jelen van, velünk

és égő bizonyítékként, elég, ha csak a baloldali padsorokra tekintünk. *(Kunhalmi Ágnes megköszöri a torkát.)*

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A több mint húsz éve létrejött Közép- és Kelet-európai Történelem és Társadalom Kutatásáért Közalapítvány hatalmas tartozást ró le, és hiánypótló feladatot vállal magára a történelmi traumák feldolgozásában nemcsak hazai, hanem közép-európai, sőt világviszonylatban is. Ennél jelentősebb szellemi műhely talán nem is alakult az elmúlt 30 évben. Az alapítvány több évtizedes múltja a rendszerváltozás utáni Magyarország nagy sikertörténete. Múltunk ilyen nagy hatású, őszinte és tiszta feltárásában nem találunk hozzá hasonló intézményt.

Tisztelt Országgyűlés! Az alapítvány által működtetett Terror Háza Múzeum világhírű és nemzetközileg is mintaadó intézmény. A 2002-es megalakulása óta több mint 8 millió látogatóval büszkélkedhet. Saját tapasztalatból is tudom, hogy aki egyszer végigmegy a múzeum kiállítótermein, az sosem felejt el az ott látottakat és tapasztaltakat, többé nem fog bedőlni világmegváltó ideológiáknak. Nincs még egy ehhez hasonló intézmény, amely ilyen kendőzetlenül mutatná be a gonoszt, annak kegyetlenségeit, de a megnyomorított életeket és a tiszta hősokeket is. Megmutatja a gyalázatot, lerántja a leplet a bűnösről, bemutatja a magából kivetkőző embert, a szolgálékút és a hóhért. Megemlékezik az áldozatok szenvedéséről is. Fejet hajt a megnyomorított életek és a kiteszített sorok előtt. Rávilágít a hősokekre, azokra, akik ellenálltak, akik nem adták be a derekukat, akik a végsőkig elmentek áldozatvállalásukban. A történelem igazságtételének tekinthetjük, ha a valódi el is maradt, hogy a helytállás és a kegyetlenség is arcot kap itt, minden a helyére kerül. Tisztábban és világosabban látunk. Itt nem lehet tisztára mosni a bűnt.

Tisztelt Országgyűlés! Az alapítvány és az általa működtetett intézmények, mint az említett Terror Háza Múzeum vagy a XX. Század Intézet, a XXI. Század Intézet, illetve a Kommunizmuskutató Intézet ezt a tisztánlátást segíti elő. A szellemi műhelyekben gondolkodásra hívnak. Olyan válaszokat keresnek, és olyan narratívákat fogalmaznak meg, amelyek közelebb visznek közelmúltunk összefüggéseinek megértéséhez. Tudom, hogy vannak, akiknek ez fáj, és akik inkább elfelejtenek a bűnöket. Ők azok, akik folyamatosan támadják az intézményt, akik forrásmegvonásokkal fenyegették, és névváltoztatásra akarták rábírní. Ők azok, akik nem akarják, hogy a magyar emberek megismerjék a múltjukat, talán azért, mert a saját múltjukról is félnek. Attól, hogy minden bűn a felszínre kerül, és nem lehet többé már elleplezni és lemosni magukról. Mindannyian tudjuk a költői kérdésre a választ. Ezért is szomorú, hogy a kommunizmus felett még nem született meg az ítélet, sőt azt tapasztaljuk, hogy a Nyugat egyre megengedőbb ezzel az embertelen rendszerrel szemben. Teheti, hiszen nem kellett átélnie.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Nagy köszönettel tartozunk az intézet vezetőjének, Schmidt Mária

Széchenyi-díjas történészprofesszor asszonynak, aki fáradhatatlan munkával, tevékeny szerepvállalásával és mindig pontos megállapításaival segíti a náciizmus és a kommunizmus bűneivel való szembenézést. Nélküle nem jött volna létre ez a hiánypótló intézmény, és ma sokkal szegényebbek és szellemileg kiszolgáltatottabbak lennének azoknak, akik a kollektív amnéziában érdekeltek. Schmidt Mária bátor kiállása és személyes küzdelmeinek sokasága hozta létre, védte, tartotta meg és állította sikerpályára az intézményt.

Tisztelt Országgyűlés! Szót kell ejtenünk az alapítvány egészen rendkívüli könyvkiadási és kiállítás-szervezői tevékenységéről is, amelynek eredményeképpen az elmúlt 20 évben kiadványok százaiban, tárlatok tucatjaiban dolgozta fel a XX. század totális diktatúráinak történetét. Ez az alapítvány hozta létre hazánk első vidéki holokausztmúzeumát, majd néhány évvel később a hőmezővásárhelyi Emlékpont múzeumot is, később pedig a békéssámsoni Szabadság Házát, amely az ötvenes évek egyik legjelentősebb antikommunista ellenálló-mozgalmának történetét mutatja be. Az alapítványnak köszönhető többek között, hogy Mindszenty József bíboros, hercegprímás szülőháza ma állandó múzeum. Közös múltunk megismertetését hivatottak bemutatni az alapítvány által kezelt Emlékevek programsorozata is, így az 1956-os forradalom és szabadságharc 60. évfordulójának, az első világháború 100. évfordulójának vagy a rendszerváltozás 30. évfordulójának rendezvénysorozatait. Ugyancsak kiemelendő az alapítvány díjalapító tevékenysége, Petőfi-díj, Petőfi-emléklap a helytállásért, amelynek eredményeképpen az antikommunista küzdelem meghatározó alakjai kaptak méltó elismerést. Nincs olyan szellemi műhely ma hazánknak, amely az elmúlt húsz évben több hazai és nemzetközi társadalomtudományi konferenciát, kerekasztal-beszélgetést szervezett volna, és nemzetközileg is ekkora ismertségre és elismertségre tett volna szert.

Tisztelt Országgyűlés! Schmidt Mária szavai örökérvényűek: „Mi, magyarok tiszteljük a hőseinket. Szívünkbe zárjuk az áldozatokat, és soha többé nem engedjük, hogy bárki elvegye a hazánkat, a függetlenségünket, a szabadságunkat és a derűnket. Szabadok vagyunk, ezért nem kesergünk a múlton, és nem szorongunk a jövő miatt. Megőrizzük szívünkben mindazokat, akik nemzetünk hihetetlen csodáit véghez vitték. A ma fiataljainak pedig elég annyit mondanunk: ahol a hőseket nem felejtik, mindig lesznek újak.”

Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt fekvő törvényjavaslat azt a célt szolgálja, hogy ez a páratlan szellemi műhely korszerű keretek között, biztos alapon működjön tovább. A törvényjavaslattal a XX. századi totális diktatúrák bűneit feltáró kutatómunka és az alapítvány által fenntartott szervezetek működése és kutatótevékenységének szabadsága hosszú távon is biztosított lesz. Éppen ezért arra kérem önöket, hogy a törvényjavaslatot a szavazatukkal támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

(18.10)

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként Megadom a szót Vinnai Győzőnek, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, jegyző úr. Parancsoljon!

DR. VINNAI GYŐZŐ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Szeretném önnek mint történész is megköszönni ezt a nagyobb ívű bemutatást, hiszen Magyarország XX. századi történelmében a borzalmas diktatúrák erős nyomot hagytak, és 1989-90 után nem került sor ennek a teljes bemutatására, egyáltalán a valódi bemutatására. Hiszen nyugodtan állíthatjuk, akik források között éljük az életünket, hogy a megírt és a megélt történelem... - mert a történelem az emberek, az emberiség, országok, nemzetek története, ahogy az emberek megélik, és ahogy a történészek megírják a források felkutatásával, rendszerbe állításával, azzal a logikával, amely következtetésekre ad lehetőségeket. A kettő akkor hiteles, mert a kettő nem eshet egybe, az egyik szubjektív, a másik objektivitásra törekszik, de ha a kettő közel van egymáshoz, akkor a társadalom többsége úgy gondolja, hogy hiteles az a történelmi kép.

Na most, ez a történelmi kép nem volt hiteles a rendszerváltozás előtt és még utána is nagy hiányokat mutatott. Úgyhogy én is azt mondom, hogy köszönjük meg a Közép- és Kelet-európai Történelem és Társadalom Kutatásáért Alapítványnak, nevezetesen Schmidt Máriának is, aki a Terror Háza főigazgató asszonya, hogy erre az objektivitásra törekedett.

Több más történészi iskola is van, több más kutatóintézet is, de egyetlenegy sincs, amely ilyen következetesen vállalta volna, hogy mi történt Magyarországon a második világháború után. Hogyan jutottak hatalomra a kommunisták, hogyan történt meg a magyarországi németek tragédiája 1945 után, hogyan történt meg a felvidéki magyarság tragédiája? - amit úgy álcáztak, még én is így tanultam, hogy magyar-csehszlovák lakosságcsere-egyezmény, amely hazugság volt, mert nem önkéntesen, hanem erőből történt ez a kitelepítés.

Tudják, én egy olyan vidékről jövök, ahová felvidéki magyarokat telepítettek, a Nyíregyháza környéki bokortanyákba, és onnan pedig a CSAB, a Csehszlovák Áttelepítő Bizottság csábította az ottani szlovákokat, és óriási egyéni tragédiákat láttam, hogy elvették a földjeiket, házaikat, 50 kilós csomaggal kellett idejönni, és itt teljesen idegen és más környezetbe kerültek. Ezeknek a feltárása és a mai fiatal generációk számára történő hiteles bemutatása, azt hiszem, hogy mutatja, hogy az alapítvány és azok a kutatóintézetek... De hogy ne csak erről beszéljünk, hanem öt kutatóintézetet hozott létre a közalapítvány: a XX. Századi Intézetet, a XXI. Századi Intézetet, a Kommunizmuskutató Intézetet, a Habsburg Történelmi Intézetet - hiszen sokáig a Habsburgokkal együtt voltunk, az

osztrákokkal - és a Kertész Imre Intézetet, hogy a lehető legtöbb szempontot vegyük figyelembe a XX. századi magyar történelem újraakasztása kapcsán.

Ahogy államtitkár úr is mondta, azért szeretnénk a közfeladatot ellátó közérdekű alapítvány minősítést adni és vagyonjuttatással ennek a közalapítványnak a munkáját garanciák közé tenni, hogy ne legyen napi politikai harcok áldozata. *(Arató Gergely nevetve: Ó, hát semmiképpen!)* Ne lehessen! Igen. *(Arató Gergely Ez után a beszéd után!)* Arató képviselőtársam, ezen lehet nevetni, lehet mosolyogni... *(Arató Gergely: Ócska kormánypropaganda! Miről beszél?)* Milyen kormánypropaganda? Nem is foglalkozom ezzel, tovább mondanám a közcélokat.

A kommunizmus és a közép-kelet-európai diktatúrák XX. századi történetének hiteles feltárása és bemutatása, egy korszerű történelemszemlélet alapjainak kidolgozása - mert nem csak egyfajta történelemszemlélet van. Igenis van egy nemzeti szuverenista történelemszemlélet, amely konzervatív eszmei alapokon nyugszik. *(Arató Gergely: Jobb lenne, ha tényeken nyugodna!)* Ez nem propaganda, ez ténykérdés. De ezeket a ténykérdéseket oktatófilmekkel, dokumentumfilmekkel, kiállításokkal, tudományos könyvek publikálásával, pedagógiai segédanyagok készítésével kívánjuk elérni, hogy minél több fiatal, de nemcsak fiatal, de elsősorban a fiatal nemzedékek értsék, hogy mi történt ott. Igenis, ha más tragédiák esetében lehet ezeket az oktatási tevékenységeket folytatni, akkor itt is akár felnőttképzési tevékenységgel, közhasznú kampányokkal is közelebb viesszük a fiatal generációkhoz, a fiatal nemzedékekhez a XX. századi magyar kommunisták borzalmaival.

És szeretnék még valamit mondani, mert programok is vannak itt, számtalan program. Hallottuk az előterjesztő exorzéjából, hogy több száz könyv publikálása, több tucat önálló kiállítás megszervezése, ösztöndíjprogramok, új emlékhelyek, amelyeket államtitkár úr nevesített is. De hadd mondjam én, aki egyetemi oktatóként több mint három évtizede tanítom a XX. századi magyar történelmet: akkreditált pedagógusképzéseket valósított meg az alapítvány. Ez nem propaganda, képviselőtársam. *(Arató Gergely: Nem, dehogyis!)* Húszezer jelentkezővel - önnek persze ez nem számít.

Rendhagyó történelemórák. Több mint 15 ezer diák vett részt. Teljes emlékévek lebonyolítása, az '56-os forradalom és szabadságharc 60. évfordulója kapcsán. Vagy akár említhetném az első világháborús centenáriumi megemlékezésorozatot, vagy éppen a rendszerváltoztatás tiszteletére szervezett programorozatot.

Tisztelt Képviselőtársaim! A vagyonkezelői státusz elnyerése különösen fontosnak tűnik egy olyan időszakban, amikor a múlt és a jelen értelmezéséért folyik a küzdelem. Globális jelenség, hogy a kommunista korszak erőszakos és kizárólagosságot követelő eszméit - amelyek nemzetidegenek, hagyományellenesek - megidéző erők szeretnék megakadályozni, hogy egy ilyen történelemszemlélet kialakuljon. Egy

szuverenista és ez esetben egy magyar szuverenista történelemszemlélet meghonosítására tett a közalapítvány kísérletet, és ahogy államtitkár úr mondta, őszinte szívvel csatlakozom. Az egyik legsikeresebb időszak az a 22 év '99-től, a több mint húsz év, több mint két évtized, amely rengeteg munkával ezt az időszakot, az 1945 utáni, ahogy régen mondták, vagy a második világháború utáni történetet bemutatta úgy, hogy a tetteseket megnevezte, úgy, hogy a rettegett *(Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól.)* Andrassy út 60.-ból Terror Házát csinált, ahol meg lehetett nézni, hogy mi is történt. És igen, a Terror Háza Múzeum léte lelki, szellemi elégtételt szolgáltatott a diktatúra sok százezernyi megkínzott áldozatának.

Tudják, amikor Rákosi hazajött Moszkvából... *(Nacsa Lőrinc: Nem haza!)* - idézőjelbe haza. Pont ezt akarom mondani, hogy idegennek érezte magát itt. Ez nem az ő hazája volt. Idegenek voltak Magyarország új urai, és semmit nem jelentett nekik Magyarország és a magyar nemzet. *(Arató Gergely: Zsidózol is egy kicsit? Nagyon jó. Méltó vagy a Terror Házához. - Arató Gergely elhagyja a termet.)* Ezért a totális diktatúrák rémtetteivel szemben fellépő embereket hősöknek nevezzük, sokszor életáldozatot hozott hősöknek. Kérem önöket, támogassák ezt a törvényjavaslatot. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. A következő vezérszónokunk Ander Balázs képviselő úr, a Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka. Parancsoljon!

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Azzal kapcsolatban, amit a XX. századi totalitárius diktatúrákról, az áldozatokról elmondott ott fenn, a pulpituson, én magam maximálisan azonosulni tudok. Különösen fontos, hogy a világtörténelem legnagyobb tömegsírját produkáló, gyilkos ideológiával kapcsolatosan, a kommunizmussal kapcsolatosan, ami százmillió halottat hagyott maga után, tisztán lássunk. Ezért kissé bajban vagyok, mert ez a törvényjavaslat nyilvánvalóan nem erről vagy nem csak erről szól.

(18.20)

Az elmúlt napok során megtapasztalhattuk, hogy valójában miről is szól a közfeladatot ellátó közérdekű vagyonkezelő alapítványok története. Arról, hogy 1750 ingatlant adtak át tulajdonképpen a haverok által felügyelt kuratóriumoknak, MOL-részvényeket, Richter-részvényeket, földbirtokokat, kastélyokat, kikötőket, több mint ezermilliárd forintot vagyont. És hogyha ezt is hozzátesszük a történelethez, akkor sajnos egészen más hangvételben is kell erről az egész törvényjavaslatról megnyilatkozni.

Tehát, ha csak arról lenne szó, amit ön a kommunista diktatúrával kapcsolatban elmondott, azt megtapsolnám; azt mondanám, hogy igen, önnek igaza van. De azért egy kicsit másról szól ez a történet, és

engedtessek meg, hogy messzebből kezdjek, egy délsomogyi faluból, még 2008-ból, egy lakossági fórumról, ahol egy idős hölgy azt mondta, hogy én ne Mészáros Lőrincezzek, mert Mészáros Lőrinc csak a nemzet vagyonát védi a vörösökkel szemben, de majd visszadja. Hát, valami ilyesmit mondott Hubay György is, hogy erre az egészre azért van szükség, hogy soha ne kerülhessen idegenek kezébe ez a vagyontömeg.

És akkor itt most előjöhet az a szakállas vicc is a szocializmus évtizedeiből, amikor arra a kérdésre, hogy mi a konyak, azt felelték, hogy: a konyak az az ital, amit a munkásosztály, illetve a parasztok választott képviselőikön keresztül fogyasztanak. Akkor, ha ezt a vagyontömeget nézzük, akkor fel kellene tenni a kérdést, hogy mi a Cartier óra, mi az ilyen-olyan márkájú gyémánt karkötő meg gyémántgyűrű. Erre azt lehetne válaszolni, hogy az az ékszer, amit az Orbán Viktor vagyonnyilatkozatából kihagyott strómanok, oligarchák új feleségei a csuklójukon viselnek. Igen, államtitkár úr, lehet sóhajtozni, a valóság azonban ez is. *(Nacsa Lőrinc felmutat egy dokumentumot: Képviselő úr, Terror Háza... - Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól.)*

A Terror Háza. A legelső élményem a Terror Házában egy katartikus látogatás volt, és engem mint történelem szakot végzett fiatal bölcsészt, valóban meghatott és megérintett mindaz, amit ott láttam. Viszont, még egyszer mondom, nem szabad elfelejteni azt, hogy a közérdekű vagyonkezelői alapítványok története egészen másról szól. A Közép- és Kelet-európai Történelem és Társadalom Kutatásáért Alapítvány egy intézményhálózat, nemcsak a Terror Háza Múzeum, nemcsak a Habsburg Történelmi Intézet, nemcsak a Kertész Imre Intézet, nemcsak a Kommunizmuskutató Intézet, nemcsak a XX. Század Intézet, de ott van, mondjuk, a XXI. Század Intézet is, és hogyha valaki veszi arra a fáradságot, hogy megnézzé, mondjuk, a honlapjukat, akkor mi jön szembe? G. Fodor Gábor új könyve, Az Orbán-szabály. És hogyha erre most azt mondom, hogy valójában kormányzati fideszes propaganda folyik állami pénzből, akkor nem hiszem, hogy ezt meg tudnák önök cáfolni, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim. *(Nacsa Lőrinc: Én meg tudom!)* Hát, próbálják meg, nyilván megvan a maguk narratívája is az egészsel kapcsolatban!

Viszont azt mondjuk, hogy amikor átadják az alapítói jogokat a kuratóriumnak, és elérik azt, hogy a bíróság ezt az alapítványt is, ezt a közalapítványt is közérdekű vagyonkezelő alapítványként vegye nyilvántartásba, akkor újfent csak azt tudom hangsúlyozni, hogy itt másról fog szólni a történet. Mert az odáig rendben van, hogy történelmi, politikai és társadalmi hatásokat vizsgálunk a XX. század diktatúráival kapcsolatban, és a kommunizmus történetét még inkább fel kívánják tárni, legyen így, de még egyszer és sokadjára: másról is szól ez a történet.

Azt mondják, az szerepel a törvényjavaslatban, hogy pártpolitikai viszonyokon felülemelkedő célokról lesz itt szó. Hát, az előbb utaltam itt valamire,

mondjuk, akkor a XXI. Század Intézettel, illetve az ot-tani think tankkal kapcsolatosan. Hát, hogyha valami nem pártpolitikai célokon felülemelkedő, akkor többek között talán az ő ténykedésük is. Ha ennyire a kommunizmust akarják kutatni, akkor bizony kutathatják a Fidesznek a történetét is, hiszen a Fidesz, mondjuk ki: egy neobolsevik párttá vált. *(Nacsa Lőrinc jelzésére:)* Tudom, nem tetszik; Nacsa képviselőtársam, látom, ráncolja a homlokát. Igen, egy neobolsevik, feudális elemekkel átszótt párttá vált a Fidesz. És bizony, sok NER-sevik potentát viselkedéséért bizony már a kádári kor vége felé egynémely normálisabb párttitkár szégyellte volna a képét!

Vegyitizta bolsevizmus az, amit sok esetben önök megvalósítanak, és hogyha ennyire a kommunizmust akarják kutatni, akkor egyébként hivatkoznék az általam is sok szempontból kedvelt Komvendég Zsuzsannára, aki a hálózat kutatásban, a kommunista hálózatok kutatásában ért el vitathatatlan érdemeket. Mit is mondott ő? A kommunizmus arról szólt, hogy a nemzet teljes vagyona fölött egy szűk elit rendelkezett. Kormánypárti képviselőtársaim, akkor most miről is van szó? Nem ugyanezt másolják, más vonatkozásban? Hát, dehogynem! Elmondtuk az elmúlt napokban ezzel kapcsolatosan tulajdonképpen mindent, a saját narratívánkat, ellenzéki narratívánkat is, ilyen vagy olyan hangsúllyal, ilyen vagy olyan vehemenciával, hogy tulajdonképpen egy párhuzamos narancsállam kiépítése az, ami itt zajlik a szemünk előtt, hogy nagyüzemi privatizációról van szó; vagy akkor lehetne itt a PPP-rendszert egy kicsit átformáló és pofátlan, perverz privatizációról beszélni.

Vagyonkimentésről beszéltünk. A '22 utáni időszakra készülve Orbán Viktor készül arra, hogy valahogy ezt a feudális, hűbéri, familiáris hálózatot el kell tartani, és továbbra is etetni kell a NER-sevik nagycsapatukat. Beszéltünk arról, hogy itt egy korrump rendszer üzemeltető rablóbanda érzi azt, hogy lehetséges vége lesz a dolce vitának, és ki kell menteni ezeket a vagyonelemeket. Elnök úr, engedje meg, hogy kiváló képviselőtársamra, Brenner Kolomanra hivatkozzak, akinél olyasmit olvastam, hogy Magyarország államformája alapítvánnyá változott. Igen, alapítvánnyá változik ilyenformán, amelynek az élén egy főkurátor, Orbán Viktor áll.

És még valamit, Nacsa képviselőtársam és államtitkár úr, önök képviselik a kormánypárti oldalt itt, ezen önök által oly magasztos szavakkal illetett törvényjavaslat vitája során. Hát, hogyha ennyire szívükön viselik a kommunizmus ügyét, akkor szeretném megkérdezni, hogy mondjuk, az állambiztonsági múlt átláthatóvá tételével kapcsolatosan hogy a fenébe fordulhat elő most, 2021-ben is, hogy mondjuk, Keresztes képviselőtársam azt mondja, hogy 23. alkalommal kell hogy majd beterjesszék az ügynöklisták nyilvánosságáról szóló javaslatot?! És meg kell kérdeznem, hogy hol van akkor, mondjuk, vagy hol volt egy lusztrációs törvény. 11 éve kétharmaddal uralkodnak. Ha úri kedvük úgy tartotta, akkor kivételes eljárásban, szakmai, politikai és társadalmi egyeztetést

mellőzve, egyetlen nap alatt keresztültapostak bármit a parlamenten. Még egyszer megkérdezem: hol van a lusztrációs törvény, hogyha ennyire ódzkodnak, ennyire borzonganak a kommunistáktól?

Hát, sehol! Valószínűleg azért nem, mert jó néhány elvtársat az önök padsoraiban is érintene és kényelmetlenül érintene mindez. De akkor fel kell tennem a kérdést: hogyan lehet a diktatúra titkaira demokráciát építeni? Sehogy. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a DK és a függetlenek padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. A következő vezérszónokunk Nacsa Lőrinc képviselő úr, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónoka. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Amikor életemben először gyermekként, kevés történelemtudással ellátogattam a Terror Házába, csak pár éve tanultunk akkor az iskolában történelmet, és a XX. század szörnyűségeihez még nem jutottunk el, akkor teljességgel ledöbrentett, és hosszú napokig-hetekig foglalkoztatott az, amit ott láttam.

(18.30)

Otthon is számos történetet hallottam, hiszen apai nagyapám műegyetemista nemzetőr volt 1956 idején, ki is rúgták emiatt az 1956-os forradalom és szabadságharc idején - hogy Arató Gergely is értse, neki ellenforradalom. *(Arató Gergely közbeszól.)* De az a helyzet, hogy az a látogatás, amikor először a Terror Házában jártam, nagyon mélyen megérintett. Az dolgozott bennem tizenéves gyerekként is, hogy ezt minden magyar embernek látnia kell. Minden magyar embernek látnia kell azt a szörnyűséget, amit a nyilas és a kommunista diktatúra művelt ezzel az országgal, művelt a benne lakó emberekkel, művelt a közösségekkel és egyébként számtalan, nekünk rokonainkkal, barátainkkal, felmenőinkkel és az egész magyar társadalommal.

Nagyon örültem annak, hogy program lett ebből, és diákok százezrei, sok-sok millió látogató Magyarországról és külföldről jutott el az elmúlt húsz évben a Terror Háza Múzeumba, és láthatta és hallhatta azokat a felvételeket, láthatta azokat a képsorokat, elolvashatta azokat az információkat, ami Magyarország egy nagyon csúnya, vészterhes időszakáról szól.

Emlékszem arra is persze, hogy 2002 után a Medgyessy- és Gyurcsány-kormányok hogyan próbálták anyagilag ellehetetleníteni a Terror Háza Múzeumot *(Arató Gergely közbeszól.)*, hogy ne emlékeztessen egy számukra nyilván kínos időszakra. A Kereszténydemokrata Néppárt képviselőjeként szólhatok most az Országgyűlésben, a magyar Országgyűlésben lévő egyetlen történelmi párt, amely párt nagyjait, az elődeinket mind a nyilas, mind a kommunista diktatúra, mind a fekete, mind a vörös diktatúra üldözte és

börtönbe zárta, emigrálásra kényszerítette, ellehetetlenítette, és még a kékcédulás választásokkal el is csalták előlük a választást és a választási győzelmet.

Az egyetlen történelmi pártként - hacsak az MSZP nem tekinti magát annak itt a jogutódlással, a kommunista párt jogutódlásával nem tekinti magát történelmi pártnak - azt tudjuk mondani, hogy emlékezni kell azért, hogy emlékeztessünk. Soha nem szabad elfelejteni azokat a szörnyűségeket, soha nem lehet elfelejteni azokat a bűnöket, amelyek megtörténtek, és amelyek olyan ideológiák által történtek meg, amely ideológiák újra erőre kapnak a mostani világunkban. A relativizálásra gondolok, arra gondolok, hogy európai uniós vezetők Marx-szobrokat koszorúzhatnak hivatali idejük alatt; hogy magyar parlamenti párt elnöke szovjet lánynak nevezi magát a közösségi médiában. Arra gondolok, hogy folyamatosan a kommunizmus bűneinek relativizálása megjelenik nemcsak a magyar, de az európai közéletben is, és azt gondolom, hogy ez egy veszélyes irány.

Az 1956-os forradalom 60. évfordulójára készült ünnepségsorozat, emléksorozat, kiállításorozat, amikor már felnőttként, politizáló emberként tekinthettem meg, az is egy mély benyomást tett rám. Furcsa így kimondani, hogy erre a nagyszabású rendezvénysorozatra és az emlékkiállításra az 1956-os forradalom és szabadságharc 60. évfordulóján került sor, erre azt is mondhatjuk, hogy az nem is olyan kerek szám. Persze, mert az 50. évfordulón Gyurcsány Ferenc úgy döntött, hogy lovasrohamot vezényel a saját népe ellen. *(Arató Gergely közbeszól.)* Nem éppen a múzeumba járás ideje volt az, amikor kardlapoztatta a saját állampolgárait és a szemüket kilövette. Pontosan tudjuk, hogy ezért nem az 50. évfordulón tudtunk megemlékezni méltó módon az '56-os hősookról, a pesti srácokról, mert '56 ötvenedik évfordulóján is vér folyt Budapest utcáin Gyurcsány Ferenc miatt.

Ezért a 60. évfordulón történt meg az a nagyszabású rendezvénysorozat és emlékkiállítás, ami szintén nagy hatással volt rám, és azóta is ismeretségi körben, ismerős tanárok, diákok, iskolaigazgatók körében mindig elmondom, hogy 10.-es, 11.-es diákokat egy osztálykirándulás keretében el kell vinni a Terror Házába Budapestről is, vidékről is és határon túlról is. Egy szimbolikus, fontos és mélyen húsba vágó kiállítás az, amit meg kell ott nézni. Talán a legerősebb jelenete a Terror Háza kiállításának az átöltöző szoba. *(Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól.)* Most van egy kihelyezett tagozata, a Jobbik frakcióirodája éppen, az átöltöző szobának, de mégiscsak azt láthatjuk, hogy hogyan lettek nyilasokból kommunisták egy pillanat alatt, ahogy az érdekeik úgy kívánták.

Köszönetet kell mondani Schmidt Mária főigazgató asszonynak a koncepció megtervezéséért, a kemény munkáért, hiszen a Terror Háza az elmúlt harminc év magyar emlékezetpolitikájának a legsikeresebb projektje. Megalapozta az elmúlt harminc évben azt az emlékezetpolitikát az időszakos és állandó kiállításokon keresztül, a könyvkiadásokon keresztül, az

egész Terror Háza-konceptción keresztül, és szimbolikus helyen is található a Terror Háza, az Andrássy út 60. alatt, ami a nyilaspárt székháza volt, aztán az ávo és az ÁVH székháza volt később az Andrássy út 60., rengeteg ember szenvedését okozta, rengeteg ember halálos ítéletét mondták itt ki, rengeteg ember koncepció perét készítették itt elő.

Azt gondolom, hogy kiemelten fontos, mondhatjuk, társadalmi közfeladatot lát el a Terror Háza Múzeum azzal, hogy emlékeztet, azzal, hogy felkiáltójelként tartja magunk előtt, az egész magyar társadalom előtt a múlt bűneit, és emlékeztet arra, hogy a szabadságunkért mindig meg kellett küzdenünk, ezért most is meg kell küzdenünk. És emlékeztet arra, hogy torz, gyilkos ideológiáknak sosem szabad teret engedni sem ebben az országban, sem az egész világon.

Nagyon fontos, hogy nemcsak szellemi, hanem lelki emléket is állít a XX. század totális diktatúrái kegyetlenül és ártatlanul kivégzett, megkínzott és meggyalázott áldozatairól. Különösen fontos ez a tevékenység, az emlékeztetés napjainkban, amikor azt láthatjuk, hogy kíméletlen és folyamatos támadás folyik egész Európában és globális szinten is a kereszténység, a nemzeti szuverenitás, az életpártiság, a család és a nemzeti kultúra ellen. Ha nem teszünk meg mindent, hogy megvédjük értékeinket, akkor nagyon könnyen eljőhet újra az a kor, amikor ismét megkérdőjelezzük és relativizálják a totális diktatúrák rémtetteit.

Láthatjuk azt, hogy ez a relativizálás elkezdődött, erre az útra ráléptünk, minden erőnkkel harcolni kell a relativizálás ellen, a bűn, az csak bűn marad. Emlékeztetni kell fiatalokat, időseket, mindenkit ebben az országban, hogy ilyen Magyarországon még egyszer nem történhet meg.

Külön köszönöm államtitkár úr expozéját, bevezetőjét, ahol koncepcionálisan, az aktuális kérdésektől elrugaszkodva mondta el a Terror Háza és a mögötte felvonultatott koncepció lényegét. Én kifejezetten ajánlom képviselőtársaimnak, hogy olvassák el a Terror Háza kiadványait, olvassák el azokat a könyveket, amelyek a múzeum és a körülötte működő intézetek gondozásában megjelentek az elmúlt évtizedekben, hiánypótló szellemi munka, önök is tanulhatnak belőle. Értékekkel felvértezve fontos kérdésekről szólnak ezek a kiadványok, ezek a könyvek, mindenkinek csak ajánlani tudom, hogy olvasson bele, tanuljon belőle, mert a múlt bűneiből, a múlt hibáiból és persze a múlt hőstetteiből is számos helyen, számos módon van lehetőségünk és kötelességünk tanulni.

Önök itt felhasználják mindenféle politikai támadásra ezt a témát, a Terror Háza Múzeum témáját, természetes, hiszen önök el akarták lehetetleníteni a múzeumot, önök anyagilag ki akarták fosztani (*Arató Gergely közbeszól.*), önök azt szerették volna, ha ez a múzeum szépen csendben bezárja a kapuit azért, hogy rázárjuk az ajtót a múlt rémtetteire. Csak az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy az önök projektje, az önök kísérlete kudarcba fulladt,

mert nem lehet elhallgattatni a múlt rémtetteit, nem lehet elhallgattatni a múlt bűneit. Tárjuk szélesre az ajtót, a Terror Háza Múzeum és a körülötte működő intézetek, szellemi műhelyek megkapják a szükséges támogatást ahhoz, hogy szélesre tudják tárni az ajtót, és mindenkit emlékeztethessenek, és folytathassák azt a szellemi munkát, ami az elmúlt harminc év legfontosabb emlékeztetpolitikai tevékenysége, és azt remélem, hogy számos hasonló színvonalú könyvet, kiadványt, kiállítást, rendezvényt fogunk látni a következő időszakban, mint amit az elmúlt húsz évben a Terror Házától hallhattunk. S azt remélem, hogy ezeken a rendezvényeken, könyvbemutatókon, kiállításokon néha-néha csendben, akár inkognitóban egy-egy baloldali képviselővel is össze lehet majd futni.

Természetesen a Kereszténydemokrata Néppárt támogatni fogja ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

(18.40)

ELNÖK: A vezérszónoki kör következő felszólója Kunhalmi Ágnes, az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka. Képviselő asszony, öné a szó.

KUNHALMI ÁGNES, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt elnök úr, nagyon szépen köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Hát, mi ne mondjak, Nacsa képviselőtársam, én elhiszem, hogy nagyon utálja és gyűlöli a kommunistákat, és azt is elhiszem, hogy a Fidesz is mélyesen megveti és gyűlöli a kommunistákat és a kommunizmust is, de akkor legyenek kedvesek, ezt a mély gyűlöletüket a jelenlegi kínai kommunista vezetéssel is közöljék (*Dr. Varga-Damm Andrea: Így van!*), vagy talán a vietnámmal. Ne bolondítsák itt a népeket! A Kínai Kommunista Párttól veszik azt a vakcinát, a kínai vakcinát, amire én is azt mondom, hogy adassa be mindenki magának, mert bármelyik vakcina jobb ma Magyarországon, mint a lélegeztetőgép és a halál, de akkor ezt legalább tisztázzuk. Valószínű, ennek a törvényjavaslatnak egyébként az egyik célja - és majd fogok beszélni a végén a többi esetleges céljáról -, az egyik célja biztos az, hogy önök jelezzék a hazai jobboldali, fideszes szavazóknak azt, hogy a kínai kapcsolataik ellenére mégis egyébként antikommunisták.

De most térjünk rá egy pillanatra és pár perc erejéig magára a törvényjavaslatra! A jelenlegi közalapítvány Schmidt Mária alapítványa, mely többek között a Terror Háza Múzeumot is működteti. Az alapítványhoz tartozik továbbá a XX. Század Intézet, a XXI. Század Intézet, a Habsburg Történelmi Intézet, a Kommunizmuskutató Intézet és a Kertész Imre Intézet is. A törvényjavaslat elfogadása után viszont a következő lépés az új, átkeresztelt alapítvány állami vagyongazdálkodásához való juttatása lehet. Ezek az esetleg átkerülő vagyonelemek így kikerülnek, kikerülhetnek az állami ellenőrzés alól. Teljesen világos, hogy annak érdekében,

hogy hatalomváltás esetén az esetlegesen juttatandó állami vagyon kezelése is a jelenlegi berendezkedés érdekében és érdekkörében maradjon, továbbra is a kormányhoz hű embereket kell az alapítványok vezetésébe juttatni, és őket leválthatatlanná kell tenni.

Egyébként tudjuk, e kuratórium tagjai ezen alapítvány esetében is maguk döntenek a megüresedő helyek feltöltéséről. A jelenlegi közalapítvány kuratóriumi elnöke Kapronczay Károly, tagok: Schmidt Mária, Láncki András, Farkas Anikó, Martonyi János. Azt hiszem, hogy senkinek sem kell őket bemutatnom ma Magyarországon. Korábban szintén tagja volt a Fidesz egykori EP-képviselője, Szájer József is, aki a botrányának kirobbanását követően távozott a kuratóriumból, egyébként teljes mértékben a közéletből is mostanra.

Nézzük az előzményeket! 2019 óta a kormány döntő jelentőséget tulajdonít a közalapítványi formának. Az első fecske a budapesti Corvinus Egyetem volt, amelynek fenntartására a kormány előbb alapítványt hozott létre, majd két lépésben ennek ajándékozta a MOL és a Richter állami részvényeinek 10-10 százalékát. Ezt követte a csak nevében hasonló Matthias Corvinus Collegium feltőkésítése. A jövő nemzedékek elítőképzőjének megálmodott káderkeltetőt működtető alapítvány szintén kapott 10-10 százalékos MOL- és Richter-részvényt. Mindez 2020-ban történt, és a két alapítványnak juttatott állami vagyon közel 600 milliárd forinttal rövidítette meg közös nemzeti vagyonunkat. A Transparency International Magyarország már akkor tiltakozott e lépés ellen.

Azóta felgyorsultak az események, és még az államnál maradt MOL- és Richter-részvények, számos további egyetemi épület, de ménesbirtokok és egyéb ingatlanok is kikerülnek a közvagyonból. Nem véletlen, hogy az újfajta alapítványokra nem vonatkozik a gazdasági tevékenység tilalma. Csak ha ez a tilalom nem érvényesül, akkor valójában nem beszélhetünk a fogalom klasszikus értelmében alapítványról. A jogi forma, amit a kormány most tervez létrehozni, tulajdonképpen minden, csak nem klasszikus értelemben vett alapítvány. Mi sem jellemzőbb, mint hogy a törvényjavaslat, miközben arra kötelezi a közfeladatot ellátó, közérdekű vagyonkezelő alapítványokat, hogy a nekik juttatott állami vagyont fordítsák a közfeladatra, illetve a közérdekű célra, megengedi, hogy a piaci magánbefektető elvével összhangban gazdálkodási tevékenységét végezhesse. Mivel közvagyonról van szó, a vagyonkezelés közfeladat. Az állam a közfeladatokat a jelenleg hatályban lévő államháztartási szabályozás értelmében elsőrendűen költségvetési szervek útján látja el. Minden más megoldás, így például az államháztartáson kívüli szervezetek bevonása csak kiegészítő jelleggel megengedett.

E törvényjavaslat célja sem más, mint egy párhuzamos, illetve úgynevezett mélyállam kiépítése, melynek végső célja a demokratikus akaratnyilvánítás korlátozása, végső soron Magyarországon a politikai váltógazdaság teljes ellehetetlenítése. Egy következő választáson győztes kormány, amely bírja a társadalom

többségét, annak a politikája nem fog tudni érvényesülni, azt akarják, hogy ne tudjon érvényesülni.

A Fidesz a közvagyon eltüntetésével próbálja meg a saját túlélését bebetonozni, mindezt mindannyiunk közös értékei kárára. A kormány egyértelműen és nagyon világosan arra törekszik, hogy amit most az alapítványoknak ad, azt a következő kormányok egész egyszerűen ne vehessék vissza. Ez mélyen antidemokratikus lépés, ha egyáltalán a demokrácia kifejezése és fogalma jelent még önöknek valamit ma Magyarországon. Ez Nacsa úr és államtitkár úr szavaiból is kitűnt számomra, egyben a jobboldali ideológia hegemóniájának megerősítését, mondhatnám, kizárólagossá tételét is célozza, miközben megszüntették az 1956-os Intézetet, és mindent megtesznek a Politikatörténeti Intézet ellehetetlenítése érdekében is. Azokat az intézményeket teszik tönkre, ahol történelemhamisítás nélkül folyt a kutatás, és hoznak létre egy olyan intézetet, ahol ennek az esélye bizony nagyon nagy.

Tehát messze nem arról van szó, hogy egyfajta közös nemzeti emlékezetpolitikánk legyen, hogy közösen ápoljuk a múltat és közösen nézzünk szembe a múlt szörnyűségeivel, messze nem erről van szó. Ez csak a jobboldal emlékezetpolitikája, a jobboldal emlékezetpolitikájának, a Fidesz emlékezetpolitikájának az érvényesülését szolgálja, és a Fidesz történelemről kialakított narratívájának az érvényesülését szolgálja, semmi mást. Ez az alapítvány nem egy nemzet közös ügye, ez csak a Fidesz ügye, senki másé. Nem szolgálja a múlt feldolgozását, nem szolgálja a magyar társadalom megbékélését, és ezáltal mély meggyőződésem, ideológiától függetlenül, hogy nem szolgálja a magyar jövőt sem.

Csak egyet szeretnék végezetül kérdezni önöktől: én csak azt nem értem, hogy miért nem beszélnek egyértelműen. Miért ez a kettős beszéd? Miért nem őszinték a magyar lakossággal és a magyar társadalommal szemben, hogy mire törekednek valójában? Hogy ennek az intézménynek a létrehozása sem más, mint egy már mostanra kiépített autoriter államból lépkedünk a diktatúra irányába. Nem tartunk még ott, soha nem mondtam azt, hogy diktatúra lenne Magyarországon, de lépkedünk afelé. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Arató Gergelynek, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Erős a kísértés, hogy itt Nacsa képviselő úr meg államtitkár úr, meg Vinnai képviselő úr stílusában itt holmi ideológiai kirohanást intéztek, és helyre tegyem az önök durva és gyalázatos hazugságait, de azt hiszem, hogy a téma maga több szempontból sem engedi ezt meg. Az egyik az, és először erről szeretnék beszélni, hogy mégiscsak lássuk, hogy itt miről van szó. Hát, arról, hogy újabb fideszes kiskirály kapja meg a maga hűbértartóját. Kicsit aggódtunk is

már, hogy mi lesz Schmidt Máriával, hiszen Lázár János vagy Demeter Szilárd már megkapta a tegnapi szavazáson a neki járó stallumot, tényleg, ha valakinek nem jut a családi ebédnél, akkor biztosan megsértődik, de most a kormány ezt sürgősen orvosolja.

(18.50)

Értjük, létrejön egy újabb fideszes magánalapítvány, amelyiket persze ugyanúgy továbbra is közpénzből fognak fenntartani, mint ahogy ezt az intézet és ezt az alapítványt az elmúlt években is közpénzből tartották fenn, kedves Nacsa képviselő úr, bizony, a Medgyessy-, a Gyurcsány- és a Bajnai-kormány idején is, mert mi egy kicsit mást gondoltunk arról, hogy hogyan kell működni az emlékezetpolitikának egy országban. Lehet, hogy naivak voltunk.

Azért anélkül, hogy az intézet szakmai teljesítményébe belemennénk, én hadd emlékeztessenek csak három apróságra! - még egyszer mondom, egy közpénzből működő intézet esetében. Ugye, ott kezdődik, és ezért kapott eleinte nagyon sok jogos kritikát a Terror Háza kiállítása, hogy valahogy elfelejtődött belőle az - megelőlegezve a Szabadság téri Gábrriel arkangyal emlékművet -, hogy a Horthy-korszaknak, az akkori államigazgatásnak bizony nagyon jelentős felelőssége és bűne volt a magyarországi holokausztban, sok százezer zsidó és cigány honfitársunk elpusztításában; ez valahogy nem fért bele a Terror Háza kiállításába, ez valahogy nem fért bele a valóság megismerésébe. A második ilyen ügy - önök sokat beszéltek az '56-os emlékévről -, hogy elfeledkeztek arról, hogy a valódi '56-os hős, Pruck Pál rokonainak kellett pereskedniük ezzel az intézettel azért, hogy a történelmi igazság érvényesüljön, és ne a történelemhamisítás, az egyébként, én belátom, hogy valószínűleg nem szándékos, csak egyszerű hanyagságból elkövetett szakmai hiba maradjon meg. Ennyire tiszteli ez az intézet a történelmi hitelességet és '56 emlékét. És hát, végül emlékszünk arra is, hogy milyen rendkívül vitatott és negatív szerepet játszott ez az intézmény és annak vezetője a Sorsok Háza-projektben, amely a mai napig is szégyene ennek a kormánynak. Nem valósult meg, a mai napig is botrány, közpénzhegyeket költöttek el rá, és nemhogy megfelelő, méltó emlék nem készült el belőle, hanem éppen ellenkezőleg, egy torzó áll ma is a Fiumei úton.

Azt kell mondanom önöknek, hogy egy dolgot persze köszönünk: ezzel a törvényjavaslattal világossá teszik azt, hogy ez az alapítvány és ennek a tevékenysége is az állam fideszes szétlopásának a része. Nemcsak ménesbirtokot lopnak, nemcsak kastélyt, nemcsak egyetemet üdülővel, nemcsak a Hajógyári-szigetet, visznek már múzeumot is, ez is belekerül ebbe a színes, vidám, fideszes káderekkel föltöltött magánalapítványi világba. És ez sokat segít, sokat könnyít a mi dolgunkon, mert tudni fogjuk, hogy mi lesz a dolgunk a kormányváltás után: ezt a közvagyonot, ezt a közpénzt is vissza fogjuk adni a magyar adófizetőknek, akiket ez megillet, ugyanúgy, mint a többit. Ez a

probléma megoldódott, egyértelmű helyzetet teremtettek.

Végül szeretném nagyon világossá tenni, hogy nem a kommunizmus bűneinek feltárása, kutatása, bemutatása ellen van kifogásunk, hanem mi azt mondjuk, hogy minden totalitárius rendszert, minden elnyomó rendszert, minden antidemokratikus rendszert, minden, a saját népét semmibe vevő rendszernek a bűneit és a történetét kutatni kell, a Horthy-korszakot is, a nyilasok idejét is, a kommunizmus idejét is fel kell tárni, világossá kell tenni, meg kell ismertetni a fiatalokkal - de nem valamifajta előre megírt propagandanarratíva alapján.

Azt mondja Vinnai képviselő úr, hogy itt modern konzervatív értékszemplélet készül. Mi azt szeretnénk, hogyha ez a történelem-, modern történelemfelfogás nem ilyen vagy olyan értékszempléleten alapulna, hanem a valóságon, a kutatható és bizonyítható történelmi tényeken. Na, ez fog megtörténni azután, hogy a történelem végre újra nem a politika szolgálya lesz, mint az önök idejében, hanem újra azok fognak történelemmel foglalkozni, akik értenek hozzá és akik egyébként ehhez megfelelő autonómiát és függetlenséget élveznek az újra autonóm egyetemeken és az újra autonóm és a kutatók által működtetett tudományos kutatóintézetekben. És ők meg fogják írni és be fogják mutatni nemcsak a Horthy-korszak, a nyilas-korszak vagy a kommunista korszak történetét és bűneit, hanem az Orbán-korszak történetét, bűneit és bukását is. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most a nemzetiségeket képviselő bizottság által felkért nemzetiségi képviselő felszólalása következik. Megadom a szót Ritter Imre német nemzetiségi képviselőnek, aki nemzetiségi nyelven ismerteti felszólalásának első mondatait, majd magyarra fordítja azt. Herr Abgeordneter Ritter, sie haben das Wort.

RITTER IMRE, a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója: Danke sehr. Sehr geehrter Herr Vorsitzender! Sehr geehrtes Parlament! Erlauben Sie mir bitte, dass ich im Namen und im Auftrag des Ausschusses der in Ungarn lebenden Nationalitäten unseren Standpunkt bezüglich des Gesetzentwurfs über die Stiftung zur Erforschung von Geschichte und Gesellschaft in Mittleres und Östliche Europa mit Nr. 15985, erörtere.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy a Magyarországi nemzetiségek bizottsága nevében kifejtsem álláspontunkat a T/15985. számon benyújtott, a Közép- és Kelet-európai Történelem és Társadalom Kutatásért Alapítványról szóló törvényjavaslat kapcsán!

Hozzászólásom elején szeretném egyértelműen leszögezni, hogy az előterjesztést támogatjuk, az alapítvány részére meghatározott közfeladatokkal teljes mértékben egyetértünk. A XX. századi magyarországi,

valamint közép- és kelet-európai történeti, politikai, társadalmi és kulturális kutatásokkal, ezen belül különösen a kommunizmus és a kelet-közép-európai diktatúrák XX. századi történetének feltárásával és bemutatásával kapcsolatos közfeladatok folyamatos ellátását kiemelt fontosságú területnek tartjuk. Az alapítványi közfeladatainak az 1. számú mellékletben történő részletes felsorolásától eltekintek, ugyanakkor mindezen célokkal nemcsak egyszerűen egyet lehet, de azt gondolom, egyet is kell érteni.

A Magyarországi Németek Országos Önkormányzata úgyszintén már húsz évvel ezelőtt is kiemelt kérdésnek tekintette ezt a témakört. Többéves előkészítő munka után a Pécsi Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán a német és a magyar állam együttműködésének megalakításra került a Német Történelem és Kultúra Délkelet-Közép-Európában Alapítványi Tanszék, melynek alapító okirata 2006. szeptember 13-án került aláírásra. A tanszék neve és feladata is kicsiben, de nagyjából és egészében szinte megegyezik a most tárgyalt alapítvány nevével, közfeladataival, természetesen elsősorban és kiemelten a régió németisége XVIII-XIX-XX. századi történelmének kutatása és oktatása, valamint a német közösség igényei szerinti szolgáltatások nyújtása terén: nemzetiségi szakértői tevékenység, nemzetiségitanár-továbbképzés, s a többi.

A Pécsi Tudományegyetemen megalakított Német Történelem és Kultúra Délkelet-Közép-Európában Alapítványi Tanszék működését öt éven keresztül a Német Szövetségi Köztársaság kormánya finanszírozta azzal a kitételrel, hogy az első öt év letelte után a magyar kormány vállalja a tanszék finanszírozását. A Magyar Köztársaság kormánya egy 2011. október 21-én kelt diplomáciai jegyzékben - iktatási száma: 18834-3/2011/NEF - köszönetét fejezte ki Németországnak az alapításért és a támogatásért, és egyben biztosította a német kormányt arról, hogy a tanszék működését 2012-től a Nemzeti Erőforrás Minisztérium támogatja és biztosítja. A támogatás - éves szinten bruttó 13 millió forint - a 2007. évtől külön költségvetési soron jelent meg a Pécsi Tudományegyetem költségvetésében, ami azért volt fontos, mert a PTE a 2006. szeptember 13-án kelt megállapodásban, mely természetesen ma is érvényes, szintén elkötelezte magát a tanszék működtetése mellett.

A tanszék több mint egy évtizedes, rendkívül hatékony működését követően az utóbbi években már egyre feszítőbb finanszírozási, foglalkoztatási és egyéb problémákkal küzdött. Egyrészt a német alapítványi tanszék költségvetése 2006 óta, tehát immáron 15 éve változatlanul 13 millió forint, másrészt azt az innovációért és technológiáért felelős minisztérium a 2019. évben - szakítva azzal a rendszerrel, mely szerint a Német Történelem és Kultúra Délkelet-Közép-Európában Alapítványi Tanszék 13 millió forintos költségvetése a Pécsi Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán belül külön soron, úgymond címkézve jelent meg - beolvasztotta a PTE 2020. évi teljes költségvetésébe.

(19.00)

Ezt a PTE rektora, szenátusa tévesen úgy értelmezte, hogy az állam nem támogatja tovább a német alapítványi tanszéket. 2019. december 31-ével a tanszék vezetőjének munkaviszonya megszűnt, a tanszékvezetői pályázat csak a közelmúltban került meghirdetésre.

A helyzet rendezésére jelentős erőfeszítéseket tettünk, így többek között 2019. december 19-én dr. Szalayné dr. Sándor Erzsébettel, az alapvető jogok biztosa Magyarországon élő nemzetiségek jogainak védelmét ellátó helyettesével; dr. habil Gerner Zsuzsával, a Német Szövetségi Köztársaság tiszteletbeli konzul asszonyával; Engländerné Hock Ibolyával, a Magyarországi Németek Országos Önkormányzatának elnök asszonyával személyesen tárgyaltunk dr. Míseta Attila rektor úrral Pécsen.

2020. február 10-én az ITM-ben Engländerné Hock Ibolya elnök asszonnyal közösen tárgyaltunk dr. professzor Bódis József úrral, a felsőoktatásért és szakképzésért felelős államtitkárral, és kértük a 2021. évi költségvetésben a tanszék költségvetésének 5 millió forinttal, éves 18 millió forintra történő emelését, a költségvetésben külön sorra való visszatételét, valamint az egyetem felé annak egyértelmű deklarálását, hogy a magyar állam - a 2006. évi államközi megállapodásnak és a 2011. évi diplomáciai jegyzéknek megfelelően - továbbra is támogatja és biztosítja a Német Történelem és Kultúra Délkelet-Közép-Európában Alapítványi Tanszék működését.

Minden erőfeszítésünk ellenére a tanszék helyzete mindmáig nem rendeződött, a most már közel kétéves bizonytalanság miatt a tanszék működése bármikor megszűnhet, ami nyilvánvalóan elfogadhatatlan.

Mindezek alapján ezúton itt a parlament nyilvánossága előtt is tisztelettel kérem mind a kormány, mind az innovációért és technológiáért felelős minisztérium és a Pécsi Tudományegyetem illetékeseit, hogy haladéktalanul tegyék meg a szükséges intézkedéseket a Német Történelem és Kultúra Délkelet-Közép-Európában Alapítványi Tanszék helyzetének rendezésére, a hosszú távú zavartalan működés biztosítására.

Szeretném felhívni az innovációért és technológiáért felelős minisztérium figyelmét arra, hogy a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény 64. § (4) pontja előírja a miniszter részére, hogy a nemzeti képzés tekintetében hozott döntéseihez beszerzi az Országos Nemzetiségi Tanács véleményét.

Úgyszintén előre felhívom a Pécsi Tudományegyetem leendő új fenntartójának, az Universitas Quinqueecclesiensis Alapítvány leendő kuratóriumának a figyelmét, hogy a felsőoktatás szabályozására vonatkozó és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló T/15728. számú - a parlament által tegnap elfogadott - törvénymódosítás alapján a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény 73. §-a kiegészült egy (3a) bekezdéssel, miszerint a fenntartó a nemzetiségi képzés tekintetében hozott döntéseihez

beszerzi az Országos Nemzetiségi Tanács véleményét. Vagyis amennyiben akár a miniszter, akár a fenntartó kuratórium a továbbiakban nem kéri be a nemzetiségi képzés tekintetében így a Német Történelem és Kultúra Délkelet-Közép-Európában Alapítványi Tanszékre vonatkozóan is az Országos Nemzetiségi Tanács véleményét, úgy törvénysértő módon hozná meg a döntését. Őszintén bízom benne, hogy - köszönhetően az időközbeni törvénymódosításoknak is - minden érintett döntéshozó segítőkész és törvénykövető lesz a helyzet mielőbbi rendezésében.

Tisztelt Ház! A magyar parlament a XX. század embertelenségeit, meghurcoltatásait, viharait követően példamutatóan járt el a tisztességes, hiteles emlékezetkultúra megeremtésében, a megbékélés elősegítésében és erősítésében. A magyar parlament a 103/2013. (XII. 20.) országgyűlési határozatával január 19-ét, az elűzetés 1946-os megkezdésének évfordulóját a magyarországi németek elhurcolásának és elűzetésének emléknapjává nyilvánította. Ezzel egész Európának példát mutatott. Ezt ezúton is köszönöm. Az évenként megrendezésre kerülő kormányzati megemlékezés - melyet ez évben a pandémiás helyzet előírásai miatt későbbre kellett halasszunk, de a miniszterelnök úr egy személyes, bensőséges koszorúzással az emléknapot mégis emlékezetessé tette - nagymértékben hozzájárul a megbékéléshez, a békés együttéléshez.

A magyarországi németsegen túl természetesen a többi 12 velünk élő őshonos nemzetiségnek is van lehetősége itt, a magyar Országgyűlésben az anyaországaik, a nemzetiségeik és a magyar állam, a magyar többségi társadalom baráti, jószomszédi kapcsolatairól megemlékezni, azt ápolni. Gondolok itt a minden évben megtartandó barátságnapokra, például a bolgárok és lengyelek esetében, a szószólók napirend előtti felszólalásaira, és így tovább.

Ugyanakkor azt is meg kell említeni, hogy a 103/2013. (XII. 20.) országgyűlési határozat 2. pont (3) bekezdése szerint az Országgyűlés támogatja és szorgalmazza olyan megemlékezések szervezését, oktatási anyagok készítését, amelyek a magyarországi német közösség meghurcolásával, üldöztetésével, elűzésével kapcsolatosak. Ebben a megemlékezések szervezése, támogatása terén szintén jelentős előrelépés történt az elmúlt években, sőt jelentős számban készültek oktatási anyagok is, viszont ezen oktatási anyagok a magyar közoktatásban még mindig szinte alig jelennek meg. Ezen a területen még bőven van tennivaló, és ennek hiteles megalapozását, teljeskörűségét hivatottak biztosítani azok a kutatások, elemzések, tananyagok és pedagógiai segédanyagok is, melyekre a most tárgyalt T/15985. számú törvényjavaslattal a kormány a Közép- és Kelet-európai Történelem és Társadalom Kutatásáért Alapítványt létrehozta, és újra hangsúlyozom, melynek megalakításával és közfeladatainak meghatározásával a Magyarországi nemzetiségek bizottsága teljes mértékben egyetért.

A Magyarországon élő őshonos nemzetiségek a magyar történelem, politika, társadalom, kultúra szerves részei voltak a XX. században, és azok ma is. A XX. század megpróbáltatásai, történései Magyarország többségi lakosságával együtt a magyarországi nemzetiségeket is hasonlóan, sőt esetenként éppen nemzetiségi mivoltukból eredően fokozott mértékben sújtották.

A magyarországi 13 őshonos nemzetiség az Alaptörvényünk szerint államalkotó tényező Magyarországon, és még ma is az ország lakosságának közel 10 százalékát teszi ki. Történeti, politikai, társadalmi és kulturális kutatásuk elválaszthatatlan a magyar történelemtől, politikától, társadalomfejlődéstől és kultúrától, mint ahogy ez fordítottan is igaz. Sőt, nemcsak a XX. században, nemcsak a XVIII-XIX. században, de az elmúlt teljes évezredben is. Éppen ezért hiányoljuk ugyanakkor, hogy az alapítvány közfeladatainak felsorolásából a magyarországi őshonos nemzetiségekkel kapcsolatos feladatok, kutatások, egyéb feladatok említése teljes mértékben kimaradt. A Magyarországi nemzetiségek bizottsága ezzel kapcsolatosan módosító indítványt fog kidolgozni és benyújtani a tisztelt Ház elé.

A XX. századi magyarországi, valamint közép- és kelet-európai történeti és politikai kutatásokkal, ezen belül különösen a kommunizmus és a kelet-közép-európai diktatúrák XX. századi történetének feltárással és bemutatásával kapcsolatos közfeladatok folyamatos ellátásának szerves részét kell képezze a magyarországi őshonos nemzetiségekre gyakorolt hatása, kutatása, elemzése, s a többi. Ezért ennek biztosítása érdekében már most szeretném felhívni a figyelmet rá, hogy indokoltnak tartjuk a nemzetiségi szempontok folyamatos figyelembevételének biztosításához, garantálásához, hogy a Közép- és Kelet-európai Történelem és Társadalom Kutatásáért Alapítvány leendő kuratóriumában a magyarországi őshonos nemzetiségek képviselője is biztosításra kerüljön. Kérem ebben a tisztelt Ház és a kormány segítő támogatását.

Köszönöm, hogy meghallgattak. Danke für Ihre Aufmerksamkeit! (Taps.)

(19.10)

ELNÖK: Danke schön, Herr Abgeordneter. Tisztelt Képviselőtársaim! Most további képviselői felszólalások következnek. Elsőként szót adok Varga-Damm Andrea független képviselőnek. Parancsoljon!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Én nem jelentkeztem be előre ehhez a törvényjavaslathoz, mert azt gondoltam vagy azt vártam, hogy egy szerény, szűken a javaslatra koncentrázó expozé kell hallgatnunk, majd Schanda államtitkár úr - vélhetően nem ő írta a beszédét (Schanda Tamás János: Miért? - Arató Gergely: Si-mán kitelik tőle egy ilyen! Ne becsülje le a képviselő

asszony...) - Schmidt Máriát éljenző és imádó előadást tett. Én azt vártam, hogy egyszer csak, ahogy a pulpituson áll, majd valahogy a plafonról egy molinón legördül Schmidt Mária egész alakos fényképe, mert már csak az hiányzott ehhez az előadáshoz.

Igen, igaza van Nacsa Lőrinc képviselőtársamnak, amikor én is legelőször a Terror Háza Múzeumba látogattam, engem is lenyűgözött a kiállítás minősége, én is azt gondoltam, hogy valóban, ezt mindenkinek látnia kell, és azt reméltem, hogy mindazok az emberek, akik a rendszerváltásnak valójában csak a haszonélvezői voltak, inkább áldozatot hoznak nemzetünkért, semmint kifizetőhelyet működtessenek múzeum címen.

Aztán, amikor haladt előre az idő, és történészek elemezték a kiállítás anyagát, akkor kiderült, hogy köztörvényes gyilkosok áldozatokként vannak például az áldozatok falán feltüntetve, és sajnos tele van a múzeum történelemhamisítással, valótlan állításokkal különböző időszakból származó különböző emberekről; merthogy a történethez ez is hozzátartozik.

Az egyetlen igazán hiteles hely valóban ebben a múzeumban az átöltözőszoba, amelyet nagyon gyakran politikai beszédeimben is szoktam jellemezni, ahogy a nácikból kommunisták lettek, de ne felejtjük el, a történelem mindig ismétli magát, és ez az öltözőszoba, ez az önök padsoraiban is igen gyakran alkalmazható lenne, csak önök lehet, hogy ilyen kis fülkékben tették mindezt.

Számomra azért is nagyon fontos ez a téma és ez a kérdés, mert az én családomat tényleg tönkretették a kommunisták; az én családomtól mindent, az összes erőforrását elvették, ezáltal nekem kötelességem a nagyszüleim emlékére és a nagyszüleim emlékének megőrzése és méltó továbbvitele érdekében, hogy tiltakozzak mindazok ellen, akik saját magukat előadják mint a demokrácia hívei, mint a nagy demokratikus átalakulás fegyverhordozói, és úgy adják magukat elő mint hiteles emberek.

A rendszerváltás hajnalán boldogan, ifjú jogászként én magam is szaladtam a Kossuth térre - bár nem értettem, miért Szűrös Mátyás van az erkélyen, tehát már ott megbicsaklott a dolog -, és amikor végignézhettem azt, hogy az állam vagyonát, a nemzet közös vagyonát semmirekellő, volt kommunisták hogyan privatizálják ki saját maguknak, akkor nagyon azt láttam, hogy ez a rendszerváltás nem az, amit mi vágytunk, és ennek a rendszerváltásnak és az állami vagyon kisíbolásának egyébként sokak között a Schmidt család is haszonélvezője, mindannyian tudjuk. A milliárdos asszonyt nem nagyon láttuk a saját milliárdjaiból a nemzet közös emlékezetére költeni, sokkal inkább nem átlátható elszámolásokról szól évről évre minden egyes híradás.

Aztán nézzük meg a 2019-es „30 éve szabadon” című kiállítást, amiről döbbenettel tudósítottak történészek és a sajtó, hogy miként hamisították meg a kiállított tablók az eseményeket: a '88-as fotókat '89-esnek előadva, narancsszínűre festve a fekete-fehér fotókat a rendszerváltás hajnaláról; Orbán Viktort

úgy előadva, hogy ő zavarta ki az oroszokat Magyarországról, holott mindannyian tudjuk, hogy a kivonulás már akkor bőségesen zajlott; és tulajdonképpen egy fideszes propagandagépezetté vált ennek a rendkívül fontos témának az emlékezete.

Aki előadja magát Magyarországon a kommunisták bűneinek feltárójaként, közben pedig akár egy mondattal vagy egy kiállítási táblóval meghamisítja ezt a történelmi időszakot, az meggyalázza azokat az embereket és azoknak az embereknek az emlékét, akik valóban áldozatai voltak a kommunistáknak.

Az én nagyszüleim nagyon röviddel a rendszerváltás után már azt mondták nekem: kislányom, ezek ugyanazok. A falujukban a kommunistából lett hirtelen demokrata, az ő falujukban a vb-titkár határozhatja meg még a mai napig is a falu életének fontos kérdéseit, mert nem történt meg a valódi rendszerváltás. Ha megtörtént volna, azok az emberek, akik a kommunista rendszer fenntartói voltak, és akik aztán haszonélvezői lettek a nemzet vagyonának kisíbolásából a nemzet közös erőforrásainak, azoknak semmi, de semmi joga semmiféle köztisztviselgre, semmi joga semmifajta nemzeti megbecsülésre. Azoknak van ehhez joga, akik valóban önzetlenül, hitelesen és a valóság feltárása érdekében és valóságosan mutatják be azt a rendszert.

De azt nem fogom eltérni, hogy a jövő nemzedékeknek úgy mutassák be ezt az időszakot, hogy hamisítják, és a jövő nemzedéket is félrevezetik, és azt próbálják elhitetni a fiatal nemzedékekkel, hogy a maguk soraiban mindenki a demokrácia őrzője, és mindenki azért tett, hogy demokratikus rendszerek jöhessenek létre, holott tömegesen vannak önök között is haszonélvezői a rendszerváltásnak, és nem az őrzői a demokratikus elveknek! Köszönöm szépen. *(Bencsik János tapsol.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, a KDNP képviselőjének. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kemény vádakat, amik itt önöktől elhangoznak. Arató képviselő úr helyből belerongyolt több száz történészbe, kutatóba, akik a Terror Háza Múzeum kiállításain, állandó és időszakos kiállításain, illetve kutatóintézeteiben dolgoznak, mert elmondta, hogy ők nem igazi történészek, majd önök hoznak igazi történészeket, akik helyrerakják itt az igazságot. Én az ő nevükben is visszautasítom azt, hogy őket valamiféle áltörténésznek nevezze Arató képviselő úr és ilyen módon sértegetse.

De hát, képviselő úr, akkor én meghívom önt, hogy amint lehetőség van rá, és kinyitnak a múzeumok, menjünk el, és ön tényszerűen mutassa be, hogy hol téved a kiállítás, mert ön történelemhamisításról beszélt, miközben emlékezzünk rá, hogy 2004-ben az önök egyik fő ideológusa próbálta egy óriási tanulmánykötetben mentetetni a kommunista rendszert,

és azt mondta, hogy az nem volt erőszakrendszer. Ez volt az önök történelemhamisítása! Önök az Új Múlt Kft., önök megpróbálják átírni a múltat, a Jobbik múltját is megpróbálják átírni, a saját múltjukat is megpróbálják átírni. Arról van szó, tisztelt képviselő úr, hogy idejön a parlamentbe a Terror Háza Múzeumról szóló vitában, és elmondja, hogy az ott található adatok nem hitelesek, és a kiállítás nem felel meg a valóságnak.

Milyen módon akarja ferdíteni itt a tükröt, képviselő úr, melyik irányba? Mert azt azért el kellene dönteni! S melyik időszaki kiállítással van a képviselő úrnak baja? A Raoul Wallenberg-kiállítással esetleg? A „Cigány szabadságharcosok” kiállítással? A Puskás Ferencről szóló kiállítással? A Mindszentyről szólóval, a lengyel szabadságharcosokról szólóval? Melyik kiállítással van a képviselő úrnak olyan óriási problémája ezek közül a témák közül, hogy ön ezt valamiféleképpen történelemhamisításnak mondja? Nyugodtan cáfolja meg!

Azt mondja, hogy vissza fogják adni az ellopott vagyont. Képviselő úr, erre várunk! 192 privatizált cég, többségében nyereséges; 169 milliárd a 4-es metróból kilopva; 2368 milliárd forint a PPP-szerződésekkel, a két autópályával; a bűnöző Czegléd Csabának juttatott sok tíz milliós szerződések. Hát, erre várunk, hogy adják vissza az ellopott vagyont! Hát, mióta erre várunk! Most kaptunk egy halvány ígéretet Arató képviselő úrtól, hogy vissza fogják adni az ellopott vagyont; Apró-villa és társai. Nyugodtan kezdhetik, tisztelt képviselő úr! Mi örülnénk a legjobban, ha a magyar nemzet gyarapodását és javát szolgálná az önök és az elődeik által ellopott vagyon. Én ennek szívből örülnék, tisztelt képviselő úr.

Varga-Damm képviselő asszony is történelemhamisítással vádolta meg a Terror Háza Múzeumot, és mindenféle nemtelen, aljas, politikai szándékból elkövetett támadást intézett a múzeum dolgozói (*Dr. Varga-Damm Andrea: Ó, Istenem!*), kutatói, történészei ellen, tisztelt képviselő asszony (*Dr. Varga-Damm Andrea: Én Schmidt Mária ellen...*), miközben ön elnöknek indult egy olyan pártban, amely az átöltözőszobába jár haza! Hát, hányszor öltöznék át, tisztelt képviselő asszony?! (*Dr. Varga-Damm Andrea: Jaj, ne!*) Önök a legnagyobb átöltözők! (*Dr. Varga-Damm Andrea: Jaj, ne!*) Nézzék meg, az elmúlt években mi történt itt az önök padsoraiban! Tisztelt képviselő asszony, ön elnöknek indult egy olyan pártban, amely az átöltözőszoba hangulatát próbálja a frakciójában megvalósítani.

Én arra kérem önöket, hogy legalább a múzeum dolgozóit, kutatóit, kurátorait, történészeit ne támadják csak azért, mert önöknek most ez a politikai szándékuk. Piti politikai érdekekből egy szakmai, neves történészekből, kutatókból álló gárdát ne támadjanak itt az Országgyűlésben! Mi már megszoktuk, meg ez az önök dolga, ez teljesen természetes, rendben van, örülök neki.

(19.20)

De arra kérem, hogy ne neves történészeket, kutatókat vádoljanak meg történelemhamisítással, miközben önök megpróbálták államilag finanszírozott tanulmányokban elmagyarázni, hogy a kommunista rendszer nem volt erőszakrendszer. Értem én, hogy védeni kell a kommunista rendszert önöknek, mert ez is feladat, Gyurcsány Ferenc betyárbecsületét védendő, ha az még van neki, meg kell védeniük a kommunista rendszert, de arra kérem önöket, hogy legalább múzeumban dolgozó emberekbe ne rongyoljanak bele ilyen módon, ahogy önök ezt megtették. Inkább támogassák azt, és az önök szavazói, követői körében, ifjúsági szervezeteiken keresztül mondják azt, hogy szervezzenek kirándulásokat a Terror Házába, ha kinyitnak a múzeumok, szervezzenek konferenciákat, olvassák el azokat a könyveket, amelyek annak a húszéves, sőt nyilván jóval több éves szellemi munkának a termékei, amely a Terror Háza és az azt körülvevő kutatóintézetek, alapítványok körül áll.

Tényleg biztatom önöket erre, és Arató képviselő úrral is szívesen elmegyek egy tárlatvezetésre, hogy elmondja, hány helyen nem stimmel a Terror Háza Múzeum kiállítása. De azt gondolom, ön csak tanulna abból a látogatásból, mint ahogy mi minden alkalommal, amikor elmegyünk, tanulunk a Terror Háza Múzeum állandó és időszakos kiállításaiából. Arra kérem önöket, hogy ne támadják a múzeum dolgozóit. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Most kétperces hozzászólásra Arató Gergely képviselő úrnak adok szót, a DK képviselőjének. Parancsoljon!

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Kíváncsi vagyok, hogy hány kiváló történész vett részt abban a nagyszerű és pontos szakmai projektben és munkában, amelynek az volt a célja, hogy az ifjú Orbán Viktort mutogassák körbe az ország nagy fesztiváljain a videokivetítőkön. Bizonyára jelentős és súlyos történészi munka volt. Legyünk őszinték, ez aztán tényleg a legócskább, legcikibb kormánypropaganda volt, amikor a diktátor fiatalkori önmagát mutogatta közpénzen a fesztiválokon. Jó, én is szívesebben nézem a fiatalkori szabadságszerető Orbán Viktort, mint a mostani korosodó önkényurat, ez kétségtelen, de mégsem gondolom azt, hogy erre sok-sok millió forint közpénzt kellene költeni.

De mondom én valamit Nacsa képviselő úrnak! A hozzászólásának általános színvonala nem teszi lehetővé, hogy ebbe bekapcsolódjak, az áldozatok emléke nem engedi meg, hogy lemenjek arra a színvonalra, ahol ön beszélget, de egy dolgot szeretnék elmondani. Nagyon sok történész dolgozik ma és nagyon sok szakember ebben az intézményben, aki örülni fog akkor, ha majd nem politikai elvárásokat kell teljesítenie, hanem szakmai meggyőződése szerint független és autonóm módon dolgozhat egy általam intézményben. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Most szót adok Bencsik János képviselő úrnak, független képviselő. Parancsoljon!

BENCSIK JÁNOS (független): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! 2010 óta új politikai kurzus irányítja az országot, egy önmagát nemzetinek és kereszténydemokratának meghatározó politikai kurzus, amely az emlékezetpolitika kapcsán is teljesen más megvilágítást, más fénytörést és más politikát alkalmaz, mint az előzőek. Ennek az új diskurzusnak a történelemkutatásban igenis vannak erői, új, illetve régi témák új megvilágításban való bemutatása, a „merjünk kicsik lenni” elvvel való szakítás, Trianonnak, a Horthy-korszaknak és 1956-nak egy más megvilágításba való helyezése, illetve korábbi tabuk döntögetése. Ezek mind-mind komoly előrelépést jelentenek a 2010 előtti emlékezetpolitikához képest. Nagyszerű filmek születtek, színvonalas konferenciák és kutatások is.

Ezek még akkor is elismerésre méltó eredmények, ha egyet kell értenem azon ellenzéki képviselőtársaimmal, akik szóvá tették, hogy bizony az elmúlt években számos példát tudunk hozni, amelyek nem a dicső fejezetekhez tartoznak, amikor a XX. századi történetet meg kellett másítani vagy meg kellett erőszakolni ahhoz, hogy aktuális politikai kurzushoz, politikusi szereplőkhöz vagy propagandacélokhöz lehessen ezeket használni. Voltak, vannak és valószínűleg lesznek is vadhajítások, ami már csak azért is szomorú, mert ezek a történések árnyékot vetnek mindazoknak a kutatóknak, annak a több száz kutatónak a kemény és megfeszített munkájára, akik egyébként a szakmai elköteleződésükhöz, hivatásukhoz híven végzik a mindennapokban a saját kutatómunkájukat. Ez a fajta történelemmegmásítás az ő munkájukra vet elég hosszú árnyékot.

De nekem a fő problémám nem is feltétlenül ez, vagy nemcsak ez, hanem az, hogy vannak itt olyan szereplők, akik az elmúlt években, mint kiderült, bizony-bizony aktív, hosszú múltra visszatekintő kommunista múlttal rendelkeznek, és ezek a szereplők a mostani politikai kurzusnak köszönhetően tudtak pozícióban maradni vagy pozícióba emelkedni. Kikre gondolok? Itt van például Xantus Gábor, aki úgy lehetett a Magyar Művészeti Akadémia alapító tagja, hogy korábban erdélyi magyar írókról jelentett, aktív besúgó munkát végzett. Ez már egyértelműen kiderült. Orbán Viktor miniszterelnököt itt, e ház falai között szembesítettem ezzel, ő azt mondta, hogy utánanézz, de azóta sem érkezett semmi visszajelzés. Tehát azt kell levonnom következtetésként, hogy önök szerint ez rendben van, belefér, volt szexuális besúgó Magyar Művészeti Akadémián való tartása belefér ebbe a politikai, nemzeti-kereszténydemokrata kurzusba. De ott van például Szita Károly kaposvári polgármester, aki III/II-es operatív tiszttel volt, és most a Megyei Jogú Városok Szövetségének elnöke. Vagy például Tasnádi László, aki egészen

2016-ig belügyi államtitkár tudott lenni úgy, hogy III/II-es tiszttel volt. Vagy például Békés Sándort említhetném, aki szintén III/III-as besúgóként kormányzati nyomásra lett egy vadászati szaklap főszerkesztője.

Vagy itt van például a kevésbé ismert nevű Horváth József, aki úgy lett az Alapjogokért Központnak a dolgozója - nem tudom, érzik-e a szürrealitását ennek -, hogy korábban alhadnagyként aktívan támogatta, a munkájával építette a szocializmust és működtette az elnyomó rendszert.

Itt kiemelném: nem olyan emberekről van szó, akik kiszolgáltak egy rendszert, hanem olyanokról, akik aktívan működtették, vezetői voltak az állami terrornak. Ezek az emberek, önöknek köszönhetően, tarthatják meg vagy kaphattak új közjogi tisztségeket. Hogy van ez a dolog, tisztelt kormánypartii képviselőtársaim? Hogy férhet össze egymással ez a két dolog? Ha önök kormányzati missziójuknak tekintik, hogy feltárják és bemutatassák a kommunizmus bűneit, akkor hogyan emelhetnek piedesztálra a kommunizmus bűneiben nemhogy osztozó, részt vevő, hanem vezető szerepet vállaló embereket? El kellene döntenie, hogy melyik, mert vagy az egyik, vagy a másik, a kettő nem fér meg egymás mellett, és az egyik hitelteleníti a másikat. Mindaddig nem fogják tudni hitelesen képviselni az antikommunizmus ügyét, a múlttal való őszinte szembenézést, a múlt feltárását, amíg a magyar állampolgárok azt látják, hogy egyes emberek, akik egy kivételezett klikkhez vagy körhöz tartoznak, minden bűnük mellett részt vehetnek ennek az új kurzusnak a történelmi, kulturális elítélésében vagy annak a másodvonalában.

Beszélgünk néhány szót az intézményrendszeréről! Itt is el kell ismerni, hogy 2010 óta történt egy kurzusváltás, és ennek vannak igenis pozitív, előremutató, elismerésre méltó fejleményei. Ott van például a Rendszerváltás Történetét Kutató Intézet vagy a VERITAS Történetkutató Intézet, amely a XX. századi magyar történelem újraértékelése kapcsán igenis nagyon komoly, elismerésre méltó tudományos munkát végzett és végez a napokban is. De nem lehet szó nélkül elmenni olyan intézetek mellett sem, mint például a Magyarországi Kutató Intézet, amely ugyanezt a munkát, amelyet az említett intézetekben dolgozók a XX. század terén becsülettel elvégeztek, a saját tudományterületükön, az őstörténetben nemhogy nem tudták elvégezni, hanem közröhej és nevetség tárgyává tették.

Önöknek meglett volna a lehetőségük arra, hogy a gondolkodástörténelmi paradigmaváltást levezényeljék, és végre szakítva a régi dogmákkal és tabukkal, a „merjünk kicsik lenni” politikával, azzal, hogy a magyarság keleti származásának eltitkolása, letagadása egyfajta kötelező nemzetpolitikai minimum volt 2010 előtt, tehát ezzel szakítva végre megteremtse az intézményi feltételeit, kinyissa a kapukat, forrást biztosítsanak azoknak a kutatóknak, amelyek végre valós történelmi kutatómunka alapján a magyar őstörténetnek megadják azt a fajta elismerését, rangját,

nemzeti, nemzetközi megbecsültségét, amelyre minden magyar büszke lehet.

(19.30)

De szemben a XX. századi történetkutatással, amelynek, mint említettem, vannak vadhajtásai, meg vannak szégyenfoltjai, de összességében mégiscsak nagyon pozitív előremozdulás, a magyar őstörténetben ez elmaradt, és nemhogy elmaradt, hanem, elnézést kérek, egy kicsit erősen fogok fogalmazni, de muszáj, mert önök a Magyarságkutató Intézetet futóbolondoknak, szélhámusoknak a gyülekezetével töltötték fel, és a magyar őstörténetet neveltség tárgyává tették.

Ott van a pozsonyi csatáról szóló film, ikonikus lett, bejárta a világhálót. Biztos vagyok benne, hogy az ellenzéki padsorokban sok képviselőtársam jóízűt kacagott ezeken a képsorokon. Én nem tudtam ezeken jóízűt nevetgélni, engem ez a film, ez a gagyi, történelemhamisító film mellbe vágott, és a magyarságomban alázott meg, én ezen nem tudtam jól röhögcsélni. Engem magyarként ért gyalázat és sérelem, és meg kell mondjam, hogy nem a jóízű szánakozás, hanem a düh volt a legerősebb érzés bennem, amikor ezt megláttam.

Valahogy olyan irányba kéne elindulni, hogy a múltnak a kényszerű átideologizálása, megerősökölése és az aktuális propagandacélokra való felhasználása helyett teret biztosítsunk azoknak a nagyon komoly munkát végző kutatóknak, akik most, mint mondtam, az elmúlt tizenpár évben elő tudtak jönni, elő tudtak lépni, és komoly munkát tudtak kifejtetni. Ennek a kutatói, történészi gárdának kéne még több teret biztosítani.

Jómagam a Polgári Válasz mozgalom képviselőjeként azt vallom, hogy különösen az 1945 utáni magyar történelemben felül kell írni a hamis narratívákat, új múltképre van szükség, de ez csak és kizárólag hiteles és elkötelezett szakemberekkel történhet. Erre biztatom önöket, ehhez kívánok jó munkát, kitartást és elköteleződést minden egyes történésznek, kutatónak, aki ebben a munkában részt vesz, és biztatom őket, hogy szakmai integritásuk megtartása mellett tartsanak ki a munkájuk mellett, és álljanak ellen mindenféle ez ellen ható erőnek. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönjük. Kettőperces megszólalásra szót adok Kunhalmi Ágnes képviselő asszonynak, az MSZP képviselőjének. Képviselő asszony, ön a szó.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Csak Nacsa képviselő úrnak - még itt eszembe jutott valami, és gondoltam, legalább a jegyzőkönyv kedvéért és az ő kedvéért elmondom.

2019-ben Orbán Viktor nagy elánal ünnepelte a Kína és Magyarország közötti diplomáciai kapcsolatok felvételének 70. évfordulóját. Tudja, ki vezette

akkor Kínát? Mao Ce-tung. És tudja-e, hogy ki volt akkor Magyarország vezetője, tényleges vezetője, amikor felvettük Kínával a diplomáciai kapcsolatot? Rákosi Mátyás, ő volt az ország tényleges vezetője, a Magyar Dolgozók Pártjának a főtitkára, miniszterelnök-helyettes. De egyébként fogadták nemrég a Vietnámi Kommunista Párt főtitkárát, nem tiszteletlenség a főtitkár úrral szemben, de nem tudom kiejteni a nevét, és Áder János is ellátogatott az országba.

Nézzék! Lehet, hogy egyébként Kínát nem érdekli az önök kettős beszéde, nagy valószínűséggel ez így van, sőt azt is látom, hogy a fideszes szavazókat sem nagyon érdekli, hiszen akkor nem lenne ennyire stabil egyébként a szavazóbázisuk, de a jegyzőkönyv kedvéért azért elmondtam, hogy a történelem őrizzé. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Képviselőtársaim! Megkérdem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdem az előterjesztő államtitkár urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Schanda Tamás János jelzésére:)* Schanda államtitkár úré a szó. Parancsoljon!

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Nagyon szépen köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy néhány dologra reagáljak, ami elhangzott a vitában, még akkor is, ha azt gondolom, hogy egy sokkal komolyabb és fontosabb ügyről van szó, mint amilyen kérdések előkeleltek itt a vita során, és amilyen méltatlan mondatok elhangoztak. De fontos, hogy ezeket a mondatokat se hagyjuk a levegőben, ezek se maradjanak ott közöttünk, ezért ezekre a mondatokra is kénytelen leszek reagálni, még akkor is, ha azt gondolom, hogy a közalapítvány tevékenysége, azoknak az áldozatoknak az emléke, akikért és akikről szól az alapítvány, többek között azoknak a hősöknek az emléke többet érdemelt volna annál *(Arató Gergely közbeszól.)*, mint amit egyes képviselők megfogalmaztak. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Hősökről szó se volt!)*

Tisztelt Országgyűlés! Itt mindenfajta furcsa mondatok hangoztak már el az első vezérszónoki felszólalás alatt is Ander képviselő úrtól, akiről pedig korábban azt gondoltam, hogy a Jobbik egyik utolsó nemzeti politikusa, de ő is inkább a közalapítvány és a jogszabály ellen beszélt. Nem érti annak a fontosságát, vagy nem akarja érteni annak a fontosságát, hogy miért szükséges ennek az intézménynek a stabilitást és a biztonságot megadni *(Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól.)*, miért szükséges egy olyan modellt kialakítani... Képviselő asszony, én végighallgattam önt, még akkor is, ha nehezemre esett. *(Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól.)* Ha egy picivel halkabban kiabál, akkor megpróbálok válaszolni

majd az ön hozzászólására is (*Nacsa Lőrinc: Így van!*), ha nem, akkor is válaszolni fogok, nem fogja tudni igazi komcsi tempóban belém fojtani a szót. (*Dr. Varga-Damm Andrea: Kommunisták önök és nem én!*)

Tisztelt Országgyűlés! (*Dr. Varga-Damm Andrea: Aki kommunistákkal szövetkezik, az kommunista!*) Visszatérve az Ander képviselő úr által felvetettekre, azt gondolom, újra el kell mondanunk és újra meg kell erősíteni azt, hogy álságosak mindazok a vádak, amelyek az új szemléletű és az új működési gyakorlattal rendelkező vagyonekező alapítványokhoz kapcsolódnak. Ezek álságos megjegyzések még a Jobbik részéről is, hiszen a képviselő úr úgy fogalmazott, ha pontosan idézem, hogy itt a haveroknak törtenik valami átjátszás.

Egyrészt azt gondolom, tisztelt képviselő úr, hogy méltatlan ez a mondat az ön ezt megelőző szavaihoz, másrészt pedig önnek is pontosan értenie kell, és mindenkinek meg kell értenie, hogy itt a vagyonelemek, amelyek valóban az alapítvány tulajdonába kerülnek, nem válnak magánvagyonná, azok nem privatizálásra kerülnek, mint ahogyan aztán később az egyébként privatizálási szakértő szocialista és DK-s képviselők megfogalmazták - nem erről van szó. Ez egy közfeladattal terhelt vagyonyjuttatás, amely vagyont semmi másra - semmi másra! - semmilyen körülmények között nem lehet felhasználni, mint a törvényben rögzített közcélra. Ez legyen világos és egyértelmű! Márpedig itt világosan és egyértelműen meghatározzuk, hogy mi az a közcél, aminek a teljesüléséért dolgozik az alapítvány, mi az a közfeladat, amit neki el kell végeznie, aminek az érdekében kapja meg ezeket a vagyonelemeket, hogy ezt a munkát függetlenül, stabilan és biztonságban tudja végezni.

Tisztelt Országgyűlés! Itt felmerültek a későbbiek során mindenfajta izlésbeli kérdések is egyes könyvek kapcsán, talán még Ander képviselő úr hozta fel. Én azért azt szeretném megjegyezni, hogy a XXI. Század Intézet egy vállaltan konzervatív társadalomtudományi intézet, egy olyan intézet, amelyre nagy szükség volt, és amelynek a munkássága mind Magyarországon, mind pedig Közép-Európában, Európában kiemelkedő színvonalú.

(19.40)

És ugyan sokan vágnak arra, hogy kisajátíthatóság a történelem értelmezését, de fontos az, hogy itt is mindenkinek meglegyen a lehetősége, hogy szabadon végezhesse a saját kutatómunkáját, és legyen meg annak a terepe is, hogy azok a kiadványok, amelyeket például a XXI. Század Intézet kiad, megjelenhessenek.

És méltatlannak gondolom, különösen egy magát időnként még nemzetinek gondoló képviselő részéről, hogy ezeket a kiadványokat támadja, azokat a nemzeti, szuverenista, konzervatív kiadványokat, amelyek

bizony nagyban hozzájárulnak a magyarországi közgondolkodás fejlődéséhez. Nagy szükség van ezekre a kiadványokra, nagy szükség van arra, hogy magyarul is olvashatók legyenek olyan művek, amelyek korábban nem voltak olvashatók, és éppen ezért, azt hiszem, hálásak lehetünk az intézetnek, és csak azt tudjuk kérni tőle - erről is szól ez a jogszabály -, hogy továbbra is folytassák ezt a munkát.

Nacsa képviselő úr nagyon sok mindenre reagált, amire én is reagálni szerettem volna, ezeket igyekszem nem megismételni, de azért egy dolgot muszáj kihangsúlyozni. Már csak azért is, mert ha már engem ért az a megtiszteltetés, hogy én állhatok itt, akkor azt mondhatom, hogy a nemzedékemnek az egyik legfontosabb politikai élménye az egy nagyon súlyos nap, nagyon súlyos napok. Azok a napok, amelyekről Arató képviselő úr megpróbált elfeledkezni; azok a napok, az a nap, az a '56-os forradalom 50. évfordulója október 23-án... (*Arató Gergely: Kifütyültétek Kosáry Domokost, az a nap!*), az a nap, tisztelt képviselő úr, amikor önök azzal ünnepelték '56. október 23-a 50. évfordulóját... (*Arató Gergely: Nagyon bánom, hogy már nem tudok válaszolni!* - *Nacsa Lőrinc: Nekem sem válaszolt!*), tisztelt képviselő úr, hogy véresre vertek embereket Budapesten, hogy megkergettek anyákat, megkergettek fiatalokat, megkergettek nőket, megkergették az én édesanyámat is, megkergették Budapest utcáján (*Arató Gergely közbeszól.*), és kilőtték emberek szemét. Idáig sülyedtek, tisztelt képviselő úr! (*Nacsa Lőrinc: Bizony!*) Idáig sülyedtek, hogy '56-nak az 50. évfordulóját azzal ünnepelték, hogy embereket vertek, és szemeket lövettek ki. (*Nacsa Lőrinc: Így van!*) Ez az, amit soha nem fogunk önöknek elfelejteni. Ez az, ami egyébként meghatározza (*Arató Gergely: Én sem, hogy tönkretették '56 emlékét!*) egy nemzedék élményét önökkel kapcsolatban.

Tisztelt Képviselő Úr! Éppen ezért van annak kulcsfontosságú jelentősége, hogy a közalapítvány szervezésében a 60. évfordulót sikerült méltósággal megünnepelni. Tisztelt Képviselő Úr! Lehet, hogy önöknek ez fáj, fájjon is, szegélyelljek magukat érte (*Arató Gergely: Ti fogjátok szegélyelni magatokat!*), soha nem fogjuk önöknek megbocsátani azt... (*Arató Gergely: Úgyis kiderül az igazság előbb-utóbb, és majd te szegyled magad!*), tisztelt képviselő úr, soha nem fogjuk önöknek megbocsátani azt, amit '56 kapcsán tettek.

Engedjék meg, hogy arra is reagáljak, amit Kunhalmi Ágnes képviselő asszony mondott, mert azért itt is nagyon-nagyon sok minden elhangzott, ami válassza érdemes. Egyrészt, azt gondolom, hogy nekünk a nemzeti-polgári oldalon nem kell bizonygatnunk azt, hogy antikommunisták vagyunk, sem a Kereszténydemokrata Néppártnak, sem a Fidesznek nem kell bizonygatnunk. (*Arató Gergely: Mást sem bizonygattok állandóan!*)

Azt viszont méltatlannak és felháborítósnak tartom, hogy a Magyar Szocialista Párt elnöke föláll az Országgyűlésben, és egyébként demokráciából meg a

demokrácia fogalmából próbál bennünket kioktatni. Az a párt, amelyet ő vezet, az MSZMP utódpartja; felháborító, hogy ezek után nem elnézést kér ennek a törvényjavaslatnak a vitájában, nem megköveti az áldozatokat, hanem egyébként megpróbál bennünket a nemzeti oldalon kioktatni demokráciából.

Azt is méltatlannak gondolom és egyszerűen érthetetlen dolognak, hogy az első dolog, ami eszébe jut erről a kérdésről, hogy veszünk-e Kínából vakcinát vagy nem. (*Nacsa Lőrinc: Igen! Szégyen!*) Még mindig ott tartanak, hogy azt gondolják, helytelen döntés volt Kínából vakcinát vásárolni (*Arató Gergely: Az ellenkezőjét mondta a képviselő úr! - Nacsa Lőrinc: Ezt mondta Varju László!*), és ezzel több ezer ember életét megmenteni Magyarországon. Én ezt méltatlannak és felháborítósnak tartom.

Az pedig már csak egy apró szakmai pontosítás, mert fontos, hogy ezekre is reagáljunk, hogy pontosan azért kap vagyont az alapítvány, hogy a közfeladatát el tudja látni. És pont ennek a modellnek az a nagyszerűsége, az az újdonsága, hogy ezzel a vagyonnal a közfeladat érdekében gazdálkodhat. Ez helyes is, azt gondoljuk, hogy helyes, ha egyébként ezzel a vagyonnal gazdálkodni lehet, ameddig kizárólag a közfeladat elvégzésére lehet felhasználni. Ez egy nagy lehetőség az alapítványnak és egy nagy lehetőség mindazoknak, akik fontosnak tartják az alapítvány munkáját.

Azt pedig egészen furcsának tartom és méltatlannak a törvényjavaslat vitájához, és ezzel fejezném be Kunhalmi képviselő asszonynak a reagálásomat, hogy az alapítvány munkáját megpróbálja a most éppen Politikátörténeti Intézetnek hívott, de valójában párttörténeti intézet munkájával összehasonlítani. Szégyen ez a hasonlat, és jól mutatja, hogy mit is gondolnak önök a baloldalon.

Arató képviselő úr is sok mindenről beszélt (*Nacsa Lőrinc: Csak az igazságról nem.*), csak nehéz higgyük el és nyugodtan válaszolni rá. (*Arató Gergely: Eddig sem sikerült, ne tartóztasd meg magad!*) Egyrészt már-már szórakoztató kategória is lehetne, amikor ön lopásról beszél, vagy önök ott a Gyurcsány-pártban lopásról beszélnek meg az ellopott dolgok visszaszolgáltatásáról.

Kezdhetik valóban az Apró-villával, és lehetne hosszasan végigmenni, itt Nacsa képviselő úr sok mindent felsorolt. De az egészen szégyenletes, hogy amiben ön személyesen részt vett, katasztrofális kormányzás, ahol kiprivatizálták a magyar állami cégeknek egy jelentős részét, több száz céget adtak el, száz-és-ezermilliárdos vagyont tüntettek el, használtak el, és utána pedig romokban hagyták az országot (*Arató Gergely: Hát, hogyne! - Nacsa Lőrinc: Még azt is tagadod?*), ezek után azt a kormányt van bátorsága számonkérni, amelyik a nemzeti vagyont (*Arató Gergely: Te az én bátorságomtól ne féljél, az van bőven!*) nem eladta, nem elprivatizálta, hanem növelte (*Arató Gergely: Persze!*), jelentősen növelte a nemzeti vagyont, visszaszerezte sok esetben azt is, amit önök kiáztattak a haverjaiknak meg kijátszottak a külföldi

gazdáiknak. (*Arató Gergely közbeszól.*) Képviselő úr, egészen elképesztő, hogy ezek után ilyen szavakat van bátorsága az Országgyűlésben használni.

Ritter képviselő úr észrevételeit köszönjük, fontos megjegyzések voltak ezek, és bízom benne, hogy a törvény elfogadásának folyamatában lesz lehetőségünk még erről mély szakmai egyeztetéseket folytatni.

Ugyanakkor arra is fontos felhívnom a figyelmet, hogy egyébként a közalapítvány munkája során például jelentős kiállítást és konferenciát rendezett a sváb kitelepítésekről, fontos emlékeztetpolitikai tevékenységet folytat ezen a területen is.

(19.50)

Az a helyzet, hogy Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak csak néhány mondatot mondanék. Egyrészt büszkén vállalom az általam elmondott beszéd minden pontját, minden mondatát és minden szavát. Arra is büszke vagyok, hogy önnel ellentétben ezt nem a Wikipédiáról szedtem. Az a helyzet, hogy szomorúnak gondolom azt, hogy a képviselő asszony egy szuverenista, a nemzeti érdeket, a nemzeti értékeket, a nemzeti gondolatot figyelembe vevő, egy szabadságpárti hagyományokat tisztelő intézetet, közalapítványt támad és vádol történelmhamisítással és sok minden mással. Egészen elképesztő mondatokat kellett hallanunk képviselő asszonytól, hiszen egy olyan intézményről van szó, amely gyakorlatilag unikális módon tartja ezeket az értékeket fontosnak, és jeleníti meg a közgondolkodásban, ezért is kell rá különösen büszkének lennünk, és ezért méltatlan és egészen alattomos az a támadás, amit a képviselő asszony akár Schmidt Máriával szemben megfogalmazott. A könyökéig nem ér fel képviselő asszony felkészültsége, tudása főigazgató asszonyéhoz képest. Egészen elképesztő, hogy azon évtizedes munka után, amit a főigazgató asszony elvégzett, és amilyen eredményeket elért az alapítvány és az általa működtetett intézményrendszer, azok után ilyen mondatok hangozhatnak el.

Bencsik képviselő úr felszólalása kapcsán én azt örömmel hallottam, hogy ő is fontosnak gondolja ezeknek a gondolatoknak a megjelenését. Azt is gondolom, hogy mi az alapítvány kapcsán sok mindenben egyetérthetünk, már minthogy valóban fontos kutatások és szemléletváltozás történt 2010 után. Azt pedig szomorúan tapasztaltam, hogy ennek a törvényjavaslatnak a vitáját is kihasználja olyan kérdések behozatalára, aminek semmi köze ehhez a törvényjavaslatához, csak azért, hogy a bíráló hangján is beszélhessen; ez minden, csak nem polgári, és minden, csak nem nemzeti hozzáállás. (*Nacsa Lőrinc: Úgy van!*)

Azt remélem, hogy minden feldobott labdára, minden kimondott mondatra sikerült választ adnom. Nem maradt más feladatom, mint hogy arra kérem a

tisztelt Országgyűlést, hogy szavazatával támogassa majd a benyújtott törvényjavaslatot, hiszen egy fontos nemzetstratégiai célt szolgálunk. Köszönöm elnök úr megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Képviselőtársaim! A következő napirendi pontunk a **nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/16000. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Schanda Tamás úrnak, az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr!

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt fekvő törvényjavaslat számos jogszabály módosítására tesz javaslatot. Kérem, engedjék meg, hogy a törvényjavaslat bemutatását a nemzeti felsőoktatásról szóló törvény módosításának ismertetésével kezdjem. A magyar egészségügy kiemelt bizalommal övezett intézményei az orvosegyetemi klinikai központok, amelyek - jól tudjuk - az oktatás, a kutatás és az egészségügyi ellátás hármását kötik össze a munkájukban. Az önök előtt lévő módosítás pedig azt a célt szolgálja, hogy megteremtse az összhangot a klinikai központban egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló oktató egészségügyi és oktatási jogviszonya között.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány kiemelt gazdaságfejlesztési feladata a hazai innováció támogatása, amelynek során figyelemmel kell lenni az innovációs ökoszisztéma szereplőitől kapott visszajelzésekre is, a jogalkotónak pedig ezek alapján a megfelelő szabályozási környezet biztosításával kell elősegíteni a tudáshasznosítási folyamatok sikerességét. A felsőoktatási intézmények versenyképességének, kutatás-fejlesztési, innovációs képességei növelésének fontos letéteményesei lesznek a tudományos és innovációs parkok, amelyek erősíteni tudják az egyetemi ipari együttműködések, valamint az egyetemi tudás üzleti környezetben történő hasznosítását. Az idetelepülő vállalkozások tekintetében lehetővé kell tenni a felsőoktatási intézmények általi tulajdonrészesedés-szerzést, valamint azt, hogy ezen intézményi társaságok kutatás-fejlesztési és innovációs, vállalkozási tevékenységet is végezhesse.

Az ökoszisztéma fejlesztésének következő állomása szükségessé teszi az egyes szabályok felülvizsgálatát a szellemi alkotáshoz fűződő jogok, valamint a

szellemi tulajdon hasznosítása kapcsán is. A kiszámíthatóság növelése érdekében pedig indokolt a felsőoktatási intézmények közötti egységes szabályozás megteremtése. A szellemi tulajdon hasznosítása, a sikeres innováció gyakorlatilag elképzelhetetlen a szellemi alkotásokat létrehozó kutató, oktató feltalálók személyes közreműködése nélkül. Az innovációs teljesítmény javítása érdekében elő kell segíteni, hogy kreatív gondolkodású honfitársaink az újszerű elgondolásaikat, találmányaikat a hasznosítás érdekében mássokkal megosszák, arra vállalkozásoknak felhasználási, illetve hasznosítási engedélyt adjanak. A munkavállalókat pedig tovább kell ösztönözni és támogatni, hogy a munkaviszony keretében létrehozott szellemi alkotásaikat, ötleteiket minél nagyobb arányban osszák meg munkáltatójukkal.

Tisztelt Országgyűlés! A javaslat a nyugdíjbiztosítással és a családtámogatással összefüggésben is változtatásokra tesz javaslatot. A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló törvény módosítása elsősorban a jogalkalmazási gyakorlat alapján pontosító, technikai jellegű, részben más jogszabályok módosításához kapcsolódik. Így többek között a nyugellátásokkal összefüggő valamennyi eljárást illetékmentessé teszi, valamint biztosítja, hogy a munkarehabilitációs díjat és a fejlesztési foglalkoztatási díjat a jövőben csak akkor kelljen a nyugdíjszámítás során figyelembe venni, ha az magasabb összegű nyugdíjat eredményez.

A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló törvény módosítása lehetővé teszi, hogy a gyed azon szülőknél is járjon majd, akik az ellátás mellett naplali tagozaton folytatják tanulmányaikat, míg gyermeküket napközbeni ellátást biztosító intézményben helyezik el. A módosítással emelkedik a méltányosságból megállapítható gyermekgondozási díj havi összegének felső határa a minimálbér 70 százalékáról a minimálbér kétszeresének 70 százalékára, amely lehetővé teszi, hogy az egészségbiztosítási szervek jobban tudjanak differenciálni a biztosítottak között.

A tervezet rugalmasabbá teszi a maximális összegben megállapított gyed, a hallgatói gyed összegének a minimálbér, garantált bérminimum emeléséhez igazodó felülvizsgálatának szabályozását, hogy az alkalmazható legyen a minimálbér és a garantált bérminimum évközi módosítása esetén is, valamint a tervezet további pontosításokat tartalmaz a csecsemőgondozási díj, a gyermekgondozási díj folyósítását korlátozó szabályokat, az ellátások közötti választás szabályait, valamint a nevelőszülő és a nagy- szülő gyermekgondozási díjra való jogosultságát érintően.

Tisztelt Országgyűlés! A családok támogatásáról szóló törvény módosításában fontos változás, hogy a saját jogon magasabb összegű családi pótlékra jogosult tartósan beteg, illetve súlyosan fogyatékos nagykorú személyek idén július 1-jétől már kereseti korlátozás nélkül dolgozhatnak a családi pótlék megtartása mellett.

(20.00)

(Az elnöki széket Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Eddig, ha legalább három egymást követő hónapban keresztül a mindenkori minimálbér összegét meghaladó havi jövedelemmel rendelkeztek, szüneteltették a részükre járó családi pótlék folyósítását. Idén július 1-jétől a mindenkori minimálbér összegét meghaladó havi jövedelem esetén sem veszítik el a részükre saját jogon, egészségi állapotukra tekintettel járó családi pótlék összegét. A tervezet a szakképzési rendszer átalakításával összhangban pontosítja a családi pótlék, iskoláztatási támogatás rendelkezéseit is.

A korhatár előtti öregségi nyugdíjak megszüntetéséről, a korhatár előtti ellátásról és a szolgálati járandóságról szóló törvény módosítása alapján a négy vagy több gyermeket nevelő anyák adóalap-kedvezményére jogosult részére folyósított szolgálati járandóság összegét nem kell csökkenteni a személyi jövedelemadóval.

Tisztelt Országgyűlés! Éppen ezért az előbbieken elhangzottak okán kérem önöket, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Vinnai Győző képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VINNAI GYŐZŐ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Szeretném az elején leszögezni, hogy a törvényt módosítást, a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvényt és számos más kapcsolódó törvényt a Fidesz-frakció támogatni fogja. Miért is?

Azért, mert a nemzeti felsőoktatásról szóló törvény módosítása egy praktikus módosítás, hiszen megteremti az összhangot a klinikai központban egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló oktató egészségügyi és oktatási jogviszonyai között. Ahogy az expozében is hallottuk, a felsőoktatási intézmények versenyképességének erősítése kiemelt cél, amelynek fontos támogatói lesznek a tudományos és innovációs parkok. Maga a módosítás megadja a lehetőségét annak, hogy a kutatás-fejlesztési és innovációs vállalkozási tevékenység az intézményi társaságok által is végezhető legyen.

Mindannyian tudjuk, hogy a magyar felsőoktatás elmúlt, valamivel több mint egy évet meghatározta a koronavírus-járvány, s annak következményei. Ugye, a veszélyhelyzet kihirdetése, amelyet először kormányrendelet állapított meg, majd a parlament is megerősítette, s ebben az időszakban a felsőoktatásban két ízben

is digitális, távolléti oktatás folyt. Pontosabban jelen idő, mert még most is folyik, magam is online előadásokat, illetve gyakorlati órákat tartok. Azt tudom mondani önöknek, kollégák elmondásából is, hogy a pandémiás időszak kihívásai ellenére, a nehézségek ellenére az egyetemek, a felsőoktatási intézmények példamutatóan helytálltak, s a hallgatók és az oktatók is a digitális oktatásban megfelelő módon sajátították el a tematikát.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ha a javaslat tartalmáról szólunk, akkor a felsőoktatási és gazdasági kapcsolatok, pontosabban ipari kapcsolatok erősítésére, valamint a felsőoktatási modellváltás kapcsán a szellemi tulajdon védelmére és hasznosítására vonatkozóan a négy törvény egymással összhangban álló módosítására kerül sor, és nemcsak hogy a kiszámíthatóságot, hanem egy egységes szabályozási keretet alakít ki, és motiválja is azt, hogy a felsőoktatás és az ipari kapcsolatok erősödjenek.

Hadd említsek meg néhány dolgot ebből a négy törvényből. Az egyik a felsőoktatási törvény, a 2011. évi CCIV. törvény módosítása, amelyre már utaltam, hogy megteremti a lehetőségét, hogy kutatás-fejlesztési és innovációs vállalkozási tevékenységet is végezzenek intézményi társaságok, az eddigi tiltást hatályon kívül helyezi. Ez növeli az intézmények versenyképességét, a kutatás-fejlesztés, innováció területén elvégzett munkáját és ezen munkateljesítmények növelését.

Itt csak egy dologra utalnék, hogy 2019. január 1-jétől a közfinanszírozású kutatóhelyek teljes körű rendelkezési jogot kaptak a szellemi alkotásokhoz kapcsolódó jogok tekintetében. A nem állami fenntartású intézményekben a fenntartó dönt arról, hogy a szellemi tulajdon-jogok, a hasznosító vállalkozásban szerzett részesedés kapcsán a rendelkezési jogok kit illesse meg. A transzparencia biztosítása érdekében ezeket a kérdéseket a felsőoktatási intézmény szervezeti és működési szabályzatának mellékletét képező szellemi tulajdon-kezelési szabályzatokban is rögzíteni kell.

Megemlítem a másik törvényt, a 2014. évi LXXVI. törvényt, amely a tudományos kutatásról-fejlesztésről és az innovációról szól, és ennek a törvénynek a szellemi tulajdon-kezelési szabályzatokra, illetve a felsőoktatási intézményekben létrehozott szellemi alkotások jogi sorsára, valamint hasznosító vállalkozásokra vonatkozó szabályait módosítja, és így a költségvetési kutatóhelyeken túlmenően immár valamennyi felsőoktatási intézményre alkalmazni kelljen. A szellemi tulajdon-kezelési szabályzatok megléte, valamint a kutatóhelyi éves beszámolások rendszerének egységesítése garanciális elemet jelent a kutatási tevékenységre költött költségvetési források megfelelő ellenőrzésére.

A harmadik törvény a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény hatályos szövegét módosítja, hiszen ez a törvény tiltja még most is, a módosítás előtt, olyan munkavégzésre irányuló további jogviszony létesítését, amelynek keretében a

közalkalmazottat foglalkoztató munkáltató üzleti titkát képező módszerek, eljárások, ismeretek, know-how-k alkalmazására, hasznosítására kerülne sor. Mivel nehezen képzelhető el olyan hasznosító vállalkozás, illetve intézmény, társaság, ahol ezekre az ismeretekre ne lenne szükség, ezen korlátozó rendelkezéseket a költségvetési kutatóhelyek tekintetében fel kell oldani.

Befejezésül, a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvény rendelkezései - erről államtitkár úr részletesen beszélt, nem szeretnék kitérni, csak egy mondat erejéig, hogy a szellemi tulajdon-jogokra vonatkozóan engedélyezett felhasználás, illetve hasznosítási jog ellenértékét, magyarul a licenccíjat nevesíti járulékalapot nem képező összegként.

Tisztelt Ház! Ezek a módosítások és az egységes szabályozás, úgy ítélem meg, hogy hazánkban előreviszi a kutatás-fejlesztésről, a technológiai innovációról, a felsőoktatás és az ipari kapcsolatok erősítéséről, a versenyképességről hozott rendelkezéseket, és gyakorlatilag támogatja az egyetem-ipar együttműködést. Tisztelettel arra kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák a módosításokat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Kunhalmi Ágnes képviselő asszonynak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő asszony!

(20.10)

KUNHALMI ÁGNES, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A javaslat egy salátatörvény, amely ugyan a nevében a felsőoktatással foglalkozik, tartalmában azonban csak lazán kapcsolódik ahhoz.

A javaslat több törvény módosítását tartalmazza, amelyek csak kis részben függenek össze. Számos módosítás technikai, eljárási jellegű, amelyek korábbi módosításokat egészítenek ki. A javaslat megteremti többek között annak a lehetőségét, hogy a kutatóhelyek korlátozásoktól mentes szellemi tulajdon-jogot szerezzenek a hozzájuk került ilyen jogok után. A javaslat, mint előbb már említettem, a felsőoktatásról szól, tartalmában azonban csak kismértékben érinti azt.

Az első ilyen módosítás, amely a javaslat nevével is összefügg, a kutatókra vonatkozó jogi helyzetek rendezése. A javaslat lényege, hogy a költségvetési kutatóhelyeken vagy felsőoktatási intézményekben dolgozó kutatók további munkavégzésre irányuló jogviszonyt létesíthetnek.

A javaslat kifejezett előnye, hogy az átláthatósági szabályzattal kapcsolatos részletes előírásokat állapít meg, ezáltal csökkentve az esetleges intézményvezetői

önkényt. Jelen javaslat ebből a szempontból előnyös, habár indokolt lenne néhány további jogszabályi rendelkezés, például a meghosszabbítható összeférhetlenségi... Például a megszabható - szemüveg kell *(Derültség a kormánypartok padsoraiból.)* - összeférhetlenségi okokat érdemes volna korlátozni annak érdekében, hogy ezek minden esetben csak a szükséges és arányos mértékben jelenthessék a másodállás vállalásának korlátozását.

Hasonlóan támogatható, hogy a minimálbérhez és a garantált bérminimumhoz kötött támogatási formák az ezen juttatások év közbeni emelése után ezekhez igazítható módon szintén növelhetőek legyenek. Azon szabály, amely szerint a 18. életévét betöltött, tartósan beteg, illetve súlyosan fogyatékos személy a saját jogon járó családi pótlék mellett kereseti korlát nélkül végezhesen keresőtevékenységet, támogatható.

Az Erzsébet a Kárpát-medencei Gyermekéért Alapítvány adatkezelésével kapcsolatos szabályok módosulása is előnyös, hiszen csökkenti a gyermekek személyes adatainak nyilvánosságát. Minden pozitív elem ellenére ez a szabályozás alapvetően a közalapítványi formába helyezett egyetemek működését is szolgálja, de mi, MSZP-sek ezzel a formával, ahogy azt már korábban említettük, nem értünk egyet. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A jegyzőkönyv kedvéért szeretném leszögezni, hogy a nemzeti felsőoktatásról szóló törvény módosításánál a Jobbik még egy vezérszónoki felszólalót sem tudott állítani, ennyire fontos nekik a nemzeti felsőoktatás. Senki nem vette a fáradságot, hogy erről vitatkozzon.

De igaz ez például a magát zöldnek hazudó Párbeszédre is, aki még a megújuló energiákról szóló törvényjavaslatnál se vette a fáradságot, hogy az Országgyűlés előtt elmondja a véleményét például a megújuló energiákról. *(Arató Gergely: Ha legközelebb ti lesztek ennyien, nektek is nehezebb lesz vezérszónokot állítani az éjszakai időszakra...)*

Tehát ahogy ez elhangzott, az előttünk fekvő törvényjavaslat célja a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény és számos más kapcsolódó törvények módosítása.

Amikor a felsőoktatásról beszélünk, akkor el kell azt mondani és el kell ismerni azt az eredményt, ami az elmúlt években már látszódtott, hiszen a magyar egyetemekről jöttek ki azok a fiatalok, szakemberek, mérnökök, bölcsészek, orvosok és számtalan szakember, aki hozzájárult ahhoz, hogy a magyar gazdaság egy olyan sikerpályára állt 2012 után, ami a 2019-es rekordévet, a koronavírus-járvány előtti rekordévet is

jellemezte. Ehhez a gazdasági sikerszériához a magyar egyetemekről is kijövő hallgatók járultak hozzá.

Tavaly márciusban azonban, a koronavírus-járvány első hullámakor a magyar felsőoktatás is kénytelen volt áttérni a digitális, távolléti oktatásra. Ez számos kényelmetlen, a korábbiakból eltérő, szokatlan helyzetet eredményezett a felsőoktatásban dolgozó hallgatók és oktatók számára egyaránt. Mindennek ellenére az oktatók és a hallgatók is hamar megtalálták a válaszokat a kihívásokra, és a körülményekhez képest sikeresen és példamutatóan álltak helyt, ezúton is köszönet nekik.

A nemzeti kereszténydemokrata kormány célja 2010 óta a hatékony, versenyképes nemzeti felsőoktatási rendszer kiépítése, ami piacképes, korszerű, XXI. századi és használható, valódi tudást ad, és gyakorlatot is ad a diploma mellé.

Az elmúlt évek gyors világgazdasági dimenzióváltása, az előttünk zajló új digitális ipari forradalom bebizonyította, hogy a felsőoktatás jövőbeli versenyképessége érdekében szükség van a modellváltásra, a felsőoktatás korszerűsítésére, az egyetemekhez kapcsolódó kutatásfinanszírozási rendszer kiépítésére, a doktori képzési rendszer megújítására, valamint a felsőfokú duális képzés megerősítésére.

Ezt a stratégiát is szolgálja az előttünk fekvő törvényjavaslat is, amelynek célja a felsőoktatási-ipari kapcsolatok erősítése, valamint a felsőoktatási modellváltás kapcsán a szellemi tulajdon védelmére és hasznosítására vonatkozó, a kiszámíthatóságot és a motivációt tovább növelő egységes szabályozási keretek kialakítása.

A törvénymódosítás megeremti annak a lehetőségét, hogy az intézményi társaságok az eddigi tiltás hatályon kívül helyezésével kutatás-fejlesztési és innovációs, vállalkozási tevékenységet is végezhesse. A felsőoktatási intézmények versenyképességének, kutatás-fejlesztési, innovációs teljesítményének további javítása kiemelt cél, melynek fontos letéteményesei lesznek a tudományos és innovációs parkok. Ezek a parkok katalizáló tényezőként erősíteni tudják a felsőoktatási-ipari együttműködéseket, valamint az egyetemi tudás üzleti környezetben történő hasznosítását. Az idetelepülő vállalkozások tekintetében pedig nem indokolt, hogy a felsőoktatási intézményeket kizárjuk az ezekben történő részesedés szerzésből.

A felsőoktatás struktúraváltása, modernizálása keretében szükségessé vált a szellemi alkotások jogi szabályozásának módosítása, kiterjesztése, pontosítása a tudományos innovációk, a kutatók, a hallgatók és az oktatók védelme érdekében.

A törvénymódosítás kiterjeszti a szellemi tulajdon-jogokra jelenleg is vonatkozó kedvezményes licencdíj kategóriát a találmányi díjra, valamint az egyéb iparjogvédelmi oltalmi formák esetében a munkavállalót megillető díjazásra. Mivel innovációs szempontból az a legfontosabb, hogy ezeknek a szellemi alkotásoknak a hasznosítása a gazdasági életben is megtörténjen, nincs érdemi indoka a különbségtételnek.

Az elmúlt időszakban a magyar felsőoktatás számos, nemzetközi viszonylatban is értékelhető eredményt ért el, azonban a célunk nem kevesebb, mint hogy a magyar felsőoktatás és a benne részt vevő fiatalok a jövő nyertesei legyenek. Ez a most tárgyalt törvényjavaslat is egy újabb lépést jelent a jövő felsőoktatása irányába, ezért a KDNP-frakció támogatni fogja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Attól tartok, hogy ez alkalommal nem lesz lehetőségem arra, hogy módot adjak majd az államtitkár úrnak az előzőhöz hasonló, kissé indulatos kirohanásra, tekintettel arra, hogy ez a törvényjavaslat semmilyen igazán súlyos gazemberséget nem tartalmaz, eltekintve a szokásos átgondolatlan, felkészületlen jogalkotástól és a „Mekk mester” törvényhozástól.

Magyarán szólva, az a gyakorlat, hogy sajnos a kormány jól láthatóan képtelen arra, hogy az összetartozó dolgokat együtt, a különálló dolgokat pedig külön kezelje egymástól, így születnek aztán olyan törvényjavaslatok, mint ez a törvényjavaslat, amelyik 15 különböző törvényt módosít, amelyek között időnként van laza összefüggés, időnként meg semmilyen összefüggés nincsen, csak éppen valakinek eszébe jutott önkönl vagy egy másik minisztériumban is gondolták, hogy jó ötlet ezt ide beírni.

Az én kedvencem ebből a szempontból: az állami vagyonról szóló törvény módosításával a honvédség által kezelt cégeknek a körét átalakítani. Nagyon kíváncsi lennék, de szerencsére ez nem az én szakterületem, hogy mi történt a többi céggel. Ott négy cég szerepel ma mint a HM által kezelt cég, és hirtelen csak egy maradt belőle. Lehet, hogy csak összevonták őket, én ezt nem tudom, őszintén szólva, és nem is akarok ebben tippelni. Egy dologban biztos vagyok, abban, hogy ennek aztán az égardta világon semmi köze nincs sem a felsőoktatáshoz, sem a nyugdíjszabályokhoz, semmi máséhoz, ami ebben a törvényjavaslatban benne van. Őszintén szólva, az önök tárcájához sincsen köze, de valaki a nyakukra sózta baráti alapon ezt a törvénymódosítást is, ha már benyújtották.

Ami a felsőoktatást illeti, és hadd kezdjem ezzel, itt a jogszabályi változások egy része tulajdonképpen pozitív, jó irányú változásokat tartalmaz; a kutatóhálozatnak és a vállalkozási típusú kutatói tevékenységnek az összekapcsolása alapvetően egy támogatandó, jó elképzelés.

Abban is van igazság, hogy az itt lévő jogszabályi keretek eddig túlzóan merev kereteket tartalmaztak. Azért én izgatottan olvasnám el, mondjuk, a Rektori Konferenciának az álláspontját ebben a kérdésben, de természetesen ilyen típusú információkat, hogy

volt-e társadalmi egyeztetés, és ennek mi volt az eredménye, a kormány szokás szerint nem óhajtott velünk megosztani.

(20.20)

Másfajta, a felsőoktatást érintő változások alapvetően tulajdonképpen korábbi jogszabályalkotásokra vonatkoznak. Arról van szó, hogy futnak a pénzük után. Elfelejtették a klinikákat, amikor betervezték az egészségügyi jogviszonyra vonatkozó törvényt, de jobb későn, mint soha alapon most ezt kijavítják és rendezik azt a viszonyt, hogy egyébként hogyan egyeztethető össze a felsőoktatási és az egészségügyi jogviszony. Ezt tényleg meg kellett csinálni, talán jó lett volna egyszerre, akkor kicsit kevesebbet idegeskedtek volna az érintettek.

Nem megyek végig az összes törvénymódosításon, különösen azért, mert képviselőtársaim már kormánypárti és ellenzéki oldalról is megtették. Még amit inkább pozitívumként szeretnék kiemelni: a gyese-, a gyed-szabályokra vonatkozó változásokat is támogatandónak, jónak, életszerűnek tartjuk. Jó, ha ezekhez az ellátásokhoz kevesebb korlátozás van, és mindannyian arról beszélünk itt a parlament mindkét oldalán, most a kormány ebben végre tesz is valamit, hogy legyen meg a választás lehetősége, tegyük rugalmasabbá azt, hogy mindenki felépítse a saját életét, azt, hogy szülőként hogyan tud a munkahelyén vagy a tanulmányai közben és otthon a családjában is helytállni, megtalálni a helyét. Legyen ebben nagyobb rugalmasság, nagyobb szabadság!

Azért összességében mégiscsak azt tudom elmondani, hogy önmagában a gulyásleves is jó étel, a túrós csusza is jó étel, ha a kettőt egymással kombináljuk, mint ahogy ennél a törvényjavaslatnál történik, akkor nem biztos, hogy valami fogyasztható jön ki belőle. Nem kell elmondanom, hogy a miskolci alapítványra és a másik egyetemi alapítványra vonatkozó szabállyal nem az a baj, hogy most javítják a saját jogszabályalkotási tévedéseiket, hanem az, hogy az alapszabályok is rosszak.

Azért van itt egy kis piros paprika is, az én nagy kedvencem az irányított demokrácia újabb vívmánya, ahol a miniszter fogja engedélyezni majd azt, hogy ki lehet önkéntes szervezet. Tehát a magyar önkéntesség olyan lesz, hogy majd miniszteri engedélyhez lesz kötve, és akinek a miniszter engedélyezheti, az lehet önkéntes. Szeretnék gratulálni, újabb szép lépés a nagy, központosított, működésképtelen állam irányába, amit az elmúlt tizenkét évben is építettek.

Összességében tehát azt tudom mondani, hogy ebben a törvényjavaslatban számos támogatható elem is van, és izgatottan várjuk a parlament vita folytatását és majd a bizottsági vitákat, azután alakítjuk ki az álláspontunkat erről a javaslatról. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most az elsőként jelentkezett független

képviselő szólhat. Megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak. Parancsoljon!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A T/16000. számú törvényjavaslat valóban igen csekély részében foglalkozik csak a felsőoktatással és a felsőoktatási innováció jövedelemhelyezésével. Ez nagy részben más jogszabályok módosítását tartalmazza, és abban igazat kell adnom Arató Gergely képviselőtársamnak, hogy tulajdonképpen az egész jogszabályjavaslat a korábbi hibák kijavítása. Nemcsak a vagyongazdálkodási alapítványok, egyetemi átalakítások során elkövetett kodifikációs hibákat javítja ki, hanem a komplex, korábbi, hibásan felállított rendszereknek a gyakorlatban megjelenő hibáit próbálja most reparálni ezzel, és különböző társadalmi csoportoknak a hibás jogalkotásból eredő problémáit igyekszik kiküszöbölni, gondolom, a '22-es választásra készülve.

Természetesen emiatt, miután reparációról van szó, igen jelentős részben egyetérthetünk ezekkel a javaslatokkal, mert való igaz, hogy a nappali tagozatos kismama, akinek óvodába jár a gyereke, annak is járhatson óvodába a gyereke. Természetes az, hogy a felszolgálati díj legyen már a nyugdíjalap része, természetesen az, hogy az oktatók, akik a kutatásban részt vesznek, azoknak igenis legyen lehetősége realizálni a kutatásból eredő munkavállalói jogviszonyon kívüli jövedelmet. Ezek mind teljesen egyértelmű és elvárható szabályrendszerek. Csak annyit szeretnék mondani, hogy korábban, az első húsz évében a rendszer-váltás utáni időszaknak soha nem volt akadálya annak, hogy egy egyetemi tanár ne realizálhasson az egyetemi kutatásból származó jövedelmet akár magánvállalat útján is.

Az önök janicsár rendszere alakította ki azt, hogy... *(Nacsá Lőrinc közbeszólására:)* De, az önök janicsár rendszere alakította ki azt, hogy különböző engedélyeket kell mindenkinek kérni ahhoz, hogy ezekben a kutatásokban többletjövedelem-realizálást tudjon megvalósítani. Ez egyáltalán nem egy új dolog, csak az önök által átalakított jogrendszer zárta be a kapukat, és kénytelenek ezt az új szabályozást kinyitni. *(Arató Gergely közbeszólására:)* Majd tessék megnézni, Arató Gergely képviselőtársam, az első húsz év szabályrendszerét, és akkor látni fogja.

Azt gondolom, hogy mindazok a javaslatok, amelyek itt szerepelnek, kivéve ezt a közérdekű önkéntes tevékenységet, ezt egyszerűen nem is értem. Önkéntes az, aki önkéntes. Tehát, aki akar önkéntes munkát végezni, az szól annak a szervezetnek vagy annak a szervezeti rendszernek, aki ezeket a tevékenységeket szervezi, hogy én szeretnék önkéntesként segíteni, és ha van esze annak, aki azt működteti, akkor fogadja az önkéntest. Miért kell egy ilyen miniszteri engedélyezési rendszerbe ezt behelyezni? - ezt nem is értem. Nagy valószínűséggel a koronavírus-járvány időszakában sokan olyanok jelentkeztek önkéntesnek, így én is, akiket nagyon nem

szerettek volna, ha valamely szervezetbe bejutnak, még ha éppen takarítói tevékenységet is vállalnak, merthogy esetleg nehegy lássa, hogy ott mi van, pedig azt gondolom, hogy mindenki, aki erre a munkára jelentkezik, az őszintén, tiszta szívből és a közösség érdekében tenné.

Megmondom őszintén, még én sem nagyon tudom, hogy hogyan fogok ebben szavazni. Ez valószínűleg az utolsó pillanatban derül ki, mert nagyon nem szeretném például a szavazatommal legitimálni az egyetemek átalakítására vonatkozó jogszabályoknak már ebben a jogszabályban való módosítását. Tehát lehetséges, nemhogy lehetséges, valós az, hogy jó pár elem, a felszolgálói díj, a nappali tagozatos hallgatók óvodai elhelyezési lehetősége gyed alatt, ezek mind teljesen rendben lévő szabályok, a kutatók más jogcímen való jövedelme teljesen indokolt, de itt vannak benne azok a javaslatok, amelyek tulajdonképpen a korábbi, elrontott szabályalkotás reparációi, amelyeket egyébként akkor az ellenzék nem szavazott meg.

Ugyan azt gondolom, hogy a betérjesztő ezt pontosan tudta, hogy azért így kell egy ilyen salátatörvényt behozni, hogy legyen olyan eleme, amire egyszerűen egy ellenzéki nem mond igent. Úgyhogy megint természetesen ebbe a helyzetbe hozta a kormányzat az ellenzéki képviselőket. Azt gondolom, ha az a cél, hogy előremutató és tisztességes javaslatokat mindenki megszavazzon a Házban, akkor nem kellene belecsempészni olyan szabályok mellé vagy közé, amelyek pedig nem támogathatók. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Mivel kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett, további képviselői felszólalásra jelentkezőt nem látok, mégis megkérdem, kíván-e valaki felszólalni még a napirend keretében. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok.

Az általános vitát lezárom és megadom a szót államtitkár úrnak, aki válaszolni kíván az elhangzottakra. Parancsoljon!

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Nagyon szépen köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy először is megköszönjem a vitában elhangzott, többnyire higgadt és szakmai hozzászólásokat, ami örömteli volt, hogy ebben a stílusban tudjuk ezt a vitát lefolytatni.

Köszönöm a támogató hozzászólásokat, bár ezek közül nem mindegyiket tudtam teljes mértékben értelmezni, ezt is be kell hogy valljam, de lehet, hogy ez a késői órának köszönhető. Kunhalmi képviselő asszony hozzászólása, ha jól értem, akkor úgy foglalkozhat össze, hogy van egy jó törvényjavaslat, amivel nem ért egyet. Természetesen ez is egy elfogadható álláspont, csak én nem vagyok benne biztos, hogy képes vagyok megérteni. Ha jó a törvényjavaslat egyes elemeinek mindegyike, akkor a teljes törvényjavaslat miért nem támogatható?

Arató képviselő úr szavait a korábbi napirendhez képest tényleg nem tudom másképp értékelni, mint dicséret, bár azért maradéktalanul nem tudok önnel egyetérteni jó pár mondata kapcsán természetesen, és vissza is kell hogy utasítsam. Hiszen, tisztelt képviselő úr, azért valóban arról van szó, hogy amikor egyszerre túl sok törvényt nyújtunk be, akkor önöknek az a baja, amikor meg egy törvényben nyújtjuk be több törvény módosítását, akkor meg az a baja. Én értem, hogy ha van rajtam sapka, akkor az a probléma, ha nincsen, akkor meg az, de igazából eldönthetnék, hogy akkor most mit szeretnének: kevesebb törvényt, hogy tágabb kontextusban lehessen vitatkozni, vagy minden egyes módosításhoz önálló jogszabályt; bár azt gondolom, hogy ez leginkább csak szépészeti kérdésként fogható föl.

(20.30)

Amit ön fölhozott, ha jól értem, akkor öt ügyet hozott föl. Először próbált néhány cinikus megjegyzést tenni a honvédelmi cégek kapcsán megjelenő törvényi szabályozásra, és hogy milyen jogon, miért foglalkozik ezzel az ITM, meg mit keres ebben az ügyben. Nagy tisztelettel tájékoztatom a tisztelt képviselő urat, hogy a hadiiparhoz kapcsolódó fejlesztésekkel többek között az Innovációs és Technológiai Minisztérium foglalkozik.

Tehát ez teljesen rendben lévő dolog, hogy a mi tárcánk foglalkozik ezzel a kérdéssel, mert tudja, tisztelt képviselő úr, mi most egy olyan kormányzás időszakát éljük, hogy a nemzeti polgári kormány fontosnak tartja egyrészt a nemzetközi vállalásainkat, a NATO felé tett nemzetközi vállalásainkat, másrészt a hadiipar fejlesztését, méghozzá olyan ütemben, amit korábban soha nem láthattunk, és mindezt úgy akarjuk megcsinálni, tisztelt képviselő úr *(Arató Gergely közbeszól.)*, hogy ebből a magyar gazdaság is erősödjön, a magyar emberek munkája is hozzájáruljon ahhoz, hogy egy ütőképes hadserege legyen Magyarországnak, hogy biztonságban lehessen minden magyar ember. Mi ezt úgy akarjuk csinálni, amiből a magyar vállalkozások, a magyar cégek, a magyar beszállítók, a magyar munkavállalók is jól járnak, ezért aztán sokat foglalkozik a tárcánk ezzel a kérdéssel. Személyesen Palkovics miniszter úr felügyeli ezt az igen fontos területet. Tehát hiába próbál ön cinikus megjegyzéseket tenni, az a helyzet, hogy totális félreértésben van. *(Arató Gergely: Hova lettek a cégek, arról beszéljen!)*

A másik, hogy nagyobb szabadságot a kutatóknak, hát, erről szól ez a javaslat. Valóban olyan kéréteket bontunk le, amelyek akadályozták vagy nem segítettek eléggé az egyetemeken, felsőoktatási intézményeink versenyképességét, és így ezekkel a módosításokkal ez lehetővé válik. De ha jól értettem, akkor ezzel ön is alapvetően egyetértett, ahogy ön is egyetértett azzal, hogy a klinikák esetében szükséges a törvényi szabályozásnak a biztosítása.

Nem voltak teljesen egyértelműek azok a mondatok, amelyeket elmondott, de talán még a családtámogatásnál is a nagyobb szabadság esetén ön is egyet tudott ezzel a módosítással érteni, és azzal, hogy valóban több forrást biztosítsunk egyrészt az édesanyák számára, másrészt minél több élethelyzetben adjuk meg a lehetőséget és a támogatást ahhoz, hogy a kívánt gyermekek meg tudjanak születni, és utána a felnvelésükhöz az édesanyák minden támogatást megkapjanak. *(Arató Gergely: Kimondottan dicsértem a kormányt!)* Nem voltam benne teljesen biztos, hogy ezt a részét támogatják, de most értem, hogy dicsérte, ezt akkor köszönöm. Találtunk egy egyetértési pontot, ez már örömtelivé teszi az elmúlt néhány percet.

De ha jól értettem, akkor ön is, illetve Varga-Damm Andrea képviselő asszony is éles kritikával próbálták érinteni a közérdekű önkéntességhez kapcsolódó törvényi módosítását *(Arató Gergely: Sikertült is!)*, amelyről ön most még azt gondolja, hogy sikerült, de percekben belül belátja, hogy teljesen tévedett. Hiszen, tisztelt képviselő úr, ha megnyitotta volna egyébként a törvény indoklását, nem egy olyan nagy feladat, akkor ott teljesen érthetően le van írva, hogy itt miről is van szó. *(Nacs Lőrinc: Ott van leírva. - Arató Gergely: Elolvastam.)* Tulajdonképpen a civil törvénnyel kapcsolatos összhangot teremti meg ez a technikai jellegű módosítás.

És engedje meg, hogy felhívjam a figyelmet arra, hogy egyébként a közérdekű önkéntességről szóló törvény módosítása vagy a közérdekű önkéntes tevékenység nyilvántartása egy nem új keletű feladat, ez mindig is így működött. Hiszen itt nem arról van szó, tisztelt képviselő asszony, hiszen ön is jelezte, hogy ezt problémásnak tartja, hogy ne lehetne önkéntes tevékenységet végeznie bárkinek bárhol, dehogynem lehet, eddig is lehetett, ezután is lehet, sőt biztatunk is mindenkit arra, hogy végezzenek önkéntes munkát; hanem arról szól a közérdekű önkéntes tevékenység, hogy ahhoz bizonyos speciális többletjogok kapcsolódnak, megfelelő szervezetek lehetnek csak fogadó szervezetek, és egyébként a közérdekű önkéntes tevékenységről szóló törvény hatálya alá tartozó tevékenység végzéséhez jogosítványok és lehetőségeik is kapcsolódnak mindazoknak, akik ily módon is hozzá akarják segíteni a társadalmat valami pozitív cél eléréséhez.

Arató képviselő úrnak a figyelmét föl kell hívnom arra a számára kicsit nyomasztó tényre, hogy a közérdekű önkéntes tevékenységről szóló törvényt 2005-ben fogadta el az Országgyűlés. *(Arató Gergely: Csak akkor nem a miniszter engedélyezte a szervezeteket.)* 2005-ben fogadta el az Országgyűlés, tehát akkor jött létre egyébként ez a speciális megoldás. Eddig is egyébként ugyanígy nézett ki a szabályozás, most pusztán annak a honlapnak az elérhetősége változik meg, ahol ezt a bejelentést meg lehet tenni. Nem gondolom, hogy ez mélyenható, súlyosan felháborító, demokrácia- és szabadságellenes módosítás lenne, amely megakadályozza az embereknek, hogy önkéntes tevékenységet végezzenek. Áthelyezésre kerül egy

honlap, és összhangba kerül két jogszabály. Remélem, ebben a kérdésben is sikerült eloszlatnom képviselő asszony és képviselő úr kritikáját, és ezek után támogatni tudják majd a jogszabály elfogadását.

Azt hiszem, minden felmerült kérdésre válaszoltam, már csak annyi feladatom van, hogy biztassam az Országgyűlés minden tagját, hogy támogassa a törvényjavaslatot, hiszen fontos célokat szolgál. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Nacs Lőrinc tap-sol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön, 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Öt perc technikai szünetet kért államtitkár úr. Államtitkár úr, a rendelkezésére áll az időkeret. *(Schanda Tamás János: Köszönöm szépen, elnök úr.)*

(Szünet: 20.37 - 20.45)

Elnök: Jakab István

Jegyzők: dr. Vinnai Győző és Tordai Bence)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Úgy érzem, hogy az öt perc időnk letelt, az államtitkár úr megérkezett, tehát folytatjuk munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az Európai Unió Bírósága C-66/18. számú ítéletének végrehajtása érdekében a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/15909. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós és nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Schanda Tamás János úrnak, az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, parancsoljon!

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Nagyon szépen köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt fekvő törvényjavaslatnak nem más a célja, mint hogy az Európai Unió Bírósága C-66/18. számú ítéletének végrehajtása érdekében a nemzeti felsőoktatásról szóló törvényt módosítsa.

A nemzeti felsőoktatásról szóló törvény minden Magyarországon működő intézmény számára előírja, hogy hazánkban kizárólag a nemzeti hatóságok által kiállított engedély birtokában lehessen felsőoktatási tevékenységet folytatni. Ez a rendelkezés védi az adott felsőoktatási intézménynek a hallgatóit, hogy azok valóban a várakozásaiknak megfelelő diplomát szerezhessenek. Több mint egy tucat, Magyarországon működő külföldi felsőoktatási intézmény megfelel a jelenlegi magyar szabályozásoknak, a Soros-egyetem

azonban nem, és erre nem is törekedett, helyette nemzetközi kampányt indított a magyar szabályozás ellen. *(Nacsza Lőrinc: És Magyarország ellen! - Arató Gergely közbeszól.)*

A felsőoktatási intézmények megfelelő működése az ország oktatási rendszerébe vetett bizalom, a felsőoktatási rendszer jó hírnevének a záloga, a végzettséget igazoló oklevél pedig ennek a megtestesítője. Valódi, működő intézményekre, és nem postaláda-egyetemekre van szükség, mint a Soros-egyetem esetében. *(Arató Gergely: Ne vicceljünk már!)*

Tisztelt Országgyűlés! Az Európai Bizottság kötelezettségzegés megállapítása iránti keresetet indított az Európai Unió Bíróságánál Magyarországgal szemben. Az ítéletet előrevetítő főtanácsnoki indítványban is szerepelt, hogy, idézem: „Sajátos célkitűzésénél fogva a CEU az Egyesült Államokban sem most, sem korábban nem fejtett ki oktatási és kutatási tevékenységet.” *(Arató Gergely közbeszól.)* A bíróság ennek ellenére tavaly októberi ítéletében helyt adott a keresetnek. Az ítéletben foglaltak végrehajtása érdekében a magyar kormány a Ház előtt fekvő törvényjavaslattal a nemzeti felsőoktatásról szóló törvény külföldi felsőoktatási intézmények magyarországi működésére vonatkozó rendelkezéseinek módosítását kezdeményezi.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat egy más európai országban már bevált, hatályos jogszabálynak a magyar jogrendbe történő átültetésére tesz javaslatot, a bajor jogot alapul véve eltérő szabályozást tartalmaz az Európai Gazdasági Térségről szóló szerződésben részes államban székhellyel rendelkező, államilag elismert külföldi felsőoktatási intézmények és az Európai Gazdasági Térségről szóló szerződésben nem részes államban székhellyel rendelkező külföldi felsőoktatási intézmények magyarországi működésére. Az új előírást nemzetközi összehasonlító vizsgálatok eredményére építve, a 2006. évi bajorországi felsőoktatási törvény 86. §-ának mintájára, a felsőoktatási tevékenység folytatására vonatkozó szakasz feltételeit lefordítva és tükrözve emelheti be az Országgyűlés a döntésével a hazai joganyagba.

Tisztelettel tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a kormány a javaslat tartalmáról tájékoztatta az Európai Bizottságot, amely ezzel kapcsolatos kifogást nem jelzett. Mivel a rendelkezések más tagállamban már évek óta hatályosak, az uniós testületek és intézmények által sem kifogásolt szabályozás átvételét jelentik, a felsőoktatási törvény vonatkozó szakasza vélhetően minden további próbát kiáll majd.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat szerint a nem EGT-államban székhellyel rendelkező felsőoktatási intézmény akkor folytathat Magyarországon oklevelet adó képzési tevékenységet, ha a Magyarországon nyújtott képzés a magyar felsőoktatási intézmények képzésével egyenértékű; az általa Magyarországon nyújtott képzés felvételi követelményei megfeleltethetők az intézmény képzésével egyenértékű képzést nyújtó, államilag elismert felsőoktatási intézményre

vonatkozó felvételi követelményeknek; szerepel Magyarország Kormánya és a külföldi felsőoktatási intézmény székhelye szerinti állam kormánya által kötött, felsőoktatási végzettségek, fokozatok egyenértékűségéről szóló nemzetközi szerződésben; és a felsőoktatási intézmény képzési tevékenységre való jogosultságát az Oktatási Hivatal kérelemre engedélyezi.

Tekintettel arra, hogy a külföldi felsőoktatási intézmény Magyarországon folytatott képzési tevékenységéért a külföldi felsőoktatási intézmény felelős, a törvénymódosítás egyértelművé teszi, hogy a nem EGT-tagállamban székhellyel rendelkező külföldi felsőoktatási intézmény esetében az oklevelet adó képzési tevékenysége folytatására, az intézményben folyó oktató és kutató munkára, valamint annak ellenőrzésére, az intézmény működésére az intézmény székhelye szerinti állam előírásait kell alkalmazni.

(20.50)

Az egyértelmű jogalkalmazás érdekében ki mondja a törvény, hogy a felsőoktatási intézmény székhelye szerinti államban elismert végzettséget tanúsító oklevelek és fokozatok adhatók. A törvényjavaslat szerint az EGT-államban székhellyel rendelkező, államilag elismert külföldi felsőoktatási intézmény akkor folytathat Magyarországon oklevelet adó képzési tevékenységet, ha az általa Magyarország területén folytatni kívánt képzés és az arra tekintettel kiállított oklevél a székhelye szerinti EGT-államban államilag elismert felsőoktatási fokozatot adó képzésnek minősül, és a felsőoktatási intézmény oklevelet adó képzési tevékenységére való jogosultságát az Oktatási Hivatal kérelemre megállapítja.

Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt lévő törvényjavaslat elfogadásával az eddigi megengedő jogszabályoknál szigorúbb, az európai felsőoktatás élmezőnyében szereplő bajor mintán alapuló követelmények léphetnek életbe Magyarországon. A hazánkban működő egyetemek jelenleg is teljesítik a pontosított elvárást, vagy annak különösebb nehézségek nélkül képesek lehetnek megfelelni. A jogszabály-módosítás természetesen nem mentesíti a Soros-egyetemet a mindenkire egyformán érvényes magyar törvények betartása alól. Ideológiai nyomásra nem fogjuk a magyar felsőoktatás minőségét veszélyeztetni. Éppen ezért kérem, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Vinnai Győző képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. VINNAI GYŐZŐ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A törvénymódosítás célja, ahogy hallottuk, az Európai Unió Bírósága kontra Magyarország felsőoktatás C-66/18. határozatának, ítéletének végrehajtása, amelynek érdekében nemzetközi jogi összehasonlítást követően a német jog alapulvételével szeretnénk szabályozni a külföldi felsőoktatási intézmények működésére vonatkozó rendelkezéseket.

Előljáróban szeretném leszögezni, hogy a Fidesz-frakció támogatja ezt a szabályozást, támogatja az előterjesztést, annál is inkább, mivel 2017-ben, amikor az Országgyűlés betervezte a felsőoktatási törvény módosítását, négy évvel ezelőtt két helyen módosította a nemzeti felsőoktatást, mert észrevette, hogy a külföldi felsőoktatási intézmények magyarországi működése kapcsán nincs minden rendben, ott anomáliákat tapasztaltunk. Akkor is én voltam a vezérszónok, és egy hosszú vita után az volt a végeredmény, hogy minden Magyarországon működő külföldi felsőoktatási intézménynek be kell tartania a szabályokat, és a megváltozott szabályok mindenkire egyformán érvényesek.

A lényege az volt, ahogy államtitkár úrtól is hallottuk, hogy a megváltozott szabályok szerint külföldi felsőoktatási intézmény akkor működhet Magyarországon, ha a magyar kormány és a külföldi intézmény székhelye szerinti államának kormánya között nemzetközi szerződés jött létre, és a külföldi felsőoktatási intézmény a székhelye szerinti országban működő és ott ténylegesen - aláhúznám ezt a szót: ténylegesen - felsőoktatási képzést folytató, államilag elismert felsőoktatási intézménynek minősül. No, a CEU nem ilyen volt. Tényleges felsőoktatási képzést a székhelye szerint nem folytatott.

Ezért módosítottuk a felsőoktatási törvényt. A módosítás után az Európai Bizottság nem sokkal, 2018 februárjában keresetet nyújtott be az Európai Bíróságra. A Bizottság szerint a felsőoktatási törvény módosításával Magyarország megsértette az Európai Unióval szemben vállalt kötelezettségeit, valamint a rendelkezés sérti az Unió alapjogi chartájában foglalt tudományos élet szabadságára, a felsőoktatási intézmények alapításának szabadságára és a vállalkozás szabadságára vonatkozó rendelkezéseket.

Hosszú idő után, 2020 októberében jött az ítélet, és a Bizottság részére a magyar kormány küldött egy válaszlevelet 2020. december 17-én, amelyben jelzi, hogy elkötelezett a felsőoktatási törvény módosítására, ahogy az az Európai Unió Bíróságának ítéletében foglaltaknak megfelelő. Mi csak azonos feltételeket szeretnénk, ezért szeretném aláhúzni és leszögezni, hogy a kormány azzal a szándékkal tette ezt a nyilatkozatát és indult el itt a parlamentben is a módosítás, hogy a bajor szabályozás változtatás nélküli tükröztetését beemeljük a magyar szabályozásba, ennek kapcsán a hatályos bajor jogszabályi rendelkezéseket a Bizottság részére megküldjük. A Bizottság egyébként várja is ezt, hiszen idén április

12-én levelében felhívta a magyar kormányt, hogy ezt tegye meg. Ezt meg is fogjuk tenni, ezért van most a módosítás előttünk.

Tisztelt Ház! Szeretnék az előzményekről, a 2017-es vitáról két mondatot elmondani. Ahogy államtitkár úr is említette, mindenkinek be kell tartania a szabályokat, még a Soros-egyetemnek, a CEU-nak is. A CEU, amelyet 1995-ben még Fodor Gábor minisztersége alatt alapítottak, nem azonos a Közép-európai Egyetemmel, amely 2004-ben jött létre. Mi ezt az anomáliát szeretnénk volna fölszámolni, helyre tenni a dolgokat, de ahogy hallottuk, egy kampányt indítottak Magyarország ellen, s nemcsak a magyar kormány, hanem mindannyiunk ellen, hogy el akarjuk üldözni a CEU-t.

(21.00)

Nem, arról volt szó és most is arról van szó, hogy egyenlő mércével szeretnénk mérni, és minden felsőoktatási intézményre vonatkozóan azonos feltételeket szeretnénk megteremteni. Ez most ki fog derülni, hiszen ha a bajor szabályozást átvesszük, márpedig ennek a módosításnak ez a lényege, akkor kíváncsian várjuk, hogy milyen támadások fogják érni Magyarországot. Mi állunk ez elé, nem lehet zsarolási eszköz az uniós források megvonásának ügye, mert akkor más országokban is, nemcsak a bajor felsőoktatási törvény esetében, hanem a spanyol szabályozásnál, a cseh felsőoktatási törvény és a szlovák jog értelmében is találunk ilyen pontokat. Tehát akkor gyakorlatilag ezeket is figyelembe kell venni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Talán még egy dolgot szeretnék elmondani. Az előterjesztés célja tehát nem egy politikai vita, hanem az, hogy a külföldi egyetemeknek, amelyek diplomát adnak Magyarországon, meg kell felelniük a feltételeknek. A nem EGT-államban székhellyel rendelkező felsőoktatási intézmények is, ahogy hallottuk, akkor folytathatnak Magyarországon oklevelet adó képzési tevékenységet, ha az általuk kiállított oklevél végzettségi szintje Magyarországon elismerhető, az általuk Magyarországon nyújtott képzés felvételi követelményei megfeleltethetők az intézmény képzésével egyenértékű képzést nyújtó államilag elismert felsőoktatási intézményre vonatkozó felvételi követelményeknek, szerepel Magyarország Kormánya és a külföldi felsőoktatási intézmény székhelye szerinti állam kormánya által kötött felsőoktatási végzettségek, fokozatok egyenértékűségéről szóló nemzetközi szerződésben, és a felsőoktatási intézmény képzési tevékenységre való jogosultságát az Oktatási Hivatal kérelemre engedélyezi.

Még egyszer befejezésül szeretném aláhúzni, tisztelt Ház, hogy mi a módosítással azt akarjuk, hogy a Magyarországon képzést folytató külföldi felsőoktatási intézményekre azonos feltételek vonatkozzanak, és elkötelezettek vagyunk abban, hogy ez a módosítás a bajor jog, a bajor viszonyok átvételével megvalósulhasson. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Stummer János képviselő úrnak, a Jobbik-képviselőcsoport vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

STUMMER JÁNOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ilyet is látunk még néha, hogy valamiben legalább papíron követi az Orbán-kormány az európai normákat. Lehet persze, hogy ez csak azért van, mert az Európai Unió Bíróságának döntése kötelezi önöket, hogy a felsőoktatási törvény lex CEU-ként elhíresült passzusait módosítsák. Még mielőtt elkezdenének sorozni, bár úgyis fognak, a Jobbik nevében ismét leszögezem, hogy számunkra azért volt elfogadhatatlan, hogy a lex CEU nyomán a CEU érdemi tevékenységét az ellehetetlenülés miatt már nem Budapesten végzi, mert egy normális működő polgári demokráciában, ahol a tudásnak és az európai normák szerint folytatott vitakultúrának helye van, ott nem elfogadható, hogy akadályozzuk egy magas színvonalú felsőoktatási intézmény működését csak azért, mert Soros György társadalmi nézetével, a nyílt társadalommal nem értünk egyet. Mi sem értünk egyet vele, de az önök eszközeivel sem tudunk egyet érteni.

Lehetséges persze, hogy tulajdonképpen még örülnek is ennek az európai uniós bírósági döntésnek, mert ez után a törvénymódosítás után majd elkezdhetik reklámozni, hogy a hosszú évek óta tervezett diákváros helyére épülő kínai egyetem, a Fudan budapesti campusának létesítése tökéletesen megfelel az európai normáknak. Elárulom, ez nincs így, és azt most hagyjuk is, hogy ha a CEU-t aggályosnak tartották, akkor a Fudan miért nem tartják annak, miközben alapszabályában nyíltan hitet tesz a kommunista eszme és a Kínai Kommunista Párt mellett, és ezen eszmék terjesztését kívánatosnak is tartja. A Fudan túlmutat a politikai eszmékről szóló vitákon, mert egész egyszerűen veszélyt jelent Magyarországra és a magyar egyetemi világra nézve.

Először is nem véletlenül kezdeményeztük a Nemzetbiztonsági bizottságban Palkovics miniszter úr meghallgatását. Ma el is ment számára a hivatalos meghívó, úgyhogy várjuk miniszter urat nagy tisztelettel jövő hét kedden, 9.30 órakor a Nemzetbiztonsági bizottság irodájában. Nem véletlenül kezdeményeztük a miniszter meghallgatását a kínai egyetem ügyében, miután egy interjúban annyival rendezte le az egyetemmel kapcsolatban felmerült nemzetbiztonsági kockázatokat, hogy nem ért a titkosszolgálati ügyekhez. Mi, illetve az illetékes nemzetbiztonsági szolgálatok, úgy mint a hírszerzés, illetve az elhárítás, fontosnak tartjuk felvilágosítani a miniszter urat, ha már ő egyezkedik a Fudannal.

Ugyanis ha nem így lenne, akkor tudná, hogy ha egy egyetem a kínai kommunista pártközpont irányítása alatt áll, diplomataképzést indít Budapesten, nemzetbiztonsági szempontból ellenőrizhetetlen kapcsolati hálókat alakít ki, akkor az bizony nagyon

komoly hírszerzési tevékenységre utal. A Fudan Egyetem pedig ilyen. Az pedig, hogy kínai hitelből kínai munkásokkal akarnak felépíteni egy kínai egyetemet, azt bizonyítja, hogy a Fidesz kiárúsítja az országot és ellehetetleníti a magyar egyetemi világot, mert azzal a háttérrel és azokkal a forrásokkal, melyeket a Fudan mögé pakolnak Kínából, nem lehet felvenni a versenyt. Itt hívnám fel a figyelmet arra is, hogy az egyetemi rangsorok, melyekben a Fudan valóban előkelő helyen szerepel, jellemzően nem veszik figyelembe, hogy egy adott intézmény mögött esetleg milyen autoriter állam hátszele van, illetve mennyire érvényesül ott az egyetemi autonómia. Ennek tanulmányozására ajánlom szíves figyelmükbe Brenner Koloman képviselőtársam, a jelen napirendi pont eredeti vezérszónokának az Európa Tanácsnak írt jelentését az egyetemi autonómiáról, ha már európai normákról beszélünk.

Összefoglalva tehát: a Jobbik Magyarországért Mozgalom az egyetlen jobbközép néppártként tiszteletben tartja és üdvözlí az Európai Unió Bíróságának döntését, és támogatja az ennek nyomán megszülető törvénymódosítást, azonban felhívjuk a fideszes urak és hölgyek figyelmét arra, hogy 2022-ben minden tudományellenes és nemzetellenes tetteiket felül fogjuk vizsgálni. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Jó látni, hogy bár az előző, nemzeti felsőoktatásról szóló törvény módosításánál a Jobbik nem tisztelte meg a parlamentet, a Soros-egyetemért azonnal vigyázzban állnak és bejönnek a tisztelt képviselők védeni a Soros-egyetemet. (*Stummer János: Jaj, nem hiszem el!*) Felolvasok egy mondatot, tisztelt Stummer képviselő úr: „A Jobbik elutasítja Soros György tevékenységét és azzal megalkulása óta szemben áll következetesen.” Ezt az ön mentora, Vona Gábor mondta még 2017-ben. Tehát a Jobbik megalakulása óta szemben áll Soros Györggyel. Sajnos ez mára már nincs így, Vona Gábor sincs itt, mint ahogy a Jobbik sem áll szemben Soros György ideológiájával és Soros György terveivel. De felvonultak a tisztelt képviselő hölgyek és urak megvédeni a Soros-egyetemet, miközben mi csak azt mondjuk, hogy a törvények mindenkire vonatkoznak.

Miért vitatkoznak azzal, tisztelt képviselő hölgyek és urak, hogy a törvények mindenkire vonatkoznak? Emlékszünk, hogy Soros György előjogokat kért Magyar Bálinttól, az önök oktatási miniszterétől, hogy ne vonatkozzanak rá bizonyos törvények, és bár elismerte, hogy redundanciát okoz, ne helyezék hatályon kívül a lex CEU-t akkoriban. Soros

György személyesen kérte ezt Magyar Bálinttól. Meg is jegyezte, hogy egyébként egy Teplán István nevezetű úr fogja átadni ezt a levelet, aki nyilvánvalóan ezer szállal azóta is a Jobbikhoz kötődik.

Magyarországon a törvényeket mindenkinek be kell tartani. Mint ahogy egyébként Magyarországon a bírósági ítéleteket is végre kell hajtani, ezért hajtjuk végre az Európai Unió Bíróságának ítéletét, átvéve egyébként tartalmában és szerkezetében is a bajor szabályozást.

A bajor felsőoktatási törvény értelmében a bajorországi felsőoktatási szerv főszabály szerint csak olyan intézményeket ismer el a tartomány területén, amelyeket vagy Németországban, vagy valamely EGT-tagállamban jegyeztek be. A bajor szabályozás átvételével, melyhez nagyon hasonló egyébként a spanyol, a cseh és a szlovák szabályozás is, egy Európa-szerte bevett és széles körű, minden európai és nemzetközi jogi normákat kielégítő módon tudjuk érvényre juttatni a 2017-ben elfogadott szabályozás eredeti célkitűzését.

(21.10)

A törvényjavaslat, mint ahogy egyébként eddig sem, úgy ezután sem fogja érinteni a Magyarországon akkreditációval rendelkező nem állami egyetemek működését, mint ahogy a 2004-ben létrejött Közép-európai Egyetem működését sem, csak önök megpróbálják rendszeresen összemenni ennek a kettőnek a tényét.

Magyarország továbbra is szívesen lát bármilyen, a világ bármely égtája felől érkező egyetemet, amely valódi oktatási tevékenységet folytat, amely betartja a törvényeket, és nem csupán diplomagyárként működik. Magyarországon egyébként jelenleg is számos külföldi egyetem működik minden probléma és minden konfliktus nélkül, amelyek egytől egyig az Oktatási Hivatal működési engedélyével rendelkeznek, és figyelemmel kísérhetők az Oktatási Hivatal honlapján. Így például Magyarországon működik a McDaniel College, az amerikai Boston University, egyébként már évek óta a kínai Fudan Egyetem. A képviselő urat nem zavarta eddig, de hirtelen politikai ügyet lehet belőle csinálni.

Szerintem Palkovics Lászlónak a Kulturális bizottságban kell majd beszámolnia a Fudan Egyetemen történt tevékenységről. Önök nem tudják támadni a Fudan Egyetem szakmaiságát, az ott folyó oktatás színvonalát, ezért megpróbálnak egy áll nemzetbiztonsági kérdést kreálni belőle. De, képviselő úr, ön nem tegnap lett a Nemzetbiztonsági bizottság elnöke, a Fudan Egyetem már Magyarországon van évek óta, most fejezi be az első mesterképzését a közgáz egyetemmel közösen (*Stummer János: Így van!*), az első hallgatók most fognak diplomázni a Fudan Egyetem magyarországi képzésén. (*Dr. Varga-Damm Andrea: De nincs campus! - Stummer János: És a szolgálatok vizsgálták... - Az elnök csenget.*)

Tisztelt Képviselő Úr! Önök rendszerint egybe-mossák a diákváros ügyével és szembeállítják, mert önöknek csak vagy-vagy kérdés van. Most is elmondta a képviselő úr, hogy a diákváros helyén megépülő Fudan Egyetem. Hát, a diákváros is meg fog épülni, tisztelt képviselő úr! Önök mindig csak vagy-vagy kérdésben tudnak gondolkozni. (*Arató Gergely: Egy helyen...*) Szerintünk meg több olyan sikeres projekt is létezhet, több olyan projekt sikeresen is létezhet egymás mellett, amely szolgálja egyébként egy rozsdá-övezetnek a felszámolását és újraélesztését. Nem tudom, jártak-e arra mostanában, tisztelt képviselőtársaim, nézzék meg azt a területet, hogy most hogyan néz ki, és mi lehetne abból.

Önök mindig szembeállítanak projekteket: vagy diákváros, vagy Fudan Egyetem; vagy atlétikai világbajnokság, vagy Fudan Egyetem. Mindig csak a szembeállítás működik a „merjünk kicsik lenni” régi szocialista-liberális elv szerint, pedig ezek a projektek egymást erősítve egymás mellett is tudnak létezni. (*Arató Gergely: Egymás fölött!*) Mint ahogy egyébként Magyarországon létezik amerikai, kínai (*Dr. Szél Bernadett: Hajrá KDNP! Éljen a Kommunista Párt! - Az elnök csenget.*), francia, brit. Meg fogom hallgatni, tisztelt képviselő asszony önt is...

ELNÖK: Képviselő asszony! Önnek ugyanúgy meglesz a lehetősége felszólalni. Megkérem, tartsuk tiszteletben egymás véleményét.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Én nagyon kíváncsi vagyok képviselő asszony gondolataira, hiszen pár havonta idejön az Országgyűlésbe, hogy részt vegyen az Országgyűlés munkájában, ami egyébként a munkahelye, úgyhogy én majd teljesen érdeklődve fogom hallgatni. (*Dr. Szél Bernadett: Nem te vagy a főnököm! - Arató Gergely közbeszól.*)

Tehát német, francia, amerikai, angol, kínai és számos nemzetközi, külföldi egyetem működik Magyarországon most is, csak az a különbség, tisztelt képviselő hölgyek és urak, hogy ők betartják a törvényeket; ez a Soros-egyetemnek valahogy nem is állt szándékában, és nemhogy csak nem sikerült neki, nem is állt szándékában. Egyébként Magyarország az elmúlt években nemcsak a külföldi egyetemek körében egyre népszerűbb oktatási helyszín, hanem a külföldi hallgatók körében is. Nagymértékben sikerült növelni a külföldi hallgatók létszámát is a hazai felsőoktatásban: 2013-hoz képest 65 százalékkal nőtt a Magyarországon felsőoktatási képzést folytató külföldi hallgatók száma.

Ezzel párhuzamosan a hazai egyetemek nemzetközi együttműködése is jelentősen bővült és javult, például Szegeden a Konfuciusz Intézet szintén kínai egyetem - nem voltak ilyen hangosak. Tudják, ki a szegedi Konfuciusz Intézetnek az elnöke? Ujhelyi István szocialista EP-képviselő. Ót miért nem tett beidézni a Nemzetbiztonsági bizottságba, tisztelt Stummer képviselő úr, olyan nagy hangon? Mert

abból nem lehet Gyurcsány Ferencnek tetsző politikai műfajt, politikai pamfletet csinálni. (*Arató Gerely közbeszól.*) A Konfuciusz Intézetéről sajnos a képviselő úr ez idáig egy szót sem szólt, arról sem, hogy a Fudan Egyetem már régóta, évek óta működik Magyarországon, és igazából azt is megpróbálják eltagadni, hogy a világ 34. legjobb egyeteméről van szó. Szerintünk, ha a világ első ötven vagy akár azt is mondhatnám, hogy száz legjobb egyeteméből bárki Magyarországra szeretne jönni, azt nekünk segíteni kell, támogatni kell, együttműködést kell vele kötni, akár északról, akár délről, akár keletről, akár nyugatról érkezik.

Szerintem a Fudan Egyetem egyébként mérnöki, gazdasági és később orvostudományi képzéseket tervez Magyarországon. Árulják már el nekem, tisztelt képviselőtársaim, hogy milyen ideológiája van egy gépészmérnöki diplomának! Annak technológiai és tudományos értéke van a világ 34. legjobb egyeteméről. Egyébként hozzáteszem, hogy a Fudan Egyetem a világ egyik leggyorsabban fejlődő egyeteme, mert a 2011-es és 2012-es rangsorok szerint még csak a 90. helyen állt. És egyébként a Fudan Egyetemnek számos nyugati egyetemmel van együttműködési projektje, tisztelt képviselő úr, olyanokkal is, akik egyébként a mi szövetségi rendszerünkbe, a NATO-ba tartoznak - ezt csak halkán jegyzem meg.

A Magyarországon működő külföldi egyetemek működésére vonatkozó bajor szabályozás változtatás nélküli átvétele, azt gondolom, nemzeti érdek, mely európai normaként egy régóta jól működő szabályozás, és ezzel a 2017-ben itt a magyar parlamentben elfogadott szabályozás eredeti célkitűzéseit sem kell feladnunk. Azt gondolom, hogy nem szembeállítani kell egyetemeket, hanem a törvények mindenkire vonatkoznak, ezért a törvényeket mindenkinek be kell tartani. Önök is biztassák arra az önök szövetségeseit, hogy tartsák be a törvényeket. Milyen érdekes, hogy a törvényi kitételekből felmentést adó és a CEU-t kivételként kezelő Magyar Bálint oktatási miniszter most hirtelen hol kapott jól fizető állást! Hát, persze, hogy a CEU-n, az úgynevezett Demokrácia Intézetnél - a Soros György-féle demokráciából, köszönjük szépen, nem kérünk. Hát, most Magyar Bálint ott landolt, hiszen korábban a törvény alól adott felmentést Soros Györgynek. Így működik az önök hálózata, tisztelt képviselő hölgyek és urak.

Örülök, hogy eme szerda esti, késői órán önök felvonultak ide, hogy védjék a Soros-egyetemet, de inkább arra biztassák a magyar egyetemeket, a külföldi szereplőket is, hogy tartsák be a magyar szabályozást, tartsák be a törvényeket. Azt gondolom, hogy a bajor szabályozással önöknek semmi gondjuk nem lehet, a bajor szabályozást önöknek meg kell szavazniuk, mert az régóta az európai norma részeként működő szabályozás. Számos példa van, mondtam, Spanyolországból, Csehországból, Szlovákiából és egyébként Bajorországból is. Úgyhogy, ha önök az európai normákat fontosnak tartják, akkor ezt a törvényt természetesen meg fogják szavazni. Mi így fogunk tenni, a KDNP-

frakció támogatja a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. (*Schanda Tamás János tapsol.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Kunhalmi Ágnes képviselő asszonynak, az MSZP képviselőcsoportja vezetőjének. Parancsoljon, képviselő asszony!

KUNHALMI ÁGNES, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Országgyűlési Képviselőtársak! A parlament előtt fekvő javaslat hosszú címe ellenére rendkívül egyszerűen összefoglalható, ez a javaslat ugyanis egy beismerés, annak beismerése, hogy a kormány jogellenesen, politikai okból üldözte el a CEU-t Magyarországról. A jogellenesség ráadásul többlépcsős nemzetközi egyezményt és európai uniós jogot is sért, sőt az Unió Bíróságának az ítélete alapján egyébként a magyar Alaptörvénnyel is ellentétes. A tudományos élet szabadságát az Alaptörvény is tartalmazza, X. cikk (1) bekezdés, amely elvet egyébként az Unió Bíróságának véleménye alapján sértette a CEU elűldözése. Nyilván, itt lehetnek, hogy is mondjam, véleménybeli eltérések, és előfordulhat, hogy a bíróság a tudományos kutatás szabadságát magasabbra rangsorolja, mint a magyar kormány; ebben nyilván inkább az Unió Bíróságával értünk egyet értelemszerűen, hiszen a tudomány és az oktatás szabadsága kiemelt érték kell, illetve kellene hogy legyen.

A felsőoktatási törvény módosítása a bírósági döntés értelmében a tudomány szabadságán kívül megsértette még a letelepedés- és szolgáltatásnyújtás szabadságát, a belső piaci szolgáltatásokról szóló uniós irányelvet, a vállalkozás szabadságára vonatkozó EU-s rendelkezéseket.

Ezen a ponton érdemes áttekinteni, hogy pontosan hogyan is történt a CEU elűldözése. A lex CEU-ként elhíresült javaslatot 2017. március 28-án nyújtották be, azt április 4-én szavazták meg, április 10-én Áder János köztársasági elnök a törvényt aláírta. Bár első ránézésre a lex CEU minden külföldi egyetemre kötelező jellegű szabálynak tűnt, a szabályok közül több is csak a CEU-t érintette a már Magyarországon lévő külföldi egyetemek közül. A törvény elfogadása idején 24 külföldi egyetem rendelkezett működési engedéllyel, azonban egyedül a CEU-val szemben fogalmaztak meg új követelményeket, mivel azoknak a többi 24 egyetem eleve megfelelt. Tehát itt is látszik a kizárólagosság.

A CEU Magyarország legjobb egyeteme volt a nemzetközi rangsorokban, összesítésben belefért a világ legjobb kétszáz egyeteme közé, egyes ott oktatott területeken pedig a legjobb ötven közé. A CEU könyvtára ráadásul kiemelkedő szolgáltatást nyújtott, sokszor olyan kiadványok is elérhetőek voltak ott, amelyek a többi magyarországi egyetemen nem voltak elérhetőek.

Nézzük meg, hogy pontosan miről is szól az Európai Bíróság döntése!

(21.20)

Ennek ugyanis alapvető eleme az, hogy a kormány nem volt képes megvédeni a saját álláspontját, politikai érveken kívül semmiféle érdemi jogi védekezést nem tud felmutatni. Ezen politikai érveket pufogatják jelen pillanatban is.

Elsőként említeni kell, hogy van egy nemzetközi kötelezettségünk, amit a GATS-egyezmény keretében vállaltunk. Ez a kötelezettség azt mondja ki, hogy a felsőoktatási szolgáltatások területén nemzeti ellátást nyújtunk. Ez azt jelenti, hogy a felsőoktatási intézményekkel összefüggésben legalább olyan elbánásban kell részesíteni a szerződésben részes többi állam szolgáltatóit, jelen esetben egyetemeit, mint amilyenben a saját intézményeiket. Erre Magyarország kötelezettséget vállalt, ezt nem ránk kényszerítették, mi döntöttünk így, hogy ezt a kötelezettséget magunkra vállaljuk.

A Bíróság vizsgálta az egyetemekkel kapcsolatos nemzetközi szerződés megkötésének a kötelezettségét. Itt nem azt kifogásolta a Bíróság, hogy ilyen kötelezettség létezik, hanem azt, hogy a magyar hatóságok diszkrecionális döntése ennek megkötése. Ez azt jelenti, hogy semmiféle korlát nincs, akár tisztán politikai személyes ellenérzések miatt is meg lehet tagadni egy egyetem beengedését. Ez nyilvánvalóan elfogadhatatlan és vállalhatatlan, és nem teljesíti azt a nemzeti elbírálási követelményt, amelyet egyébként vállaltunk.

Ebben a tágabb körben hivatkozott a kormány a közrend védelmére is mint lehetséges mentesülésre a kötelezettség alól, viszont a kormány nem volt képes bizonyítani a magyar társadalom valamely alapvető érdekét fenyegető valós és kellően komoly veszély fennállását. Egy dolgot sikerült bizonyítania a kormánynak, azt, hogy az egész szabályozás tisztán és világosan politikai érdekek alapján született. Ezt egyébként az ítélet is megállapítja.

Hasonló aggályokat fogalmazott meg a Bíróság azon követelmény vonatkozásában is, amely szerint a származási országban is képzést kell nyújtania egy ideérkező egyetemnek. Ez is egyszerre sért nemzetközi és uniós szabályozást. Az elsődleges probléma ismét az volt, hogy a kormány egyszerűen nem tudta bizonyítani, hogy ennek milyen minőségbiztosítási szerepe lehet, hogy mi a cél a szabályozás mögött. Maga a Bíróság is megjegyzi, hogy a származási országban nyújtott képzés minősége nem determinálja a Magyarországon nyújtott képzés minőségét, így ez önmagában szegényes viszonyítási alap.

Végezetül azt állapította meg a Bíróság, hogy a lex CEU azáltal sérti a tudományos kutatás és oktatás szabadságát, hogy rombolja azokat az intézményi kereteket, amelyekben ezeket a tevékenységeket végzik.

Összefoglalva tehát az eddig elmondottakat: a kormány saját önkényes politikai játszmái miatt üldözte el a CEU-t Magyarországról, és erről most már papírjuk is van. Az pedig, hogy nem voltak képesek a szabályozás szükségességét bizonyítani, azt mutatja,

hogy a lex CEU megalkotásakor kizárólag csak politikai előkészítő munkát végeztek el.

Természetesen a kormányzati politikusok és a kormányközeli elemzők magyarázkodása most sem maradhatott el, vádolták az Unió Bíróságát elfogultsággal és kettős mérce alkalmazásával, mutogattak, mutogatnak Bajorországra, hogy ott is pontosan ilyen szabályozás van, mint a lex CEU volt. Ez azonban nincs így, kizárólag egy konkrét egyetem ellehetlenítésére tervezett, a képzés engedélyezését tisztán politikai döntéssé nyilvánító szabályozás sehol nincs Európában máshol.

A jelenleg előttünk fekvő javaslat szabályai, amelyek kiváltják a lex CEU-t, olyanok, amelyek más államok jogi szabályozásához, így például a korábban említett bajor szabályokhoz valóban hasonlítanak.

A javaslat a bírósági döntés ellenére nem tekinthető időben beterjesztettnek, hiszen a Bíróság döntése óta majdnem hét hónap eltelt.

Ami ennél jóval nagyobb probléma, hogy a CEU, amely Magyarország legrangosabb egyeteme volt, többet nem jön vissza Magyarországra. A magyar diákok így egy olyan felsőoktatási intézménytől esnek el, ami világviszonylatban is kiemelkedőnek számított. A CEU a Bíróság döntésének megszületésekor ugyanis kijelentette: „A CEU Ausztriában fog maradni, egy olyan országban, amely tiszteli az akadémiai szabadság alapvető elveit. Budapesten fenntartjuk kutatási tevékenységünket, oktatási feladatokat azonban nem fogunk vállalni. Soha nem fogjuk elhagyni a várost, de többé nem vetjük alá magunkat egy ember és az ő rendszere politikai szeszélyeinek.” Ausztria, amelyet sok tekintetben laboratóriumnak tekint a miniszterelnök és az ő kormánya is.

Éppen ezért a javaslat, bár látszólag orvosolni próbálja a korábbi jogtalanságokat, valójában nem áll ellentétben Orbán Viktor és kormánya valódi politikai céljával. Az eredmény ugyanis nem változik: elüldöztek Magyarországról egy kiemelkedő, magas színvonalú egyetemet, és számos magyar diákot fosztottak meg attól a lehetőségtől, hogy ebben az intézményben tanulhassanak. Mindezt előre megfontolt, aljas politikai szándékból tették. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Nagy érdeklődéssel vártam ezt a napirendet, mert kíváncsi voltam arra, hogy államtitkár úr melyik utat választja, megpróbálja-e ezt egy technikai, jogtechnikai ügyként kezelni, vagy pedig beleáll ebbe a történetbe. Én köszönöm, hogy ezt megtette, és így nem tűnik úgy, mintha mi rángatnánk ide olyan ügyeket, amelyek talán szorosan vagy szó szerint nem tartoznak hozzá a törvényjavaslatához.

Államtitkár úr, egy kicsit azért elvetette a sulykot, azt hiszem, mert azt mondani a CEU-ra, hogy postaláda-egyetem, azért az barokkos túlzás. *(Nacsa Lőrinc: Amerikában!)* Ha az ember elsétál a Nádor utcába meg az Október 6. utcába, azért egy elég nagy postaláda az, drága államtitkár úr! *(Nacsa Lőrinc közbeszól. - Az elnök csenget.)* És 1600 hallgatót meg 300 oktatót sem mondanánk postaláda-egyetemnek.

És én értem, hogy játszanak a Közép-európai Egyetem és a CEU elnevezésekkel és jogi konstrukciókkal, de őszintén szólva, ez csak játék, ez azon nem változtat semmit, hogy ez egy valóban létező, a hatályos jogszabályoknak megfelelően működő egyetem volt. Mert az egy aljas gyanúsítás, és ezt vissza kell utasítanom az igazság kedvéért, amikor önök azt mondják, hogy mert mindenkinek be kell tartani a jogszabályokat. A Soros-egyetem, magyarán a CEU, illetve a Közép-európai Egyetem a magyar jogszabályoknak megfelelően működött, egészen addig, amíg önök direkt úgy változtatták meg a jogszabályokat, hogy pont ne tudjon neki megfelelni. Hoztak egy olyan törvényt, amelyiknek minden paragrafusát, minden jogszabályi hivatkozását úgy állították össze, hogy egyébként bárki megfeleljen ennek, csak a CEU és a Közép-európai Egyetem ne felelhessen meg neki. Erre azt tudom mondani, hogy értem, csak legalább ne állítsák be ezek után a másikat jogsértőnek, amikor egyébként önök azok, akik visszaéltek a joggal, önök azok, akik egy intézményre szabott törvényt hoztak, csak azért, hogy a CEU-t elüldözhessek.

Tudjuk, mi ennek az oka, nem kell hozzá nagy fantázia: az a nyílt társadalom eszméje, a demokrácia, a szabadság eszméje, ez a fajta gondolkör, ami nagyon jó volt a Fidesznek akkor, amikor kezdő párt volt - beszéltünk már a '89-es és '88-as Orbán Viktorról -, amit akkor nagyon szerettek, és nagyon örültek a Soros-szervezetek támogatásának is, az mára már csak nyűg az önök rendszerében, csak nyűg a szabadság, nyűg a nyitott társadalom. Bocsánat, csak Nacsa képviselő úr joggal fogja mondani, hogy az akkori KDNP-re ez nem igaz. Valóban, az akkori KDNP-re ez nem igaz, de az akkori KDNP nem is szerződött volna a Fidesz vazallusának, és nem is érveltek volna az akkori történelmi KDNP képviselői a kínai kommunista egyetem mellett a parlamentben.

Azt kell szóval mondanom, drága képviselőtársaim, hogy értjük, ez egy politikai szándék volt. Önöknek csak addig kell a gondolatszabadság, addig kell az egyetemi autonómia, addig kell a lelkiismereti szabadság, amíg ez az önök kormányzati céljait szolgálja. Csak az a helyzet, hogy nem ez a norma, nem ez az egyetemi autonómia. Az egyetemi autonómia éppen arról szól, hogy joga és módja van valakinek olyan nézeteket is megfogalmazni, ami a fennálló hatalomnak, például önöknek nem tetszik; van joga olyan dolgokkal is foglalkozni a kutatás szabadsága jegyében, amivel önök nem szeretnék, hogy foglalkozzanak; van joguk olyan dolgokról beszélni a nyilvánosság előtt, amit önök nem szeretnének hallani. Ez is része a kutatási és az egyetemi autonómiának. Na, ez volt az,

ami miatt a CEU-nak nem volt helye Magyarországon, az önök Magyarországon. Ezért hoztak személyre szabott vagy intézményre szabott törvényt, ezért hoztak olyan jogszabályt, amelyről önök is tudták kezdettől, a legelejétől, hogy ellentmond az Alaptörvénynek, ellentmond az európai egyetemi chartának, ellentmond az uniós jogszabályoknak, ellentmond Magyarország nemzetközi kötelezettségeinek.

(21.30)

Csak nem törődtek vele, mert fontosabb volt a politikai cél, fontosabb volt az, hogy egyébként elüldözzék ezt az egyetemet, és még egyszer mondom, az pedig különösen aljas, hogy áldozathibáztató módon úgy tesznek, mintha a CEU nem akart volna jogszerűen működni. Önök hoztak olyan szabályokat, amelyeket direkt arra találtak ki, hogy a CEU ne tudjon nekik megfelelni.

Azt kell mondanom: ezek után mit csináltak? Húzták az időt. Hát, érdemes elolvasni a kúriai ítéletet - nem tudom, képviselőtársaim közül hányan tették meg, mármint az Európai Bíróság ítéletét -, nagyon-nagyon tanulságos. A magyar kormány mindent bevetett: azért érvénytelen a kereset, mert a Bizottság rosszindulatú, azért érvénytelen a kereset, mert nem tartozik a hatáskörébe a Bíróságnak. Szerintem még az is benne volt, hogy azért érvénytelen a kereset, mert nem jó papírra nyomtatták a beadványt, vagy azért, mert egyébként nem jó irányban hajtogatták a borítékot, vagy nyalták a bélyeg szélét. Azt kell mondanom önöknek, hogy mindent elkövettek. Tudták, hogy ez egy veszett ügy. Tudták, hogy ez a jogszabály nem felel meg semmilyen uniós normának. Megmondta a Velencei Bizottság, megmondták az önök korábbi szövetségesei az Európai Parlamentben, a Néppártban, mindenki világossá tette, hogy ez egy nem elfogadható eljárás. De nem is ez volt a cél.

Az volt a cél, hogy kibekkeljék azt, amíg a Közép-európai Egyetem, a CEU - amely szeretett volna működni, mert felelősséggel tartoznak a hallgatóikért, felelősséggel tartoznak a képzésekért, az intézmény hírnevéért - elmegy Magyarországról, ezt az egyet várták. Még most is egy kicsit trükköztek, ugye, októberben megjött a levél, akkor decemberben írtak egy levelet, hogy hú, hát októberben született egy ítélet, most nagyon elgondolkozunk, hogy talán mégis kéne ezzel valamit kezdeni. Hogy, hogy nem, az a bajor törvény addig nem volt meg az oktatási minisztériumban, dehogy oktatási minisztérium, hol van az már, régi szép idők, nem volt meg a nemzeti, nem tudom, milyen innovációs és a többi minisztériumban, azt csak akkor találták meg, hoppá, mikor, hát tavasszal, amikor kiderült, hogy jönne az önök nagy kínai barátjának nagy kínai egyeteme. Akkor kiderült, hogy jön a Fudan Egyetem, akkor hirtelen meglett a bajor jogszabály. Jaj, de érdekes, hirtelen találtunk megoldást arra, hogy hogyan működjenek a külföldi egyetemek.

A Fudan Egyetem nem pont megfelel neki? Micsoda meglepetés!

Azt kell önöknek mondanom, mondhatnám azt, hogy átlátszó színjáték, de nem szeretném megsérteni a színjátékokat sem, azt mondanám, hogy átlátszó képmutatás, ami ebben az ügyben zajlik. Azt már nem is hozom ide, de ez egy mellékes kérdés, hogy bármelyik törvényből ki lehet emelni úgy egy paragrafust összefüggések nélkül, hogy az ellenkezőjét jelentse annak, mint amit egyébként abban a jogrendszerben és azon a jogszabályon belül jelent, mint ahol egyébként eredetileg van. A 86. §-t sikerült kivenni, van még jó pár paragrafus abban a törvényben, legalább 85, azokkal együtt érvényesek persze ezek a paragrafusok.

Azt kell tehát röviden mondanom önöknek, hogy ez a jogszabályi ügyeskedés csak arról szól, hogy nem kell nekünk a CEU, mert az azt mondja, hogy nyitott társadalom, és kellemetlen dolgokról beszél, meg demokrácia; kell nekünk a Fudan Egyetem, benne van a chartájában ugyan, hogy a marxizmus-leninizmus alapján áll, és a Kínai Kommunista Párt vezeti, de ez nem probléma, ez az egyetem nagyon is kell, ennek teremtik meg a jogi lehetőségét, minden más pedig csak mellébeszélés és földszintes, gyenge színvonalú jogászkodás. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat. Megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak. Parancsoljon!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a törvényjavaslat bizonyos fokig azt próbálja érzékeltetni, mintha reparálná azokat a korábbi, lex CEU-nak nevezett, jogszabályban megfogalmazott, nemzetközi szerződésekre ütköző rendelkezéseket, amelyeket az Európai Bíróság kifogásolt, és ítéletében kötelezte a magyar kormányt arra, hogy újraszabályozza a külföldi egyetemek magyarországi működési lehetőségét. Az szerepel ebben az indoklásban, hogy a bajor nemzeti szabályozást mint példát vette alapul, annak módján vagy annak elvei szerint építette fel a külföldi egyetemek magyarországi alapítására vonatkozó feltételrendszert, és miután írtak állítólag az Európai Bizottságnak, hogy minden aspektusból vizsgálják meg, hogy majd ez az új szabályozás megfelel-e az igényeiknek, nem emelt egyelőre az Európai Bizottság erre vonatkozóan kifogást.

De ha az a cél, és az a címe ennek a törvényjavaslatnak, hogy az Európai Bíróság ítéletét hajtsa végre ezzel a javaslattal, azaz a felsőoktatási törvény módosítását annak elvei szerint készítse el, akkor pedig meg kell vizsgálnunk azt, hogy a Kúria milyen elvek mentén hozott ítéletet. Ebben pedig a következőket mondja. Magyarország, miután a Világkereskedelmi Szervezet keretében szerződő partner - ugye, ez a WTO -, ezért annak elvrendszerének, valamint a

GATS-egyezménynek meg kell felelnie a nemzeti elbánás tekintetében akkor, amikor a felsőoktatási szabályrendszert létrehozza. Egyúttal a Kúria az EU alapjogi chartáját is idehívta a döntésében, amikor is a tudományos élet szabadságát, a felsőoktatási intézmény alapításának szabadságát, a vállalkozás szabadságát és a letelepedés szabadságát hozta alapelvként a döntésébe.

A probléma a következő. Miután Magyarország a WTO tagja, ezért ha ebben a jogszabályban kizárólagosan az EGT-tagállamokon kívüli tagállamokra nézve hozza létre ezt az új szabályrendszert, akkor megint megsérti a WTO szabályait, mert a WTO rendszerében szerződő partnerek vannak, amelyek az EGT-tagállamokon kívül állnak. Tehát lehetséges, hogy önök politikai okból és azért, mert Németországgal régi jó diplomáciai kapcsolatunk van, és az Európai Néppártban is a német pártcsalád tagjai védtek meg a Fideszt, mielőtt kilépett, elkerülendő a kizárást, tehát én ezt elhiszem, hogy Németország tekintélye az Európai Unióban van olyan magas szintű, hogy ha egy ahhoz hasonló szabályozást vezet be Magyarország, akkor nem kerül újra pellengérré az Európai Bíróságon, én ezt elfogadom. De jogászszerű vagyok, és ha egy törvényjavaslat címe arról szól, hogy végre akar hajtani egy ítéletben megfogalmazott elvárásokat, akkor alapvetően elemezni kell, hogy ebben az ítéletben mi szerepel.

Azt mondja az 1. § (1) bekezdése, az új javaslatban az a) pont, hogy kétoldalú nemzetközi szerződést vár el, amellyel az a probléma, hogy ha kétoldalú nemzetközi szerződést vár el ahhoz, hogy egy EGT-tagállamon kívüli ország Magyarországon alapítson egyetemet, akkor megint a WTO-országok által alapítandó felsőoktatási intézmény alapítási elveit sérti meg, ami a Kúria ítéletében is szerepel. Aztán azt mondja a b) pont, hogy egyenértékű diplomával kell rendelkeznie vagy kiadnia az egyetemnek a hazai joga szerint, mint amit Magyarországon kiad, illetőleg a magyar felsőoktatással egyenértékű diplomát kell majd kiadnia. Nekem ezzel csak az a problémám, hogy ki fogja eldönteni az egyenértékűséget. Mi a mérce? Akkor nem azt kellene tenni, hogy valamifajta olyan elvrendszer épít ki tudományos alapon, valamifajta felsőoktatásra jellemző olyan iránymutató eszközrendszer és szemléletrendszer, amivel, mondjuk, egy országgyűlési képviselő is meg tudja állapítani, hogy mi az egyenértékűség?

Én sem tudok elmenni, képviselőtársaim és miniszterhelyettes úr, a Fudan Egyetem ügye mellett. Azért nem tudok elmenni, mert amikor a lex CEU-t be-terjesztették, és az első ellenzéki ellenállás vagy felszólalás megtörtént, önök már nem emlékeznek, de az én memóriám is elég jó, az volt az első fideszes reakció, hogy ez nem a CEU-ról szól. Emlékeznek, képviselőtársaim? Ez volt az első hivatalos kormánynyilatkozat, hogy ez nem a CEU-ról szól, hanem egyszerűen úgy gondolják, hogy itt az ideje a külföldi egyetemek itteni létezésének jogszabályi kereteit pontosítva meghatározni, és nem szeretnék, ha mindenféle fiókegyetem itt

olyan szintű diplomát nyújthatna, mint mondjuk, az ELTE vagy a Corvinus, és semmi, de semmi köze magának a törvényjavaslatnak ahhoz, hogy most a CEU itt működik, nem működik.

(21.40)

Az más kérdés - ahogy mondta Arató Gergely képviselőtársam -, hogy pont úgy volt a feltételrendszer meghatározva, hogy tényleg egy darab külföldi egyetem egyetlen pontban nem tudott megfelelni, mindössze egyetlen pont volt, amiben nem tudott megfelelni az új szabályozásnak. És föláll miniszterhelyettes úr, és az expozéja kiindulási alapja, hogy a CEU-t ki akartuk üldözni Magyarországról, ezért meghoztuk ezt a szabályt, és most akkor, aki felszólal azért, hogy az nem volt jó, meg ez sem jó, az azt akarja, hogy Soros György visszajöjjön Magyarországra.

Hát, miért nem tetszenek megnézni visszamenőleg a legelső nyilatkozataikat?! Tessenek már végiggondolni azt, hogy milyen arcvesztés, hogy már akkor azt mondták, hogy szó sincs a CEU-ról, tiltakoztak, amikor a fél világ már emellé állt, hogy ezt ne, most meg bevallja az új jogszabályjavaslat előterjesztésénél, hogy ő már akkor is a CEU-t akarta innen kitakarítani, és milyen marha jó, mert az ultraliberális Soros Györgyöt ki tudtuk takarítani, de a Kínai Kommunista Párt által fenntartott és vezetett Fudan Egyetem meg jöjjön campusostul és mindenestül!

Az előbb miniszterhelyettes úrnak megmutattam, tessenek, képviselőtársaim, kinyitni a Fudan Egyetem honlapját, és amikor megérkezik a kép, önök szerint mi az első, amit a képen meg tetszenek látni, ami folyamatosan fut körbe, karikába a képernyőn? Vörös zászló sarlóval és kalapáccsal! Ez jelenik meg a Fudan Egyetem honlapján legelső képként.

Hát, tessenek már végiggondolni, hogy miért küzdöttek anyáink, apáink, nagyanyáink, nagyapáink, hogy a kommunizmust végre takarítsuk ki az országunkból, legyünk túl rajta, mert a nácizmus mellett ez a legborzalmasabb rendszer, amiben senki nem akar élni, ahol az egyenlőség látszatát keltve emberek életét lehet mindenféle indok nélkül ellehetetleníteni és megölni! Én nem akarok Magyarországon olyan elvrendszerrel működő, semmilyen szervezetet, különösen nem egyetemet, ahol a fiatalokat mérgezni lehet azzal a borzalmas ideológiával, és el lehet hitetni velük, hogy az úgy rendben van. S akkor mit tetszenek tenni? Azt mondják, hogy a világ 34. legjobb egyeteme, és itt semmilyen ideológiai oktatás nem lesz, közben a honlapjuk első eleme a vörös zászló és a sarló-kalapács. Látom, mindannyian nyitogatják a honlapot, úgyhogy gondolom, meg tetszettek győződni arról, amit én magam is látok. S akkor arról beszélünk, hogy egy nyugati egyetem most jöhet, nem jöhet?!

De mondok önöknek egy példahelyzetet. Bár mely nap ilyen megtörténhet. Magyarországról '45-

től a hetvenes évekig nagyon sok magyar honfitársunk disszidált - ugye, így hívták -, elment az országból és szerencsét próbált a világ valamelyik táján. Közülük nagyon sokan gazdagok lettek.

Képzeljék el azt a helyzetet, hogy egy annak idején az Egyesült Államokba emigrált, nagy értékű vagyona szert tett honfitársunk meghal, és a végrendelete a következőt tartalmazza: szeretnék Magyarországnak, a hazámnak egy ajándékot adni, ezért kérem, hogy az örökösöm az Egyesült Államokban alapítsanak meg egy alapítványt, és az alapítvány feladata az, hogy Magyarországon egy egyetemet alapítson a mérnökképzésre, mert én Magyarországon kaptam azt a mérnöki tudást, amivel az Egyesült Államokban milliárdossá tudtam lenni. Szép dolog ez? Tisztességes dolog ez? Igen. Örülne nekik? Igen.

Ez alapján a jogszabály alapján ezt nem lehet létrehozni, mert először is az Egyesült Államokban egy ottani alapítványnak nincs egyeteme, az az alapítvány itt akar egyetemet alapítani, ergo ez már hiányzik, hogy legyen neki otthon egyeteme. Ugye? *(Nacsa Lőrinc közbeszól.)* Csak figyeljen! Honnan tudjuk, mert azt mondja, hogy egyenértékű diplomát kell adnia... Na de hát, még nem jött létre, mert ő itt akarja létrehozni. Előadja a hivatalnak az oktatási tematikát, az előmeneteli rendszert, a felvételi rendszert, tehát szakmailag és tudományos értelemben és felsőoktatási elv szerint minden rendben van, ahogy ezt itt meg akarják csinálni, s ez alapján a jogszabály alapján nem tudja megtenni. *(Nacsa Lőrinc: Ez nem igaz!)* Nem tudja megtenni! Ne tessék, Nacsa Lőrinc képviselőtársam, velem vitatkozni, mert nem tudja megtenni! Elhiszem, hogy ön elhiszi, elhitei magával, hogy meg tudja tenni, de nem tudja megtenni.

Én csak azt szeretném önöktől kérni, hiszen alig vannak ebben az Országgyűlésben olyanok, akik nem jártak egyetemre, pontosan emlékszünk arra a csodálatos tudásmennyiségre, amit ott kaphattunk, arra a szellemiségre, amit megkaptunk, és ne tessék beleszólni, hogy a szocialista rendszer alatt voltam egyetemista, mert higgye el, demokratikusabb oktatási rendszerben volt részem, mint ami ma van, nekem tudós tanáraink voltak, és se a szocializmust, se a szocializmus elveit egy percig nem oktatta egyik sem, nem voltak hajlandók a tantárgyakban, sem a „szocpg”-t, sem a szocialista államelméletet nem voltak hajlandók a tanáraink megtanítani. Papíron levizsgáztunk; soha nem vizsgáztunk. *(Nacsa Lőrinc közbeszól.)* Tehát azt akarom mondani, hogy demokratikus oktatásban volt részem, de azt a táplálékot, azt a szellemi táplálékot, amit az egyetemről tudunk kapni, nem lehet ilyen beteges ideológiákkal átszőtt, követhetetlen, feltárhatalatlan és megismerhetetlen viszonyrendszerrel társítani Magyarországon, mint amit egy Kínai Kommunista Párt által fenntartott intézmény jelenthet.

Ha az önök előadása szerint - mert ma bevallották - a CEU-t ki akarták Magyarországról küldeni,

mert túl liberális, mert túl nyitott a társadalma, s az ízlésüknek megfelel egy kommunista egyetem? Egyik szélsőségből a másik szélsőségbe!? Nem lehetne, hogy egy dolgot, egyetlen dolgot helyezünk a középpontba? Azt, hogy a jövő generációnak minden tudást meg kell adnunk ahhoz, hogy ezt az országot versenyképesse tegye. Szeressük őket, öleljük őket, öntsük a fejükbe a legmagasabb szintű tudást, hogy bárhova kerülnek a világban, meghajoljanak előttük, mert magyarok és mert nagy tudásúak.

Tudjuk mindannyian, nagyon vegyes a vérünk, alig van eredendő magyar, mert annyiféle nép keveredett itt, ennek köszönhetően a szellemi képességeink, a kreativitásunk, ami a kezünkben van, világszínvonalú, a legegyszerűbb embernek is olyan képességei vannak, amin csodálkoznak, amikor külföldre kerülnek, és ott számot kell adni a képességeikről, tudásukról. Nézzük meg, hány magyar emberre tekinthetünk büszkeséggel, hogy hogy vitték a mi hírünket! Akkor ne mérgezzük meg a magyar közéletet és egyetemi világot az ilyen stílusú törvényjavaslatokkal és az ilyen stílusú szemlélettel, ami ma belecsapott a magyar egyetemi szabadságba mind annak idején a lex CEU-val, mind ezzel a Fudan egyetemi sztorival!

Hangsúlyozni kívánom, én sem értettem egyet soha Soros György elvrendszerevel. Soha! De nem az volt a kérdés, hogy ideológiában egyetértünk-e valakivel, hanem az volt a kérdés, hogy egy létező intézményt, amit évtizedeken át elfogadott egyébként az előző Orbán-kormány is, sőt a vezető politikusai ott tanultak ezen az egyetemen, Soros György finanszírozta a külföldi oktatásukat, tehát gyakorlatilag csókolgatni kellett volna a lányomukat, hogy megtanította ezeket az embereket angolul, mert különben nem tudtak volna egy darab idegen nyelvet sem megtanulni, ha nem kerülnek ki Oxfordba meg ide-oda-amoda, azért ezt is vegyük figyelembe, nem a nyelvtanár néninél óránként kétezzer forintért tanulták meg az angolt, hanem ott kint autentikus nyelvi környezetben, Soros Györgynek köszönhetően. Szóval, nem értettem soha egyet, nem szeretem azt az elvrendszert, de egy működő intézményt ilyen módon nem lehetett felszámolni, mert az a jogrendszerbe vetett bizalmat rendítette meg.

Száz szónak is egy a vége: természetesen a javaslatot meg fogom szavazni, mert valahogy ezt a bírósági ítéletet reparálni kell. Én csak azt kérem önöktől, hogy ilyen Fudan Egyetemeket ne tessenek támogatni! Köszönöm szépen. *(Stummer János és Bencsik János tapsol.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a nemzetiségeket képviselő bizottság által felkért nemzetiségi szószóló felszólalása következik. Megadom a szót Kissné Köles Erika szlovén nemzetiségi szószólónak, aki nemzetiségi nyelven ismerteti felszólalásának első mondatait, majd magyarra fordítja azokat. Öné a szó, szószóló asszony.

(21.50)

KISSNÉ KÖLES ERIKA, a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója: Spoštovani gospod Predsednik, cenjeni Zbor! Hvala za besedo, gospod predsednik. Prav prisrno pozdravljam vse Poslanke in Poslance, čeprav jih več ni veliko v tej pozni uri v dvorani zasedovanja Parlamenta.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm a szót. Tisztelettel köszöntöm a képviselő hölgyeket és urakat, bár e késői órán már csak kevesen vagyunk a Parlament üléstermében. A Magyarországi nemzetiségek bizottsága által kijelölt szószólóként osztok meg önökkel egy rövid összefoglalót az előttünk fekvő T/15909. számú törvényjavaslatához kapcsolódóan.

A kapcsolódás iránti kérelem indokaként azt fogalmaztuk meg, hogy minden hazai vagy Magyarországon működő külföldi egyetemi vagy egyéb felsőfokú képzés érinti a magyarországi nemzetiségi közösségekhez tartozó fiataljainkat, akik jogaikkal élve a képességüknek, adottságaiknak megfelelő képző intézmények közül szabadon válogathatnak.

E sajátos esetből fakadó törvénymódosításra vonatkozó javaslat mentén a nemzeti felsőoktatási törvény egészének összefüggéseit átgondoltuk, illetve átgondoltuk azt, miként hathat az esetleg a 13 őshonos nemzetiség fiataljaira.

A törvényjavaslat 3. §-a a nemzeti felsőoktatási törvény 114/B. §-sal való kiegészítésének szövegszerű megfogalmazása. E paragrafus szól arról, hogy az Európai Unió Bírósága C-66/18. számú ítéletének végrehajtása érdekében miként módosul a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény. Határoz arról, hogy a magyarországi működési engedéllyel rendelkező külföldi felsőoktatási intézmények működési engedélyét az Oktatási Hivatal 2021. december 31-éig felülvizsgálja.

E felülvizsgálat következménye lehet, hogy a feltételeknek nem megfelelő külföldi felsőoktatási intézmény magyarországi működését megtiltja azzal, hogy a már megkezdett képzések változatlan feltételek mellett, kifutó rendszerben, de legfeljebb a 2024/2025-ös tanévben fejezhető be. Ennek biztosítása véleményem szerint szükséges, egy hallgató megkezdett képzését ugyanis nem lehet derékba törni a képző intézmény vagy akár a megkezdett képzési szakirány megszüntetésével.

Magyarország területén jelen állás szerint 16 engedéllyel működő külföldi felsőoktatási intézményről tudunk. Ezek egy része valamely magyarországi egyetemmel együttműködve végez oklevelet adó intézményi képzést, mások önállóan működnek.

A külföldi egyetemek magyarországi működése a magyarországi egyetemisták számára lehetőséget jelent, hogy meglévő magyar egyetemeink és főiskoláink mellett ezek közül is választhatnak, és így külföldi egyetem hallgatóivá válnak anélkül, hogy elhagynák országunkat.

A magyar diákok külföldi felsőoktatási intézményben, akár itthon, akár Európában, akár a tengerentúlon történő képzése számos előnnyel jár különösen a hallgatók személyes fejlődésére, világlátásuknak alakulására vonatkozóan, az ország tekintetében viszont ez akkor igaz, ha hazatérve itthon kamatoztatják megszerzett tudásukat.

A Magyarországon élő nemzetiségi közösségekhez tartozó, felsőfokú intézményekben jelentkező fiatalok számára is fontos, hogy minél alaposabb és elmélyültebb tudást halmozzanak fel még a tanulmányaik idején. Természetesen, számukra is nagy jelentőséggel bír, ha nemzetközileg is elismert szaktekintélyektől tanulhatnak, akár a saját anyanyelvükön is. Ez jellemzően itthon működő külföldi egyetemeken esetén a szakmai felkészülés mellett az idegennyelv-ismeret megerősödése miatt sajátos többlet, anyanyelvű képzésre egy-két külföldi egyetem esetén azonban a nemzetiségek közül egyedül a német közösség számára nyitott ez a lehetőség.

Nagy előny a nemzetiségekhez tartozó fiatalok számára is, hogy multikulturális környezetben kapnak olyan képzést, amely az általuk választott szakterület és az idegen nyelvek magas szintű megismerése mellett jelentős érzékenyítést jelent a multikulturális közegben való helytállásra, lehetőséget biztosít a Magyarországon folytatott felsőfokú tanulmányok anyországi történő kiegészítésére egy-két szemeszteren keresztül.

A külföldi egyetemeken szerzett diplomák esetén egyértelmű elvárás az oklevelek egyenértékűsége, kiemelten az a külföldi felsőoktatási intézményekben szerzett diplomák magyarországi elismerése, honosítása. Ez részint esetleges továbbtanulási cél, de elsősorban munkavállalás szándéka esetén meghatározó. A honosítási eljárásokról a nemzetiségek diplomásai körében a külföldi egyetemen diplomát szerettek között mindmáig számos negatív személyes történet ismert. Az eljárási folyamat bonyolult volta miatt sokan visszariadnak tőle, holott a nemzetiségi közösségek számára minden diplomásra, minden jól felkészült szakemberre szükség van a nemzetiségi lét minden területén. Bízunk abban, hogy a diplomahonosítás elmentmondásait, a nemzetiségek körében megjelenő nehézségeit a jogszabályok szintjén sikerül mielőbb finomítani. Nekünk ez fontos törekvésünk.

A magyarországi nemzetiségek esetében is fontos olyan lehetőségekkel rendelkezni, amelyek külföldre távozás nélkül is biztosítanak külföldi alapítású felsőfokú intézményben való képzésre jelentkezést is.

A szomszédos országokban élő magyar közösségek fiataljai számára is fontos, hogy otthonukhoz közel, a szomszédos országok egyetemi, főiskolai keretein belül vehetnek részt magyar nyelvű képzésben. Erre Románia, Szerbia, Szlovákia, Szlovénia vagy éppen Ukrajna egyes egyetemeken is kínálnak lehetőségeket. Mi is örömmel vesszük, hogy itthon a nemzetiségeink számára karok, katedrák, lektorátusok nyújtják - reményeink szerint egyre bővülő - kínálataikat a nemzetiségi közösségekből érkező hallgatók számára

a nemzetiségi önazonosságuk megélését szolgáló valamennyi terület tekintetében, hogy a ma már inkább kettős identitásunk örömet és megelégedést biztosítson.

A nemzeti felsőoktatási törvény jelen módosítására irányuló előterjesztés ugyan egy, az Európai Unió Bírósága által hozott ítélet végrehajtása érdekében került a tisztelt Ház elé, de ezzel együtt lehetőséget kínál arra, hogy a felsőoktatási törvényre irányuljon ismételt figyelem.

A Magyarországon kínált felsőoktatási lehetőségek a külföldi egyetemeken magyarországi jelenlétével kiegészülnek, nemzetközi szakmai tudást és ebből fakadó eredményeket indukálnak. A minél magasabb színvonalú tudás elsajátítása érdeke a magyarországi nemzetiségekhez tartozóknak is. Az ugyanis, hogy egy társadalomban milyen színvonalú, mennyire korszerű és hiteles az oktatás színvonala, a felsőoktatás kínálata, jelzi azt is, hogy az adott társadalom milyen tudatosan építi és biztosítja az ország jövőjét. Hvala za pozornost! Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, szószóló asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalások következnenek, azonban államtitkár úrnak soron kívül adok szót a házszabály előírásai szerint. Ön a szó, államtitkár úr.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Azt gondolom, hogy érdemes a vita ezen pontján néhány súlyos félreértést megkísérelni helyrehozni, és megpróbálni eloszlatni azokat a kételyeket, amelyek első sorban a baloldali képviselőkben felmerültek, annak érdekében, hogy a vita további szakaszában érdemi kérdésekről lehessen beszélni.

Tehát egyrészt Stummer képviselő úr felvetése kapcsán, amikor itt nemzetbiztonsági kérdéseket kezdett el feszegetni, én csak azt tudom elmondani, hogy én értem, hogy önök nem tudják a Fudan Egyetem szakmaiságát támadni. Nem is értem egyébként, hogy ezt a kérdést miért kell idehozni a Soros-egyetem kapcsán vagy a felsőoktatásitörvény-módosítás kapcsán, de ha erről akar beszélni, beszéljünk erről.

Én érthetetlennek gondolom, hogy miért próbálnak egy ilyen mesterséges ügyet kreálni ebből. Ez semmifajta valóságálatot nem tükröz. Azt hiszem, hogy kicsit túl sok James Bond- és egyéb filmélménye volt itt az elmúlt hónapokban, és érdemes lenne visszatérni egyébként a normalitás világába.

(22.00)

Jól látható az, hogy itt egy felsőoktatási intézményről van szó, a világ egyik vezető felsőoktatási intézményéről van szó, nem érdemes itt ezeket a kérdéseket összekeverni és mesterséges, nem is tudom, hogy mi a jó szó rá, mesterséges purparlét csinálni. Csak azért, hogy valamit mondani tudjanak, azért

nem érdemes megszólalni. Ha nincs mondanivaló, akkor jobb csöndben maradni, mesterségesen nem érdemes álproblémákat kinyitni.

(Az elnöki széklet dr. Brenner Koloman, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

De képviselő úr fölhozott finanszírozási és kivitelezési kérdéseket, szintén a Fudan Egyetemmel kapcsolatban. Engedje meg, hogy megerősítem, amit már korábban elmondtunk és nyilvánosságra hoztunk. Ezzel kapcsolatban világos helyzet van, kaptunk mindenfajta ajánlatokat a finanszírozásra és a kivitelezésre vonatkozóan is, de semmifajta döntés nem született még ezzel kapcsolatban, vizsgáljuk a különböző finanszírozási és kivitelezési lehetőségeket, és a lehető legjobb megoldást fogjuk természetesen választani.

Arra is engedje meg, képviselő úr, hogy föl hívjam a figyelmét, hogy a diákváros ügyével teljesen fölösleges szembeállítani a Fudan Egyetemet, hiszen mind a két fejlesztésre szükség van, és mind a két fejlesztést meg is fogjuk valósítani. Arató képviselő urat is meg kell hogy nyugtassam, aki korábban ezzel kapcsolatban azt mondta, hogy egy helyszínre hogy lehet két dolgot építeni, bőven elfér az érintett területen mind a két fejlesztés. Elég, ha megnézi egyébként azokat a terveket, amelyek a magyar nyilvánosságban már rég elérhetőek.

Aztán kaptunk mindenfajta vádakat, szintén a Fudan kapcsán, talán szintén Stummer képviselő úrtól, hogy itt valami ideológiai képzés lesz. Ez később is elhangzott már a vitában. Én azért két dologra engedjék meg, hogy föl hívjam a figyelmet. Egyrészt az a helyzet, hogy a Fudan Egyetem nem azért a legjobb egyetemek közé tartozik a világban, mert ideológiai képzést nyújt, hanem azért tartozik a legjobb egyetemek közé, mert jó képzést nyújt. És ráadásul, aki Magyarországon tudományos szocializmust akar hallgatni, az pedig, ha valamifajta baloldali MSZP-s vagy DK-s önképző körbe jelentkezik, akkor jobb képzéshez fog hozzájutni, ez is egészen biztos. *(Arató Gerely közbeszól.)*

Amit Kunhalmi képviselő asszony fölhozott az európai uniós bírósági ítélettel kapcsolatban, tisztelt képviselő asszony, világos és egyértelmű az álláspontunk: nem értünk egyet az Európai Bíróság ítéletével, de mint minden esetben, végrehajtjuk. Tehát ha van egy bírósági ítélet, akkor mi azt végre szoktuk hajtani. Így teszünk egyébként most is. Az egy másik kérdés, hogy egyébként egy olyan jogszabályt terjesztettünk be az Országgyűlés elé, amelyik megfelel az Európai Bíróság ítéletének, ugyanakkor szigorúbb követelményeket állít föl a bajor szabályozás mintájára.

Azt pedig kikérem magamnak, hogy mi összekevernénk a Közép-európai Egyetemet és a CEU-t, amint ezt ön mondta, és mintha Arató képviselő úr is ezt mondta volna, önök azok, akik rendszeresen játszanak ezekkel a nevekkal, illetve maguk az intézmények játszottak azzal, hogy itt is vagyok, ott is vagyok,

ez a nevem, az a nevem, miközben két egyértelműen különböző jogi személyiségről és jogi státuszú intézményről beszéltünk. Az pedig ténykérdés, és ezt önnek is el kell mondanom, illetve Arató képviselő úrnak is, hogy a CEU soha semmifajta tevékenységet nem végzett az Egyesült Államokban, egy darab valami épület volt ott, ahova a levelek meg tudtak érkezni és továbbítani tudták. Tehát a helyzet és a tények világosak és egyértelműek.

Önnek is csak azt tudom mondani, amit egyébként Stummer képviselő úrnak is mondanék és mindenkinek, aki megpróbál a Soros-egyetem és a Fudan Egyetem kapcsán itt valamifajta furcsa mondatokat mondani, hogy azért nem is bánom, hogy ezt a kérdést itt fölhozták, merthogy tulajdonképpen kibújt a szög a zsákból, egyértelműen látszódik, hogy önöknek nem az a célja, hogy jó egyetemek jöjjenek Magyarországra, nem a versenyképes felsőoktatásért küzdenek, nem azért tesznek javaslatokat, hanem kizárólag Soros Györgynek akarnak megfelelni. Kizárólag erről szólnak egyébként azok a mondatok, amelyeket önök itt az Országgyűlésben elmondanak. Számunkra minden felsőoktatási intézmény jó, amelyik egyébként megfelel a hatályos szabályozásnak.

Arató képviselő úr felvetése kapcsán - itt szintén sok minden elhangzott, amikre már azt hiszem, részben válaszoltam is - talán azt érdemes még egyszer elmondani, hogy bármelyik egyetem bármit megtehet Magyarországon, ha betartja a hatályos magyar jogszabályokat. Erről van szó, tisztelt képviselő úr, ennek az ellenkezőjét állítani, és valami autonómiakérdést csinálni ebből az egész történetből, a törvények betartásából, az egészen nevétség. Az autonómia nem azt jelenti, hogy valakinek nem kell betartania a törvényeket, de azt remélem, hogy ezzel azért önnek nem mondtam túl nagy újdonságot.

Szintén képviselő úr támada a Fudan Egyetemet, illetve hogy Kínával miért működünk együtt, pontosabban, hogy miért működünk együtt egy kínai egyetemmel. Én fölkészültem az ön főnökéből, Gyurcsány Ferencből is, aki miniszterelnök korában számtalan alkalommal elmondta, hogy bizony szükség van a két ország felsőoktatási együttműködésének az erősítésére, szükség van arra, hogy Oroszországgal és Kínával is szoros partneri kapcsolatot kell kiépíteni akkor is, ha nem mindenben értünk egyet, mert ez Magyarország érdeke, tisztelt képviselő úr. Tehát ön a saját főnökének a korábbi mondataival megy élesen szembe, nemcsak velünk vitatkozik, hanem Gyurcsány Ferencel is, úgy látszik.

Az is egészen biztos, azon sem lepődnék meg, tisztelt képviselő úr, ha pontosan ugyanúgy járnánk egyébként majd a Fudan Egyetem kérdésében, ahogy jártunk egyébként a kínai vakcinákkal kapcsolatban, hogy önök hosszasan ágálnak ellene, hosszasan beszélnek ellene, és aztán egyébként utána maguknak beadatják. Figyeljék meg, ez lesz néhány év múlva *(Közbeszólások az ellenzéki padsorokból.)*, küzdenek

egyébként a Fudan Egyetem ellen, és a saját gyerekeiket oda fogják járattatni, mert a világ egyik vezető intézményébe akarják majd benyomni a saját gyerekeiket is. Tehát, tisztelt képviselő úr, ugyanúgy fogunk járni most is, mint ahogy egyébként önök jártak a kínai vakcinákkal.

Azt gondolom, hogy Varga-Damm Andrea képviselő asszony felszólalására és a legtöbb mondanivalójára már reflektáltam, a korábbi megszólalásokat ismételte meg. Azt gondolom, nem kell azt bizonygatnunk, hogy a nemzeti polgári oldal, a Fidesz és a KDNP egy antikommunista közösség, mindig is azok voltunk, ma már erről volt szó, de hogy a világ egyik vezető egyetemével együttműködünk, és a világ egyik vezető egyeteme Magyarországon nyit campust, az Magyarországnak és a magyar fiataloknak csak jó lehet. Márpedig azt gondoljuk, hogy ami jó a magyar fiataloknak, az jó Magyarországnak is.

Azt pedig ön sem gondolhatja, képviselő asszony, hogy a Fudan azért a világ egyik legjobb egyeteme, mert kommunista ideológiát terjesztene. Egyrészt benne van az alapító okiratában, hogy a kutatás, az oktatás szabadságát biztosítja (*Arató Gergely közbeszól.*), másrészt az is világos és egyértelmű, hogy a Fudan Magyarországra nem ideológiát fog hozni, hanem világszínvonalú tudást. Nekünk pedig ez a célunk, hogy a magyar fiatalok számára, az európai fiatalok számára a világszínvonalú tudást elérhetővé tegyük. Tehát álságos dolog, hogy önök folyamatosan egyetemellenes dumákat nyomnak itt az Országgyűlésben a Fudan kapcsán és a magyar felsőoktatási intézmények megerősítése kapcsán is, de Soros György egyeteméért pedig mindenre is hajlandóak.

(22.10)

Azt hiszem, hogy minden kérdésre válaszoltam, ami itt elhangzott. Még talán annyit jegyeznek meg, hogy nagyon fontos hozzászólás volt Kissné Köles Erika szószóló asszony mondanivalója. Fontos, hogy ezekben a kérdésekben egyrészt tovább tudjunk együtt dolgozni, másrészt pedig azt azért mindenképpen jelezni kell, hogy az EGT-államok egyetemeit a szabályozás érdemben nem érinti, ezért ezt mindenképpen fontos megjegyezni.

Én köszönöm szépen a szót, és remélem, hogy ezen elmondottak alapján tudjuk érdemben folytatni a vitát a következő percekben, órákban. Köszönöm.

ELNÖK: Kétperces hozzászólásra Nacsa Lőrinc képviselő úré a szó, KDNP.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kunhalmi képviselő asszony és Arató képviselő úr majd máskor egyeztessenek, mert Kunhalmi képviselő asszony előadta, hogy innen elüldözték a CEU-t, a könyvtára sincs már itt, semmi nincs itt, majd Arató képviselő úr azt mondta, hogy 1600 diák, tessék besétálni a

Nádor utcába, kicsit nagy postaláda. Jelezném Kunhalmi képviselő asszonynak, hogy itt van egyébként a CEU könyvtára, szabadon kutatható, be lehet a korábbi feltételekkel menni nyugodtan, ön is bemehet nyugodtan, biztos talál ott hasznos tudást magának.

Az teljesen nevetséges, amit Arató képviselő úr fölhozott, hogy ha változik egy törvény, és a törvény változását valaki nem tartja be, akkor ő áldozat. (*Arató Gergely: Nem ezt mondtam!*) Ezt állítja, tisztelt képviselő úr! Ma az önök szavazataival is megszavaztuk azt, hogy a jövő évtől a 25 év alattiak szja-mentességet kapnak. Ha egy vállalkozó visszatartja azt, és nem fizeti ki a fiatal munkavállalójának, akkor ő áldozat lesz? Ha változik egy törvény, azt be kell tartani, tisztelt képviselő úr, és önök itt azt mondják, hogy egy, mindössze egy picit ponton nem sikerült megfelelnie a CEU-nak az új törvénynek. Hát, hogy nem volt oktatás abban az államban, amelyen diplomát ő kiadott! És ezért hibázik Varga-Damm Andrea képviselő asszony példája is, mert egy Amerikába menekült magyar milliárdos nyugodtan alapíthat itthon egyetemet, és nyugodtan adhat ki magyar diplomát; amerikai nem adhat ki akkor, ha nincsen képzése egyébként abban az államban. Márpedig Amerikában a CEU-nak egy darab postaládája van, képviselő úr, ezt ön is pontosan tudja, ön is látta az arról szóló híradásokat, ön is látta képviselő asszony, és ön is pontosan tudja, hogy egy darab postaládája van a CEU-nak ott.

Mi azt szeretnénk, hogy a felsőoktatás legyen a következő időszak nyertese, a magyar fiatalok legyenek a jövő nyertesei. Ezért fordítunk egyébként az európai uniós forrásokból és hazai forrásokból is soha nem látott fejlesztési összeget felsőoktatási intézményekre, ezért kötünk partnerséget egyébként a világ vezető egyetemeivel, például az MIT-val is folyik a tárgyalás, és még számos egyetemmel is, és az, hogy önök rendszerint eljártsszák ezt, hogy minden, ami Keletről jön, az csak rossz lehet, és nyugati áhítatban fürdőznek, azt én nem tudom elfogadni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: A következő kétperces hozzászóló Arató Gergely. Parancsoljon!

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. „Aggodalomra ad okot a Fudan Egyetem első európai campusának lehetséges megnyitása, mert Peking bizonyítottan kártékony befolyásszerzésre és szellemi szabadság elfojtására használja a felsőoktatási intézményeit.” Tisztelt államtitkár úr, ezt nem James Bond mondta, nem is Jack Ryan, hogy stílusosabbak legyünk, hanem a magyarországi amerikai nagykövetség néhány órával ezelőtt a sajtónak. Azt kell mondanom önnek, államtitkár úr, az lehet, hogy ön nem osztja az aggodalmainkat, de az biztos, hogy a mi aggodalmaink nem kémfilmekből származnak, hanem nagyon is valós információkból és adatokból.

Azt mondja Nacsa képviselő úr, hogy a jogszabályokat mindenkinek be kell tartani. Azt persze, be kell

tartani, de ha olyan jogszabályt hoznának, ami arról szólna, hogy az „N” betűvel kezdődő nevű KDNP-s képviselők csak a piroson mehetnek át, akkor képviselő úr számíthat rá, hogy én megvédeném képviselő urat is. Nem az a baj, hogy be kell tartani a jogszabályt, az a baj, ha olyan jogszabályt hoznak, amelyiket csak azért hoznak meg, hogy valakivel, adott esetben egy intézménnyel kitoljanak. Ez az, ami jogsértő, ez tesz valakit áldozattá. A személyre szabott jogalkotással olyan szabályt hoznak, amit direkt úgy alakítanak ki, hogy az számára káros legyen.

Azt mondja államtitkár úr, hogy a célja más az ellenzéknek és a kormánynak. Tényleg más. Nekünk nem az a célunk, hogy kínai szellemi hídfőállás jöjjön Magyarországra, és nem az a célunk, hogy egy kínai egyetemet hozzunk ide, hogy legyen világszínvonalú egyetem Magyarországon. Nekünk az a célunk, hogy a magyar egyetemek, ahol magyar hallgatók tanulhatnak, azok legyenek világszínvonalúak. Szerintem a kormánynak is ez lenne a dolga, ahelyett, hogy a szó időnként szoros értelmében árulja a magyar felsőoktatást. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Két percre megadom a szót Kunhalmi Ágnes képviselő asszonynak, MSZP.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Nacsa képviselőtársamnak szeretném jelezni, hogy a CEU jellemzésével kapcsolatban említettem azt, hogy milyen remek könyvtára volt, és nem azzal összefüggésben, hogy elhagyta az országot. Köszönöm. *(Nacsa Lőrinc: Itt van a könyvtár!)* De nem is említettem azt, képviselőtársam, hogy a könyvtár elment volna. *(Nacsa Lőrinc: Azt mondta, hogy itt volt a könyvtár.)* Nem. A CEU Magyarország legjobb egyeteme volt a nemzetközi rangsorban, összesítésben belefért a világ legjobb 200 egyeteme közé, egyes ott oktatót területeken pedig a legjobb 50 közé, és a CEU könyvtára ráadásul kiemelkedő szolgáltatást nyújt, sokszor olyan kiadványok is elérhetőek, amelyek a többi magyarországi egyetemen nem elérhetőek. Maga a CEU-nak a méltatásával kapcsolatban jeleztem, és nem azzal, hogy elment, de ez legyen a legnagyobb bajunk! Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük. Most Bencsik János képviselő úré a szó, független képviselő úré. Parancsoljon!

BENCSIK JÁNOS (független): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A CEU egyetem kitessékelése és a Fudan Egyetem behívása kapcsán nagyon csábító, hogy ketős mércéről értekezzünk, vagy megvitassuk, hogy milyen vélt vagy valós nemzetbiztonsági kockázatok lehetnek, esetleg a Fidesz szavakban megnyilvánuló antikommunizmusát firtassuk egy olyan egyetem kapcsán, amelyik bevallottan ilyen eszméknek az oktatását is számontartja és vállalja. De én azt gondolom mindezekkel együtt, hogy ez egy tévút, mármint

tévútnak tartom, hogy ideológiai természeténél fogva akarjuk megragadni ezt a problémát.

A Fudan Egyetemen legkevésbé sem az a probléma, hogy milyen ideológiai oktatás fog ott zajlani, az eladósodás a legnagyobb probléma, és erről nagyon-nagyon keveset beszéltünk a probléma nagyságához képest. Én nem gondolom azt, hogy egy Budapest lenne Közép-Európa új kínai kommunista kémelitképzője, vagy ahogy Arató képviselőtársam fogalmazott, hogy itt hídfőállás lenne Budapest. Én azt gondolom viszont sokkal inkább problémának, hogy megint és ismét sok száz milliárdos kölcsönbe verjük magunkat, és ez nagyon-nagyon jól illik abba a sorba, amelyik megkezdődött a Budapest-Belgrád vasútvonallal, Paks II.-vel és most. És ezekkel nem az a legnagyobb baj, hogy Kína meg Oroszország felé eladósodik az ország, hanem hogy egyáltalán külföldi ország felé adósodik el, és ez az igazi probléma, és az, hogy nem önknek kell majd ezt a felvett hitelt visszafizetni, hanem nekünk, meg az adófizető állampolgároknak, valakinek majd, lehet, hogy akkor, amikor önk nem is kormányoznak majd. Eljön az az idő, hogy kamatostul vissza kell fizetni ezeket a hiteleket.

Amikor fideszes szavazópolgárokkal beszélgetek, vitatkozom, rendre felmerül az az érv önk kapcsán, a legújabb, vállalhatatlan és általában a közpénzt kreatívan értelmező javaslatokkal kapcsolatban, hogy jól van, jól van, jól van, lopnak, de legalább a magyarok lopnak, legalább a Mészáros Lőrinc nem viszi külföldre a pénzt, hanem az itt marad. Jó, hát, ezek is lopnak, loptak az előzőek, meg minden politikus lop, de legalább itt a magyar vállalkozók gazdagodnak ebből, meg legalább Mészáros Lőrinc kifizeti a munkavállalóit. Az már egy érdekes kérdés, hogy a magyarok gazdagodnak, az jó esetben nem 5-6 családot jelent, hanem több magyart, de mégis mindig az ultima ratio, a legfőbb érv az, hogy ha esetleg egy olyan beruházás is van az országban, amelynek az értelme vagy a hosszú távú hasznosulása megkérdőjelezhető, legalább el tudják mondani, hogy ez a pénz nem hagyja el az országhatárokat - most az offshore cégekről ne beszéljünk! -, de itt, ebben az esetben még erről sincs szó!

Itt Magyarország azért vesz fel hitelt Kínától, hogy egy kínai cég egy kínai egyetemet kínai munkásokkal, kínai munkaerővel megépítsen. Ezért fizetünk, ezért fogunk mi és a következő generációk is vélhetően vaskosan befizetni a saját adónkból ilyen célokra. 540 milliárd forintról beszélünk most a Fudan Egyetem esetében. Érdemes elgondolkodni azon, ha ezt a pénzt, mondjuk, a felsőoktatásban dolgozók béremelésére költenénk, annak mennyivel jobb helye lenne.

(22.20)

Tudják önk, hogy mennyit keres egy pályakezdő egyetemi tanársegéd, aki hosszú-hosszú évek tanulmányai és kutatómunkája után tanári pályára áll? Vagy olvassák és tisztában vannak azzal, hogy minden

előrejelzés szerint, hogyha minden így alakul, ha a tanári pályának a megbecsültsége ilyen alacsony marad, 10-15 év múlva nem lesz kémia-, fizika- meg biológia-tanár az általános és a középiskolákban?

Mennyivel jobb lenne ezt a pénzt nem vasba meg betonba önteni bele, ráadásul olyan vasba meg betonba, ami nem is magyar munkásoknak, magyar vállalkozóknak fog profitot hajtani, mennyivel jobb lenne ezt az emberi erőforrásba befektetni! Mert talán az lenne a cél, gondolom én - és elvileg ebben nincs is a szavak szintjén vita közöttünk, csak a tettekben van itt is, a tetten érhető tettekben van vita -, hogy talán az lenne a cél, hogy egy idő után hazacsábítsuk a Karikó Katalin-kaliberű tudósokat Magyarországra, vagy megakadályozzuk azt, hogy a jövő Karikó Katalinjainak ne kelljen elhagyniuk az országot, mert mondjuk, a tudásukat és a szorgalmukat és a tehetségüket itthon is tudják kamatoztatni, és nem kell szembenézniük azzal az óriási kihívással, hogy ha itthon maradnak, akkor a befektetett tudásuknak, energiájuknak csak a töredékét kapják meg pénzben, társadalmi elismertségben, előrejutásban, mint amit megkapnak Nyugat-Európában vagy a tengerentúl. Ez lenne a cél, nem? Meg hogy minél több magyar felsőoktatási - magyar felsőoktatási! - intézmény be tudjon kerülni a topegyetemek közé a világban.

Nekem önmagában azzal, hogy akár a CEU, akár a Fudan, akár bármelyik másik külföldi egyetem Magyarországon ad képzést, állít ki diplomát, épít fel campust, akkreditálja magát, semmilyen problémám nincs egészen addig, amíg ezekre a külföldi egyetemekre nem magyar adófizetői pénzt, nem aránytalan mennyiségű magyar adófizetői pénzt fordítunk erre. Ez az igazi probléma, és azt szeretném, ha az államtitkár úr vagy valaki adna nekem erre egy világos választ, hogy készült-e olyan számítás, hogy ez az irgalmatlan összeg, amit most vasba és betonba öntünk - én értem, hogy a Fudan egy magasan jegyzett, nemzetközileg magasan jegyzett egyetem -, hogy fog hasznosulni a kiművelt magyar emberfők sokaságában, hogyan fog hasznosulni ez a magyarországi egyetemeknek, a magyarországi felsőoktatási intézményeknek a javára. Mert azt látom, hogy Orbán Viktor bejelentett 1500 milliárd forintot, és nem látjuk azt, hogy ezt mikor tudná kamatoztatni, használni a magyar felsőoktatás.

Én azt gondolom, és szerintem nem vagyok egyedül, amikor azt mondom a Polgári Válasz mozgalom képviselői nevében, hogy a megbecsült tudás és a szorgalom, az itt tanuló, tanulmányait végző egyetemistáknak és az itt oktató előadóknak, kutatóknak, tanároknak a tudása és a szorgalma a legfontosabb. Mert nagyon fontos az épület, de még fontosabbak azok az emberek, akik ott tanulnak és ott előadnak.

A 2020-as években a semmiből bukkannak fel és nőnek ki a szemünk láttára startup cégek, innovatív vállalkozások, és e téren biztos, hogy Kínától is sokat lehet tanulni, de úgy érzem, hogy ez nem fogja megoldani a mi problémáinkat. Ha nem tudunk a saját erőből a saját emberi erőforrásokba investálni, a saját

kutatóinkra, a saját tanárainkra, a saját jövőbeli, mostani tanárképzést végző egyetemistáinkra investálni, akkor nem fogunk messzire jutni. Ez lenne a nemzeti érdek, ez lenne a nemzeti minimum, erre kérem önöket, azt kérem, hogy lássák be azt, hogy amin most vannak, az ebből a szempontból egy tévút, és kérem önöket, kérem a kormányt, hogy minden egyes fejlesztést, amit jelenleg külföldi egyetemekre investál, fektet a magyar állam, investálja ugyanezt ugyanekkor elánnal és sebességgel a magyar hallgatókba, a magyar tanárokba és a magyar kutatókba. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Két percre megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, KDNP.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen. Az előbb lejárt az időm. Arató képviselő urat szerettem volna megkérdezni, mert ő is szervezője volt a 2009-es magyar-kínai rektori fórumnak, ahol Hiller miniszter úr és ön is köszöntőt mondott, beszédet mondott, ahol kifejezték az igényüket a szorosabb felsőoktatási együttműködésre és a kínai egyetemek magyarországi megjelenésére, illetve a cserekapcsolatok, az ösztöndíjprogramok, a kutatói programok elmélyítésére. Nyilván sokat fordult a világ, most mást adott a sajtóközpont felolvasásra meg elmondásra, értem én, képviselő úr, de hát önök is pontosan tudták kormányon, és ön oktatási államtitkárként is pontosan tudta azt, hogy a világ vezető egyetemeivel - teljesen mindegy, milyen égtájról érkeznek - fontos az együttműködés, nem véletlenül kezdeményezték és szervezték meg például a magyar-kínai rektori fórumot 2009-ben és számtalan hasonló eseményt nemcsak keletről, hanem nyugatról és mindenfelől másfelől, mert fontos, hogy a világ elitegyetemeivel, a világ fontos és elit kutatóközpontjaival aktív kapcsolata legyen a magyar egyetemeknek, sőt, mint ahogy egyébként most is brit, francia, amerikai, kínai és számtalan más egyetem működik Magyarországon, és van együttműködése magyar egyetemekkel, ezt elmélyíteni nemhogy hátrány lenne a magyar felsőoktatásnak, hanem előny.

És ahogy egyébként ezt az előbb Bencsik képviselő úr elmondta, pontosan ezt képviseljük, ezért 1500-2000 milliárd forintot fogunk költeni a magyar felsőoktatásra az elkövetkezendő években, soha nem látott összeget fordítunk a felsőoktatásra az elkövetkezendő években, hogy a magyar fiatalok legyenek a jövő nyertesei, a magyar egyetemekre, a magyar képzések színvonalának a növelésére, a magyar oktatók bérére és a magyar kutatásokra fogunk fordítani 1500-2000 milliárd forintot. Köszönöm szépen. *(Bencsik János közbeszól.)*

ELNÖK: Kétpercs reakcióra Arató Gergely képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

ARATÓ GERGELY (DK): Mert volt olyan kedves megkérdezni Nacsa képviselő úr szokása szerint, már

alig várja, hogy ő ellenzéki képviselőként tényleg kérdezgethessen legitim módon, és addig is szeretnék már neki ízelítőt adni például abból, hogy ne higgyen el mindent a Magyar Nemzetnek. Ön téved, sajnos nem voltam meghívva arra a fórumra; biztos örömmel elmentem volna, hogyha meghívják, de azon épenséggel nem vettem részt. De nem ez a lényeg.

A lényeg a következő, és ez a félreértés lényege, azt hiszem, és ebben nem értünk egyet (*Nacsa Lőrinc: Volt ilyen?*): minden olyan nemzetközi kapcsolatot jó és helyes, amely a magyar felsőoktatást segíti, támogatja, erősíti. De itt nem erről van szó, önök nem a magyar felsőoktatást erősítik Magyarországon, hanem a kínai felsőoktatást. Az nem érdekünk - az nem érdekünk! -, hogy kínai egyetem működjön Magyarországon, különösen nem érdekünk, hogy az az egyetem és olyan feltételekkel, ahogy önök idehozzák, és ez két, egymástól nagyon különböző dolog.

ELNÖK: Köszönjük. Most Szél Bernadett független képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Este 22 óra majdnem 30 perc van. Hogyha meg akarták volna önök adni a méltóságot ennek a törvényjavaslatnak, akkor nem éjszaka tárgyalnánk. (*Kunhalmi Ágnes közbeszól.*) Éjjel lehet ilyen törvényeket tárgyalni, éjjel szoktak önök sokat lopni, meg amikor mások nem figyelnek, és miközben veszélyhelyzet van az országban, és egy vírussal küzdünk, a legnagyobb disznóságokat hozzák eléink ide a magyar parlamentbe.

A történelmi időknek, amelyeket most élünk, egy nagyon szomorú mementója az a helyzet, amit éppen megélünk. Önök éppen leszerződnek egy kínai kommunista egyetemmel, a Fudan Egyetemmel, és arról tárgyalunk a parlamentben, hogy eközben hogyan nem engedik vissza a CEU-t. Hogy ez mesterséges dolog, hogy ezt a kettőt összerakjuk, tisztelt államtitkár úr? Hát, dehogymesterséges! Önök csinálják. Itt van, beadták, a CEU nem jöhet vissza.

Önöket nem érdekli a nemzetközi jog, önöket nem érdekli az európai jog, önöket semmilyen jogrend nem érdekli. Addig guberáltak liberális demokráciáknak a különböző törvényeiben, amíg nem találtak valamit, amit itt mutogathatnak nekünk, hogy tessék, kérem, ugyanazt csináljuk, mint a bajorok meg mint a németek. Hát, dehogymesterséges! (*Nacsa Lőrinc: Dehogynem!*) Hát, dehogymesterséges!

Nincs igazságszolgáltatás és nincsen törvényhozás, becsületes törvényhozás, amíg önök vannak hatalmon ebben az országban. Ott tartunk, hogy sorozatosan törvényesíti ez a Ház a törvénytelenégeket. És igen, többen felhozták itt a lex CEU-t, emlékszünk arra a vitára. Én akkor is megmondtam önöknek, hogy kommunista tempó az, amit önök csinálnak - és itt vagyunk, és tényleg azon csodálkozom, hogy a KDNP képviselője könnyes szemekkel dicsóít egy, a

Kínai Kommunista Pártnak az uralma alatt álló egyetem. Hát, hova jutottak önök?! Mekkora fordult önökkel a világ? Teljes szerepzavar, teljes nihilizmus, teljes értékmentesség!

Önök megmondták, a kínai kommunista Fudan jöhet, a CEU meg mehet, világos az értékválasztás, és közben, miközben ilyen nagy igyekezettel elmondják, hogy önöknek mik az érveik, sorra cáfolják meg azt az érvelést, amit a CEU kapcsán használtak.

(22.30)

Azt mondták, hogy a CEU csaló, mert kettős diplomát ad ki. Miért, a Fudan mit csinál? Ott volt egy amerikai diploma a CEU-nál, meg egy magyar. A kínainál mi a helyzet? Azt is mondta a tisztelt miniszter úr, hogy a kínai kommunista egyetem majd egy egészséges versenyt fog jelenteni a magyar felsőoktatásnak meg a magyar egyetemeknek. Ezzel szemben azt mondták a CEU kapcsán, hogy az igazságtalan versenyhátrány a magyar egyetemeknek. Ezt végül is hogy gondolják? Egy négyszer-ötször akkora egyetemről beszélünk, mint a CEU. Ráadásul az magánpénzből működik. Önök egyfolytában sorozták, és mindig azt csinálják, amikor bajban vannak, a Fudan Egyetemet meg a magyar adófizetőkkel építetik meg Budapesten. Elolvastam azt a hét oldalt, amit közzétettek, miközben itt lapátolták ki a közpénzt alapítványokba, akkor kötötte meg ezt a szerződést a miniszter. Benne van teljesen világosan, az is vagyongazdálkodási alapítványba megy. Hát mit képzelnek maguk? Az adófizetők kifizetik, mindent megépítenek, utána meg az adófizetőktől elveszik, odaadják, én nem tudom, kicsodának, a magánalapítványon keresztül, és a fenntartást még mindig a magyar adófizetőkkel akarják fizettetni. Hát micsoda egy rablás ez? Ez van benne, olvassák el! De ez már csak angolul van meg, magyarul nincs meg. Arra nem vették a fáradságot, hogy a magyar nemzeti nyelvre lefordítsák ezt a dokumentumot.

Igen, az értékrendi kérdések. Tudják, nekünk még vannak olyanok. Azt mondják, hogy a CEU értékrendje problémás, merthogy liberális elkötelezettségű, és az alapító okiratában olyan értékek vannak, mint az akadémiai szabadság, a demokrácia, a kritikus gondolkodás. Na, a Fudannal ilyen problémájuk nem lesz, ott fogták és az alapító okirattól kivették az autonómiát, és behúzták az egészet a Kínai Kommunista Párt alá. Én utánanéztam, miközben itt vártam a soromra: 2016-ban a kínai oktatási minisztérium bevezetett egy olyan oktatói teljesítményértékelő rendszert, ami azt is méri, hogy a tanárok mennyire vesznek részt a kommunista párt kártékony tanok elleni harcában. Mi tartozik a kártékony tanok közé a Kínai Kommunista Pártban? Az alkotmányos demokrácia, a civil társadalom, a sajtószabadság, az emberi jogok vetülete. Hát hogyan van ez, uraim? Nézzük csak meg, mi van ezekben az alapító okiratokban! Azt mondja Palkovics miniszter úr, hogy az nem gond, hogy azt tévedés lenne ideológiai képzésnek gondolni,

hogy a Kínai Kommunista Párt alá tartozik az egész. És az micsoda, amit önöknek felolvastam? Ott ez a rendszer, ez így működik.

És ez a ranglista. Hát, ez egy fránya dolog, valóban, egy számról van szó. Büszkén mondják, most már én is megtanultam, hogy 34. legjobb a világon, nyelvük le, hogy a Kínai Kommunista Párt alatt van, annyira jó, a 34. hely kell nekünk. Mit mondtak? Hogy egy gépésznek nincs ideológiája, ilyeneket beszéltek itt ezek a farizeus KDNP-sek. És a CEU-val mi a helyzet? 25. legjobb a nemzetközi kapcsolatok, a politikatudományok terén, és egy csomóban az első százban van. És nem a magyar adófizetőkkel fizettettek ki, viszont a magyar adófizetők kaptak belőle. Önök is kaptak belőle. Egy pártnak a hálózatát építette fel ebben az országban Soros György, a Fideszét. Ennyi. Többet volt Orbán Viktor Soros-öszöntődjön, mint bármelyikünk, nálam legalábbis biztos többet. Hát hogy van ez? Mindent megtagadnak, mindent, amit valaha hittek? És akkor mi ülünk itt, és mondjuk azt, hogy nem méltó az, hogy arról beszélünk, hogy tényleg a Kínai Kommunista Párt uralma alatt van? De ott van! Abszolút ott van!

Azt mondják, hogy a nemzetbiztonsági kérdéseket nem kéne feszegetni, meg nem tudom, miket beszélnek. Hát, feszegessük kicsit ezeket a nemzetbiztonsági kockázatokat! Az amerikai nagykövetség is megszólalt ebben a kérdésben. Ma kérdezték őket. Hadd mondjam el az USA diplomáciai képviselője válaszában az idetartozó részét. Méltatja Magyarország NATO-kapcsolatát, azt, hogy NATO-tagok vagyunk, és azt mondja, hogy aggodalomra ad okot a Fudan Egyetem első európai campusának lehetséges megnyitása, mert Peking bizonyítottan kártékony befolyászásra és a szellemi szabadság elfojtására használja a felsőoktatási intézményeit. Akkor, uraim, háborút ne robbantsanak ki az Egyesült Államok ellen, de mondják meg, hogy erre mi a válaszuk, mert őszintén érdekelne!

S akkor nézzük ezeket a nemzetbiztonsági dolgokat! Nem akarok én senkit sokkolni, de a Fudan a kínai hírszerzéssel együttműködik. Tudjuk, hogy magát az építkezést most nem Mészárosék intéznék, hanem a kínai állami építőmérnöki vállalat, amelyet a népi felszabadító hadsereggel, vagyis a kiberkémkedést és technológiai hírszerzést felügyelő kínai katonasággal való szoros kapcsolata miatt az Egyesült Államok védelmi minisztériuma 2017-ben feketelistára tett. Ízlelgessük egy kicsit: a népi felszabadító hadsereggel való együttműködésről van szó. 2012-ben volt egy nagy botrány, talán önök is tudják, biztos eljutott a Külügyminisztériumig, az Afrikai Unió székházát gyakorlatilag egy hírszerzési központként építették meg, odaadták ajándékba, csak éppen úgy be drótozták, hogy utána éveken át azt hallgatták, hogy mi folyik ott. Hát, ilyen ajándékot mi, köszönjük szépen, nem kérünk. Mondjuk, ezt mi fogjuk fizetni, de kíváncsi vagyok, hogy a magyar szolgálatoknak milyen esélye lesz ott körülnézni.

De tudna mesélni más is. Fülöp-szigeteki utépítés, bahamai luxushotel- és kaszinóépítés, pakisztáni autópálya-építés, ausztrál építővállalat-felvásárlás kísérlete, 10-12 év korrupciós és/vagy kémkedési ügyek sorozata. Hogy nincs nemzetbiztonsági kockázat? Innen, jelenleg a Nemzetbiztonsági bizottságon kintről megmondom, hogy van. Önök kormányon vagy hazudnak, vagy vakok, vagy a kettő együtt. Ne beszéljenek ilyeneket, mert nem vesszük be!

S azt is mondják, az, hogy a Kínai Kommunista Párt irányítása ott van, önöknek nem egy konkrét és nem egy kézzelfogható veszély, mert nem tudom, miért, nem tudom, mit mondanak rá. A tény az, hogy a kínai propagandaterjesztéstől kezdve a tanárok megfigyelésén át a kritikus hangok elhallgattatásáig nagyon sok mindent jelent az, hogy ők nem a kutatói szabadságra esküsznek föl ezen az egyetemen, hanem arra, hogy szolgálják a Kínai Kommunista Pártot.

Azt is tudjuk, hogy a párt - „a” párt - szerint az oktatás és a kutatás nem érintheti a kártékonyan tartott tanokat - arról már beszéltem, hogy mik ezek a kártékony tanok -, egyébként meg azt is megnéztük, hogy ezen elitképző tanárainak meg hallgatóinak legalább a negyede párttag. Szóval, ez valószínűleg érintené az ideológiát, az ideológia pedig a tanítást.

Egyébként pedig igen, minden félelem jogos, ami arról szól, hogy ez a rengeteg pénz, amit a magyar adófizetőkön keresztül önök bele akarnak tenni ebbe az intézménybe, agyonnyomja a magyar felsőoktatást. Kivéreztetni és tönkreteszi azt. Egyetlen kínai egyetemnek adnak annyi pénzt, sőt többet, mint az egész magyar felsőoktatásra. Ezt mégis hogy gondolják? S máig nem válaszoltak arra a kérdésre, hogy ez pontosan hogyan éri meg az adófizetőknek. Ön azt mondta, tisztelt államtitkár úr, mondtam is, hogy hagyjuk ki a gyerekeinket ebből, azt mondta, hogy majd ide fogjuk beírni a gyerekeinket. Ön ezt mondta az előbb. Hát egyáltalán hogy gondolja ezt? Hogy gondolja azt, hogy államtitkárként azt az érvet használja, hogy a gyerekeivel majd ki mit meg hogyan fog csinálni? Önök azok, akiknek az egyik államtitkára egy méregdrága magániskolából posztolt egy képet, miután önök tönkretették a magyar közoktatást egy az egyben. Mit képzel, hogy a saját gyerekekkel kapcsolatban akar ilyen jövőbeni állításokat tenni? Mondjon érveket! Mondja meg nekem, hogy a magyar adófizetőnek miért éri meg egy kínai egyetemet fölépíteni, amit egy kínai vállalat fog építeni, kínai hitelre!

Ez még Paksnál is rosszabb, pedig szerintem eléggé kritizáltam azt, hogy ha emlékeznek rá. Ott még szavazott a magyar parlament a hitelszerződésről, Paks II.-nél. A Budapest-Belgrád vasútvonalnál, ami egyébként testvére a Fudannak, már kiperelni sem tudtam a hitelszerződést. Kiperelni sem tudtam - az is titkos, hogy miért titkos. Mondják meg nyugodtan! A magyar törvényekben ott van, hogy akkor lehet ebből a hitelszerződésből az adófizetőknek bármit megtudni, ha a Kínai Kommunista Párttal Sziijjártó Péter vagy a mindenkori külügyminiszter

meg tud egyezni, hogy ők engedélyezik azt, hogy azt nyilvánosságra hozzák. Itt tartanak önök. Azért üldözték el a CEU-t, mert ezt az irányváltást akarták megcsinálni.

Hídőállás leszünk? Nem leszünk. Mert '22-ben ennek az országnak irányt kell váltania, mert Szent István óta Európához tartozunk, és ennek a népnek az a vágya, hogy ott legyen, mert ott van a mi helyünk, az a mi természetes szövetségi rendszerünk. Amit önök ma ránk erőltetnek, az egy olyan fordulat, ami idegen a magyar emberektől. Nem akarjuk ezt tovább csinálni! Úgyhogy legyenek kedvesek, ne éjszakára dugdossák ezeket a vitákat, hanem jöjjenek ki a fényre - nem a propagandatévésre gondolok meg a propagandarádiókra -, és mondják meg egész pontosan, hogy miért éri meg nekünk ez a projekt!

(22.40)

Mondják meg! Szégyelljék magukat, hogy egy ilyen utcába belevitték Magyarországot, és külön szégyelljék magukat azért, mert mindezt egy válsághelyzetben, egy pandémia kellős közepén teszik! Amikor a védekezésre és a gazdasági kármentésre kellene koncentrálnunk, minden egyes fityingnek, amit ebbe a projektbe akarnak tenni, százszor jobb helye lenne a magyar egészségügyben, a magyar oktatásban, a gyerekekkel otthon maradó családoknál, a nemzeti infrastruktúrában, bármiben jobb helye lenne ennek a pénznek, mint arra, amit most csinálnak vele.

Pontosan tudjuk, hogy mennyi pénzért dolgoznak az ápolók, a szakemberek a kórházban, hogy mekkora hiány van orvosokból, ápolókból, pontosan tudjuk, hogy milyen körülmények vannak. Bár önök nem engedik, hogy bemenjünk a kórházakba és lássuk, de tudjuk, mert kijutnak az információk. Tudjuk, hogy Magyarország tragikus listát vezet az egész világban az elhalálozások tekintetében népeségarányosan. Ne próbálják meg cáfolni! Hajtsák le a fejüket a nemzet előtt, hogy ezt hagyták megtörténni, és kérjenek bocsánatot!

Önök, miközben a nemzet ezt a tragédiát éli meg, ilyeneket hoznak ide, mint a Fudan, meg az, hogy nem akarják, hogy a CEU visszajöjjön. Mert ez a törvény erről szól, hogy a CEU nem jöhet ide vissza, mert önök leszerződtek a Kínai Kommunista Párttal. Szégyelljék magukat! (*Stummer János tapsol.*)

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Megkérdem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. (*Senki sem jelentkezik.*) További felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdem az államtitkár urat, a vita későbbi szakaszára is kíván-e reagálni. (*Schanda Tamás János: Igen.*) Államtitkár úr jelzi, hogy igen. Parancsoljon, öné a szó.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Nagyon szépen

köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A vita közben volt lehetőségem kiigazítani az elhangzott mondatokat, így most nem ismételném meg ugyanazokat a válaszokat, amelyeket korábban megadtam, csak az időközben felmerült kérdésekre próbálnék kitérni.

Egyrészt mindig csodálattal tekintek azokra a baloldali képviselőkre, akik egyszer azért kritizálnak bennünket és keltik a rossz hírünket, mert nem működik a magyar Országgyűlés, meg hogy mit nem hozunk be az Országgyűlés elé és mit nem vitatunk meg, máskor pedig az a problémájuk, hogy ha egy európai bírósági ítélet következtében jogalkotási kötelezettsége van Magyarországnak, akkor azt miért vagyunk hajlandóak teljesíteni. Tisztelt képviselő asszony, én értem, hogy nem tudunk önnek megfelelni, nem tudunk olyan dolgot csinálni (*Nacsá Lőrinc: Nem is akarunk!*), amit ön bármi pozitív mondattal tud illeszteni. Ha az egyik irányba megyünk, az a baj, ha a másikba, akkor meg az, ha van sapka rajtunk, az a baj, ha nincs sapka rajtunk, akkor meg az. De, tisztelt képviselő asszony, a minimális következetességet fenn lehetne tartani.

A másik megjegyzésem, ami muszáj hogy legyen önhöz, hogy szerintem a mi javaslatunk világos és egyértelmű. Azt mondjuk, hogy átveszünk egy olyan szabályozást, amely Európában működik. Az európai uniós intézményrendszer szerint ez megfelel az európai uniós normáknak. Átvesszük a bajor szabályozást. Ha a bajor szabályozást átvesszük, nem tudom, hogy akkor ön miért mondja azt, hogy ez így biztosan nem lesz jó, meg ez így alkalmatlan, nem megfelelő és ideológiavezérelt történet. Ezek szerint akkor Bajorországban ideológiavezérelt jogalkotás zajlott, és egy olyan szabályozás van hatályban. De sorolhatnánk még (*Dr. Szél Bernadett közbeszól.*) sorolhatnánk még, hogy hol van hasonlóan szigorú szabályozás Európában. (*Dr. Szél Bernadett ingatja a fejét.*) Mi a bajor szabályozás fordítását és tükröztetését tüntetjük fel a magyar felsőoktatási törvényben. Rázhatja a fejét, tisztelt képviselő asszony, de ez a helyzet.

Tessék megnézni a bajor szabályozást, tessék megnézni a benyújtott jogszabályjavaslatot, és látni fogja a tökéletes egyezést! Tisztelt képviselő asszony, ami az Európai Uniónak elfogadható Bajorországban, az, bízunk benne, elfogadható Magyarországon is, és nem gyakorol kettős mércét az Európai Bizottság és az Európai Bíróság. Ez a helyzet, tisztelt képviselő asszony. Az a helyzet, hogy vannak felsőoktatási intézmények, amelyek ennek a szabályozásnak, amely egy európai szabályozás, meg tudnak felelni és vannak, amelyek meg nem tudnak megfelelni, vannak, akik meg akarnak felelni és vannak, akik nem akarnak megfelelni. A Fudan Egyetem alkalmas és meg fog felelni ennek a szabályozásnak, mert egy létező felsőoktatási intézményről beszélünk, amely ráadásul a világ élvonalába tartozik, egy olyan intézményről, amely a Harvarddal, az MIT-val, az Oxforddal, a Cambridgedzsel, a Sorbonne-nal (*Arató Gergely közbeszól.*) említhető egy lapon.

Természetesen, képviselő úr, jogos a felvetés, bármelyik ilyen, a felsőoktatási ranglistákon elől lévő intézmény esetében várjuk a jelentkezést, a megkeresést, és örömmel látjuk őket a magyar felsőoktatásban. Azt gondolom, hogy itt egy világos helyzetről van szó. Ha a világ egyik legjobb intézménye Magyarországon akar campust nyitni, azt egy felelős kormánynak, amely elkötelezett a nemzet jövője iránt, amely felismerte (*Dr. Szél Bernadett közbeszól*), önnel és önökkel ellentétben, hogy ennek az országnak az a jövője, hogy kiművelt emberfők legyenek, hogy a fiataljainknak, a gyerekeinknek megadjunk minden lehetőséget, hogy a legjobb képzésekben vegyenek részt, kutya kötelessége támogatni minden ilyen programot. Tisztelt képviselő asszony, ez a helyzet.

Mi abban vagyunk érdekeltek, hogy a magyar fiatalok jobb és minőségibb képzést kapjanak, egy olyan képzést, amivel még jobban meg tudják állni a helyüket a munkaerőpiacon és a nemzetközi tudományos életben egyaránt. Értem, hogy önöknek semmi soha nem jó, és nem érdekli önöket sem a magyar fiatalok jövője, sem az ország jövője, sem az, hogy egyébként egy jobb és élhetőbb országot tudjunk létrehozni, ahol jobb felsőoktatás van, de, tisztelt képviselő asszony, mi akkor sem fogunk önökre hallgatni.

Másrészt felhossa a Soros-egyetemet. A Soros-egyetem kapcsán is világos az álláspontunk: a törvényt mindenkinél be kell tartani. A Soros-egyetem nem akarja betartani a törvényt, egyrészt mert nem akarja, másrészt pedig mert nem is tudja, mert nincs valódi campusa az Egyesült Államokban. Ez a helyzet, tisztelt képviselő asszony. (*Dr. Szél Bernadett: Ez nem igaz!*) Az egy nem létező történet (*Nacsa Lőrinc: Így van!*), tisztelt képviselő asszony. Bármit is mond, ez a helyzet, ez a tiszta tényhelyzet. Számunkra minden felsőoktatási intézmény egyébként érték, aki minőségi képzést képes nyújtani és betartja a hatályos jogszabályokat.

Másrészt azt a vitát, úgy látom, nem tudom önnel megértetni, hogy nem azért az egyik legjobb egyetem a Fudan Egyetem a világon, mert ideológiai képzést nyújt, hanem azért az egyik legjobb egyetem a világon, mert jó minőségű képzést nyújt; mert jó minőségű képzést nyújt, tisztelt képviselő asszony. A jó minőségű képzésnek örülünk itt, Magyarországon! Ezért állítom és vagyok abban tökéletesen biztos, hogy a Fudan Egyetem nem ideológiát fog idehozni Magyarországra, hanem világszínvonalú tudást. Világszínvonalú tudást fog idehozni Magyarországra, ami, azt gondolom, mindannyiunk számára egy nagy és fontos lehetőség.

Tisztelt képviselő asszony, engedje meg, hogy arra is felhívjam a figyelmet, ami a vita egy korábbi szakaszában már elhangzott, elmondtam, de megismétlem külön az ön kedvéért most is, hogy a finanszírozásra, az építkezésre vonatkozóan jelenleg ajánlatok állnak rendelkezésre, semmifajta döntés még nem született. Majd amikor ennek itt lesz az ideje, meg fognak születni a döntések, és természetesen a lehető legjobb megoldásokat fogjuk kiválasztani.

Tisztelt Képviselő Asszony! Álhíreket terjeszteni, fake news-gyárat üzemeltetni (*Dr. Szél Bernadett: Abban ti vagytok jók!*) ebben a kérdésben sem érdekes, még akkor sem, ha önnek ez most már lassan főállású tevékenységévé vált.

Tisztelt Országgyűlés! Remélem, hogy minden érdemi kérdésre sikerült érdemi és pontos választ adnom, és remélem, sikerült meggyőzőnöm azokat is, akik korábban még bizonytalanok voltak a törvényjavaslat támogatása kapcsán. Nem maradt más dolgom hátra ezen a késői órán, tisztelt elnök úr, mint hogy megköszönjem, hogy a mai nap során erről tudtunk vitatkozni, és kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (*Nacsa Lőrinc tapsol.*)

(22.50)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk.

Most a **napirend utáni felszólalások** következnek. Elsőként megadom a szót Varga-Damm Andrea független képviselő asszonynak, aki „Egy ország, ahol az értékek a szemétkébe, az érdekek a trónra kerülnek” címmel mondja el a felszólalását. Parancsoljon!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Hát, úgy tűnik, az derült ki, hogy nekrológ fogok mondani egy televízió felett, merthogy amikor a napirend utáni felszólalásom előterjesztését tettem, még abban reménykedtem, hogy ez a felszólalás elősegíti azt, hogy ez a televízió jusson költségvetési forráshoz, de azóta sajnos kiderült, nagyon úgy tűnik, hogy nem, ezért a végén ez a felszólalás a televízió feletti nekrológgá vált.

A Komló Televízióról beszélek, amely az ország legrégebbi helyi televíziója. Már a médiatörvény megszületése előtt és 1994 óta minden héten elkészítette napi több mint négyórás adásait. Ez alatt az idő alatt semmilyen könyvelési, szakmai hibát nem vétett, a rezsipályázatokon is sikeresen szerepelt, az elmúlt 20 évben az elszámolási kötelezettségeiknek mindig kifogás nélkül tettek eleget.

A televízió felélte tartalékait, az azt működtető magánemberek nem tudnak már tovább saját forrást biztosítani, a helyi önkormányzat az állami támogatásokra hivatkozva nem támogatja, és most eljutott oda, hogy a Médiahatalóság sem hajlandó rezsitámogatásban sem részesíteni 27 évi működés után ezt a nagyszerű médiaműhelyt.

Ennek a szervezetnek, ennek a televízióknak május 1-jével be kell zárnia, és az a legelső helyi televízió, amely szakadatlan közéleti tevékenységét maradéktalanul teljesítette, nem hallathatja hangját tovább. Ez kihatással lesz a Hét Domb Filmfesztiválra is, amelyet

minden évben ez a televízió szervezte meg. A komlodia.hu weboldal az ország legnagyobb helyi televíziós archívumával rendelkezik, amely kulturális örökséget nem szabadna veszni hagyni. A Komló Média videóit havonta egymillió ember látogatja.

Én a televíziót 2011-ben ismertem meg, amikor a devizahitelezés tragédiája lecsapott a társadalomra. Hihetetlen energiával és tárgyilagossággal dolgozták fel ezt a témát is, igényesen, felkészülten, de mindig az igazság kimondásának céljával készítették el riportjaikat, dokumentumfilmjeiket.

Ha megnézem a médiavilágot, tele van silány, népbütítő tartalmakkal, amelyek semmiféle kulturális többletet nem nyújtanak a magyar társadalomnak, mégis százmilliárdokban mérhető az adófizetők pénzéből való támogatásuk. Ennek a szakmai műhelynek, a Komló Médianak azonban nem tudtak még éves 5 millió forintos támogatást sem nyújtani, pedig tevékenységük maradéktalanul betartja a sajtótörvény minden betűjét, különösen a hiteles tájékoztatás kötelezettségét; talán éppen ezért nem támogatja már a Médiahatóság. Szégyen a Médiahatóságra nézve, hogy drága tevékenységével nem az értékek fennmaradását, hanem a silányság tombolását támogatja. Gratulálok!

Tombol hazánkban a politikaiérdek-alapú kormányzati és közéleti tevékenység, teljesen félredobva a kulturális és tudományos értékeket. Megállapíthatjuk tehát, hogy hazánk tényleg egy olyan ország, ahol az értékeket a szemébe dobják, míg a silány, népbütítő termékeket trónra emelik. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Szintén napirend utáni felhívásra jelentkezett Stummer János képviselő úr, a Jobbikból: „Korszakváltás” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

STUMMER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Amikor a magyar kormány, ez a drágalátos kormány bejön ebbe a terembe, akkor a kormány tagjai előszeretettel veregetik meg egymás vállát, hogy milyen fantasztikus munkát végeznek a nemzet érdekében. Alig győzik egymást dicsérni a miniszter és az államtitkár urak ott elől, azokban a piros fotelekben, hogy milyen remekül kezelik azt a válságot, ami az utóbbi egy évben kitört itt Magyarországon. Amikor így tesznek, és szót kérnek, és ezt a kis csíptető mikrofont ideteszik a hajtókájukra, akkor olyan színészi alakításokat nyújtanak, hogy szegény Gobbí Hilda és a többi megboldogult színésznő is valószínűleg a tíz ujját megnyalná utána, hogy hogyan hazudoznak itt az ország jelenlegi állapotát illetően.

Amikor szót kérnek ezek az urak, a kormány tagjai vagy a kormánypárti képviselők, akkor rendszerint arról beszélnek, hogy az utóbbi 10-11 évben hogyan lóttak ki Magyarországon a bérek, hogy már csak néhány év, és utol fogjuk érni a nyugat-európai,

az ausztriai életszínvonalat, és hogy az egész Európai Unióban és az egész európai kontinensen talán Magyarországon a legjobb az egészségügyi ellátások színvonala. Csakhogy szeretném felhívni a figyelmüket arra, hogy ez nem a drágalátos kormányunknak köszönhető, hanem azoknak a nagyszerű embereknek, akik az orvosi rendelőkben és a kórházakban végzik el mindennap a maguk nemzetmentő szolgálatát.

De az összes hazugságuk közül mégiscsak a legalávalóbb az, amikor kiállnak az államtitkár és miniszter urak, vagy kiáll maga Orbán Viktor, és azt mondja, hogy a magyar kormány az utóbbi 10 évben felszámolta Magyarországon a szegénységet; amikor azt állítják, hogy nincsen Magyarországon már gyermekek, aki ne kapna minden áldott nap megfelelő mennyiségű és minőségű egészségügyi élelmiszert; amikor azt hazudják, hogy nincsen olyan bérből és fizetésből élő magyar ember, akinek gondot okozna, hogy a hónap végén miből fog kenyeret tenni a család asztalára, vagy amikor azt hazudják, hogy nincs olyan beteg már ma Magyarországon, aki ne kapna megfelelő időben és helyen egészségügyi ellátást, olyat, ami a betegsége alapján járna neki.

Most az a helyzet, hogy ha a kormánypárti képviselőket vagy a kormány tagjait érdekelné az, hogy az ő álomvilágukhoz képest mi is a helyzet valójában Magyarországon, akkor én nagyon szívesen elhívom őket Békés megyébe, hogy nézzenek szét ott is, hogy a mi Békés megyei valóságunk milyen, és mennyire távol áll az ő általuk elképzelt, a propagandamédiában hangoztatott álomvilágtól.

Nagyon szívesen bemutatam nekik azt a családot, ahol mind a két szülő három műszakban dolgozik egy békéscsabai gyárban, nem herdálják el a pénzt, 30 éve dolgoznak, és mégsem haladnak egyről a kettőre, ugyanis minimálbérből nem lehet egyről a kettőre haladni.

Nagyon szívesen megmutatom ezeknek a kormánypárti képviselőknek azt a kondorosi idős bácsit, aki 40 évvel ezelőtt építette fel a házat, de nincs annyi pénze, hogy befoltozza a tetőt, nincsen tíz cserépre pénze, hogy ne ázzon be a feje fölött a ház.

Nagyon szívesen megmutatom önöknek azt a családot, szintén Békés megyében élnek, akik minden hónapban azzal a dilemmával küzdenek, hogy a gyerek cukorbetegségét kezeljék, arra vegyenek gyógyszert, a szülők egyenek tisztességesen, vagy a hitelt vagy a rezsizsámlákat fizessék be. Ez a dilemmájuk!

Vagy azt az anyát, aki a legnagyobb anyai fájdalommal kell hogy a szemébe nézzen a saját gyerekének, és amikor ránéz a saját fiára, akkor szíve szerint azt mondaná neki, hogy fiam, ha jobb életet akarsz, mint amilyet én éltem, akkor menj el innen Nyugatra, menj Nyugat-Magyarországra, menj Nyugat-Európába, mert ha itt maradsz, akkor ugyanazt a kínkeserves életet fogod élni, mint amit én éltem.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Én azt gondolom, hogy az önök álomvilágának törvényszerűen vége kell

hogyan szakadjon 2022 tavaszán, és mi mindent meg fogunk tenni annak érdekében, hogy ez így is legyen. Én nagyon sokat beszélek azokkal a békési emberekkel, akik velem együtt hiszik azt, hogy ennek a lassan 12 éve húzódó rémálomnak vége lesz, és együtt hiszünk azt ezekkel az emberekkel, hogy ugyanolyan elsőrendű polgára az is ennek a hazának, aki a Tiszától keletre született. Köszönöm szépen a szót. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés reggel 9 órakor folytatja ülését. Az **ülésnapot bezárom**, és mindenkinek jó pihenést kívánok.

(Az ülésnap 22 óra 58 perckor ért véget.)

Dr. Gyüre Csaba s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

Tordai Bence s. k.
jegyző

Dr. Vinnai Győző s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)